TEXTE

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

EDIŢIA 1688, pag. 70, col. I

PREOŢIIA

CAP 1

1. Şi chemă Domnul pre Moisi şi grăi lui den cortul mărturiei zicînd :

2. „Grăieşte fiilor lui Israil şi vei zice către ei : « Om dentru voi de va aduce daruri Domnului, den dobitoace, şi den boi, şi den oi, veţi aduce darurile voastre.

3. De vor fi de tot arderi darul lui, den boi, parte bărbătească, curat să aducă la uşa cortului mărturiei şi va aduce pre el priimit înaintea Domnului.

4. Şi va pune mâna pre capul jîrtvei priimită lui, ca să să roage pentru el.

5. Şi vor junghea viţelul înaintea Domnului şi vor aduce fiii lui Aaron, preoţii, sîngele şi vor vărsa sîngele pre jîrtăvnic, împrejur, cela ce iaste la uşăle cortului mărturiei.

6. Şi belind arderea de tot, vor împărţi pre ea în părţi.

7. Şi vor pune fiii lui Aaron, preoţii, foc pre jîrtăvnic şi vor grămădi lêmne pre foc.

8. Şi vor grămădi fiii lui Aaron, preoţii, cêle în doao tăiate, şi capul, şi grăsimea, preste lêmnele ce-s pre foc, carele-s pre jîrtăvnic.

9. Iară cêle den pîntece şi picioarele le vor spăla cu apă şi va pune preotul pre toate pre jîrtăvnic, luoare de rod iaste, jîrtvă miros de bună mirosire iaste Domnului.

10. Iară de va fi dentru oi darul lui Domnului, den miei, şi den iezi, întru ardere de tot parte bărbătească curată va aduce pre el.

11. Şi va pune mîna pre capul lui şi vor junghea pre el den coastele jîrtăvnicului, către miazănoapte, înaintea Domnului ; şi vor vărsa fiii lui Aaron, preoţii, sîngele lui pre jîrtăvnic, împrejur.

12. Şi vor împărţi pre el în părţi, şi capul, şi seul lui, şi vor clădi preoţii acêstea pre lêmnele ce-s pre foc, care iaste pre jîrtăvnic.

13. Şi cêle den pîntece şi picioarele vor spăla cu apă şi va aduce preotul toate şi va pune pre jîrtăvnic, luoare de rod iaste, jîrtvă miros de bună mirosire Domnului.

14. Iară de va fi den zburătoare, va aduce arderea de tot dar al lui Domnului, [15] şi va aduce den turturêle sau den porumbaşi darul lui.

15. Şi va aduce preotul către jîrtăvnic şi va înfrînge capul lui şi va pune preotul pre jîrtăvnic şi va stoarce sîngele către fundul jîrtăvnicului.

16. Şi va scoate guşa cu pênele şi le va lepăda lîngă jîrtăvnic pre êle, de către răsărit, la locul cenuşii.

17. Şi va înfrînge pre el den aripi şi nu o va împărţi şi o va pune preotul pre jîrtăvnic, pre lêmnele ce-s pre foc, luoare de rod iaste, jîrtvă miros de bună mirosire Domnului.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Ms. 45

CARTE PREOȚASCĂ

CAP 1

1. Și chemă Domnul pre Moisi și-i grăi lui den cortul mărturiei dzicînd:

2. „Grăiește fiilor lui Israil și vei dzice cătră ei: «Om dentru voi de va aduce daruri[1] Domnului, den dobitoc, și den boi, și den oi, veți aduce darurile voastre.

3. De vor fi de tot arderi darul lui, den boi, parte bărbătească, curat să aducă la ușa cortului mărturiei și va aduce pre el priimit înaintea Domnului.

4. Și va pune pre capul jirtvei mâna, priimit lui, ca să s <ă> roage pentru el.

5. Și vor junghea vițălul înnaintea Domnului și vor aduce fiii lui Aaron, preuții, singele și vor vărsa singele pre jirtăvnic, prenpregiur, cel ce iaste la ușile a cortului mărturiei.

6. Și belind arderea de tot, vor împărți pre ea după părți.

7. Și vor pune fiii lui Aaron, preuții, foc pre jirtăvnic și vor grămădi lêmne pre foc.

8. Și vor clădi fiii lui Aaron, preuții, părțile cêle în doao tăiate, și capul și grăsimea, preste lêmnele ce-s preste foc, carele-s pre jirtăvnic.

9. Iar cêle den pîntece și picioarele le vor spăla cu apă și va pune preutul pre toate pre jirtăvnic, luare de rod iaste, jirtvă și miros de bună mirosire iaste Domnului.

10. Iar să va fi dintru oi darul lui Domnului, den miei[2] și dentru iedzi, întru jirtve parte bărbătească curat<ă> va aduce pre el.

11. Și va pune mîna pre capul lui și vor giunghea pre el den coastele jirtăvnicului, cătră miadzănoapte, înnaintea Domnului; și vor vărsa fiii lui Aaron, preuții, singele lui pre jirtăvnic, împregiur.

12. Și vor împărți pre el după părți, și capul, și săul lui, și vor clădi preuții acêstea pre foc ce-s preste jirtăvnic.

13. Și cêle den pîntece și picioarele le vor spăla cu apă și va aduce preutul toate și va pune preste jirtăvnic, luare de rod iaste, jirtvă miros de bună mirosenie Domnului.

14. Iar de va fi den zburătoare[3] va aduce ardere de tot dar a lui Domnului. [15]. Și va aduce den turturêle sau dentru porimbaș<i> darul lui.

15. Și va aduce preutul cătră jirtăvnic și-i va zbura[4] capul lui și va pune pre jirtăvnic preutul și va stoarce singele cătră fundul jirtăvnicului.

16. Și va scoate gușa-i cu pênele și va lepăda pre êle lîngă jirtăvnicul de cătră răsărit, la locul cenușii.

17. Și va înfrînge pre el den aripi și nu o va despuia[5] și o va pune preutul pre jirtăvnic pre lêmnele ce-s preste foc, luare de rod iaste, jirtvă miros de bună mirosire Domnului.

Ms. 4389

CARTEA 3 A LUI MOISEI, PREOȚEASCĂ, OVREIÊSTE VAICRA

CAPUL DENTĂI

1. Și chiemă Domnul pre Moisei den cortul mărturiei și-i grăi zicînd:

2. „Grăiește feciorilor lui Israil și zi cătră dînșii: «Fieștecare om dentru voi carele va vrea să aducă dar Domnului, den dobitoc, den boi și den oi, să aduceț darurile voastre.

3. Deci de vor fi de ardere de tot darul lui, den[i] boi[1], parte bărbătească, să aducă, nevinovată, înaintea cortului mărturiei și să-l aducă plăcut înaintea Domnului.

4. Și să-ș puie mîna pre capul aducerii să i se roage pentru dînsul priimit.

5. Și să junghe vițelul înaintea Domnului și să aducă preoții, feciorii lui Aaron, sîngele și să-l toarne împrejurul altariului carele iaste înaintea ușilor cortului mărturiei.

6. Și belind arderea cea de tot, să o împartă părți.

7. Și să puie popii, feciorii lui Aaron, foc pre altar și să grămădească lêmne pre altar desupra focului.

8. Și să grămădească popii, feciorii lui Aaron, părțile cêle dăspicate în doaoă, și capul, și grăsimea, pre lêmnele cêle aprinse de pre altar.

9. Iar droburile și picioarele să le spêle cu apă și să le puie popa toate pre altar, că iaste aducerea jărtvei Domnului cei cu miros bun.

10. Iar de va fi darul lui den oi adus Domnului, den miei[2] și den iezi, spre arderea cea de tot, parte bărbătească curată să aducă și să-ș puie mîna pre capul lui.

11. Și să-i junghe despre laturea altariului cea despre miiazănoapte, înaintea Domnului, iar sîngele să-l vêrse popii, feciorii lui Aaron, împrejurul altariului.

12. Și să-l dăspice în părți și să puie capul și grăsimea lui popii pre altar desupra lêmnelor care sînt pre foc.

13. Iar droburile și picioarele lui să le spêle cu apă și să le aducă popa toate să le puie pre altar, că iaste jărtvă adusă cu m ircs Lun Domnului.

14. Iar de va aduce dar Domnului den pasăre[3], și va aduce den turturêle sau den porumbi,

15. Să aducă darul său preotul la altar și să-i rumpă capul și să-l puie popa pre altar și sîngele să-l stringă lîngă temeliia altarivlui.

16. Iar gușa cu fulgii să puie lîngă altar, despre răsărit, la locul cenușăi.

17. Și să-i fringă aripile iar să nu le dăsparță[4] și să puie preotul pre altar pre lêmnele cêle ce vor fi arzînd că iaste jărtvă adusă cu bun miros Domnului.

Versiune modernă

PREOȚIA

(LEVITICUL)

CAP. I

Rînduiala aducerii jertfelor. Arderea de tot

1. Iar Domnul l-a chemat pe Moise și i-a vorbit din cortul întîlnirii zicîndu-i:

2. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Dacă cineva dintre voi va aduce Domnului un dar dintre dobitoace, această jertfă să fie adusă din cireada de boi sau din turma de oi.

3. Dacă darul lui este arderea de tot din vite mari, să aduc o parte bărbătească fără cusur la ușa cortului întîlnirii, ca să fie bine primită înaintea Domnului.

4. Și să-și pună mîna pe capul jertfei celei pentru arderea de tot, iar aceasta îi va fi bine primită, ca să se săvîrșească pentru el ispășirea păcatelor.

5. Apoi să înjunghie juncul înaintea Domnului, iar preoții, fiii lui Aaron, să aducă jertfă sîngele, stropind cu sînge de jur împrejur altarul care se află la ușa cortului întîlnirii.

6. Jupuind animalul pentru arderea de tot, să îl taie în bucăți potrivite.

7. Iar preoții, fiii lui Aaron, să aprindă focul pe altar și să așeze lemne pe foc.

8. Apoi, fiii lui Aaron, preoții, să așeze bucățile tăiate, capul și grăsimea, pe lemnele care ard pe altar.

9. Iar mărunțaiele și picioarele să le spele cu apă, și să ardă preotul totul pe altar, ca ardere de tot, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.

10. Dacă darul lui către Domnul va fi adus pentru arderea de tot din turma de oi sau de capre, atunci să aducă parte bărbătească fără cusur.

11. Și să își pună mîna pe capul jertfei și să o înjunghie înaintea Domnului, în laturi dinspre miazănoapte a altarului; iar fiii lui Aaron, preoții, să stropească cu sînge împrejurul altarului.

12. Apoi să o taie în bucăți potrivite, iar preotul să le așeze împreună cu capul și cu grăsimea pe lemnele care ard pe altar.

13. Iar mărunțaiele și picioarele să le spele cu apă și să aducă preotul toate acestea și să le ardă pe altar, ca ardere de tot, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.

14. Dacă însă darul lui spre ardere de tot pentru Domnul este din păsări, atunci să aducă jertfă din turturele sau din porumbei.

15. Preotul să aducă jertfa la altar, să îi frîngă gîtul și să o ardă pe altar, iar sîngele să îl stoarcă pe peretele altarului.

16. Iar gușa cu penele să le scoată și să le arunce lîngă altar, în partea dinspre răsărit la locul pentru cenușă.

17. Apoi să îi frîngă aripile fără să le desprindă de trup și să o ardă preotul pe altar, deasupra lemnelor de pe foc, ca ardere de tot, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 70, col. II

К А П. Е

Ăр҃ъ сѹ́флетѹ́ дѣ́ва а҃дѹ́че да́рь жр҃твѣ а҃
дмн҃ѹлѹи, фѣ́ннъ кѹра́тъ вафи́ да́рѹль
лѹи, шн҃ сатѹ́рна пре́сте а҃ ѹ́нгъ де ле҃
нѹ, шн҃ ва пѹ́не прѣ҃ тѣмѧ́е, жр҃твѣ
а҃сте. Шн҃ сѣва а҃дѹ́че прѣ҃ дн҃сакъ в҃
тр҃ъ фи҃ѣ лѹи да́рѣнь пре҃сѫ́ци, шн҃ лѹ́жи́нь ден
тр҃ѣ́нса мѧ́на пли́нѣ, ден фѣ́нна кѹ ѹ́нгъ де
ле́мнѹ, шн҃ то́а҃ть тѣмѣ́е҃н, шн҃ ва пѹ́не пре҃сѫ
тѹ́ помени́рѣ е҃н прѣ҃ жр҃тѣ́вникъ, жр҃твѣ ми
ро́сь мироси́ци чи́ вѹ́не дмн҃ѹлѹи. Шн҃ че р҃ъ г҃
мѣ́не ден жр҃твѣ, лѹи а҃а́рѣнь шн҃ фи́налор лѹи
сфи҃тъ сфи҃телор҃, ден жр҃твеле дмн҃ѹлѹи. д҃
Ăр҃ъ деве́й а҃дѹ́че да́рь жр҃твѣ коа́пте ден кѹ
то́рнѹ дефѣ́ннѣ, пѧ́нни недоспи́те фрѣмжи́нтате
ѳ҃ ѹ́нгъ деле́мнѹ, шн҃ тѹ́рте не доспи́те ѹ́нев
кѹ ѹ́нгъ деле́мнѹ. Ăр҃ъ де вафи́ жр҃твѣ е҃
ден тига́е да́рѹ́ тѣ́ѹ, фѣ́нкъ фрѣмжи́нтате
ѳ҃ ѹ́нгъ деле́мнѹ не доспи́те вофи́. Шн҃ з҃
вен зро́ви прѣ҃ а҃ле вѹ́кѣци, шн҃ вен тѹ́рна пре́сте
а҃ле ѹ́нгъ деле́мнѹ, жр҃твѣ а҃сте дмн҃ѹлѹи.
Ăр҃ъ де вафи́ жр҃твѣ дѹ́пе гръта́рю да́рѹль и҃
тѣ́ѹ, фѣ́нкъ кѹ ѹ́нгъ деле́мнѹ сѣва фа́че.
Шн҃ ва а҃дѹ́че жр҃тва на́рѣ сѣвафа́че ден тр҃ѹ а҃ ѳ҃
чѣ́сѣ дмн҃ѹлѣ, шн҃ ва а҃дѹ́че ла пре҃сфѫ́ль. Шн҃ а҃про
пи҃а́дѹе кѣ́р҃ъ жр҃тѣ́вникъ, ва лѹа́ пре҃сфѫ́ѣ ден кѣ҃
тѣ҃ѣ помени́рѣ е҃, ш҃ ва пѹ́не пре҃сфѫ́ль прѣ҃ жр҃тѣ́в к҃
никъ, лѹа́ре дере́ѳ, мѷро́ а҃ѹ́ней мироси́ре дмн҃ѹ
лѹи. Ăр҃ъ че ва р҃ъмѧ́не дѣ́ла жр҃твѣ, лѹи е҃
а҃а́рѣнь шн҃ фи́налор лѹи, сфи҃тъ сфи҃телор҃ ѣ҃ а҃ѹ
сѹ́рнле дере́ѳ дмн҃ѹлѹи. Тоа́тъ жр҃тва ка́ре а҃а
сѣ́вец а҃дѹ́че дмн҃ѹлѹи, сѣ́нѣ фа́чец доспи́тъ.
Пе́нтрѹ кѣ то́т а҃ла́тѹлъ шн҃ тоа́тъ мѷа́рѣ, в҃а
сѣ́нѣ а҃дѹ́чец дентрѧ́нсѣ, сѣ́ а҃дѹ́чец дмн҃ѹлѹи
да́рь, да́чѣпѹ́ сѣле а҃дѹ́чец а҃ѹ́ѣстъ дмн҃ѹлѹи,
Ăр҃ъ пре҃ жр҃тѧ́вникъ сѣнѣ́сѣсѣ, ла мѷро́ де вѹ
нъ мироси́ре дмн҃ѹлѹи. Шн҃ то́т да́рѹ́ жъ р҃ г҃
тѣ́ѣ воа́стре, кѹ са́ре сева́ѣра, шн҃ сѣнѣ́сѣ пѣ҃ъ
сѣ́ѣнъ са́рѣ фѣ҃гъдѹи́нци́и дмн҃ѹлѹи, ден жр҃
тѣ́ле воа́стре, пре́то́т да́рѹль бе҃ц а҃дѹ́че са́ре.
Ăр҃ъ деве́ц а҃дѹ́че жр҃тва роа́дело́р ден тѷ́ѣ до҃ ѳ҃
нѹлѹи, но́ѧо фреса́те спи́че ѹ́рѹ́ите дмн҃ѹлѹи,
шн҃ вен а҃дѹ́че жр҃тва роа́дело́р ден тѷ́ѣ.
Шн҃ вен тѹ́рна пре҃сте а҃ ѹ́нгъ деле́мнѹ, шн҃ вѣ е҃
пѹ́не пре҃сте а҃ тѣмѧ́е жр҃твѣ а҃сте. Шн҃ ѕ҃
ва а҃дѹ́че пре҃сфѫ́ль помени́рѣ е҃н ден спи́че кѹ ѹ́нг҃
тѹ́ль деле́мнѹ шн҃ то́а҃ть тѣмѧ́а е҃н, а҃дѹ́ре де
ро́ѳ а҃сте дмн҃ѹлѹи.

К А П Г

Ăр҃ъ деафи́ жр҃твѣ де мѧ҃нтѹи́ре да́рѹ́ ѕ҃
лѹи дмн҃ѹлѹи, деба а҃дѹ́че пре҃ е҃ле дин
тр҃ъ вои, деафи́ па́рте сѣ҃ѣсѫ҃тѣ́ѣскѣ,
а҃ѣ фѣмеѧ́скѣ, кѹра́т ва а҃дѹ́че
дмн҃ѹлѹи. Шн҃ ва пѹ́не мѣ́ниле лѹи, и҃
прѣ҃ ка́пѣль да́рѹлѹи, шн҃ а ва кѹи́нѣ лѧ́кѣтѹ ѹ҃
шиле кѣ́рѹлѹи мр҃тѹ́рїе́й, шн҃ вор тѹ́рна фи҃
лѹи а҃а́рѣнь пре҃сфѫ́ци е҃ѧ́нцеле прѣ҃ жр҃тѣ́вѣнѧ́ѣ.
Шн҃ вор а҃дѹ́че ден жр҃тва мѧ҃нтѹи́рѣ лѹа́ре де і҃
ро́ѳ дмн҃ѹлѹи, е҃ѣ́ле ѣ҃ а҃по́пере пѧ҃ѣнеле, шн҃ ѣ҃

CAP 2

1. Iară sufletul de va aduce dar, jîrtvă Domnului, făină curată va fi darul lui, şi va turna preste ea untdelemn şi va pune pre ea tămîie, jîrtvă iaste.

2. Şi o va aduce pre dînsa cătră fiii lui Aaron, preoţii, şi luînd dentr-însa mîna plină den făină cu untu de lemnu şi toată tămîia ei şi va pune preotul pomenirea ei pre jîrtăvnic, jîrtvă miros mirosirii cei bune Domnului.

3. Şi ce rămîne den jîrtvă, lui Aaron şi fiilor lui, sfîntă sfintelor den jîrtvele Domnului.

4. Iară de vei aduce dar jîrtvă coaptă den cuptoriu, de făină, pîini nedospite, frămîntate în untdelemnu, şi turte nedospite, unse cu untdelemnu.

5. Iară de va fi jîrtvă den tigaie darul tău, făină frămîntată în untdelemnu, nedospite vor fi.

6. Şi vei zrobi pre êle bucăţi şi vei turna preste êle untdelemnu, jîrtvă iaste Domnului.

7. Iară de va fi jîrtvă dupe grătariu darul tău, făină cu untdelemnu să va face.

8. Şi va aduce jîrtva carea o va face dentru acêstea Domnului şi va aduce la preotul. [9] Şi apropiindu-se cătră jîrtăvnic,

9. Va lua preotul den jîrtvă pomenirea ei şi va pune preotul pre jîrtăvnic luare de rod, miros a bunei mirosire Domnului.

10. Iară ce va rămînea de la jîrtvă, lui Aaron şi fiilor lui, sfinte sfintelor den luorile de rod Domnului.

11. Toată jîrtva care o veţ aduce Domnului să nu faceţ dospită, [12] pentru că tot aluatul şi toată miêrea să nu aduceţ dentr-însa.

12. Să aduceţ Domnului dar de-nceput să le aduceţ acêstea Domnului, iară pre jîrtăvnic să nu să suie la miros de bună mirosire Domnului.

13. Şi tot darul jărtvei voastre cu sare se va săra; şi să nu se părăsească sarea făgăduinţii Domnului den jîrtvele voastre, pre tot darul veţ aduce sare.

14. Iară de veţ aduce jîrtva roadelor dentăiu Domnului noao frecate spice uruite Domnului, şi vei aduce jîrtva roadelor dentăiu.

15. Şi vei turna preste ea untdelemnu şi vei pune preste ea tămîie, jîrtvă iaste.

16. Şi va aduce preotul pomenirea ei den spice cu untul de lemnu şi toată tămîia ei, luare de rod iaste Domnului.

CAP 3

1. Iară de va fi jîrtvă de mîntuire darul lui Domnului, de va aduce pre el dentru boi, de va fi parte| bărbătească au fămeiască, curat va aduce înaintea Domnului.

2. Şi va pune mîinile lui pre capul darului şi-l va junghea lîngă uşile cortului mărturiei; şi vor turna fiii lui Aaron, preoţii, sîngele pre jîrtăvnic.

3. Şi vor aduce den jîrtva mîntuirii luare de rod Domnului seul ce acopere pîntecele şi tot/seul ce iaste preste pîntece.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

CAP 2

1. Iară sufletul să va aduce dar[1] jirtvă Domnului, fănină curată va fi darul lui, şi va turna preste ea untu de lemnu, şi va pune pre ea tămîie, jirtvă iaste.
2. Şi o va aduce pre însă către fiii lui Aaron, preuţii, şi luindu dentru ea plină mîna de fănină cu untul de lemnu şi toată tămîia ei şi va pune preutul pomenirea lui pre jirtăvnic, jirtvă miros mirosirei ceii bune Domnului.
3. Şi ce rămîne den jirtvă, lui Aaron şi fiilor lui, sfintu a sfinţilor den jirtvele Domnului.

4. Iar de vei aduce dar jirtvă frămîntată den cuptoriu[2], de făină, păini nedospite, frămîntate în untu de lemnu, şi covrigi nedospiţi, unşi cu untu de lemnu.

5. Iar de va fi jirtvă den tigaie[3] darul tău, fănină frămîntată în untu de lemnu nedospite vor fi.
6. Şi vei zdrobi pre êle bucăţele şi vei turna preste êle untdelemnu, jirtvă iaste Domnului.
7. Iar să va fi jirtva den vatră[4] darul tău, fănină cu untu de lemnu să va face.

8. Şi vei aduce jirtva carea o vei face dentru acêstea Domnului şi vei aduce la preutul, [9] şi apropiindu-să către jirtăvnic,
9. Va lua preutul den jirtvă pomenirea ei şi va pune preutul pre jirtăvnic luarea de rod, miros a bunei mirosiri Domnului.

10. Iar ce va rămînea de la jirtvă, lui Aaron şi fiilor lui, sfînt a sfinţilor den luările de rod Domnului.

11. Toată jirtvă carea o veţi aduce[5] Domnului să nu o faceţi dospită. Pentru că tot aluatul şi toată mierea să nu aduceţi dentru însă.
12. Să aduceţi Domnului dar de-ncepături; să le aduceţi acêstea Domnului pre jirtăvnic să nu să suie la miros a bunii mirosiri Domnului.
13. Şi tot darul jirtvei voastre cu sare să va sără[6]; şi să nu să părăsască sarea făgăduinţii Domnului den jirtvele voastre, pre tot darul veţi aduce sare.

14. Iar să vei aduce jirtvă a roadelor dentăi Domnului noao măcinate spice frecate Domnului, şi vei aduce jirtva a ro<a>delor dentăi[7].
15. Şi vei turna preste êle untdelemnu şi vei pune preste ea tămîie, jirtvă iaste.
16. Şi va aduce preutul pomeniirea ei den spice cu untul de lemnu şi toată tămî<ia>[8] ei, luare de roadă iaste Domnului.

CAP 3

1. Iară de va fi jirtvă de mîntuire darul lui Domnului, de va aduce pre el dentru boi, să va fi parte bărbătească au fămeiască, curat va aduce înnaintea Domnului[1].

2. Şi va pune mînule lui pre capul darului şi-l va junghea lîngă uşile cortului mărturiei; şi vor turna fiii lui Aaron, preuţii, singele pre jirtăvnic.

3. Şi vor aduce den jirtva mîntuirii luare de rod Domnului săul ce acopere pîntecile şi tot/săul ce iaste preste pîntece,

CAP 2

1. Iară de va aduce Domnului dar fără de suflet, darul lui să fie făină curată de griu[1] şi să toarne pre dînsa untdelemn şi să puie pre dînsa tămîie (albă)[2], că iaste jărtvă.
2. Şi să o ducă la feciorii lui Aaron, popii, şi să ia dentr-însa mîna plină de făină de griu cu undelemn şi tămîia toată şi să o puie preotul pre altar< întru pomenirea lui>[3], că iaste jărtvă bună mirositoare Domnului.
3. Iar ce va rămînea den jărtvă să fie a lui Aaron şi a feciorilor lui, sfînta sfinţilor den jărtvele Domnului.

4. Iar de vei aduce dar jărtvă coaptă în cuptor, de făină de griu, jărtvă de păine nedospită, frămîntată cu undelemn, şi covrigi nedospiţ, unş cu undelemn.

5. Iar de va fi darul tău jărtvă de pre grătar, să fie făină de griu frămîntată cu undelemn, să fie nedospită.
6. Şi să o zdrobeşt<i> în bucăţele mărunte şi să torni preste dînsele undelemn, că iaste jărtvă Domnului.
7. Iar de va fi jărtva den vatră darul jărtvei tale, fă făină cu undelemn.

8. Şi să aducă jărtva aceasta Domnului, la popa să o aducă, [9] şi să se apropie de altar.
9. Şi să ia popa den jărtvă pomenirea ei şi să o puie pre altar, aducere în miros bun Domnului.

10. Iar rămăşiţa den jărtvă să fie a lui Aaron şi a feciorilor lui, sfînta sfinţilor den aducerile Domnului.

11. Toată jărtva carea o veţ aduce Domnului să nu se facă cu aluat; den tot aluatu şi den toată mierea[4] să nu se aducă aducere Domnului.
12. Numai den pîrga lor să aduceţ dar Domnului, iar pre altar să nu se puie spre miros bun Domnului.

13. Şi tot darul jărtvelor voastre să se sare cu sare[5]; şi să nu se lase sarea făgăduinţei Domnului den jărtvele voastre în toate jărtvele să se aducă sare.

14. Iar de vei aduce jărtvă Domnului pîrga den grînele tale spice frecate măcinate nou Domnului, şi să aduci jărtva de pîrgă.

15. Şi să torni pre dînsa undelemn şi să pui pre dînsa tămîie (albă)[2], că iaste jărtvă.
16. Şi să aducă popa pomenirea ei den spicele cu untdelemnul şi tămîia toată, aducere iaste Domnului.

CAP 3

1. Iară de va fi jărtvă mîntuirei darul lui Domnului, şi va fi den boi, şi va fi parte bărbătească sau muierească, parte curată să aducă înaintea Domnului.

2. Şi să puie mîinile sale pre capul darului şi să-l junghe la uşile cortului mărturiei şi să toarne popii, feciorii lui Aaron, sîngele împrejurul altariului.

3. Şi să aducă din jărtva mîntuirei prinos Domnului, iar praporul şi toată/grăsimea carea iaste în măruntăi,

CAP. 2

Prinoasele de grîne

1. Dacă cineva va aduce Domnului ca jertfă un prinos de pîine, darul său să fie din fruntea făinii de grîu, şi să toarne peste ea untdelemn şi să să adauge tămîie.
2. Şi să o înfăţişeze fiilor lui Aaron, preoţilor, iar preotul să ia un pumn plin din fruntea făinii amestecate cu untdelemn şi cu toată tămîiia şi să le ardă pe altar, spre pomenire, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.
3. Iar ceea ce rămîne din prinosul de grîne să fie pentru Aaron şi fiii săi ca parte preasfîntă între arderile de tot aduse Domnului.
4. Dacă însă vei aduce în dar, jertfă Domnului, prinos de grîne copt în cuptor, să aduci plini din fruntea făinii nedospite, frămîntate cu untdelemn, şi turte nedospite unse cu untdelemn.
5. Dacă darul tău este prinos de grîne copt în tigaie, el să fie din fruntea făinii, frămîntat cu untdelemn şi nedospit.
6. Să îl rupi în bucăţi şi să torni peste el untdelemn; acesta este prinos de grîne adus Domnului.
7. Iar dacă darul tău este prinos de grîne prăjit în cratiţă, să fie pregătit din frunte de făină cu untdelemn.
8. Darul pregătit din acestea să îl aduci Domnului şi să îl înmînezi preotului, care îl va aduce pe altar.
9. Din prinosul de grîne, preotul să ia partea pentru pomenire, pe care să o ardă pe altar, ca ardere de tot, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.
10. Iar ceea ce va rămîne din prinosul de grîne să fie pentru Aaron şi fii săi ca parte preasfîntă între arderile de tot aduse Domnului.
11. Nici un prinos de grîne pe care îl veţi înfăţişa ca dar Domnului să nu îl pregătiţi dospit, căci nimic dospit sau cu miere nu veţi arde înaintea Domnului.
12. Puteţi să aduceţi şi din acestea în dar Domnului, dar numai ca prinos din pîrga lor; ele nu vor fi însă înălţate pe altar ca jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.
13. Toate prinoasele tale de grîne să le sărezi cu sare, să nu laşi să lipsească de pe prinoasele tale sarea, semn al legămîntului cu Dumnezeul tău; pe toate prinoasele tale să aduceţi Domnului, Dumnezeului vostru, şi sare.
14. Şi dacă vei aduce Domnului jertfă din cele dîntîi roade ale tale, atunci să aduci spice fragede, boabe prăjite la foc şi proaspăt rîşnite, ca prinos din pîrga ta,
15. Să torni untdelemn peste ele şi să adaugi tămîie; aceasta este o jertfă.
16. Iar preotul să ardă partea spre pomenire din boabe şi din untdelemn, precum şi toată tămîia, ca ardere de tot pentru Domnul.

CAP. 3

Jertfa de pace

1. Iar dacă jertfa lui va fi jertfă de pace, şi dacă o va aduce din cireada de vite, atunci fie parte bărbătească, fie parte femeiască, să o aducă, fără nici un cusur, în faţa Domnului.
2. Şi să îşi pună mîna pe capul jertfei şi să o înjunghie la uşa cortului întîlnirii, iar apoi preoţi fiii lui Aaron, să stropească cu sîngele ei altarul de jur împrejur.

3. Din această jertfă de pace să aducă, drept ardere de tot pentru Domnul, grăsimea care acoperă măruntaiele, toată/grăsimea dinlăuntru,

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 71, col. I

4. Și pre cei doi rănichi, și seul ce iaste preste ei ce iaste preste coapse, și seul ce iaste preste ficați cu rănichii va lua.

5. Și vor aduce pre êle fiii lui Aaron, preoții, preste jîrtăvnic, preste arderile de tot preste lêmnele cê-s pre foc, luare de rod, miros bunii mirosire Domnului.

6. Iară de va fi den oi darul lui jîrtvă de mîntuire Domnului, parte bărbătească au fămeiască, curat va aduce pre el.

7. De va aduce miel darul lui, îl va aduce pre dînsul înaintea Domnului.

8. Și va pune mîna pre capul darului său și-l va junghea pre el lîngă ușile cortului mărturiei și vor turna fiii lui Aaron, preoții, sîngele pre jîrtăvnic, împrejur.

9. Și va aduce den jîrtva mîntuirii luare de rod Domnului seul și mijlocul curat, cu șalele va lua pre dînsul și tot seul ce acopere pîntecele,

10. Și tot seul ce iaste preste pîntece și pre amîndoi rănichii și seul ce iaste preste dînșii, ce iaste la coapse, și seul ce iaste la ficați cu rănichii luîndu,

11. Va aduce preotul preste jîrtăvnic, miros de bună mirosire, luare de rod Domnului.

12. Iară de va fi den capre darul lui Domnului și-l va aduce înaintea Domnului,

13. Și va pune mîinile pre capul lui și-l vor junghea pre el înaintea Domnului, lîngă ușile cortului mărturiei, și vor turna fiii lui Aaron, preoții, sîngele preste jîrtăvnic împrejur.

14. Și va aduce dentr-însul aducere de rod Domnului seul ce acopere pîntecile și tot seul ce iaste preste pîntece,

15. Și amîndoi rănichii și tot seul ce iaste preste ei, ce iaste preste coapse, și seul de la ficați cu rănichii îl va lua.

16. Și va aduce preotul pre jîrtăvnic aducere de lună mirosire Domnului. [17] Tot seul Domnului de lêge în vêci.

17. Întru rudele voastre, în toată sălășluirea voastră, tot seul și tot sîngele să nu mîncați»".

CAP 4

1. Și grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

2. „Grăiêște cătră fiii lui Israil zicînd: «Suflet de va greși înaintea Domnului, fără de voie, den toate poruncile Domnului care nu să cade să le facă și va face una dentr-acêlea,

3. De va greși arhiereul cel unsu, ca să greșască norodul, și va aduce pentru păcatele lui care au greșit viței den boi curat Domnului pentru păcat.

4. Și va aduce vițelul lîngă ușa cortului mărturiei înaintea Domnului și va pune mîna lui pre capul vițelului și va junghea vițelul înaintea Domnului.

5. Și luînd preotul cel uns, cel săvîrșit, în mîni den sîngele vițelului și va băga pre el în cortul mărturiei.

6. Și va întinge preotul dêgetul în sînge și va stropi den sînge de șapte ori cu dêgetul înaintea Domnului spre acoperemîntul cel sfînt./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

4. Și pre cei 2 rărunchi, și săul ce iaste preste ei, ce iaste preste stinghi[2], și seul ce iaste preste ficați cu rărunchii va[3] lua.

5. Și vor aduce pre ele fiii lui Aaron preste jirtăvnic, preste arderile de tot, preste lêmnele ce-s preste foc, luare de rod, miros mirosirei bune Domnului.

6. Iar de va fi den oi[4] darul lui jirtvă de mîntuire Domnului, parte bărbătească au fămeiască, curat va aduce pre el.

7. De va aduce miel darul lui, îl va aduce pre însă înnaintea Domnului.

8. Și va pune mîna pre capul darului său și-l va giunghea pre el lîngă ușile cortului mărturiei și vor turna fiii lui Aaron, preuții, singele pre jirtăvnic, împregiur.

9. Și va aduce den jirtva mîntuirei luare Domnului săul și mijlocul curat, cu șealele[5] va lua pre însă și [10] tot săul ce acopere pîntecile,

10. Și tot săul ce iaste preste pîntece și pre amîndoao rărunchele și săul ce iaste preste însă, ce iaste la stînghi, și săul de la maiuri cu rărunchii luîndu,

11. Va aduce preutul preste jirtăvnic, miros de bună mirosire, luare de rod Domnului.

12. Iar să va fi den capre[6] darul lui Domnului și-l va aduce înnaintea Domnului,

13. Și va pune mâna lui pre capul lui și-l vor junghea pre el înnaintea Domnului, lîngă ușile cortului mărturiei, și vor turna preuții singele, fiii lui Aaron, preste jirtăvnic împregiur.

14. Și va aduce dentru însul aducere Domnului săul ce acopere pîntecile și tot săul ce iaste preste pîntece,

15. Și amîndoaă rărunchele și tot săul[7] ce iaste preste êle, ce iaste preste stînghi, și-săul de la maiuri cu rărunchii îi vei lua.

16. Și va aduce preutul pre jirtăvnic aducere miros de bună mirosire Domnului. [17]. Tot săul Domnului de lêge în vêci.

17. Întru rudele voastre, întru toată sălășluirea voastră, tot săul și tot singele să nu mîncați[8]»".

CAP 4

1. Și dzise Domnul cătră Moisi dzicîndu:

2. „Grăiêște cătră fiii lui Israil dzicîndu: «Suflet de va greși[1] înnaintea Domnului, făr-de voie, den toate porîncile Domnului carele nu să cade să le facă și va face una dentru acêlea,

3. Să va greși arhiereul[4] cel unsu, ca să greșască nărodul, și va aduce pentru păcatul lui carele au greșit viță den boi curat Domnului pentru păcat.

4. Și va aduce vițălul lîngă ușa cortului mărturiei înnaintea Domnului și va pune mîna lui pre capul vițălului și va giunghea vițălul înnaintea Domnului.

5. Și luînd preutul unsul, cel săvîrșit la mîini, den singele vițălului și va băga pre el întru cortul mărturiei.

6. Și va muia preutul dêgetul în singe și va stropi den singe de 7 ori cu dêgetul înnaintea Domnului spre acoperemîntul cel sfîntu./

4. Și preste amîndoi rărunchii, și grăsimea ce iaste pre dînșii și ce iaste la ii[1], și grăsimea de la plumâni să se ia cu rărunchii.

5. Și să le aducă feciorii lui Aaron pre altar preste lêmnele care ard pre dînsul spre ardere de tot, că iaste aducere cu bun miros Domnului.

6. Iar de va fi darul jărtvei lui cei de mîntuire Domnului den ei, să se aducă parte bărbătească sau muierească, nevinovată să fie.

7. De va aduce darul lui miel, să-l aducă înaintea Domnului.

8. Și să-ș puie mâinile pre capul darului său și să-l junghe la ușile cortului mărturiei și să toarne popii, feciorii lui Aaron, singele împrejurul altariului.

9. Și să aducă den jărtva mîntuirei prinos Domnului, [10] iar grăsimea și mijlocele curat cu șalele să ia, și praporul.

10. Și toată grăsimea carea iaste la mărunțăi, și rărunchii amîndoi, și grăsimea de pre dînșii, și ce iaste la ii[1], și grăsimea de la mațe să ia cu rărunchii,

11. Și să le aducă popa la altar în mirosul mirosêlii cei bune a Domnului, prinos Domnului.

12. Iar de va fi darul lui care-l aduce Domnului den capre să-l aducă înaintea Domnului,

13. Și să-ș puie mâinile pre capul lui și să-l junghe înaintea Domnului, la ușile cortului mărturiei, și să toarne popii, feciorii lui Aaron, singele împrejurul altariului.

14. Și să aducă dentr-însul prinos Domnului praporul și grăsimea de la mărunțăi,

15. Rărunchii amîndoi și toată grăsimea ce iaste pre dînșii și carea iaste pre la dășărturi și bâzârul să-l ia cu rărunchii.

16. Și să le aducă popa la altar prinos cu miros bun Domnului. Toată grăsimea să fie a Domnului lêge în vêci.

17. Întru neamurile voastre în toate și în toată sălășuința voastră, toată grăsimea și tot singele să nu mîncați»".

CAP 4

1. Și grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

2. „Grăiêște feciorilor lui Israil și zi: «De va greși sufletul înaintea Domnului, nevrînd toate poruncile Domnului și va face vreuna den cêle ce nu se cad a face,

3. De va greși arhiereul cel uns greșală care greșesc și oamenii, să aducă pentru greșala lui carea au greșit viței den boi nevinovat Domnului.

4. Și să-l aducă la ușile cortului mărturiei înaintea Domnului și să-ș puie mîna pre capul vițelului și să-l junghe înaintea Domnului.

5. Și luînd preotul cel uns, căruia-i sînt mîinile săvîrșite, den singele vițelului, să-l bage în cortul mărturiei.

6. Și să-ș întingă preotul degetul în singe și să stropească cu dêgetul înaintea Domnului spre acoperemîntul sfințirei de 7 ori./

4. Și amîndoi rinichii, împreună cu grăsimea de pe ei, cea de pe șale, ca și seul de pe ficat, care se desprinde o dată cu rinichii.

5. Iar preoții, fiii lui Aaron, să le ardă pe altar împreună cu arderea de tot, peste lemnele aprinse, ca jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.

6. Iar dacă jertfa pe care o va aduce ca jertfă de pace Domnului va fi din turma de oi, atunci, fie parte bărbătească, fie parte femeiască, să o aducă fără nici un cusur.

7. Dacă va aduce ca dar un miel, să îl înfățișeze înaintea Domnului,

8. Să își pună mîna pe capul jertfei și să o înjunghie la ușa cortului întîlnirii, iar fiii lui Aaron, preoții, să stropească cu sîngele e altarul de jur împrejur.

9. Din această jertfă de pace, să înfățișeze, ca ardere de tot pentru Domnul, grăsimea ei și coada în întregime, retezată chiar de la șira spinării, grăsimea de mărunțaie, și toată grăsimea dinlăuntru,

10. Și rinichii împreună cu grăsimea de pe ei, cea de pe șale, ca și seul de pe ficat, care se desprinde o dată cu rinichii,

11. Iar preotul să ardă acestea pe altar ca hrană arsă în foc pentru Domnul.

12. Dacă darul adus va fi o capră, să o înfățișeze înaintea Domnului,

13. Să își pună mîna pe capul ei și să o înjunghie la ușa cortului întîlnirii, iar preoții, fiii lui Aaron, să stropească cu sîngele ei altarul de jur împrejur.

14. Și din această jertfă să aducă, drept prinos ars în foc pentru Domnul, grăsimea de pe mărunțaie și toată grăsimea dinlăuntru,

15. Și amîndoi rinichii, împreună cu grăsimea lor, cea de pe șale, ca și seul de pe ficat, care se desprinde o dată cu rinichii.

16. Iar preotul să ardă toate acestea pe altar ca hrană arsă în foc, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul. Toată grăsimea este a Domnului.

17. Aceasta va fi pentru tot neamul vostru o lege veșnică în orice așezare a voastră; să nu mîncați nici grăsime, nici sînge.»"

CAP. 4

Jertfele pentru păcat

1. Domnul i-a vorbit lui Moise, zicîndu-i:

2. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Dacă va păcătui cineva fără de voie împotriva poruncilor Domnului, săvîrșind o încălcare a vreuneia dintre ele, va trebui să împlinească următoarele:

3. Dacă a păcătuit arhiereul miruit și a tras păcatul asupra poporului, pentru păcatul pe care l-a săvîrșit, el să aducă Domnului un junc fără cusur, ca jertfă pentru păcat.

4. Să aducă juncul la ușa cortului întîlnirii, înaintea Domnului, să pună mîna pe capul lui și să-l înjunghie înaintea Domnului.

5. Iar arhiereul cel miruit să ia din sîngele juncului și să-l aducă în cortul întîlnirii.

6. Apoi să-și moaie preotul degetul în sînge și să stropească de șapte ori cu sînge înaintea Domnului, în fața perdelei sfîntului altar./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 71, col. II

7. Şi va pune preotul den sîngele viţelului pre coarnele jîrtăvnicului tămîii tocmirii ce iaste înaintea Domnului, care iaste în cortul mărturiei, şi tot sîngele viţelului va turna lîngă fundul jîrtăvnicului arderii de tot, carele iaste lîngă uşile cortului mărturiei.

8. Şi tot seul viţelului al greşalii va rădica de la el, seul ce acopere cêle den pîntece, şi tot seul ce iaste peste cêle den pîntece,

9. Şi amîndoi rănichii, şi seul ce iaste preste ei, carele iaste peste coapse, şi grăsimea ce iaste preste ficaţi cu rănichii va lua pre ea,

10. În ce chip să ia de la viţelul jîrtvei mîntuirei. Şi va aduce popa la jîrtăvnicul aducerii

11. Şi piêlea viţelului, şi tot trupul lui, cu capul lui, şi cu marginele lui, cu pîntecile, şi cu baliga.

12. Şi vor scoate tot viţelul afară den tabără, în loc curat, unde vor turna cenuşa, şi vor arde pre dînsul pre lêmne în foc, la vărsarea cenuşii se va arde.

13. Iară de nu va cunoaşte toată adunarea fiilor lui Israil şi va uita cuvîntul den ochii adunării şi vor face una dentru toate poruncile Domnului carea nu se va face şi vor greşi,

14. Şi se va cunoaşte lor păcatul carele au greşit întru el, şi va aduce adunarea viţel den boi curat pentru greşala şi-l va aduce pre el lîngă uşele cortului mărturiei.

15. Şi vor pune cei bătrîni ai adunării mîinile lor pre capul viţelului înaintea Domnului. [16] Şi vor junghea viţelul înaintea Domnului.

16. Şi va aduce preotul cel unsu den sîngele viţelului la cortul mărturiei.

17. Şi va întinge preotul cu dêgetul lui den sîngele viţelului şi va stropi de şapte ori înaintea Domnului, înaintea acoperemîntului celui sfînt.

18. Şi den sînge va pune preotul pre coarnele jîrtăvnicului tămîilor tocmirii care iaste înaintea Domnului, care iaste în cortul mărturiei, [19] Şi tot sîngele va turna cătră fundul jîrtăvnicului luorilor, carele iaste lîngă uşile cortului mărturiei.

19[20]. Şi tot seul lui va lua de la dînsul şi va aduce la jîrtăvnic.

20. Şi va face viţelul în ce chip au făcut viţelul greşalii, aşa se va face, şi se va ruga pentru dînşii preotul şi se va lăsa lor greşala.

21. Şi vor aduce pre viţel tot afară den tabără şi vor arde de tot pre viţel în ce chip au arsu viţelul cel mai denainte, păcatul adunării iaste.

22. Iară de va greşi boiariul şi va face una den toate poruncile Domnului Dumnezăului lui, care nu se va face fără de voie, şi va greşi,

23. Şi se va cunoaşte lui greşala care au greşit într-însa, şi-ş va aduce darul lui ţap den capre, parte bărbătească, curat pentru păcat,

24. Şi va pune mîna lui pre capul ţapului şi-l vor junghea pre el în loc unde junghie arderile/de tot înaintea

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

7. Şi va pune preutul den singele viţălului pre cornurile jirtăvnicului tămîiei tocmirei ce iaste înnaintea Domnului, care iaste în cortul mărturiei, şi tot singele viţălului va turna lîngă fundul jirtăvnicului arderii de tot, carele iaste lîngă uşile cortului mărturiei.

8. Şi tot săul al viţălului al greşealei va rădica de la el, săul ce acopere cêle den pîntece şi tot săul ce iaste preste cel den pîntece,

9. Şi amîndoao rărunchile, şi seul ce iaste preste ei, carele iaste preste stînghi, şi grăsimea ce iaste preste ficaţi cu rărunchii vei lua pre el,

10. În ce chip să ia de la viţălul jirtvei mîntuirei. Şi va aduce popa la jirtăvnicul aducerii

11. Şi pielea viţălului, şi tot trupul lui, cu capul lui, şi cu marginile, şi cu pîntecile şi cu balega.

12. Şi vor scoate tot viţălul afară den tabără, în loc curat, unde vor turna cenuşe, şi vor arde pre însul de tot preste lêmne în foc; la vărsarea cenuşii să va arde.

13. Iar de va greşi toată adunarea[3] fiilor <lui>[4] Israil şi să va uita cuvîntul den ochii adunării şi va face una dentru toate porîncele Domnului carea nu să va face şi vor greşi,

14. Şi să va cunoaşte lor păcatul carele au greşit întru el, şi va aduce adunarea viţăl den boi curat pentru greşeală şi-l va aduce pre el lîngă uşile cortului mărturiei.

15. Şi vor pune cei mai bătrîni a adunării mînule lor pre capul viţălului înnaintea Domnului [16] şi vor junghea viţălul înnaintea Domnului[5].

16. Şi va aduce înlontru preutul cel unsu den singele viţălului la cortul mărturiei.

17. Şi va muia preutul dêgetul lui den singele viţălului şi va stropi de 7 ori înnaintea Domnului, înnaintea acoperemîntului sfîntu.

18. Şi den singe va pune de asupra preutul pre coarnele jirtăvnicului a tămîlor tocmiri carea iaste înnaintea Domnului, carea iaste în cortul mărtuiiei, [19] şi tot singele va turna către fundul jirtăvnicului luărilor carele iaste lîngă uşa cortului mărturiei.

19[20]. Şi tot săul lui va lua de la însul şi va aduce la jirtăvnic.

20. Şi va face viţălul în ce chip au făcut viţălul cela a greşelii, aşa să va face, şi să va ruga pentru înşii preutul şi să va lăsa lor greşeale.

21. Şi vor aduce pre viţăl pre tot afară den tabără şi vor arde de tot pre viţăl ce chip au arsu viţălul cel de mainte, păcat de adunare iaste.

22. Iar să va greşi boiarinul[6] şi va face una dentru toate porăncele Domnului Dumnedzăului lui, sau nu să va face făr-de voie, şi va greşi,

23. Şi să va cunoaşte lui greşeala carea au greşit întru însă, şi-ş va aduce dar lui ţap den capre, parte bărbătească, curat pentru păcat,

24. Şi va pune mîna lui pre capul ţapului şi-l vor giunghea pre el în loc unde giunghe arderile/de tot înnaintea Domnului, pentru

7. Şi să puie preotul den singele viţelului pre cornul altariului al tămîiei cei tocmite, carea iaste înaintea Domnului, carea iaste în cortul mărturiei [8] şi să toarne tot singele viţelului la fundul altariului arderii de tot, care iaste lîngă uşile cortului mărturiei.

8. Şi tot seul viţelului greşalei să ia de la dînsul, seul de la măruntăi şi praporul,

9. Şi rănichii amîndoi, şi seul de pre dînşii, şi care iaste pre de laturi la dăşărturi, şi băzărul să ia cu rănichii,

10[9]. Cum va lua şi viţelul jărtvei mîntuirei. [10] Şi să puie popa pre altariul arderii de tot,

11. Iar pielea viţelului, şi trupul lui tot, cu capul, şi cu picioarele, şi cu droburile, şi cu balega.

12. Şi tot viţelul să-l scoaţă afară de tabără, la loc curat, unde vor arunca cenuşa, şi să-l arză în foc cu lêmne, la locul vărsării de cenuşă să-l arză.

13. Iar de va greşi tot nărodul feciorilor lui Israil şi se va uita cuvîntul de la faţa nărodului şi vor face den porăncile Domnului care nu se cade să facă şi vor greşi,

14. Iar apoi se va cunoaşte păcatul lor care au făcut într-însul, să aducă nărodul un viţel den boi curat pentru păcat şi să-l aducă înaintea uşilor cortului mărturiei.

15. Şi să puie bătrînii nărodului măinile lor pre capul viţelului înaintea Domnului şi să junghe viţelul înaintea Domnului.

16. Şi să bage popa cel uns den singele viţelului în cortul mărturiei.

17. Şi să-ş întingă popa dêgetul lui în singele viţelului şi să stropească înaintea Domnului şi înaintea acoperemîntului sfînţirei de 7 ori.

18. Şi să puie popa den singe pre cornurile altariului al tămîiei cei tocmite ce iaste înaintea Domnului, care iaste în cortul mărturiei, iar singele să-l toarne tot la fundul altariu<lui>[1] arderii de tot, care iaste la uşa cortului mărturiei.

19. Şi să ia tot seul lui să-l puie pre altar.

20. Aşa să facă viţelului acestuia cum va face şi viţelului care iaste pentru păcat şi să se roage popa pentru dînşii şi se va ierta lor păcatele.

21. Şi să scoaţă tot viţelul afară de tabără şi să-l arză cum vor arde viţelul cel dentăi, că iaste pentru păcatele nărodului.

22. Iar de va greşi boiar şi va face unul den toate păcatele care au porîncit Domnul să nu se facă şi nu se cade a se face el va face,

23. Şi apoi se va cunoaşte păcatul care au greşit într-însul, să aducă darul său ţap de capre, parte bărbătească, pentru păcat, şi să fie nevinovat,

24. Şi să-ş puie mîna pre capul ţapului şi să-l junghe la locul unde junghe arderile/cêle de tot pentru păcate înaintea Domnului,

7. Preotul să ungă apoi cu acest singe coarnele altarului pentru tămîia înmiresmată, dinaintea Domnului, în cortul întîlnirii; apoi tot singele rămas al juncului să îl toarne la temelia altarului pentru arderile de tot, care se află la uşa cortului întîlnirii.

8. După aceea, să scoată grăsimea din juncul adus ca jertfă pentru păcat, grăsimea de pe măruntaie şi toată grăsimea dinlăuntru,

9. Amîndoi rinichii împreună cu grăsimea de pe ei, cea de pe şale, ca şi seul de pe ficat, care se desprinde o dată cu rinichii,

10. Tot aşa cum le-a scos din vita adusă ca jertfă de pace; apoi să ardă preotul toate acestea pe altarul arderilor de tot.

11. Dar pielea juncului şi toată carnea lui împreună cu capul şi cu picioarele, cu măruntaiele şi cu balega.

12. Întregul junc să îl scoată afară din tabără la un loc curat, acolo unde se aruncă cenuşa, şi să îl ardă pe un foc de lemne; la locul de aruncare al cenuşii să îl ardă.

13. Iar dacă întreaga adunare a fiilor lui Israel va păcătui fără voie, fără ca ochii adunării să bage de seamă, va încălca una din poruncile Domnului săvîrşind ceva care nu se cuvine şi va deveni vinovată,

14. Atunci, cînd îşi va da seama de păcatul săvîrşit, adunarea să aducă din cireadă un junc fără cusur, ca jertfă pentru păcat, şi să-l înfăţişeze înaintea cortului întîlnirii.

15. Iar bătrînii adunării să-şi pună mîinile pe capul juncului înaintea Domnului şi să-l înjunghie în faţa cortului întîlnirii.

16. Apoi preotul cel miruit să aducă din singele juncului în cortul întîlnirii.

17. Şi să-şi moaie preotul degetul în singe şi să stropească de şapte ori cu singe înaintea Domnului, în faţa perdelei sfîntului altar.

18. Să ungă preotul cu acest singe coarnele altarului pentru mirodenii înmiresmate dinaintea Domnului, în cortul întîlnirii; apoi tot singele rămas să îl toarne la temelia altarului pentru arderile de tot, care se află la uşa cortului întîlnirii.

19. După aceea, să scoată toată grăsimea juncului şi să o ardă pe altar.

20. Cu acest junc să facă întocmai cum a făcut cu juncul adus ca jertfă pentru păcatul arhiereului, la fel să facă. Preotul să facă astfel ispăşirea pentru adunare şi li se va ierta păcatul.

21. Să scoată afară juncul din tabără şi să-l ardă după cum au ars şi juncul cel dintîi; aceasta este o jertfă pentru păcatul adunării.

22. Dacă a păcătuit o căpetenie săvîrşind fără voie ceva ce nu se cuvine împotriva poruncilor Domnului şi s-a făcut astfel vinovat,

23. Cînd îşi va da seama de păcatul pe care l-a săvîrşit, să aducă drept jertfă pentru păcat un ţap fără cusur,

24. Să-şi pună mîna pe capul ţapului şi să-l înjunghie pe locul unde se înjunghie arderile/de tot, înaintea Domnului. Acasta

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

ѻ҃в

де то́т ѧ҆наи́нтѣ дм҃нꙋлꙋй пе́нтрꙋ грешалъ ѧ҆
кє сте. Ши ва пꙋ́не пре́ѡтꙋл ден сѫ́нцеле че́л
де грешалъ кꙋ дѣ́цетꙋл пре ко́арнеле жѫртѣ́вни
кꙋлꙋй а҆рдерилор де то́т, ши то́т сѫ́нцеле лꙋи
ва вѣрса пре фꙋ́ндꙋл жѫртѣ́вникꙋлꙋй а҆рдерилор
кѕ де то́т. Ши то́т се́ꙋл лꙋи ѧ҆лва а҆дꙋче ла
жѫртѣ́вник, каши се́ꙋл жѫртвей мѫнтꙋ́ирей,
ши сева рꙋга пе́нтрꙋ дѫ́нсꙋл пре́ѡтꙋл де гре
кз шала лꙋй ши сева лѣса лꙋй. Ꙗ҆рѣ оу҆н сꙋ́флет
дева греши де невое, ден но́родꙋл пѣмѫ́нтꙋлꙋй,
фѣкѫ́ндь оу҆на ден то́ате порꙋ́нчиле дм҃нꙋлꙋй ка
ки ре нꙋ́сева фа́че ши ва греши. Ши сева кꙋно́
аще грешала лꙋи ка́ре а҆ꙋ греши́т ѧ҆трѫ́нса, ши
ва а҆дꙋче да́рꙋл лꙋи ка́прѣ ден ѧ҆де кꙋра́тѣ па́р
те фѣмеѧ́скѣ ва а҆дꙋче пе́нтрꙋ грешала ка́ре а҆ꙋ
кд греши́ть. Ши ва пꙋ́не мѫ́на лꙋи пре ка́пꙋл
грешалеи лꙋи, ши во́р жꙋ́нгѣ ка́пра, а҆чѣѧ а҆гре
шалїй, ѧ҆ло́кꙋл оу҆́нде жꙋ́нге а҆рдериле де то́т.
л Ши ва лꙋа пре́ѡтꙋл ден сѫ́нцеле е҆и кꙋ дѣ́цетꙋ
лꙋи, ши ва пꙋ́не пре ко́арнеле жѫртѣ́вникꙋлꙋй а҆
дерилор де то́т, ши то́т сѫ́нцеле ва вѣрса пре
жꙋр фꙋ́ндꙋл жѫртѣ́вникꙋлꙋй а҆рдирилор де то́т.
ла Ши то́т се́ꙋл ва лꙋа ѧ҆че ки́п сѣ ѧ҆ се́ꙋ дела
жѫртва мѫнтꙋ́ирей ши ва а҆дꙋче пре́ѡтꙋл пре
жѫртѣ́вник ла ми́рос де бꙋ́нѣ миросире дм҃нꙋлꙋ,
ши сева рꙋга пре́ѡтꙋл пе́нтрꙋ дѫ́нсꙋл ши сева
лв лѣса лꙋи. Ꙗ҆рѣ дева а҆дꙋче о҆аѥ, да́рꙋль
пе́нтрꙋ грешалѣ, па́рте фѣмеѧ́скѣ кꙋра́тѣ сѣѡ
лг а҆дꙋкѣ пре ѧ҆. Ши ва пꙋ́не мѫ́на лꙋй пре ка́
пꙋл чеѧ а҆грешалїй ши во́р жꙋ́нгѣ преѧ пе́нтрꙋ
грешалѣ, ѧ҆ло́кь оу҆́нде жꙋ́нге жѫ́ртвеле ѧ҆ло́кь
лд сфи́ть. Ши лꙋ́жндь пре́ѡтꙋль ден сѫ́нцеле
грешѣлїй кꙋ дѣ́цетꙋль лꙋй ва пꙋ́не пре ко́арнеле
жѫртѣ́вникꙋлꙋй а҆рдерїй де то́т, ши то́ть сѫ́н
целе лꙋй ва вѣрса прежꙋ фꙋ́ндꙋль жѫртѣ́вникꙋлꙋ
лє а҆рдерїй де то́т. Ши то́ть се́ꙋль лꙋй ва лꙋ
ѧ҆че ки́пь сѣѧ се́ꙋ де о҆аѥ дела жѫ́ртва мѫнтꙋ́и
рїй, ши ва пꙋ́не пре дѫ́нсꙋл пре́ѡтꙋль пре жѫ́ртѫ
ни́кь пре а҆рдерѣ де то́ть а҆дм҃нꙋлꙋй, ши севарꙋ
га пе́нтрꙋ дѫ́нсꙋль пре́ѡтꙋль пе́нтрꙋ грешала
ка́рѣ а҆ꙋ греши́т, ши и҆сева лѣса лꙋй.

К А́ П, Є҃

а И дева греши сꙋ́флет, ши ва а҆ꙋзи гла́с де
жꙋрѣмѫ́нть, ши а҆че́ста мѣртꙋрїе, а҆ꙋ
а҆ꙋвѣзꙋть а҆ꙋ щїе, де нꙋва спꙋне шиш
в валꙋа пѣка́тꙋль лꙋи. Сꙋ́флетꙋль а҆
че́ла ка́ре сева а҆ти́нце де то́ть лꙋ́крꙋль
некꙋра́т, а҆ꙋ мортѣчю́не а҆ꙋ при́нсꙋ де хїа́рѣ не
кꙋра́тѣ а҆ꙋ ден мортѣчю́ниле оу҆рѧчю́нилорь чел ор
некꙋра́те, а҆ꙋ ден мортѣчю́ниле добито́ачелорь не
кꙋра́те, ши сева греши де́нтрꙋ е҆́ль ши сево́р пѫн
г гѣри. Са́ꙋ сева а҆ти́нце ден некꙋрѣцїе де ѡ҆м
ден то́атѣ некꙋрѣцїѧ лꙋй, де ка́рѣ а҆тинѓѫ́ндꙋ
се сева пѫнгѣри, ши са́ꙋ а҆мѣци́ть пре си́не ши
д дꙋпѣ а҆ча́ста вакꙋно́аще ши ва греши. Сꙋ́фле
тꙋль че́ль фѣрѣделѣце, че ѧ҆па́рте кꙋ бꙋ́зеле сѣ
фа́кѣ би́не са́ꙋ сѣфа́кѣ рѣ́ꙋ, дꙋпѣ то́ате кѫ́те
ва ѧ҆пѣрци ѡ҆́мꙋль кꙋ жꙋрѣмѫ́нть, ши сева оу҆и
та пре си́не, ши а҆че́ста вакꙋно́аще ши ва греши

Pag. 72, col. I

Domnului, pentru greșală iaste.

25. Și va pune preotul den sîngele cel de greșală cu dêgetul pre coarnele jîrtăvnicului arderilor de tot și tot sîngele lui va vărsa pre fundul jîrtăvnicului arderilor de tot.

26. Și tot seul lui îl va aduce la jîrtăvnic, ca și seul jîrtvei mîntuirei, și se va ruga pentru dînsul preotul de greșala lui și se va lăsa lui.

27. Iară un suflet de va greși de nevoie den norodul pămîntului făcînd una den toate poruncile Domnului, care nu se va face și va greși,

28. Și se va cunoaște greșala lui care au greșit într-însa și va aduce darul lui capră den iade, curată, parte fămeiască va aduce pentru greșala care au greșit,

29. Și va pune mîna lui pre capul greșalei lui și vor junghea capra acêea a greșalii în locul unde junghe arderile de tot.

30. Și va lua preotul den sîngele ei cu dêgetul lui și va pune pre coarnele jîrtăvnicului arderilor de tot și tot sîngele va vărsa prejur fundul jîrtăvnicului ardirilor de tot.

31. Și tot seul va lua în ce chip să ia seu de la jîrtva mîntuirei și va aduce preotul pre jîrtăvnic la miros de bună mirosire Domnului și se va ruga preotul pentru dînsul și se va lăsa lui.

32. Iară de va aduce oaie darul pentru greșală, parte fămeiască curată să o aducă pre ea.

33. Și va pune mîna lui pre capul ceia a greșalii și vor junghea pre ea pentru greșală în loc unde junghe jîrtvele în loc sfînt.

34. Și luînd preotul den sîngele greșălii cu dêgetul lui, va pune pre coarnele jîrtăvnicului arderii de tot și tot sîngele lui va vărsa prejur fundul jîrtăvnicului arderii de tot.

35. Și tot seul lui va lua în ce chip să ia seu de oaie de la jîrtva mîntuirii și va pune pre dînsul preotul pre jîrtăvnic pre arderea de tot a Domnului și se va ruga pentru dînsul preotul pentru greșala carea au greșit și i se va lăsa lui.

CAP 5

1. Și de va greși suflet și va auzi glas de jurămînt și acesta mărturie au au văzut, au știe, de nu va spune, și-ș va lua păcatul lui.

2. Sufletul acela care se va atinge de tot lucrul necurat, au mortăciune, au prinsu de hiară necurată, au den mortăciunile urîciunilor celor necurate, au den mortăciunile dobitoacelor necurate, și se va greși dentru el, și se vor pîngări.

3. Sau se va atinge den necurăție de om den toată necurățiia lui de carea atingîndu-se se va pîngări și s-au amăgit pre sine și după aceasta va cunoaște și va greși.

4. Sufletul cel fără de lêge, ce împarte cu buzele să facă bine sau să facă rău după toate cîte va împărți omul cu jurămînt și se va uita pre sine, și acesta va cunoaște și va greși/una dentr-acêstea.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

greșală iaste.

25. Și va pune preutul den singele cel de greșeală cu dêgetul pre coarnele jirtăvnicului arderilor de tot și tot singele lui va vărsa pregiur fundula jirtăvnicului arderilor de tot.

26. Și tot săul lui îl va aduce la jirtăvnic, ca și săul jirtvei mîntuirei, și să va ruga pentru însă preutul den greșeala lui și i să va lăsa lui.

27. Iar un suflet va greși de bună voie[7] dentru nărodul pămîntului făcîndu una den toate porîncele Domnului, carea nu să va face și va greși,

28. Și să va cunoaște lui greșeala carea au greșit întru însă, și va aduce darul lui capră den iade, curată, parte fămeiască va aduce pentru greșeala care au greșit,

29. Și va pune mîna lui pre capul greșealei lui și vor junghea capra cêea a greșealii întru locul unde giunghe arderile de tot.

30. Și va lua preutul den singele ei cu dêgetul lui și va pune de asupra pre coarnele jirtăvnicului a arderilor de tot și tot singele ei va vărsa pregiur fundul jirtăvnicului a arderilor de tot.

31. Și tot săul va lua în ce chip să ia său de la jirtva mîntuirei și va aduce preutul pre jirtăvnic la miros de bună mirosire Domnului și să va ruga pentru însul preutul și i să va lăsa lui.

32. Iar să va aduce oaie darul lui pentru greșeală[8] parte fămeiască curată să o aducă pre ea.

33. Și va pune mîna lui pre capul cêea al greșealei și vor giunghea pre ea pentru greșeală în loc unde junghe jirtvele, în loc sfîntu.

34. Și luînău preutul den singele greșealei cu dêgetul lui, va pune pre coarnele jirtăvnicului a arderii de tot și tot singele lui va vărsa pregiur fundul jirtăvnicului arderii de tot.

35. Și tot săul lui va lua în ce chip să ia său den oaie de la jirtva mîntuirei și va pune pre însă preutul pre jirtăvnic prè arderea de tot a Domnului și să va ruga pentru însul preutul pentru greșeala carea au greșit și i să va lăsa lui.

CAP 5

1. Și de va greși suflet și va audzi glas, de giurămîntu și acesta martur au au vădzut au știe și el, de nu va spune, și-ș va lua păcatul lui[1].

2. Sufletul acela carele să va atinge de tot lucrul necurat, au mortăciune, au prinsu de jiganie necurat<ă>, au den motăciunile uriciunelor celor necurate, au de cêle mortăciune dobitoace necurate, și să va greși dentru el, și să vor pîngări[2].

3. Sau să va atinge den necurăție de om den toată necurăția lui den carea atingîndu-să să va pîngări și s-au greșit pre sine, și după aceasta va cunoaște și va greși[3].

4. Sufletul cel făr-de lêge, ce înparte cu budzele să facă bine sau să facă rău după toate cîte va înpărți omul cu giurămîntu și să va uita pre sine, și acesta va cunoaște și va greși/una dentru acêstea,

că pentru păcat iaste.

25. Și să puie preotul den sîngele cel pentru păcat cu dêgetul pre cornurile altariului arderii cei de tot și sîngele lui tot să-l toarne la fundul altariului al arderii de tot.

26. Și tot seul lui să-l puie pre altar, ca și seul jărtvelor mîntuirei, și să se roage preotul pentru dînsul, pentru păcatele lui, și se vor ierta lui.

27. Iar, de va greși un suflet nebăgînd seamă den nărodul pămîntului acestuia și va face den toate porăncile Domnului una carea nu se cade a se face și va greși,

28. Să aducă o capră den capre, parte muierească, nevinovată să fie, [29] și să o aducă pentru păcatul lui care au greșit,

29. Și să-ș puie mîna pre capul caprei și să o junghe în locul unde se junghe jărtvele.

30. Și să ia preotul den sîngele ei cu dêgetul și să puie pre cornurile altariului arderii de tot și sîngele tot să-l vêrse împrêjurul temelici altariului arderii de tot.

31. Și să ia tot seul cum va lua și seul de la jărtvele mîntuirei și să puie preotul pre altar în mirosul mirosêlei cei bune a Domnului, și să se roage preotul pentru dînsul și se va ierta lui.

32. Iar de va aduce oaie darul său pentru păcat, să aducă parte muierească, nevinovată să fie.

33. Și să puie mîna sa pre capul ceia ce iaste pentru păcat și să o junghe pentru păcat la locul unde se junghe toate arsurile de tot, la loc sfînt.

34. Și să ia preotul den sîngele cel pentru păcat cu dêgetul său și să puie pre cornurile altariului arderii de tot, iar sîngele tot să-l vêrse împrejurul temelici altariului.

35. Și să ia tot seul ei cum va lua și seul de la oile care sînt pentru jărtva mîntuirii și să-l puie preotul pre altar spre arderea cea de tot a Domnului și să se roage pentru dînsul preotul pentru păcatul lui care au greșit și se va ierta lui.

CAP 5

1. Iară de va greși sufletul auzind glas de jurămînt și-i va fi mărturisitor de va fi auzit sau va fi priceput și nu va spune, păcat dobîndește,

2. Sufletul carele se va atinge de tot lucrul necurăției sau de mortăcină, sau mîncat de fieri necurate, sau mortăcini pîngărite, sau mortăcini de fiară necurate și mortăcini de gadini necurate uitîndu-ș, se va spurca.

3. Sau se va atinge de necurăție de om, den fieștecare den necurățiile lui care atingîndu-se se va spurca și-ș va uita, iar după aceasta va cunoaște că iaste vinovat păcatului.

4. Sufletul carele se va făgădui cu buzele sale să facă bine sau rău după tot ce va grăi omul cu jurămînt și va uita, iar apoi va pricêpe ce au greșit/vre un lucru dentr-însele

este o jertfă pentru păcat.

25. Iar preotul să ia cu degetul său din sîngele jertfei aduse pentru păcat și să ungă cu el coarnele altarului pentru arderile de tot, apoi să toarne sîngele rămas la temelia altarului pentru arderile de tot.

26. Și toată grăsimea să o ardă pe altar, întocmai ca grăsimea de la jertfa de pace. Preotul să facă astfel ispășire pentru acea căpetenie și i se va ierta păcatul.

27. Dacă cineva din poporul de rînd va păcătui fără voie, săvîrșind ceva care nu se cuvine împotriva uneia dintre poruncile Domnului, și s-a făcut vinovat,

28. Cînd își va da seama de păcatul pe care l-a săvîrșit să aducă drept jertfă o capră fără cusur pentru păcatul pe care l-a făptuit,

29. Să-și pună mîna pe capul jertfei și să o înjunghie pe locul arderilor de tot.

30. Iar preotul să ia cu degetul său din sîngele jertfei și să ungă cu el coarnele altarului pentru arderile de tot și tot sîngele rămas să-l toarne la temelia altarului.

31. Și să desprindă preotul toată grăsimea jertfei, după cum s-a desprins grăsimea de la jertfa de pace, și să o ardă pe altar ca jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul. Astfel să facă preotul ispășire pentru acel om, și i se va ierta păcatul.

32. Dacă însă va aduce cineva jertfă pentru păcat din turma de oi, atunci să aducă o parte femeiască fără cusur.

33. Și să-și pună mîna pe capul jertfei pentru păcat, și să o înjunghie la locul unde se înjunghie arderile de tot.

34. Și preotul să ia cu degetul său din sîngele jertfei și să ungă cu el coarnele altarului pentru arderile de tot, iar tot sîngele rămas să-l toarne la temelia altarului.

35. Și să desprindă preotul toată grăsimea jertfei după cum s-a desprins grăsimea mielului adus ca jertfă de pace și să o ardă pe altar alături de jertfele mistuite de foc înaintea Domnului. Astfel să facă preotul ispășirea pentru păcatul săvîrșit de omul acela și i se va ierta.

CAP. 5

Jertfe pentru diferite păcate

1. Dacă cineva va păcătui cînd, fiind chemat ca martor, a auzit cuvintele jurămîntului, și nu va spune ceea ce a văzut sau ceea ce știe, acela va purta povara păcatului său.

2. Dacă cineva, fără să-și dea seama, va atinge vreun lucru necurat, fie hoitul unei fiare necurate, fie hoitul unei vite necurate, fie hoitul unei tîrîtoare necurate, acela va deveni necurat și vinovat.

3. Dacă cineva se va atinge, fără să-și dea seama, de vreo necurățenie omenească de orice necurățenie care îl lasă întinat, iar apoi va băga de seamă, atunci se va face vinovat.

4. Dacă cineva, vorbind în chip ușuratic, va spune cu gura sa că va face un bine sau un rău și va întări aceasta prin jurămînt, chiar dacă la început nu și-a dat seama ce face, cînd va pricepe,/se va face vinovat.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 72, col. II

5. Şi-ş va răscumpăra păcatul pentru carele au greşit asupra lui,

6. Şi va aduce pentru care au greşit Domnului, pentru greşala care au greşit, parte fămeiască de la oi, mieoară, sau vătuie den capre, pentru păcat, şi se va ruga pentru el preotul pentru greşala lui care au greşit şi i se va lăsa lui greşala.

7. Iară de nu va putea mîna lui de ajuns la oaie, va aduce pentru greşala lui carea au greşit doao turturêle sau doi pui de porumbu Domnului, unul pentru păcat şi altul pentru ardere de tot.

8. Şi le va aduce pre êle la preot şi va aduce preotul întâiu cel pentru greşală şi va rumpe preotul capul lui den gît şi nu-l va despărți.

9. Şi va stropi den sîngele cel pentru păcat pre părețele jîrtăvnicului, iară rămăşiţa sîngelui va scurâ pre fundul jîrtăvnicului, pentru că greşală iaste.

10. Şi al doilea îl va face ardere de tot după cum să cuvine şi se va ruga pentru dînsul preotul pentru păcatul lui care au greşit şi i se va lăsa lui.

11. Iară de nu va afla mîna lui părêche de turturêle au doi pui de porumbu şi va aduce darul lui pentru carele au greşit al zêcelea lui ifi de făină curată pentru greşală, să nu toarne pre dînsa untdelemnu, nice să puie preste ea tămîie, căci pentru greşală iaste.

12. Şi va aduce pre ea cătră preotul şi, luînd cu mîna preotul dentr-însa plină mîna lui pomenirea ei, va pune desupra jîrtăvnicului preste arderile cêle de tot Domnului, greşală iaste.

13. Şi se va ruga pentru dînsul preotul pentru greşala lui care au greşit dentru una de acêstea şi se va lăsa lui, iară rămăşiţa va fi preotului, ca şi jîrtva făinii curate»".

14. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

15. „Suflet care va greşi pre dînsul cu uitare şi va greşi fără de voie den sfintele Domnului şi va aduce pentru greşala lui Domnului berbêce curat den oi, preţ de argint de sicli cu siclul cel sfînt.

16. Pentru carele au greşit şi care au greşit den sfinte va plăti şi cel preste a cincea parte va adaoge preste el şi va da pre el preotului şi preotul se va ruga pentru el întru berbêcele păcatului şi se va ierta lui.

17. Şi sufletul carele va greşi şi va face una den toate poruncile Domnului care nu trebuie a face şi n-au cunoscut şi va greşi şi va lua păcatul lui,

18. Şi va aduce berbêce curat den oi, în preţ de argint, întru greşală cătră preot şi se va ruga preotul pentru el pentru neştiinţa lui, care n-au ştiut şi el nu ştiia şi se va lăsa lui.

19. Pentru că au greşit greşală înaintea Domnului"./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

5. Și-ș va mărturisi păcatul pentru carele au greșit asupra lui,

6. Și va aduce pentru carele au greșit Domnului, pentru greșeala care au greșit, parte fămeiască de la oi, cîrlăniță, sau căpriță den capre, pentru păcat, și să va ruga pentru el preutul pentru greșeala carea au greșit și i să va lăsa lui greșeala.

7. Iar de nu-i poate mîna lui de agiunsu la oaie, va aduce pentru greșeala lui carea au greșit doao turturêle sau doi pui de porîmbu[4] Domnului, unul pentru păcat și altul pentru ardere.

8. Și le va aduce pre êle la preutul și va aduce preutul întăi cêea pentru greșeală[5] și va rumpe preutul capul lui den git și nu-l va despărți.

9. Și va stropi den sîngele cel pentru păcat pre zidul jirtăvnicului, iar rămășița sîngelui va cură pre fundul jirtăvnicului, pentru că greșeală iaste.

10. Și al doilea îl va face ardere de tot după cum să cuvine și să va ruga pentru însul preutul pentru păcatul lui carele au greșit și i să va lăsa lui.

11. Iar să nu afle[5b 1a] mîna lui părêche de turturêle au doi a porîmbilor pui și va aduce darul lui pentru carele au greșit al zêcelea a lui iîf fănină[6] curată pentru greșeale ; să nu torni pre însă untu de lemnu, nice să pui preste ea tămîie, căci pentru greșeală iaste.

12. Și va aduce prea ea către preutul și, luînd cu mîna preutul de însă plină mîna lui pomenire ei, va pune de asupra jirtăvnicului preste arderile cêle de tot Domnului a greșealii iaste.

13. Și să va ruga pentru însul preutul pentru greșeale<le> lui care au greșit dentru una de aceasta și i să va lăsa lui, iar rămășița va fi preutului, ca și jirtva făninei curate».

14. Și grăi Domnul către Moisi dzicîndu :

15. „Suflet carele să va greși pre însă cu uitare și va greși făr<ă> voie[7] den sfin<te>[8] lor Domnului și va aduce pentru greșeala lui Domnului berbêce curat den oi, preț de argintu de sicli cu siclul cel svîntu.

16. Pentru carele au greșit și carea au greșit den sfinte va plăti și cel preste a cincea parte va adaoge preste el și va da pre el preutului și preutul să va ruga pentru el întru berbêcele păcatului și să va ierta lui.

17. Și sufletul carele va greși[9] și va face una dentru toate porîncele Domnului den carele nu trebuie a le face și n-au cunoscut și va greși și va lua păcatul lui,

18. Și va aduce berbêce[10] curat den oi în preț de argintu, întru greșeală către preut și să va ruga pentru însă preutul pentru neștiința lui, carea n-au știut și el nu știia și i să va lăsa lui.

19. Pentru că au greșit cu greșeală greșeale înnaintea Domnului/".

5[4]. Și-ș va mărturisi păcatul pentru care au greșit într-însul,

6[5]. Să aducă Domnului pentru greșala ce au greșit [6] miea den oi, parte muierească, sau iadă den capre și să se roage preotul pentru dînsul de păcatul care au greșit și se va lăsa lui.

7. Iar de nu va putea ajunge mîna lui cu miea, să aducă pentru greșala lui 2 turturêle sau 2 pui de porumb Domnului, unul pentru păcat, altul spre arderea de tot.

8. Și să-i dea preotului, iar preotul să ia întăi cela pentru păcat și să-i taie preotul capul și să nu-l spintece.

9. Și să stropească den sîngele cela pentru păcate pre părețîi altariului, iar sîngele cît va rămînea să-l scură pre fundul altariului, că iaste pentru păcat.

10. Iar cel al doilea să-l facă ardere de tot cum se cuvine și să se roage preotul pentru dînsul de păcatul care au greșit și se va lăsa lui.

11. Iar de nu va afla mîna lui părêche de pui de porumb sau 2 turturêre[1], să aducă darul său pentru păcat a zêcea parte de măsuri de efi de făină de grîu pentru păcat și să nu toarne desupra pre dînsa untdelemn, nici tămîie să nu puie pre dînsa pentru că iaste pentru păcat.

12. Ce să o aducă la preot și să ia preotul dentr-însa mîna lui plină întru pomenirea lui și să puie pre altar spre arderea de tot Domnului, că iaste pentru păcat.

13. Și să se roage preotul pentru dînsul de păcatul care au greșit dentr-una de acêstea și se va lăsa lui, iar rămășița să fie a preotului, ca și jărtva făinei cei de grîu curat»".

14. Și grăi Domnul către Moisei zicîndu-i :

15. „Sufletul de va uita cu uitare și nevrînd va greși den cêle ce sînt sfințite Domnului să aducă pentru călcarea sa Domnului cîrlan den oi nevinovat, căruia-i va fi prețul 2 sicle de argint, după siclele sfințirilor care va fi greșit.

16. Și ce au greșit den sfințire să plătească și a cincea parte să adaogă preste dînsul și să o dea preotului, iar preotul să se roage pentru dînsul înaintea Domnului de călcarea lui și se va lăsa lui.

17. Și sufletul care va greși și va face una den toate porîncile Domnului care nu se cuvin a se face și va face nepricepînd, și-ș va cunoaște păcatul lui mai pre urmă'

18. Să aducă cîrlan den oi, nevinovat, cu preț de argint, la preot pentru păcat și să se roage preotul pentru dînsul de neștiința lui carea n-au știut, și se va lăsa lui.

19. Că neștiind el cu uitarea au făcut greșală înaintea Domnului"./

5. Cînd cineva, deci, se va face vinovat de una din aceste greșeli, atunci să-și mărturisească păcatul săvîrșit,

6. Și să aducă Domnului, ca jertfă pentru ispășirea păcatului său, o parte femeiască din turmă, o oaie sau o capră, jertfă pentru păcat.
Preotul să facă ispășire pentru păcatul său și i se va ierta păcatul.

7. Iar dacă nu-i va fi la îndemînă să aducă o oaie sau o capră, atunci să înfățișeze Domnului, ca jertfă pentru păcatul săvîrșit, două turturele sau doi pui de porumbel, unul ca jertfă de ispășire, iar celălalt ca ardere de tot.

8. Și să le aducă preotului, iar acesta să înfățișeze întîi jertfa pentru păcat ; să-i frîngă gîtul cu unghia, fără să-i desprindă capul de trup.

9. Apoi să stropească peretele altarului cu sîngele jertfei de ispășire, iar sîngele rămas să-l stoarcă la temelia altarului ; aceasta este o jertfă pentru păcat.

10. Iar cealaltă pasăre să o înfățișeze ca ardere de tot, potrivit rînduielii statornicite. Și astfel să facă preotul ispășire pentru păcatul acestui om și i se va ierta lui păcatul.

11. Dacă nu are la îndemînă două turturele sau doi pui de porumbel, să aducă în dar pentru păcatul săvîrșit a zecea parte dintr-o efă de frunte a făinii, ca jertfă pentru păcat ; dar să nu toarne untdelemn peste ea și nici să nu adauge tămîie, căci este o jertfă pentru păcat.

12. Și să o aducă la preot, iar preotul să ia un pumn plin spre pomenire și să o ardă pe altar, alături de celelalte jertfe mistuite de foc înaintea Domnului ; aceasta este o jertfă pentru păcat.

13. Preotul să facă astfel, pentru acest om, ispășirea păcatului săvîrșit într-unul din aceste chipuri, și i se va ierta păcatul. Făina rămasă va fi a preotului, ca și la prinosul de grîne».

14. Apoi Domnul i-a vorbit lui Moise, zicîndu-i :

15. „Dacă cineva va săvîrși o nelegiuire fără voie și va lua din lucrurile închinate Domnului, acela să înfățișeze Domnului, ca jertfă pentru ispășirea păcatului său, un berbece fără cusur din turmă, prețuit de tine în sicli de argint, potrivit siclului lăcașului sfînt.

16. Și să dea înapoi ceea ce a luat din lucrurile sfîntului lăcaș, adăugînd a cincea parte din prețul lor, și să le înfățișeze preotului, iar preotul să facă ispășire pentru el cu berbecele adus ca jertfă pentru vină, și i se va ierta păcatul.

17. Dacă va păcătui cineva fără să-și dea seama, săvîrșind împotriva poruncilor Domnului lucruri care nu trebuiesc săvîrșite, acela se va face vinovat și va purta povara păcatului său.

18. Atunci să înfățișeze preotului, ca jertfă pentru vină, un berbece fără cusur luat din turmă, după prețuirea ta, și i se va ierta.

19. Aceasta este o jertfă pentru vină, căci omul acesta se făcuse vinovat înaintea Domnului."/

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 73, col. I

КА' П' S'

И гръ҃ дмнѣ҃ къ҃тръ мѡ҃сеи зиѧ҃ндь.
2 Сѹфлетѹль каре ва҃ греши҃ ши҃ не҃аскѹлтынд порѹнчиле дмнѣ҃ лѹи, ши҃ ва минчи҃нэ къ҃тръ апроапеле҃ш҃ сѹ҃ фъ҃тръ жълобире а҃ѹ пе҃нтръ соцїре, а҃ѹ пе҃нтръ тъ҃кѹ, а҃ѹ а҃ѳкѹтъ брѣ҃ш҃ стрѣмбътъ
3 те вечинѹлѹи. А҃ѹ а҃ѹафлат пїерзаре ши҃ ва минчи҃нэ пе҃нтръ ѣ҃ла, ши҃ ва жъ҃ра кѹ стрѣмбѣль пе҃нтръ оу҃на дей тоате карїле ва҃фъче сѫмѣ҃ ка съ
4 грѣшаскъ сѹ҃фъ҃тръ дъ҃мнезеѹ. Ши҃ ва҃фи кѫндь ва҃ греши҃, ши҃ ва҃пъкѹтѹи, ши҃ ва҃да ѳнапои ка фѹ҃ че а҃ѹ ѳ҃фѹрат, а҃ѹ стрѣмбътатъ че а҃ѹ стрѣмбат, а҃ѹ зъ҃логѹ҃ че ѣ҃ѹ пъ҃ѹс ла дѫ҃нсѹл, а҃ѹ пїерзаре ка҃ре а҃ѹ а҃флат дей тоат лѹкрѹ҃ ка҃ре а҃ѹ жу҃рат пе҃нтръ ѣ҃ла кѹ стрѣмбѣль, ши ва плъ҃ти҃ капъ ши а҃л чи҃нчи҃лѣ лѹи ва а҃дъ҃оуже преоу҃ ѣ҃ла, а҃л кѹи
5 ѳ҃сте лѹи ва҃да ѳ҃ка҃ре зи съвъдецїдь. Ши҃ а҃ грешѣлїи лѹи ва а҃дъ҃уче домнѹлѹи берѣ҃ѳ҃че дин ѻ҃и кѹра҃ть, прѣ҃ць пе҃нтръ ка҃ре а҃ѹ гретиць.
6 Ши҃ сева рѹга пе҃нтръ ѣ҃ла преоо҃тѹ ѳ҃наи҃нть дмнѣ҃лѹи, шъ҃нсева а҃ца҃ лѹи пе҃нтръ оу҃на дин тоате кате а҃ѹ ѳ҃фкѹть ши а҃ѹ грешиць ѳ҃тръ
7 дне҃ѣль. Ши҃ грѣи҃ дмнѣ҃ къ҃тръ мѡ҃сеи зи
8 кѫндь. Порѹнчѣще лѹи а҃ароне ши ѳ҃филорь лѹи зикѫндь. А҃часта ѳ҃сте лецїѣ҃ а҃рдерїи дето҃т, а҃часта а҃рдере дето҃т пре а҃рдере ѣ҃н пре жъ҃ртѣвникь, тоа҃тъ ноа҃пте ва а҃рде пѣнъ де
9 минѣца, нѹ҃сека стинце фокѹ҃л ка҃ре ѳ҃сте пре
10 жъ҃ртѣвникѹ҃л лѹи. Ши҃ сева ѳ҃брѣка преоо҃тѹ ѳ҃хѫнь дѣ҃нь ши҃ нъдраџи дѣ҃нь, ва ѳ҃брѣка пре҃ жъ҃р трѹпѹ҃л лѹи, ши ва лъ҃ѹа а҃дъ҃уче
11 преоо҃те тоть кар҃ сѫ҃а топи҃ фокѹ҃л а҃рдере де тоть дела жъ҃ртѣвникь. Ши҃ сѫ҃ѹпѹне преа҃ алѣтѹре҃ кѹ жъ҃ртѣвникѹ҃ль, ши ва дезбрѣка ѣ҃ мѫ҃нтѹлѹ лѹи ши ва ѳ҃брѣка а҃лть вешмѫ҃нть,
12 ши ва ско҃ате а҃дъ҃уче де преоо҃те тоть а҃ѳ҃аре де
13 тъ҃бъръ ла лок кѹра҃ть. Ши҃ фокь пре жъ҃ртѣвникь ва а҃рде пре дже҃ль, ши нѹ҃сека стинце, ши ва а҃рде преоу҃ пре дже҃ль лѣ҃мне де дими
14 нѣць димине҃ць, ши ва каца҃ пре ѣ҃ла а҃рдере де тоть, ши ва пъ҃не преоо҃ ѣ҃ла соу҃ль мѫ҃нтѹирїи.
15 Ши҃ фокь пѹрѹ҃ ва а҃рде пре жъ҃ртѣвникь нѹ҃сека стинце. А҃часта ѣ҃ѹ, жъ҃ртѣви ка҃ре сѫ
16 вор а҃дъ҃уче ѳ҃и҃ лѹи а҃ароне преоо҃цїи, денаи҃нть дмнѣ҃лѹи ѳ҃пострѣва жъ҃ртѣвникѹ҃лѹи.
17 Ши҃ ва҃ѹа дин трѣ҃бѹ҃ль преоо҃тѹ кѹ҃мѧна дінь ѳ҃ѣина че кѹра҃ть а҃жъ҃ртѣви, кѹ оу҃ть деле҃м
18 нѹ҃ ѣ҃н, ши҃ кѹ тоа҃тъ тъмѧ҃ ѣ҃н ка҃ре ѳ҃и҃ть пре жъ҃ртѣ, ши ва а҃дъ҃уче пре жъ҃ртѣвникь, лѹ а҃ре дерѣдь мирось дегоу҃ть мирѡ҃сире, помѡ҃ни҃рь ѣ҃н
19 дмнѣ҃лѹи. Ѣ҃ѳ҃ть текарьмѧ҃нь дела҃ ва҃мѧ҃нка а҃ароне ши ѳ҃и҃ѣ лѹи, а҃зиме севор мѧ҃нка ѳ҃лоа҃
20 ѳ҃фѫ҃ть, ѳ҃кѹрѣ҃ть кѻ҃ртѹлѹи мъ҃ртѹрїей ѻ҃ѳ҃рмѧ҃нка прѧ҃.
21 Нѹ҃сека коа҃ме дегоу҃ть, а҃ѳ҃ть ѳ҃ѣ҃ ѳ҃ѣ҃ ѳ҃ѣ҃

CAP 6

1. Și grăi Domnul către Moisi dzicindu:

2. „Sufletul[1] carele va greși și neascultîndu nu va asculta porăncele Domnului și va mînți către aproapele-s, au întru zălojire, au pentru soțietate, au pentru jeac, au au făcut vreo strîmbătate vecinului,

3. Au au aflat pierdzare și va mînți pentru ea și va giura cu strîmbul pentru una den toate carele va face omul ca să greșască întru acêstea,

4. Și va fi cîndu va greși și va păcătui și va da înnapoi jeacul[1 b i] ce au jecuit[1 b ii], au strîmbătate ce au strîmbat, au zălogul ce s-au pus la însul, au pierzarea carea au aflat,

5[4]. Den tot lucrul carele au giurat pentru el pre strîmbul și va plăti capul și al cincelea lui va adaoge preste el, a cui iaste lui va da întru care dzi să va dovedi.

6[5]. Și a greșalii lui va aduce Domnului berbêce den oi, curat, preț pentru care au greșit.

7[6]. Și s<ă> va ruga pentru el preutul înnaintea Domnului și i să va lăsa lui pentru una dentru toate cîte au făcut și au greșit întru însul".

8[7]. Și grăi Domnul către Moisi dzicindu:

9[8]. „Porincêște lui Aaron și fiilor lui[2] dzicînd: [19] «Aceasta iaste lêgea arderii de tot[3]. Aceasta arderea de tot pre arderea ei pre jirtăvnic, toată noaptea va arde, pîndimineață, și nu să va stinge focul carele iaste pre jirtăvnicul lui.

10. Și să va îmbrăca preutul îmbrăcăminte de in și nădragi de in va îmbrăca pregiur trupul lui și va lua aducerea cea preste tot carea o va topi focul, arderea de tot de la jirtăvnic.

11. Și o va pune pre ea alăturea cu jirtăvnicul și să va dezbrăca vășmîntul lui și să va îmbrăca veșmînt altul și va scoate aducerea de preste tot afară den tabără la loc curat.

12. Și foc pre jirtăvnic va arde pre însul și nu să va stinge și va arde pre însul preutul lêmne de dimineață den dimineață și va clădi pre el arderea de tot și va pune preste el săul mîntuirei.

13 Și foc pururea va arde pre jirtăvnic, nu să va stinge.

14. Aceasta-i lêgea jirtvei[4] care o vor aduce pre ea fiii lui Aaron, preuții, dennaintea Domnului împotriva jirtăvnicului.

15. Și va lua dentru însul preutul cu mîna den fănina cea curată a jirtvei cu untdelemnul ei și cu toată tămîia ei, carele-s pre jirtve, și va aduce pre jirtăvnic aducere miros de bună mirosire, pomenirea ei Domnului.

16. Iar ce va rămînea dentru ea va mînca Aaron și fiii lui, azime să vor mînca în loc sfîntu, în curtea cortului mărturiei vor mînca pre ea.

17. Nu să va coace dospită; parte pre ea am dat lor den aducerile Domnului, sfîntă sfinților iaste, ca și al greșcalii și ca și al păcatului.

18. Tot partea bărbătească den preuți vor mînca pre ea de lêge/vêcinică întru ru-

CAP 6

1. Și grăi Domnul către Moisei zicîndu-i:

2. „Sufletul deaca va greși și negrijind nu va băga seamă de porăncile Domnului și va mînți către vecin pentru zălojire, sau pentru soțietatea, sau pentru jah, sau au năcăjit pre vecin în cevaș[1],

3. Sau au găsit ceva pierdut și au mințit de dînsul și se va jura în nedireptate pentru una drept toate, drept cîte va face omul,

4. Că să greșască într-acêstea, [5] și va fi deaca va greși și va păcătui și va da înapoi jahul ce au jăhuit, sau năcazul cu ce au năcăjit, sau zălogul ce iaste zălojit la dînsul, sau piêrderea carea o va fi găsit,

5. Den tot lucrul care au jurat pentru dînsul cu strîmbul, acêea ce au jurat drept dînsa adevărat să o dea, și dentr-al său să mai adaogă către acêea a cincea parte și să dea celuia de la cine se-au luat în zioa cêia ce se va vădi lucrul acela.

6. Iar pentru păcatul său să aducă Domnului berbêce den oi, nevinovat să fie, preț după socoteala greșalei.

7. Și să se roage preotul pentru dînsul înaintea Domnului și se va lăsa lui tot păcatul care au făcut cu călcarea porăncii".

8. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:

9. „Porincêște lui Aaron și feciorilor lui[i] și le zi: «Aceasta iaste lêgea arderii de tot. Această ardere de tot să arză focul toată noaptea pre altar, pănă dimineața, și să nu stingă.

10. Și să se îmbrace preotul în haină de in și nădragi de in să încalțe pre trupul său și să ia prinosul care-l va fi ars focul arderii: de tot de pre altar și să-l puie alăturea cu altariul.

11. Și să se dăzbrace de hainele sale și să se îmbrace într-alte haine și să scoață prinosul dennafară de tabără în loc curat.

12. Iar focul la altar să arză pre dînsul și să nu se stingă, și să arză preotul pre dînsul lêmne în toate diminețile și să clădească pre dînsul ardere de tot și să puie pre dînsul grăsimea mărturiei.

13. Iar focul în tot ceasul să arză pre altar și să nu se stingă.

14. Aceasta iaste lêgea jărtvei carea o vor aduce popii, feciorii lui Aaron, împotriva altariului înaintea Domnului.

15. Și să ia preotul o mînă de făină de grîu de la altar cu undelemn și cu tămîia ei cea albă, care sînt cu jărtva, să aducă la altar prinos în miroseală cu miros bun întru pomenirea ei Domnului.

16. Iar den rămășița ei să mănînce Aaron și feciorii lui azimă, să mănînce în loc sfînt, în curtea cortului mărturiei să o mănînce.

17. Și să nu se coacă dospită că pre ea am dat parte lor den prinosul Domnului, că iaste sfînta sfinților, cum pentru păcat[ă] așa și pentru greșala călcării.

18. Tot parte bărbătească den preot să o mănînce, lêge/vêcinică întru neamurile

CAP. 6

Alte jertfe pentru vină

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

2. „Dacă va greși cineva și va săvîrși o nelegiuire față de Domnul, mințind față de aproapele său în legătură cu un lucru dat ca zălog, încredințat lui spre păstrare ori furat, sau jefuindu-l într-un fel pe aproapele său,

3. Dacă va găsi un lucru pierdut și tăgăduiește acesata, sau dacă va jura strîmb cu privire la orice păcat pe care îl săvîrșește cineva,

4. Dacă va păcătui astfel și se va face vinovat, atunci să dea înapoi lucrul furat sau jefuit, cel încredințat spre păstrare și cel dat ca zălog, lucrul pierdut pe care l-a găsit,

5. Sau orice alt lucru despre care a jurat strîmb, să înapoieze acest lucru în întregime să mai adauge a cincea parte din prețul său și să-l întoarcă stăpînului, chiar în ziua în care își va aduce jertfa pentru vină.

6. Și să înfățișeze Domnului, pentru păcatul său, un berbece fără cusur, luat din turmă, după prețuirea ta, ca jertfă pentru vina sa.

7. Iar preotul va face pentru el ispășire înaintea Domnului și i se va ierta lui, oricare ar fi greșeala de care s-a făcut vinovat."

8. Și i-a vorbit Domnul lui Moise zicîndu-i:

9. „Poruncește fiilor lui Aaron și spune-le: «Aceasta este legea privitoare la arderea de tot. Arderea de tot să rămînă pe vatra altarului toată noaptea, pînă dimineața, și focul de pe altar să ardă fără întrerupere.

10. Atunci preotul să se îmbrace în tunica sa de in și să-și acopere trupul cu nădragi de in să ridice cenușa lăsată de focul care va mistui arderea de tot pe altar și să o pună lîngă altar.

11. Apoi să se dezbrace de veșmintele sale și să ia alte veșminte, ca să ducă cenușa în afara taberei, într-un loc curat.

12. Focul să ardă pe altar neîntrerupt și să nu se stingă; în fiecare dimineață preotul să pună lemne pe foc, să așeze deasupra arderea de tot și să a rdă grăsimea jertfelor de pace.

13. Focul să ardă neîntrerupt pe altar și să nu se stingă niciodată.

14. Iată acum legea privitoare la prinosul de grîne. Fiii lui Aaron să-l aducă în fața Domnului, înaintea altarului.

15. Preotul să ia un pumn plin din fruntea făinii și din untdelemn, cu toată tămîia adăugată la prinos, și să ardă totul pe altar, spre pomenire, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.

16. Iar ceea ce va mai rămîne din prinosul de grîne să mănînce Aaron și fiii săi, dar să o mănînce nedospită, într-un loc sfînt, în curtea cortului întîlnirii.

17. Dar să nu o coacă dospit. Aceasta este partea pe care le-am dăruit-o lor din arderile mele de tot; ea este un lucru preasfînt, ca și jertfa pentru păcat și jertfa pentru vină.

18. Orice bărbat dintre fiii lui Aaron să mănînce din ea; aceasta va fi pentru tot neamul vostru o lege/veșnică, privitoare la

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

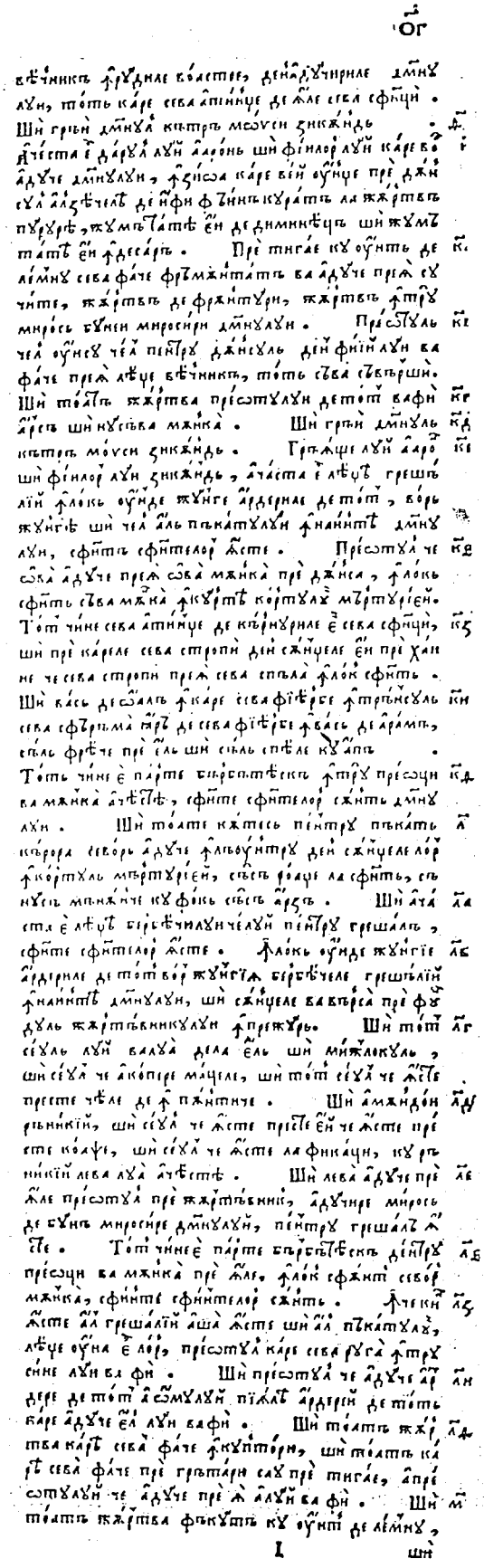

Pag. 73, col. II

nului ; tot care se va atinge de ele se va sfinți»“.

19. Și grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

20. „Acesta e darul lui Aaron și fiilor lui, care vor aduce Domnului în zioa care vei unge pre dînsul : al zecelea de ifi, făină curată la jîrtvă pururea, jumătatea ei de dimineață și jumătatea ei îndesară.

21. Pre tigaie cu untdelemnu se va face, frămîntată va aduce pre ea sucite, jîrtvă de frînturi, jîrtvă întru miros burei mirosiri Domnului.

22. Preotul cel unsu, cel pentru dînsul den fiii lui, va face pre ea lêge vêcinică, tot să va săvîrși.

23. Și toată jîrtva preotului de tot va fi arsă și nu să va mînca“.

24. Și grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

25. „Grăiește lui Aaron și fiilor lui zicînd : «Aceasta a lêgea greșălii : în loc unde junghe arderile de tot vor junghea și cel al păcatului înaintea Domnului, sfîntă sfintelor iaste.

26. Preotul ce o va aduce pre ea o va mînca pre dînsa, în loc sfînt să va mînca, în curtea cortului mărturiei.

27. Tot cine se va atinge de cărnurile ei se va sfinți și pre carele se va stropi den sîngele ei pre haine ce se va stropi pre ea se va spăla în loc sfînt.

28. Și vas de oală în care se va fiêrbe într-însul se va sfărîma, iară de se va fiêrbe în vas de aramă, să-l frêce pre el și să-l spêle cu apă.

29. Tot cine e parte bărbătească întru preoți va mînca acêstea, sfinte sfintelor sînt Domnului.

30. Și toate cîte-s pentru păcat, cărora se vor aduce înlăuntru den sîngele lor în cortul mărturiei, să să roage la sfînt să nu să mănînce, cu foc să să arză.

<CAP 7>

1[31]. Și aceasta e lêgea berbêciului celui pentru greșală, sfinte sfintelor iaste.

2[32]. În loc unde junghie arderile de tot vor junghiia berbêcele greșălii înaintea Domnului și sîngele va vărsa pre fundul jîrtăvnicului împrejur.

3[33]. Și tot seul lui va lua de la el, și mijlocul, și seul ce acopere mațele și tot seul ce iaste preste cêle de în pîntice,

4[34]. Și amîndoi rănichii, și seul ce iaste preste ei, ce iaste preste coapse, și seul ce iaste la ficați, cu rănichii, le va lua acêstea.

5[35]. Și le va aduce pre ele preotul pre jîrtăvnic, aducire miros de bună mirosire Domnului, pentru greșală iaste.

6[36]. Tot cine e parte bărbătească dentru preoți va mînca pre êle, în loc sfînt se vor mînca, sfinte sfintelor sînt.

7[37]. În ce chip iaste al greșalii, așa iaste și al păcatului, lêge una e lor ; preotul care se va ruga întru sine lui va fi.

8[38]. Și preotul ce aduce ardere de tot a omului piêlea arderii de tot, care aduce el, lui va fi.

9[39]. Și toată jîrtva carea se va face în cuptoriu și toată carea se va face pre grătariu, sau pre tigaie, a preotului ce aduce pre ea, a lui va fi.

10[40]. Și toată jîrtva făcută cu untdelemnu,/și nu

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

dele voastre den ⸢aducerile Domnului; tot carele să va atinge de êle să va sfinți»".

19. Și grăi Domnul către Moisi dzicîndu:

20. „Acesta-i darul lui Aaron[5] și fiilor lui, carele vor aduce Domnului întru dzua, carea vei unge pre însul: al dzecelea deifi făină curată la jirtvă pururea, giumătate de ea dimineață și giumătate de ea îndesara.

21. Pre tigaie întru untu de lemnu să va face, frămîntată vei aduce pre ea sucită, jirtvă den bucăți, jirtvă întru miros a bunii mirosiri Domnului.

22. Preutul cel unsu, cel pentru însul den fiii lui, va face pre ea de lêge vêcinică, tot să va săvîrși.

23. Și toată jirtva preutului de tot va fi arsă și nu să va minca".

24. Și grăi Domnul către Moisi dzicîndu:

25. „Grăiește lui Aaron și fiilor lui dzicîndu: «Aceasta-i lêgea greșalei[6]: în loc unde junghe arderile de tot vor junghea și cel a păcatului înnaintea Domnului, svintu sfinților iaste.

26. Preutul ce o aduce pre ea o va minca pre însă, în loc sfintu să va minca, în curtea cortului mărturiei.

27. Tot cine să va atinge de cărnurile ei să va sfinți și pre carele să va stropi den singele ei pre haine ce să va stropi pre ea să va spăla în loc sfintu.

28. Și vas de oală întru carea să va fiêrbe să va sfărîma, iar în vas de aramă de să va fiêrbe să-l frêce și pre el și să-l spêle cu apă.

29. Tot cine-i de parte bărbătească întru preuți va minca acêstea, svinte svinților sîntu Domnului.

30. Și toate cîte-s pentru păcat, cărora să vor aduce înlontru den singele lor întru cortul mărturiei, să s<ă> roange la sfintu să nu să mănînce, cu foc să s<ă> arză de tot.

<CAP 7>

1[31]. Și aceasta-i lêgea berbêcelui[1] celui pentru greșeale, sfinte a sfinților iaste.

2[32]. În loc unde giunghe arderile de tot vor junghea berbêcele cel al greșealei înnaintea Domnului și singele vor vărsa pre fundul jirtăvnicului înpregiur.

3[33]. Și tot săul lui va lua de la el, și mijlocul, și săul ce acopere mațele, și tot săul ce iaste preste cêle den pîntece,

4[34]. Și rărunchii amîndoi, și săul ce iaste preste înși, ce iaste preste stînghi, și săul ce iaste la ficați, cu rărunchii, le va lua pre acêstea.

5[35]. Și le va aduce pre êle preutul pre jirtăvnic, aducere miros de bună mirosire Domnului, pentru greșeală iaste.

6[36]. Tot cine-i de parte bărbătească va minca pre êle, în loc sfintu să vor minca, sfinte sfinților sîntu.

7[37]. În ce chip iaste a greșealei, așea iaste și al păcatului, lêge una lor, preutul carele să va ruga întru însă lui va fi.

8[38]. Și preutul ce aduce ardere de tot a omului pielea arderii de tot, carea aduce el, lui va fi.

9[39]. Și toată jirtva carea să va face în cuptoriu și toată carea să va face pre vatră sau pre tigaie, a preutului ce aduce pre ea, a lui va fi.

10[40]. Și toată jirtva făcută cu untu de lemnu, și nu răsfăcută, la toți fiii lui Aaron voastre, și tot cine se va atinge de prinosul Domnului se va sfinți».

19. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:

20. „Acesta iaste darul lui Aaron și al feciorilor lui, care-l vor aduce Domnului în zioa în carea-i vei unge: a zêce parte de măsură de efi de făină curată la jirtvă pururea, jumătate dentr-însa dimineața, jumătate îndeseară.

21[20]. În tigaie în undelemn să se facă [21] frămîntată să o aduci jirtvă den fărămituri, jirtvă în miros mirosealei cei bune a Domnului.

22. Preotul cel uns, care va fi după dînsul în locul lui, den feciorii lui, să o facă lêge vêcinică, totdeauna să se săvîrșească.

23. Și toată jirtva preoțească spre toată arderea să fie și să nu se mănînce»[2].

24. Și grăi Domnul către Moisei ⸢zicînd:

25. „Grăiește lui Aaron și feciorilor lui zicîndu-le: «Aceasta iaste lêgea greșalei: în locul în care junghe arderea cea de tot să junghe și cea pentru păcat înaintea Domnului, că iaste sfînta sfinților.

26. Preotul care o va aduce să o mănînce în loc sfînt, să o mănînce în curtea cortului mărturiei.

27. Tot cela ce se va atinge de cărnurile ei se va sfinți și ale cui haine se vor stropi de singele ei și pre ce se va stropi să se spêle în loc curat.

28. Și tot vasul de lut în care se va fiêrbe să se spargă, iar de se va fiêrbe în vas de aramă, să se frêce și să-l spêle cu apă.

29. Tot carele iaste ⸢întru preot parte bărbătească să mănînce dentr-însele, că iaste sfînta sfinților Domnului.

30. Prinosul care iaste pentru păcate, al căruia singe se bagă în cortul mărturiei spre curățire întru sfințire, să nu se mănînce, ce să se arză cu foc.

CAP 7

1. Și aceasta iaste lêgea Domnului pentru greșală, carea iaste sfînta sfinților.

2. În locul unde junghe arderile de tot să junghe berbêcele cel pentru greșală înaintea Domnului, iar singele să-l vêrse împrejurul temeliei altariului.

3. Și tot seul lui să se ia de la dînsul, și dăștarile și praporul, și tot seul ce iaste la cêle denlăuntru,

4. Și rănichii amîndoi, și seul de pre dînșii, și ce iaste pre ii, și bătărul, să se ia cu acêstea.

5. Și să le aducă preotul la altar prinos Domnului în miros bun, că iaste pentru greșală.

6. Tot care iaste parte bărbătească den preoț să le mănînce, și în loc sfînt să le mănînce, că sfînta sfinților iaste.

7. Cum iaste cea pentru păcat, așa iaste și cea pentru greșală, că o lêge au; preotul carele se va ruga de sine lui va fi.

8. Și preotul carele va aduce arderea cea de tot a omului pielea jîrtvei arderii de tot, carea o va aduce pentru dînsul, a lui să fie, adecă a preotului.

9. Și toată jîrtva carea se va face în cuptor și toată cîtă se va face pre vatră, sau pre grătar, a preotului care o va aduce a aceluia să fie.

10. Și toată jîrtva frămîntată cu amestecătură de untdelemn, și fără de amestecă- jertfele mistuire de foc înaintea Domnului. Tot ceea ce se va atinge de ele va fi sfințit».

19. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

20. „Acesta este darul pe care Aaron și fiii săi să îl înfățișeze Domnului în ziua cînd vor fi miruiți; a zecea parte dintr-o efă din fruntea făinii, ca prinos veșnic, jumătate dimineața și jumătate seara.

21. Să fie pregătită în tigaie, frămîntată și prăjită cu untdelemn, să fie adusă coaptă și frîntă în bucăți, ca prinos cu mireasmă plăcută pentru Domnul.

22. Preotul care, dintre fiii lui Aaron, va fi miruit în locul lui, să aducă acest prinos. Aceasta este o lege veșnică; prinosul să fie ars în întregime.

23. Orice prinos de grîne din partea unui preot să fie ars în întregime și să nu se mănînce nimic din el."

24. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

25. „Vorbește lui Aaron și fiilor săi și spune-le: «Aceasta este legea privitoare la jertfa pentru păcat: în locul unde este înjunghiată jertfa pentru arderea de tot, acolo să fie înjunghiată înaintea Domnului și jertfa pentru păcat; aceasta este un lucru preasfînt.

26. Preotul care va aduce jertfa pentru păcat, acela să o mănînce; să fie mîncată într-un loc sfînt, în curtea cortului întîlnirii.

27. Oricine se va atinge de carnea ei va fi sfințit, iar dacă va țîșni sînge pe vreun veșmînt, partea stropită să fie spălată într-un loc sfînt.

28. Oala de lut în care va fierbe carnea să fie spartă, iar, dacă a fost fiartă într-un vas de aramă, acesta să fie frecat și spălat cu apă.

29. Orice bărbat din neamul preoțesc să mănînce din ea: aceasta este un lucru preasfînt.

30. Dar să nu se mănînce nici o jertfă pentru păcat din al cărei sînge va fi adus în cortul întîlnirii, ca să se facă ispășire în sfîntul lăcaș; aceasta să fie arsă în foc.

CAP. 7

Jertfele pentru ispășire

1. Iată legea privitoare la jertfa pentru vină; ea este un lucru preasfînt.

2. În locul unde este înjunghiată jertfa pentru arderea de tot, acolo să fie înjunghiată și jertfa pentru vină; cu sîngele ei să fie stropit altarul ei de jur împrejur.

3. Să fie adusă toată grăsimea, coada, grăsimea care acoperă măruntaiele,

4. Amîndoi rinichii, împreună cu grăsimea de pe ei, cea de pe șale, ca și seul de pe ficat, care se desprinde o dată cu rinichii.

5. Preotul să le ardă pe altar, ca jertfă mistuită de foc, înaintea Domnului; aceasta este o jertfă pentru vină.

6. Orice bărbat din neamul preoților să mănînce din ea, dar s-o mănînce într-un loc sfînt; aceasta este un lucru preasfînt.

7. Cum este la jertfa pentru vină, tot așa să fie și la jertfa de ispășire; aceeași lege este pentru amîndouă; vita jertfită să rămînă preotului care a săvîrșit ispășirea cu ajutorul ei.

8. Cînd preotul înfățișează arderea de tot a cuiva, lui să-i rămînă pielea acelei arderi de tot.

9. Orice prinos de grîne copt în cuptor, pregătit în tigaie sau în cratiță, să fie al preotului care îl va înfățișa.

10. Orice prinos de grîne pregătit cu untdelemn /sau uscat să fie al tuturor fiilor

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 74, col. I

ѡ҃д

шн҃ нꙋ префъкꙋтъ ла тоцн фнїн лꙋн ааро́н ба фн҃ фнщє кърѣ҃ ѳтоѥ́ма .

К Л П З

а҃ а҃ Ачаста є лѣгѣ тѫртвен мънтꙋнрїн ка
рѣ вор а҃дꙋче дмнзлꙋн . Де вор а҃дꙋ
че пе́нтрꙋ лаѹда пре ѥ́, шн ба а҃дꙋче
ла тѫртва лаѹдєн пшнни де фкни́нъ нꙋ
ра́тъ, фъкꙋте ѳ оу҃нѳ де лемн́ꙋ, шн
тꙋрте не доспи́те оу҃нє нꙋ оу҃нѳ де лемн́ꙋ, шн
фъшнк а҃лѣтъ фрѣмънтатъ нꙋ оу҃нѳ де лн҃ꙋ.
Пре пшнни не доспи́те ба а҃дꙋче дарꙋрле лꙋн .
пре тѫртъ де лаѹдъ мънтꙋнрен лꙋн .
в҃ Шн ба а҃дꙋче дела дмнезꙋ оу҃нꙋ дн҃ тоа́те да
рꙋрле лꙋн лꙋре дмнзлꙋн, пре́ѳтꙋлꙋн чѣлꙋ
г҃ не єн҃ѵпле мънтꙋнрен, лꙋн ба фн҃ . Шн нѣ
нꙋрле тѫртвен лаѹдєн мънтꙋнрен, лꙋн вор
фн҃, шн ѳкарѣ зн҃ сѣдрꙋма, ѳевор мънка, нꙋ
д҃ вор лъса дн҃ трънса пънѣ дмнн҃ѵца . Шн
деба тѫртвн рꙋгъ де оу҃нъ вое дарꙋ лꙋн, ѳ
карѣ зн҃ ба а҃дꙋче тѫртва лꙋн сева мънка шн
е҃ а҃дѳѡ зн҃ . Шн чева ръмънѣ дн҃ кърнꙋрле
тѫртвен пънѣ а҃трѣа зн҃, нꙋ фок сева а҃рде .
ѕ҃ Ѣръ де мънкънде ба мънка дн҃ кърнꙋрл а҃трѣ
а зн҃, нꙋ сева прїнми чѣлꙋн че а҃дꙋче лꙋн, нꙋ сев
ба сокоти лꙋн, пе́нтрꙋ кѣ пънъторнчне ѥ́сте,
тръ сꙋфлетꙋл каре ба мънка дн҃ ѡле пъкате
з҃ ба лꙋа . Шн кърнꙋри ка́те ѳевор а҃тнн҃ѵе де
тот не нꙋра́тꙋл нꙋѳевор мънка, ѳфок де́тот
ѳевор а҃рде, тот нꙋра́тꙋл ба мънка карне .
и҃ Шн сꙋфлетꙋл каре ба мънка дн҃ кърнꙋрле жр
твен мънтꙋнрен, каре ѥ́сте а҃дмнзлꙋн, шн не
нꙋръцѣ лꙋн пре дмнезꙋ, ба перн сꙋфлетꙋл а
ѳ҃ чела дн҃ нородꙋл лꙋн . Шн сꙋфлетꙋл каре
сева а҃тнн҃ѵе де тот лꙋкрꙋ не нꙋра́т, сав дн҃
нъръцѣе де ѡм, сав дн҃тр ле нꙋ пътрꙋ пнтоаре
не нꙋра́те, сав де тоа́те оурѫчнле не нꙋра́тъ,
шн ба мънка дн҃ кърнꙋрнл тѫртвен мънтꙋ
и҃ рн҃ каре ѥ́сте дмнзлꙋн, ба перн сꙋфлетꙋл а҃че
ла дн҃ нородꙋл лꙋн . Шн грѣн дмнзл кѣрѣ
г҃ мовси знкнндъ . Грѣѵще фнлор лꙋн ѳерна
знкнндъ, тот сѣлꙋ ѳнлор шн а҃л ѳонлор, шн а҃
д҃ капрелор, сънъ мънкаци . Шн сѣл де мортѣ
тнне шн прнн҃ѕ де хнаръ сева лꙋкра ла тоть лꙋ
е҃ нрлꙋ, шн ла мънкаре нꙋѳева мънка . Тоть
карле ба мънка сѣл дела доѵтоаче, дн҃ каре ве
а҃дꙋче дн҃ трънселе а҃дꙋтере дмнзлꙋн, ба перн
ѕ҃ сꙋфлетꙋл а҃чела дн҃ нородꙋл лꙋн . Тот сѫ
челе сънъ мънкац ѳтот сѣлашлꙋ бъстрꙋ де
з҃ доспто́аче шн дн҃ пасъри . Тот сꙋфлетꙋл
каре ба мънка сънце, ба перн сꙋфлетꙋл а҃чела
и҃ дн҃ нородꙋл лꙋн . Шн грѣн дмнзл кътръ
ѳ҃ мовси знкнндъ . Шн фнлор лꙋн ѳерна лебе
ѳрѣн знкнндъ, чѣла че а҃дꙋче тѫртвъ мънтꙋ
рн҃ лꙋн дмнзлъ, ба а҃дꙋче дарꙋ лꙋн дмнзлꙋн,
к҃ дн҃ тѫртва мънтꙋнрен лꙋн . Мънеле лꙋн
вор а҃дꙋче а҃дꙋтерле дмнзлꙋн, сѣл че ѥ́сте пре
сте пѣптъ, шн сѣл че ѥ́сте прѣсте фнка́ц вор
а҃дꙋче лꙋн, каѣ пъе дарє фнанн҃тъ дмнзлꙋн .
к҃а Шн ба а҃дꙋче прѣѡтꙋл сѣл че ѥ́сте прѣсте пѣп

prefăcută, la toţi fiii lui Aaron va fi fieştecăruia întocma.

[CAP 7]

11[1]. Aceasta e lêgea jîrtvei mîntuirii, carea vor aduce Domnului.

12[2]. De vor aduce pentru lauda pre ea şi va aduce la jîrtva laudei pîini de făină curată, făcute în untdelemnu, şi turte nedospite, unse cu untdelemnu, şi făină aleasă, frămîntată cu untdelemnu.

13[3]. Pre pîini nedospite va aduce darurile lui pre jîrtvă de laudă mîntuirei lui.

14[4]. Şi va aduce de la dînsul unul den toate darurile lui luare Domnului, preotului ce toarnă sîngile mînturei, lui va fi.

15[5]. Şi cărnurile jîrtvei laudei mîntuirei lui vor fi şi în carea zi să dăruiêşte se vor mînca, nu vor lăsa dentr-însa pănă dimineaţa.

16[6]. Şi de va jîrtvui rugă de bunăvoie darul lui, în carea zi va aduce jîrtva lui, se va mînca şi a doo zi.

17[7]. Şi ce va rămînea den cărnurile jîrtvei pănă a treia zi cu foc se va arde.

18[8]. Iară de mîncînd va mînca den cărnuri a treia zi, nu se va priimi celui ce aduce lui, nu se va socoti lui, pentru că pîngăriciune iaste, iară sufletul care va mînca den êle păcatul va lua.

19[9]. Şi cărnuri cîte se vor atinge de tot necuratul nu se vor mînca, în foc de tot se vor arde, tot curatul va mînca carne

20[10]. Şi sufletul care va mînca den cărnurile jîrtvei mîntuirei, care iaste a Domnului, şi necurăţiia lui pre dînsul va peri sufletul acela den norodul lui.

21[11]. Şi sufletul care se va atinge de tot lucrul necurat, sau de necurăţie, de om, sau de cêle cu patru picioare necurate, sau de toată uriciunea necurată şi va mînca den cărnurile jîrtvei mîntuirei carele iaste Domnului, va peri sufletul acela den norodul lui»“.

22[12]. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

23[13]. „Grăiêşte fiilor lui Israil zicînd : «Tot seul oilor, şi al boilor, şi al caprelor să nu mîncaţi.

24[14]. Şi seu de mortăciune şi prinsă de hiară se va lucra la tot lucrul, şi la mîncare nu se va mînca.

25[15]. Tot carele va mînca seu de la dobitoace den care veţ aduce dentr-însele aducere Domnului va peri sufletul acela den norodul lui.

26[16]. Tot sîngele să nu mîncaţ în tot sălaşul vostru den dobitoace şi den pasări.

27[17]. Tot sufletul care va mînca sînge va peri sufletul acela den norodul lui».

28[18]. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

29[19]. „Şi fiilor lui Israil le vei grăi zicînd : «Cela ce aduce jîrtvă mîntuirei lui Domnului va aduce darul lui Domnului den jîrtva mîntuirei lui.

30[20]. Mîinele lui vor aduce aducerile Domnului, seul ce iaste preste piept şi seul ce iaste preste ficaţ vor aduce lui ca să puie dare înaintea Domnului.

31[21]. Şi va aduce preotul seul ce iaste preste piep/tu

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

va fi, fieștecăruia atocma.

[CAP 7]

11[1]. Aceasta-i lége a jirtvei[2] mintuirei, carea vor aduce Domnului.

12[2]. Să vor aduce pentru laudă pre ea și va aduce la jirtva laudei păini de fănină curate, făcut<e> în untu de lemnu, și covrigi nedospiți, unși cu untdelemnu, și fănină aleasă, frămîntată cu untdelemnu.

13[3]. Pre păini nedospite va aduce dururile lui pre jirtvă de laudă a mintuirei lui.

14[4]. Și va aduce de la însul unul den toate dărurile lui luare Domnului preutului ce toarnă singele mintuirei, lui va fi.

15[5]. Și cărnurile jirtvei laudei mintuirei lui vor fi, și întru care dzi să dăruiește să vor mînca, nu vor lăsa de însul la dimineață.

16[6]. Și de va jirtvui rugă de bună voie darul lui, întru care dzi va aduce jirtva lui, să va mînca și a doao dzi.

17[17]. Și ce va rămînea den cărnurile jirtvei păn-a treia dzi cu foc să va arde.

18[8]. Iar să va mîncîndu mînca-va den cărnuri a treia dzi, nu va priimi celuia ce-i aduce lui, nu să va socoti lui, pentru că pîngăriciune iaste, iar sufletul carele va mînca dentru el păcatul va lua.

19[9]. Și cărnuri cîte să vor atinge de tot necuratul nu să vor mînca, în foc de tot să vor arde, tot curatul va mînca carne.

20[10]. Și sufletul carele va mînca den cărnurile jirtvei mintuirei, carele iaste al Domnului, și necurățiia lui pre însul, va peri sufletul acela den nărodul lui.

21[11]. Și sufletul carele să va atinge de lucrul necurat, sau de necurăție de om, sau den cêle cu 4 picioare necurate, sau de toată uriciunea necurată și va mînca den cărnurile mintuirei carele iaste a Domnului, va peri sufletul acela den nărodul lui»".

22[12]. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

23[13]. „Grăiește fiilor <lui>[3] Israil dzicîndu: «Tot săul a boilor, și a oilor, și a caprelor să nu mîncați.

24[14]. Și seu de mortăciune și prinsu de jiganie să va lucra la tot lucrul, și la mîncare nu să va mînca.

25[15]. Tot carele va mînca seu de la dobitoace den carele veți aduce aducere Domnului dentru înse va peri sufletul acela den nărodul lui.

26[16]. Tot singele să nu mîncați întru tot sălașul vostru den dobitoace și den pasări.

27[17]. Tot sufletul de va mînca singe va peri sufletul acela den nărodul lui.»"

28[18]. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

29[19]. „Și fiilor lui Israil le vei grăi dzicînd: «Cela ce aduce jirtvă mintuirei lui Domnului va aduce nărodu[4] lui Domnului den jirtva mintuirei lui.

30[20]. Mînule lui vor aduce aducerile Domnului, săul ce iaste preste pieptu, săul cel preste maiu va aduce lui ca să puie dare înnaintea Domnului.

31[21]. Și va aduce preutul săul ce iaste preste pie/ptu pre jirtăvnic și va fi pieptul

tură, să fie la tot feciorii lu Aaron fieștecăruia întocma.

11[2]. Aceasta iaste lêgea jărtvei de pace, carea să o aducă Domnului.

12. Că de o vor aduce pentru lauda să aducă cu jărtva și pâine de laudă de făină de grîu, curat frămîntată în undelemn, și covrigi nedospiți, unși cu undelemn, [13] și făină de grîu, frămîntată cu undelemn.

13. Cu pâinea cea nedospită să aducă darul lui cu jărtva jărtvei laudei cei de mîntuire.

14. Și de la dînsul unul să aducă den tot darul său luare Domnului și preotului carele toarnă singele mărturiei a lui să fie.

15[14]. Și cărnurile jărtvei laudei cei de mîntuire ale lui vor fi, [15] și or în ce zi se vor aduce într-acêea să se mănînce, iar să nu rămîie dentr-însa până a doaoa zi.

16. Iar de va aduce jărtva sa rugăciune de bunăvoie, în ce zi ce va aduce, într-acêea să se mănînce.

17. Iar ce va rămînea pre dimineața pre altar până a treia zi să se arză pre altar.

18. Iar de mîncînd va mînca den cărnuri a treia zi, nu se va priimi celuia ce o au adus, că nu i se va băga în seamă, că iaste spurcăciune, și sufletul care va mînca dentr-însele păcat dobîndește.

19. Și cărnurile care se vor atinge de tot ce iaste necurat să nu se mănînce, ce să se arză în foc, și tot cine va fi curat să mănînce cărnurile.

20. Și sufletul care va mînca den carnea jărtvei cei de mîntuire, carea iaste a Domnului, și necurățiia lui pre dînsul, peri-va sufletul acela den nărodul său.

21. Și sufletul care se va atinge de tot lucrul necurat, sau de necurățiia omului, sau den cêle cîte cu patru picioare necurate și de toată necurățiia spurcată și va mînca den carnea jărtvei mîntuirei carea iaste a Domnului, sufletul acela va peri den nărodul său»[3].

22. Și grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

23. „Grăiește feciorilor lui Israil zicîndu-le: «Tot seul boilor, și al oilor, și al caprelor să nu mîncați.

24. Și seu de mortăcină și mîncat de fieri tot lucrul să s<e> facă cu dînsul, iar de mîncare să nu se mănînce.

25. Că tot cel ce va mînca seu den dobitocul care va aduce dar Domnului dentr-însul, sufletul acela va peri den nărodul său»[3].

26. Nice un singe să nu se mănînce întru toate lăcașurile voastre, nice de dobitoc, nice de pasăre.

27. Că tot sufletul care va mînca singe va peri sufletul acela den nărodul său»"

28. Și grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

29. „Grăiește feciorilor lui Israil zicîndu-le: «Cela ce va aduce jărtvă de mîntuire Domnului să aducă darul său Domnului den jertva mîntuirei.

30. Mînele lui să aducă prinos Domnului seul care iaste pre piept și băzărul să aducă ca să-l puie înaintea Domnului.

31. Și să puie preotul seul de pre piept pre altar, [31] iar pie/ptul să fie al lui Aaron

lui Aaron, deopotrivă fiecăruia.

11. Iată legea privitoare la jertfa de pace, care va fi adusă Domnului.

12. Dacă cineva o va aduce ca jertfă de laudă, să aducă împreună cu jertfa de pace și pîini nedospite, frămîntate cu untdelemn, turte nedospite, stropite cu untdelemn și fruntea de făină frămîntată cu untdelemn.

13. Pe lîngă aceste turte, să mai aducă lîngă jertfa de pace și de laudă, ca prinos de grîne, și niște pîini dospite.

14. Din toate aceste prinoase, cîte o bucată să o înfățișeze ca dar înălțat Domnului; aceasta să fie a preotului care stropește cu sîngele jertfei de pace.

15. Carnea jertfei de laudă și de pace să fie a sa, dar să o mănînce în ziua înfățișării ei; să nu se lase nimic din ea pînă dimineață.

16. Iar dacă jertfa cuiva este adusă spre a îndeplini o făgăduință sau ca dar de bunăvoie, aceasta să fie mîncată în ziua înfățișării ei, iar ceea ce va rămîne din ea să fie mîncată a doua zi.

17. Ceea ce va rămîne din carnea jertfei pentru a treia zi să fie ars în foc.

18. Dar dacă va îndrăzni cineva să mănînce din carnea jertfei sale de pace în a treia zi, această jertfă nu va fi primită; celui care a adus-o nu i se va ține în seamă, căci aceasta este lucru necurat, și oricine va mînca din ea va purta povara păcatului său.

19. Carnea care s-a atins de ceva necurat să nu fie mîncată, ci să fie arsă în foc. Dar carnea jertfei poate să o mănînce oricine este curat.

20. Dar dacă cineva, aflîndu-se în stare de necurățenie, va mînca din carnea jertfei de pace, care este a Domnului, acela să fie îndepărtat din neamul lui.

21. Iar acela care va atinge vreun lucru necurat, fie vreo necurățenie omenească, fie un animal necurat sau orice altă spurcăciune necurată, și va mînca apoi din carnea jertfei de pace care este a Domnului, acela să fie îndepărtat din poporul lui»".

22. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

23. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Să nu mîncați nici un fel de grăsime, de bou, de oaie sau de capră.

24. Grăsimea unei vite moarte sau sfîșiate de fiare puteți să o folosiți la orice altceva, dar să nu o mîncați.

25. Dacă va mînca cineva din grăsimea vitelor care sînt înfățișate domnului ca jertfă mistuită de foc, acela să fie îndepărtat din neamul lui.

26. Să nu mîncați nicidecum sînge, oriunde veți locui, nici de pasăre, nici de vită.

27. Oricine va mînca sînge să fie îndepărtat din neamul lui.»"

28. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

29. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Acela care va aduce jertfa sa de pace Domnului să înfățișeze Domnului darul său, luat din jertfa de pace.

30. Cu mîinile sale să aducă părțile ce trebuiesc mistuite în foc, înaintea Domnului, și anume grăsimea așezată deasupra pieptului, iar pieptul să fie legănat, ca dar legănat înaintea Domnului.

31. Și preotul să ardă grăsimea pe altar, iar pie/ptul să rămînă lui Aaron și fiilor săi.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 74, col. II

тѹ пре ѫрътъвнико, шн ка фн пѣпттѹ аѹн аа
рон шн финаоу аѹн. Шн сраѣѹа чеа дрепт кѕ
ецѣ да аѯоаре прѣотѹаѹн, дин ѫртѣкеле мѧ
тѹирей боастре. Чеа че адѹче сѧнѹеле мѧ кг
тѹирей, шн сеа дин фнїн аѹн аарон аѹн ка фн
сраѣѹа чеа дрепт фпартє. Пентрѹ кд пѣ
тѹа пѹнгтїн дѣсѹпра, шн сраѣѹа аѯоаїн ам аѹа
дела фнїн аѹн їсраиа, дин ѫртѣкеле мѧтѹирє
боастре, шн ам дат пре дънселе аѹн аарон пре
сїѣ, шн финаи аѹн аѳуе ецнїнѣ дела фнїн аѹн
їсраи. Дтаѣла е оуѹерѣ ан аарон шоуѹерѣ фнаи кѳ
ан, де адѹчнаѣ дънѣаѣ, стрѹ каре сна адѧ пре
ецаѣ прѣоцѣеаѣ дънѣаѣ. Дѯпѣкна порѹнт кѕ
дмнезеѣ дѣ лиї стрѹ каре сна оуѹеѣ пре дъшїн
дла фнїн аѹн їсраи, делаѳуе ецнїнѣ стрѹ рѹде
леле. Дтаѣла е лаѳуе адерилор де тоѳ ѫртѣ шн кз
пентрѹ грешала шн пентрѹ пъкат, шн десъвр
шнрїн, шн ѫртѣкнї мънтѹнїн. Дчї кн кн
аѹ порѹнїт дмнѣа аѹн моусн фмѫтеле снаѣ,
фкаре сн аѹ порѹнїт фїнаоу аѹн їсраиль сѣ а
дѹкѣ дарѹриле лор фнаинтє дмнѣзѹн, фпѹстї
нле снаїн.

К А П Н

Шн грїи дмнѣа кътрѣ моусн зикънд. а
Ѫ пре аарон шн пре фнїн аѹн, шн вешминтеле аѹн, шн оуѹнтѹ делеминѣ оуѹе в
рїй, шн внцѣа чеа пентрѹ пъкат, шн чїн дой берберї, шн кошница кѹ азн
мле. Шн тоатѣ адѹнаре сесорѹаѳи каре г
ера ла оуша кортѹаѹн мъртѹрїей. Шн фѣ д
кѫ моусн дупрекѹм аѹ порѹнїт аѹн дмнѣзѹ,
шн аѹ адѹнат тоатѣ адѹнаре ла оуша кортѹ
аѹн мъртѹрїей, шн зисе моусн кътрѣ адѹнаре.
Ачеста есте кѹвънтѹл че аѹ порѹнїт дмнѣ е
сьфакѣ. Шн адѹсе моусн пре аарон шн пр с
фнїн аѹн. Шн сплъ пре дъншїн кѹ апъ, з
шн лаѹ ѫтрѣкат кѹ хаина шн лаѹ ѫнїнсѹ кѹ
ерѣѹл шна ѫтрѣкѣ кѹ хаина чї пѣнѣ кось, шаѫ
пѹсь прєстє дънсѹл чї прєстє оуѫнърє
Шн аѹ ѫнїнсѹ пре дънсѹл дупѣ фачерѣ чї пр и
єстє оуѫнърь, шн аѹ стрънсѹ пре дънсѹл кѹ дз
са, шн адпхѣ прєстє дънсѧ енгоапнѹа шн аѹ
пѹсь пєстє енгоапнѹ арътарѣ шн адевърѹл.
Шн аѹ пѹсь мѹтра пре капѹа аѹн, шн аѹ пѹсь ѳ
пре мѹтрѣ дин фаца аѹн потирава чї де аѹрь чї
сфнцнтѣ сфнтѣ, дупрекѹм аѹ порѹнїт дмнѣ
аѹн моусн. Шн аѹѳ моусн дин оуѹнтѹл де і
леминѣ аль оуѹнцрїй, шн аѹ оуѹнсѹ кортѹл шн
тоате васеле аѹн, шна сфнцн пре дънсѹл.
Шн стропи дин трънсѹл пре ѫртъвнїк де ѳа
шапте орн, шн аѹ оуѹнсѹ пре ѫртъвнїк шн
лаѹ сфнцнт пре дънсѹл, шн тоате васеле аѹн,
шн спълътоарѣ шн фѹндѹл ен, шн лѳѹ сфнцн
пре дънселе. Шн тѹрнѣ моусн дин оуѹнтѹ і
делеминѣ оуѹнсрїй пре капѹа аѹн ааронь шналь
оуѹнсе пре дънсѹл шналь сфнцн пре ель. Шн г
адѹсе моусн пре фнїн аѹн ааронь, шн ѫртѣкѣ пр
дъншїн хаине шн ѫнїнсе пре дъншїн кѹ срѣне,
шн лѳѹ пѹсь кивере дупѣ кѹм порѹнї дмнѣзѹ
аѹн

pre jîrtăvnic, şi va fi pieptul lui Aaron şi fiilor lui.

32[22]. Şi braţul cel dirept veţ da luoare preotului den jîrtvele mîntuirei voastre.

33[23]. Cela ce aduce sîngele mîntuirei şi seul den fiii lui Aaron lui va fi braţul cel dirept în parte.

34[24]. Pentru că pieptul punerii deasupra şi braţul luorii am luat de la fiii lui Israil den jîrtvele mîntuirei voastre şi le-am dat pre dînsele lui Aaron, preotul, şi fiilor lui lêge vecinică de la fiii lui Israil."

35[25]. Aceasta e ungerea lui Aaron şi ungerea fiilor lui den aducerile Domnului, întru care zi au adus pre ei ca să preoţească Domnului,

36[26]. După cum au poruncit Domnul să le dea lor, întru care zi au unsu pre dînşii de la fiii lui Israil de lêge vêcinică întru rudele lor»".

37[27]. Aceasta e lêge arderilor de tot şi a jîrtvei, şi pentru greşală, şi pentru păcat, şi a săvîrşirii, şi a jîrtvei mîntuirii,

38[28]. În ce chip au poruncit Domnul lui Moisi în Muntele Sinaei, în care zi au poruncit fiilor lui Israil să aducă darurile lor înaintea Domnului în pustiul Sinaii.

CAP 8

1. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd :

2. „Ia pre Aaron şi pre fiii lui, şi veşmintele lui, şi untdelemnul ungerii, şi viţelul cel pentru păcat, şi cei doi berbeci, şi coşniţa cu azimele,

3. Şi toată adunarea soborului care era la uşa cortului mărturiei".

4. Şi făcu Moisi dupre cum au poruncit lui Domnul şi au adunat toată adunarea la uşa cortului mărturiei.

5. Şi zise Moisi către adunare : „Acesta iaste cuvîntul ce au poruncit Domnul să facă".

6. Şi aduse Moisi pre Aaron şi pre fiii lui şi spălă pre dînşii cu apă.

7. Şi l-au îmbrăcat cu haină şi l-au încinsu cu brîul şi-l îmbrăcă cu haina cea pînă jos ş-au pus preste dînsul cea—preste—umăr. [8] Şi au încinsu pre dînsul după facerea cei—preste—umăr şi au strînsu pre dînsul cu dînsa,

8. Şi au pus preste dînsul engolpiul lui, au pus peste engolpiu arătarea şi adevărul.

9. Şi au pus mitra pre capul lui şi au pus pre mitră den faţa lui potcoava cea de aur, cea sfinţită sfîntă, dupre cum au poruncit Domnul lui Moisi.

10. Şi luo Moisi den untul de lemnu al ungirii şi au unsu cortul şi toate vasele lui şi-l sfinţi pre dînsul.

11. Şi stropi dentr-însul pre jîrtăvnic de şapte ori şi au unsu pre jîrtăvnic şi l-au sfinţit pre dînsul, şi toate vasele lui, şi spălătoarea, şi fundul ei şi le-au sfinţit pre dînsele.

12. Şi turnă Moisi den untdelemnul ungerii pre capul lui Aaron şi-i unse pre dînsul şi-l sfinţi pre el.

13. Şi aduse Moisi pre fiii lui Aaron şi îmbrăcă pre dînşii haine şi încinse pre dînşii cu brîne şi le-au pus chivere. după cum porunci Domnul/lui Moisi.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

lui Aaron și fiilor lui.

32[22]. Și brațul cel dreptu vei da luare preutului dentru jirtvele voastre a mintuirei.

33[23]. Celaș ce aduce singele mărturiei și săul dentru fiii lui Aaron lui va fi brațul cel dreptu în parte.

34[24]. Pentru pieptul a punerii de asupra și brațul luării am luat de la fiii lui Israil den jirtvele mintuirei voastre și le-am dat pre însе lui Aaron, preutul, și fiilor lui de lêge vêcinică de la fiii lui Israil.

35[25]. Aceasta-i ungerea lui Aaron și ungerea fiilor lui den aducerile Domnului, întru care dzi au adus pre ei ca să preuțască Domnului,

36[26]. După cum au porâncit Domnul să le dea lor, întru care dzi au unsu pre înșii de la fiii lui Israil de lêge vêcinică[5] întru rudele lor»".

37[27]. Aceasta-i lêgea a arderilor de tot și a jirtvei, și pentru greșeală, și pentru păcat, și a săvîrșirei, și a jirtvei mintuirei,

38[28]. În ce chip au porîncit Domnul lui Moisi întru Muntele Sinâ, întru care dzi au porîncit fiilor lui Israil să aducă darurile lor înnaintea Domnului în pustiiul Sinâ.

CAP 8

1. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

2. „Ia pre Aaron și pre fiii lui, și veșmintele lui, și untdelemnul ungerii, și viţălul cel pentru păcat, și cei doi berbeci, și coșnița cu azimile

3. Și toată adunarea soborului care era pre uș[1] la ușa cortului mărturiei".

4. Și făcu Moisi după cum i-au porîncit lui Domnul și au adunat toată adunarea la ușea cortului mărturiei.

5[4]. Și dzise Moisi cătră adunare: „Acesta iaste cuvîntul ce au porîncit Domnul să fac."

6. Și aduse Moisi pre Aaron și pre fiii lui [7] și-i spălă pre înșii cu apă.

7. Și l-au îmbrăcat cu haina pre însă și l-au încinsu cu brîul pre însul și-l îmbrăcă cu haina — cea — păn<ă>— gios și au pus preste însul cea—preste—umăr. [8]. Și l-au încinsu pre însul după facerea ceii—preste—umăr și au strînsu pre însă cu însa.

8. Și au pus preste însă cuvîntul și au pus preste cuvîntu arătarea și adevărul.

9. Și au pus mitra pre capul lui și au pus pre mitră den fața lui potcoava cea de aur, cea sfințită sfîntă, după cum au porâncit Domnul lui Moisi.

10. Și luo Moisi de untul de lemn a ungerii și au unsu cortul[2] și toate vasele lui și o svinți pre însе.

11. Și stropi dentru însul pre jirtăvnic de 7 ori și au unsu pre jirtăvnic și l-au sfințit pre însă, și toate vasele lui, și medenniţa, și fundul ei și le-au sfințit pre însă.

12. Și turnă de asupra Moisi den untul de lemnul ungerii pre capul lui Aaron și-l unse pre însul și-l sfinți pre el.

13. Și aduse Moisi pre fiii lui Aaron și îmbrăcă pre înșii haine și-i încinse pre înșii cu brîie și le-au pus chivere, după cum porînci Domnul/lui Moisi.

și al feciorilor lui.

32. Iar umerile cel direpț să se dea luare preotului den jărtvele voastre cêle de mintuire.

33. Și celuia ce va aduce singele și seul den feciorii lui Aaron aceluia să fie umărul[4] cel direpț luare.

34. Că pieptul punerii dăsupra și umărul luoării am luat de la feciorii lui Israil den jărtvele mintuirilor voastre și le-am dat lui Aaron, preotul, și feciorilor lui în lêge vêcinică de la feciorii lui Israil.

35. Aceasta iaste ungerea lui Aáron și ungerea feciorilor lui den prinosul Domnului, în zioa cêea ce-l va aduce să-l junghe Domnului,

36. Cum au porîncit Domnul să dea lor, [36] în zioa cêea ce i-au uns den feciorii lui Israil, lêge vêcinică în neamurile lor»".

37. Aceasta iaste lêgea jărtvelor arderilor de tot pentru păcate, sau pentru zmintêle, sau a săvîrșirei jărtvei mintuirei,

38. Cum au porîncit Domnul lui Moisei în muntele Sináiei, în zioa cêea ce au porîncit feciorilor lui Israil să aducă darurile lor înaintea Domnului în pustiile Sinaiei.

CAP 8

1. Și grăi Domnul cătră Moisei zicîndu-i:

2. „Ia pre Aáron, și pre feciorii lui, și vășmintele lui, și undelemnul ungerii, și viţelul care iaste pentru păcate, și 2 berbeci, și coșul cu azimele

3. Și toată strînsura soborului carea era înaintea cortului mărturiei".

4. Și făcu Moisei cum porînci lui Domnul și scoase tot soborul înaintea uș[1]lor cortului mărturiei.

5. Și zise Moisei cătră sobor: „Acesta iaste cuvîntul care au porîncit Domnul să facă".

6. Și aduse Moisei pre Aáron și pre feciorii lui și-i scăldă[1] cu apă.

7. Și-l îmbrăcă cu haina și-l încinse cu brîu și-l îmbrăcă în haina—cea—pănă—jos și puse pre dînsul cea—de—preste—umere [8] și-l încinse cu brîul efudului și-l strînse cu dînsul.

8. Și puse pre dînsul cuvîntul și pre cuvînt puse mărturisirea adeverinței[2].

9. Și-i puse mitra în cap și pre mitră, în fața lui, au pus potcoava cea de aur, cea sfințită sfinților, cum au porîncit Domnul lui Moisei.

10. Și luoă Moisei den undelemnul ungerii și unse cortul și toate vasele lui și-l sfinți.

11. Și stropi pre altar de 7 ori și unse altariul și-l sfinți, și toate vasele lui, și lighinul, și fundul lui,

12. Și turnă Moisei den untdelemnul ungerii pre capul lui Aaron și-l unse și-l sfinți.

13. Și aduse Moisei pre feciorii lui Aáron și-i îmbrăcă în haine și-i încinse cu brîne și le puse pălării în cap, cum porîncise Domnul/lui Moisei.

32. Din jertfele voastre de pace să dați preotului și șoldul drept, ca dar înălțat.

33. Acela dintre fiii lui Aaron care va înfățișa singele și grăsimea jertfei de pace să aibă, ca parte a sa, șoldul drept.

34. Căci eu iau, din jertfele de pace aduse de fiii lui Israel, pieptul legănat și șoldul înălțat și le dau preotului Aaron și fiilor săi, printr-o lege veșnică pentru neamul lui Israel.

35. Iată partea care li se cuvine prin miruire lui Aaron și fiilor săi din jertfele mistuite de foc înaintea Domnului, din ziua cînd au fost înfățișați ca să fie preoți înaintea Domnului.

36. Aceasta poruncește Domnul fiilor lui Israel să le dea în ziua miruirii lor; și va fi aceasta o lege veșnică pentru tot neamul lor.»"

37. Aceasta este legea arderii de tot, a prinosului de grîne, a jertfei pentru păcat, a jertfei pentru vină, a jertfei pentru miruire și sfințire și a jertfei de pace,

38. Pe care i-a dat-o Domnul lui Moise pe muntele Sinai, în ziua cînd a poruncit fiilor lui Israel să-și înfățișeze darurile lor înaintea Domnului, în pustiul Sinai.

CAP. 8

Sfințirea lui Aaron și a fiilor săi

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

2. „Ia pe Aaron împreună cu fii săi, veșmintele lor, untdelemnul pentru miruire, juncul pentru jertfa pentru păcat, cei doi berbeci și coșul cu azime

3. Și strînge întreaga adunare la ușa cortului întîlnirii."

4. Și a făcut Moise așa cum i-a poruncit Domnul, iar adunarea s-a strîns la intrarea cortului întîlnirii.

5. Iar Moise a spus către adunare: „Iată ce a poruncit Domnul să se facă."

6. Apoi a adus Moise pe Aaron și pe fiii săi și i-a spălat cu apă.

7. A pus tunica pe Aaron, l-a strîns cu brîul și l-a îmbrăcat cu mantia, a pus deasupra efodul și l-a încins cu brîul efodului, pe care l-a legat bine.

8. I-a pus apoi pieptarul, iar în pieptar i-a pus Urim și Tumim.

9. I-a așezat mitra pe cap, iar în partea din față i-a prins tăbliță de aur, diadema sfîntă, după cum poruncise Domnul lui Moise.

10. Și a luat Moise untdelemnul pentru miruire, a uns sfîntul lăcaș și toate uneltele care se găseau acolo și le-a sfințit.

11. A stropit apoi altarul cu mir de șapte ori, a uns altarul și toate uneltele lui, precum și ligheanul de spălat, împreună cu piciorul lui, ca să le sfințească.

12 Și a turnat Moise din untdelemnul pentru miruit pe capul lui Aaron și l-a uns, ca să îl sfințească.

13. Apoi i-a adus Moise pe fiii lui Aaron, i-a îmbrăcat cu tunicile, i-a încins cu brîiele și le-a așezat bonetele pe cap, după cum poruncise Domnul/lui Moise.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 75, col. I

14. Și aduse Moisi viţelul cel pentru păcat și au pus Aaron și fiii lui mînile lor pre capul viţelului celui pentru păcat.

15. Și junghe pre dînsul și luo Moisi den sînge și au pus pre coarnele jîrtăvnicului împrejur cu dêgetul lui și au curăţit jîrtăvnicul și sîngele au vărsat pre fundul jîrtăvnicului și-l sfinţi pre el, ca să să roage pre dînsul.

16. Și luo Moisi tot seul ce era pre maţe, și seul ce era preste ficaţi, și amîndoi rănichii, și seul ce era peste dînșii și aduse Moisi pre jîrtăvnic.

17. Și viţelul, și piêlea lui, și carnea lui, și baliga lui le-au arsu afară den tabără, cu foc, după cum porunci Domnul lui Moisi.

18. Și aduse Moisi berbêcile cel de ardere-de-tot și au pus Aaron și fiii lui mînile lor pre capul berbêcilui și junghe Moisi berbêcile și turnă Moisi sîngele pre jîrtăvnic împrejur.

19. Și berbêcele l-au împărţit bucăţi după părţile lui și au adus Moisi capul, și părţile, și seul, și pîntecile, și picioarile le-au spălat cu apă.

20. Și aduse Moisi tot berbêcele pre jîrtăvnic, ardere de tot iaste întru miros de bună mirosire, aducere iaste Domnului, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

21. Și aduse Moisi berbêcele al doilea, berbêce de săvîrșire, și puse Aaron și fiii lui mînile lor pre capul berbêcelui.

22. Și junghe pre dînsul și luo Moisi den sîngele lui și puse pre marginea urechii lui Aaron cea direaptă și pre marginea mînii lui cei dirêpte și pre marginea piciorului lui celui dirept.

23. Și aduse Moisi pre fiii lui Aaron și puse Moisi den sînge pre marginea urechilor lor celor dirêpte și pre marginea mînilor lor celor dirêpte și pre marginea picioarelor lor celor dirêpte și turnă Moisi sîngele pre jîrtăvnic împrejur.

24. Și luo Moisi seul, și mijlocul, și seul cel de preste pîntece, și seul ficatului, și amîndoi rănichii, și seul de preste dînșii, și braţul cel dirept,

25. Și den coșniţa săvîrșirii, carea iaste înaintea Domnului, și luo o pîine azimă, și o pîine de untdelemnu, și o turtă și au pus pre seu [26] și braţul cel dirept.

26. Și puse toate pre mînile lui Aaron și pre mînile fiilor lui [27] și le-au dus pre dînsele luoare înaintea Domnului.

27. Și au luat acêstea Moisi den mînile lor și le-au dus pre êle pre jîrtăvnic preste ardirea de tot a săvîrșirii, miros de bună mirosire aducere iaste Domnului.

28. Și luînd Moisi pieptul au luat pre el punere desupra înaintea Domnului den berbêcele săvîrșirii și să făcu lui Moisi în parte, după cum porunci Domnul lui Moisi.

29. Și luo Moisi den untdelemnul ungerii și den sîngele de pe jîrtăvnic și stropi pre Aaron, și pre veșmintele,

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

14. Și aduse Moisi viţălul cel pentru păcat, [15] și au pus Aaron și ficiorii lui mîinele lor pre capul viţălului celui pentru păcat.

15. Și-l giunghe pre însul[3] și luă Moisi den sînge și au pus pre coarnele jirtăvnicului înpregiur cu dêgetul lui și au curăţat pre jirtăvnicul și sîngele au vărsat pre fundul jirtăvnicului și-l sfinţi pre el, ca să s<ă> roage pre însul.

16. Și luă Moisi tot săul ce era preste maţe, și săul ce era preste maiuri, și amîndoi rărunchii, și săul ce era preste înșii și aduse Moisi pre jirtăvnic.

17. Și viţălul, și piêlea lui, și carnea lui, și balega lui le-au arsu afară den tabără cu foc, după cum porănci Domnul lui Moisi.

18. Și aduse Moisi berbêcele cel de ardere de tot și au pus Aaron și fiii lui mîinele lor pre capul berbêcelui și junghe Moisi berbêcele și turnă Moisi si<n>[4]gele pre jirtăvnic înpregiur.

19 Și berbêccle i-au înpărţit bucăţi după părţile lui și au adus Moisi capul, și părţile, și seul, și pîntecile, și picioarele le-au spălat cu apă.

20. Și aduse Moisi tot berbêcele pre jirtăvnic, ardere de tot iaste întru miros de bună mirosire, aducere iaste Domnului, după cum au porîncit Domnul lui Moisi.

21. Și aduse Moisi berbêcele al doilea, berbêce de săvîrșire, și puse Aaron și fiii lui mînule lor pre capul berbêcelui.

22. Și-l junghe pre însă și luă Moisi den sîngele lui și puse pre marginea urechii lui Aaron cea dreaptă și pre marginea mîinii lui cei drêpte și pre marginea piciorului lui celui dreptu a lui.

23. Și aduse Moisi pre fiii lui Aaron și puse Moisi den sîngele pre marginea urechilor lor celor drêpte și pre marginile mînilor lor celor drêpte și pre marginile picioarălor lor celor drêpte și turnă Moisi sîngele pre jirtăvnic înpregiur.

24. Și luă Moisi săul, și mijlocul, și săul cel preste pîntece, și săul ficatului, și amîndoi rărichii, și seul de preste înșii, și braţul cel dreptu,

25. Și den coșniţa săvîrșirii, carea iaste înnaintea Domnului, și luă pâine, una azimă și pline den untu de lemnu, una, și un covrig și au pus pre său [26] și braţul cel dreptu.

26. Și puse toate pre mîinele lui Aaron și pre mînule fiilor lui [27] și le au adus pre înse luare înnaintea Domnului.

27. Și au luat pre înse Moisi den mîinele lor și le au adus pre êle pre jirtăvnic preste arderea de tot a săvîrșirei, miros de bună mirosire aducere iaste Domnului.

28. Și luîndu Moisi pieptul au luat pre el punere de asupra înnaintea Domnului den berbêcele săvîrșirei și să fêce lui Moisi în parte, după cum porînci Domnul lui Moisi.

29. Și luă Moisi den untul de lemnul al ungerii și den sîngele de pre jirtăvnic și stropi pre Aa/ron, și veșmintele lui, și pre

14. Și aduse Moisei viţel<ul>[3] care <era>[3] pentru păcate și-ș puse Aáron și feciorii lui măinile pre capul viţelului care era pentru păcate.

15. Și-l junghe și luoă Moisei den sînge cu dêgetul și puse pre cornurile altariului împrejur și curăţi altariul și vărsă sîngele la fundul altariului și-l sfinţi, să se roage la dînsul.

16. Și luoă Moisei seul tot, și praporul, și băzărul, și rănichii amîndoi, și seul care era pre dînșii și aduse Moisei la altariu.

17. Iar viţelul, și piêlea lui, și carnea lui, și balega lui o arse în foc dennafară de tabără, cum porîncise Domnul lui Moisei.

18. Și aduse Moisei berbêcele cel de ardere de tot și-ș puse Aáron și feciorii lui mînele pre capul berbêcelui [19] și junghe Moisei berbêcele și sîngele-l vărsă Moisei împrejurul altariului.

19[20]. Iar berbêcele l-au dăspicat bucăţ după părţile lui și luoă Moisei și părţile și seul și denlăuntrurile[4] și picioarele și le spălă cu apă.

20[21]. Și puse Moisei berbêcele tot pre altar spre ardere de tot, care iaste mirosală cu miros bun, prinos iaste Domnului, cum porînci Domnul lui Moisei.

21[22]. Și aduse Moisei berbêcele al doilea, berbêce de săvîrșire, și-ș puse Aaron și feciorii lui măinile pre capul berbêcelui și-l junghe.

22[23]. Și luoă Moisei den sîngele lui și puse pre marginile urechii cei dirêpte a lui Aáron și pre marginea mînii lui cei dirêpte și pre marginea piciorului lui celui direpţ.

23[24]. Și aduse Moisei pre feciorii lui Aáron și puse Moisei sînge pre amîndoaoă urechile lor cêle dirêpte și pre marginea mînilor lor celor dirêpte și pre marginea picioarelor lor celor dirêpte și turnă Moisei sîngele înprejurul altariului.

24[25]. Și luoă Moisei seul, și șalele cu iile, și praporul, și băzărul, și amîndoi rănichii, și seul de pre dînșii, și umerile cel direpţ, și den coșniţa săvîrșirei, carea iaste înaintea Domnului,

25[26]. Și luoă Moisei o pâine azimă, și o pline de untdelemn, și un covrig și pus pre seu și umărul cel direpţ.

26[27]. Și puse toate pre mînile luiAáron și pre mînile feciorilor lui și le duse luare înaintea Domnului.

27[28]. Și le luoă Moisei den mînile lor și le duse la altar spre arderea de tot a săvîrșirii, care iaste miros de mirosală bună, că prinos iaste Domnului.

28[29]. Și luoă Moisei pieptul și-l puse deosebi punere înaintea Domnului den berbêcele săvîrșirei și luare lui Moisei, cum porîncise lui Domnul.

29[30]. Și luoă Moisei den undelemnul ungerii și den sîngele care era pre altar și stropi pre Aa/ron, și pre odăjdiile lui, și

14. A apropiat apoi juncul înfăţișat ca jertfă pentru păcat, iar Aaron și fiii lui și-au pus mînile pe capul juncului adus ca jertfă pentru păcat.

15. Și l-a înjunghiat Moise, a luat din sîngele lui și a uns cu degetul coarnele altarului, de jur împrejur, pentru a-l curăţi; sîngele rămas l-a turnat la temelia altarului, făcînd astfel ispășire pentru el și sfinţindu-l.

16. După aceea, Moise a luat toată grăsimea care acoperă măruntaiele, pe cea care învăluie ficatul și cei doi rinichi, împreună cu grăsimea de pe ei, și le-a ars pe altar.

17. Iar ceea ce a rămas din junc, pielea, carnea și balega, le-a ars în foc în afara taberei, după cum poruncise Domnul lui Moise.

18. A înfăţișat apoi berbecul pentru arderea de tot, iar Aaron și fiii săi și-au pus mînile pe capul berbecului.

19. Și a înjunghiat Moise berbecul și a stropit cu sînge altarul, de jur împrejur.

20. A tăiat apoi berbecul în bucăţi și a ars Moise capul, bucăţile și grăsimea.

21. A spălat cu apă măruntaiele și picioarele și a ars tot berbecul pe altar, ca ardere de tot, jertfă mistuită de foc, cu mireasmă plăcută pentru Domnul, așa cum poruncise Domnul lui Moise.

22. A adus apoi al doilea berbec, acela înfăţișat pentru sfinţirea preotului la intrarea în slujba Domnului, iar Aaron și fiii săi și-au pus mînile pe capul berbecului.

23. Moise a înjunghiat berbecul, a luat din sîngele lui și a uns marginea urechii drepte a lui Aaron, degetul cel mare al mînii drepte și degetul cel mare al piciorului său drept.

24. I-a apropiat apoi pe fiii lui Aaron și a uns Moise cu sînge marginea urechii lor drepte, degetul cel mare al mînii lor drepte și degetul cel mare al piciorului lor drept; sîngele rămas l-a turnat Moise pe altar de jur împrejur.

25. După aceea a luat grăsimea, coada, toată grăsimea care acoperă măruntaiele, grăsimea de pe ficat și amîndoi rinichii, împreună cu grăsimea lor, precum și șoldul drept.

26. A mai luat din coșul cu azime așezat înaintea Domnului o pline nedospită, o pline frămîntată cu untdelemn și o turtă și le-a așezat peste grăsime și peste șoldul drept.

27. A pus toate acestea în mînile lui Aaron și în mînile fiilor săi, ca dar legănat înaintea Domnului.

28. Apoi le-a luat Moise din mînile lor și le-a ars pe altar deasupra arderii de tot; aceasta a fost o jertfă adusă pentru sfinţirea preotului la intrarea în slujba Domnului, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul;

29. Și a luat Moise pieptul berbecului jertfit pentru sfinţirea preotului și l-a înfăţișat ca dar legănat înaintea Domnului.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

оѕ

рѣнь шн̀ прѣ вєшмінтєлє лу҃и шн̀ прѣ фінїи лу҃и, шн̀ прѣ вєшмінтєлє фінлорь лу҃и, ѯ҃прнзнѣ кѹдѫнєзѣль, шн̀ зн҃се мѡѵсн̀ кѣтрѣ а҃арѡнь шн̀ кѣтрѣ фінїи лу҃и. ѳ҃тєрєцѣ карнѣ ѯ҃кѹрѣтѣ кѡ тѹлу҃и мѣртѹрїєи ѯ҃лѡкь єфѣть, шн̀ а҃колѡ вєць мѫнка прєѫ, шн̀ пѫнєлє чє ѯ҃кѡшница єѣвѫшн рїи. ѯ҃тє кнпь мнса҃ порѹнѵнть зникѫнь, а҃арѡн шн̀ фінїи лу҃и вормѫнка прѣ ѫлє. Шн̀ чєва рѣ мѫнѣ днн кѣрнѹри шн̀ днн пѫнє кѹфѡ вє а҃рдє. Шн̀ днн оу҃ша кѡртѹлу҃и мѣртѹрїєи нѹвєц їшн шапте зниє, пѫнѣ єѣва пѫнн зїсоа єѣвѫшн рїи воастре, пєнтрѹ кѣ, ѕ, зниє васѣвѫршн мѫнле воастре. ѯ҃тє кнпь а҃ѹ фѣкѹть ѯ҃їсоа а҃часта, порѹнн дмнѹль а҃часта єтєфакѣ, пєтрѹ касѣєрѡаѵє пєнтрѹ бѡн. Шн̀ прѣ оу҃ша кѡтѫ лу҃и мѣртѹрїєи вє шєдѣ, ѕ, зниє, зїсоа шн̀ нѡа тѣ, шн̀ вєцє пѫзн пазєлє дмнѹлу҃и пєнтрѹ ка єѣнѣ мѹрнць, пєнтрѹ кѣ а҃шамїа порѹнѵнть дѡмнѹль. Шн̀ фѣкѣ а҃арѡнь шн̀ фінїи лу҃и тоате кѹвннтєлє, кѫтє а҃ѹ порѹнн дмнѣ лу҃и мѡѵсн̀.

К А П Ѳ

Ѭ н фѣ а҃ѡптa зѣ а҃ѹ кємать мѡѵсн̀ прѣ а҃арѡнь шн̀ прѣ фінїи лѣ, шн̀ єѣтрѫнїмѣ лу҃и їсраіль. Шн̀ зн҃се мѡѵсн̀ кѣтрѣ а҃арѡнь, жцн цїє вицєль дін бѡн пєнтрѹ пѣкать, шн̀ єєрбѣце пєтрѹ а҃рдєре дє тѡт, кѹратє, шн̀ лє а҃дѡ прѣ ѫлє ѯ҃наінтѣ дмнѣ лу҃и. Шн̀ єѣтрѫнїмїи лу҃и їсраіль вѣ грѣ зникѫнь, лѹ҃ацн цапн дє капрє оу҃нѹль пєтрѹ пѣкать, шн̀ єєбѣце шн̀ вицєль, шн̀ мїєль дє оу҃ѫнє дѣ а҃рдєре дєтѡт кѹратє. Шн̀ вицєль дє бачи шн̀ єєбѣце, спрє жѫртва мѫнтѹнїи, ѯ҃наінтѣ дмнѹлу҃и, шн̀ фѹїнѣ кѹратѣ а҃мєстєкатѣ кѹ оу҃ѣ дєлємнѣ, кѣтє дмнѹль єєва а҃рѣтa а҃єтєѫи ѯ҃трѹєѡн. Шн̀ лу҃арѣ прє кѹмь а҃ѹ порѹнѵнть мѡѵсн̀, ѯ҃прѣѫма котѹлу҃и мѣтѹрїєи, шн̀ вєнн рѣ тоа҃ѣ а҃дѹнарѣ, шн̀ єѣтѹрѣ ѯ҃наінтѣ дмнѹлу҃и, шн̀ зн҃се мѡѵсн̀. ѯ҃чєта а҃єстє кѹвѫнтѹль каре а҃ѹ зн҃ дмнѹль, фачєць шн̀ єѣва а҃рѣта ѯ҃трѹєѡн мѣрнрѣ дмнѹлу҃и. Шн̀ зн҃се мѡѵсн̀ лу҃и а҃арѡнь а҃пропїѣ кѣтрѣ жѫртѣвннкь, шн̀ фѫчєє пєнтрѹ грєшала та, шн̀ а҃рдєрѣ дѣтоть а҃ та, шн̀ тєроагѣ пєнтрѹ ѣнне, шн̀ пєнтрѹ каса та, шн̀ фѣ дарѹрнлє нородѹлу҃и, шн̀ тєроагѣ пєтрѹ дмнѣїи ѯ҃чєкнпь а҃ѹ порѹнѵнть дмнѹль. Шн̀ єѣ а҃пропїѣ а҃арѡнь кѣтрѣ жѫртѣвннкь, шн̀ а҃ѹ жѹнгїать вицєлѹль чєль пєнтрѹ грєшала лу҃и. Шн̀ а҃дѹсєрѣ фінїи лу҃и а҃арѡнь сѫнцєлє кѣтрѣ дѡ єѹль, шн̀ а҃ѹ ѯ҃тннсѹ дєцєтѹль лу҃и ѯ҃сѫнцє, шн̀ а҃ѹ пѹсь пре кѡрнєлє жѫртѣвннкѹлу҃и, шн̀ єѫцєлє ала вѣрсать лѫнгѣ фѹндѹль жѫртѣвннкѹ лу҃и. Шн̀ сєѹль шн̀ а҃мѫндоі рѣннкїи, шн̀ сє ѹль чєль дела фнкацн, чєлу҃и пєнтрѹ пѣкать ла дѹѣь ла жѫртѣвннкь, ѯ҃тєкнпь а҃ѹ порѹнѵнть дѡмнѹль лу҃и мѡѵсн̀. Шн̀ кѣрнѹрнлє шн̀ пїєлє а҃ѹ а҃рсѹ кѹфокь афарѣ дєн табѣрѣ. Шн̀ а҃ѹ жѹнгїать, а҃рдєрѣ дѣтоть, шн̀ а҃дѹсєрѣ фінїи лѣ

Іє а҃арѡ

Pag. 75, col. II

și pre fiii lui, și pre veșmintele fiilor lui împreună cu dînsul.

30. Și pre Aaron, și veșmintele lui. și pre fiii lui, și veșmintele fiilor lui împreună cu dînsul.

31. Și zise Moisi către Aaron și către fiii lui: „Fiêrbeț carnea în curtea cortului mărturiei în loc sfînt și acoló veți mînca pre ea și pînele ce-s în coșnița săvîrșirii, în ce chip mi s-au poruncit zicînd: «Aaron și fiii lui vor mînca pre êle».

32. Și ce va rămînea den cărnuri și den pîine cu foc veț arde.

33. Și den ușa cortului mărturiei nu veț ieși șapte zile, pănă să va plini zioa săvîrșirii voastre, pentru că 7 zile va săvîrși mînile voastre.

34. În ce chip au făcut în zioa aceasta porunci Domnul, aceasta să se facă pentru ca să se roage pentru voi.

35. Și pre ușa cortului mărturiei veț ședea 7 zile, zioa și noaptea, și veți păzi pazele Domnului, pentru ca să nu muriți, pentru că așa mi-au poruncit Domnul“.

36. Și făcu Aaron și fiii lui toate cuvintele cîte au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP 9

1. Și fu a opta zi au chemat Moisi pre Aaron și pre fiii lui și bătrînimea lui Israil.

2. Și zise Moisi către Aaron: „Ia-ți ție vițel den boi pentru păcat și berbêce pentru ardere de tot, curate, și le ado pre êle înaintea Domnului.

3. Și bătrînimei lui Israil vei grăi zicînd: «Luați țapi den capre, unul pentru păcat, și berbêce, și viței, și miel de un an de ardere de tot, curate,

4. Și vițel den vaci, și berbêce spre jîrtva mîntuirii înaintea Domnului, și făină curată. amestecată cu untdelemnu, căce Domnul se va arăta astăzi întru voi.»“

5. Și luară precum au poruncit Moisi în preajma cortului mărturiei și veniră toată adunarea și stătură înaintea Domnului.

6. Și zise Moisi: „Acesta iaste cuvîntul care au zis Domnul: Faceț și să va arăta întru voi mărirea Domnului!“

7. Și zise Moisi lui Aaron: „Apropie-te către jîrtăvnic și fă ce e pentru greșala ta și arderea de tot a ta și te roagă pentru tine și pentru casa ta și fă darurile norodului și te roagă pentru dînșii, în ce chip au poruncit Domnul.“

8. Și să apropie Aaron către jîrtăvnic și au junghiat vițelul cel pentru greșala lui.

9. Și aduseră fiii lui Aaron sîngele către dînsul și au întinsu dêgetul lui în sînge și au pus pre coarnele jîrtăvnicului și sîngele l-au vărsat lîngă fundul jîrtăvnicului.

10. Și seul, și amîndoi rănichii, și seul cel de la ficați, celui pentru păcat, l-au dus la jîrtăvnic, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

11. Și cărnurile și piêlea au arsu cu foc afară den tabără.

12. Și au junghiat arderea de tot și aduseră fiii lui/ Aaron

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

fiii lui, și veșmintele fiilor lui împreună cu însul.

30 Și sfinți pre Aaron, și văsmintele lui, și pre fiii lui, și văşmintele fiilor lui împreună cu însul[5].

31. Și dzise Moisi către Aaron și către fiii lui: „Fierbeți carnea în curtea cortului mărturiei, în loc sfintu, și acolo veți mînca pre ea și plinele ce-s în coșnița săvîrșirei, în ce chip mi s-au porăncit dzicîndu: «Aaron și fiii lui vor mînca pre ële»

32. Și ce va rămînea den cărnuri și den păini cu foc veți arde.

33. Și den ușea cortului mărturiei nu veți ieși 7 dzile, păn<ă> dzua să va săvîrși, dzua săvîrșirei voastre, pentru că 7 dzile va săvîrși mînule voastre.

34. În ce chip au făcut întru dzua aceasta porînci Domnul, aceasta să facă pentru ca să s<ă> ro<a>ge pentru voi.

35. Și pre ușea cortului mărturiei veți ședea 7 dzile, dzua și noaptea, și veți păzi pazele Domnului, pentru ca să nu muriți, pentru că așa mi-au porîncit Domnul".

36. Și făcu Aaron și fiii lui toate cuvintele carele au porăncit Domnul lui Moisi.

CAP 9

1. Și fu a opta dzi au chemat Moisi pre Aaron și pre fiii lui și bătrînimea lui Israil.

2[1]. Și dzise Moisi către Aaron: [1] „Ia-ți ție viță den boi pentru păcat și berbêce pentru ardere de tot, curate, și le adu pre ële înnaintea Domnului.

3. Și bătrînimii lui Israil vei grăi dzicîndu: «Luați țap den capre, unul pentru păcat, și berbêce, [4] și viță, și miel de un an, de ardere de tot, curate,

4. Și viță den vaci, și berbêce spre jirtva mîntuirei înnaintea Domnului, și făină curată cu untu de lemnu, căce Domnul astădzi să va arăta întru voi.»"

5. Și luară după cum au porîncit Moisi în preajma cortului mărturiei, și veniră toată adunarea și stătură înnaintea Domnului.

6. Și dzise Moisi: „Acesta-i cuvîntul carele au dzis Domnul! Faceți și să va arăta în noi mărirea Domnului!".

7. Și dzise Moisi către Aaron: „Apropie-te către jirtăvnic și fă cea pentru greșeala ta și arderea cea de[1] tot a ta și te roagă pentru tine și pentru casa ta și fă darurile nărodului și te roagă pentru înșii, în ce chip au porîncit Domnul".

8. Și să apropiă Aaron către jirtăvnic și au giungheat viță cel pentru greșeala lui.

9. Și aduseră fiii lui Aaron sîngele către însul și au muiat dêgetul lui în sînge și au pus pre coarnele jirtăvnicului și sîngele l-au vărsat lîngă fundul jirtăvnicului.

10. Și seul, și amîndoi rărunchii, și săul cel de la maiuri, a celui pentru păcat, l-au adus la jirtăvnic, în ce chip au porîncit Domnul lui Moisi.

11. Și cărnurile și piêlea au arsu cu foc afară den tabără.

12. Și au giungheat arderea de tot și aduseră fiii lui / Aaron sîngele către însul și-l

pre feciorii lui, și pre odăjdiile feciorilor lui, cu dînsul.

30[31]. Și sfinți pre Aaron, și odăjdiile lui și pre feciorii lui, și pre hainele[5] feciorilor lui cu dînsul.

31. Și zise Moisei lui Aaron și feciorilor lui: „Fierbeț carnea la ușile cortului mărturiei, în loc sfînt, și acolo să o mîncați; și plinile care sînt în coș să le mănînce Aáron și feciorii lui, cum au porîncit Domnul mie și mi-au zis.

32. Iar rămășița ce va rămînea de carne și de pâine să o ardeț în foc.

33. Și den ușa cortului mărturiei să nu ieșiț 7 zile pănă se va săvîrși zioa zioăi săvîrșirei voastre, că în 7 zile să săvîrșiț mînele voastre.

34. Cum au făcut în zioa aceasta în carea au porăncit Domnul să facă pentru ca să se roage pentru voi.

35. Și să ședeț la ușile cortului mărturiei 7 zile, zioa și noaptea, și să păziț porîncile Domnului, ca să nu muriț, că așa au porîncit mie Domnul".

36. Și făcu Aáron și feciorii lui toate cuvintele cîte porîncise Domnul lui Moisei.

CAP 9

1. Iară cînd fu a opta zi chiemă Moisei pre Aáron și pre feciorii lui și bătrînii lui Israil.

2[1]. Și zise Moisei lui Aáron: [2] „Ia ție un viței den boi pentru păcat și berbêce nevinovat spre ardere de tot și-i ado înaintea Domnului.

3. Iar bătrînilor lui Israil să le grăiești, zicîndu-le să ia țap den capre, unul pentru păcat, și berbêce, și viței, și miel de un an, nevinovat, în ardere de tot,

4. Și viței den boi, și berbêce spre jărtva mîntuirei înaintea Domnului, și făină de grîu curată, amestecată cu untdelemn, că astăzi se va arăta Domnul voaoă.»"

5. Și luară după cum au porîncit Moisei înaintea cortului mărturiei și veni toată adunarea și stătu înaintea Domnului.

6. Și zise Moisei: „Acesta iaste cuvîntul care au zis Domnul să-l faceț și se va arăta întru voi slava Domnului!"

7. Și zise Moisei către Aáron: „Apropie-te de altar și fă pentru păcatul tău arderea cea de tot a ta și te roagă pentru tine și pentru casa ta și fă darurile nărodului și te roagă pentru dînșii, cum au porîncit Domnul".

8. Și se apropie Aáron de altar și junghe vițelul care era pentru păcatul lui.

9. Și feciorii lui Aaron aduseră sîngele la dînsul și-ș întinse dêgetul său în sînge și puse pre cornurile altariului și turnă sîngele lîngă temeliia altariului,

10. Iar seul, și rănichii amîndoi, și bășărul al celuia pentru păcat puse pre altar, cum porîncise Domnul lui Moisei.

11. Iar carnea și piêlea arse cu foc dennafară de tabără.

12. Și junghe ardere de tot, iar feciorii[1] lui/Aáron aduseră sîngele la dînsul și-l turnă

Aceasta a fost partea lui Moise, după cum poruncise Domnul lui Moise.

30. A luat apoi Moise din untdelemnul pentru miruire și din sîngele de pe altar și a stropit asupra lui Aaron și a veșmintelor lui și asupra fiilor lui și a veșmintelor lor; l-a sfințit astfel pe Aaron și veșmintele sale și, împreună cu el, pe fiii săi și veșmintele lor.

31. Și a zis Moise lui Aaaron și fiilor săi: „Să fierbeți carnea la ușa cortului întîlnirii și acolo să o mîncați, împreună cu plinea care se află în coșul cu prinosul pentru sfințirea preotului, după cum am poruncit, zicînd: «Aaron și fiii săi să o mănînce!»

32. Iar ceea ce rămîne din carne și din plîne să ardeți în foc.

33. Și să nu ieșiți nicidecum timp de șapte zile dincolo de ușa cortului întîlnirii, pînă cînd se vor împlini zilele sfințirii voastre la intrarea în slujba Domnului; căci sfințirea voastră trebuie să se petreacă în șapte zile.

34. Ceea ce s-a săvîrșit astăzi a poruncit Domnul, pentru ca să se facă ispășire pentru voi.

35. Să rămîneți deci șapte zile la ușa cortului întîlnirii, zi și noapte, să păziți poruncile Domnului, ca să nu muriți; căci așa mi-a poruncit Domnul."

36. Aaron și fiii săi au îndeplinit toate poruncile date de Domnul prin Moise.

CAP. 9

Primele jertfe ale lui Aaron și ale fiilor săi.

1. Într-a opta zi a chemat Moise pe Aaron și e fiii săi, ca și pe bătrînii lui Israel.

2. Și i-a zis lui Aaron: „Ia un junc drept jertfă pentru păcat și un berbece pentru arderea de tot, amîndoi fără cusur, și înfățișează-i înaintea Domnului.

3. Să vorbești bătrînilor lui Israel și să le spui: «Luați un țap ca jertfă pentru păcat, un junc și un miel de cîte un an, amîndoi fără cusur, pentru arderea de tot,

4. Un junc și un berbece pentru jertfa de pace, ca să-i jertfiți înaintea Domnului; de asemenea un prinos de grîne frămîntat cu untdelemn, căci astăzi Domnul vi se va arăta vouă.»"

5. Și au adus înaintea cortului întîlnirii ceea ce poruncise Moise; întreaga adunare s-a apropiat și a stat înaintea Domnului.

6. Și a spus Moise: „Iată care este porunca Domnului! Împliniți-o și vi se va arăta vouă slava Domnului!"

7. Apoi a spus Moise lui Aaron: „Apropie-te de altar, înfățișează-ți jertfa pentru păcat și arderea ta de tot, fă ispășire pentru tine și pentru popor și înfățișează de asemenea darurile poporului și fă ispășire pentru el, după cum a poruncit Domnul."

8. Aaron s-a apropiat de altar și a înjunghiat juncul adus pentru sine, ca jertfă pentru păcat.

9. Fiii lui Aaron i-au adus sîngele, iar el și-a muiat degetul în sînge, a uns coarnele altarului și a turnat sîngele rămas la temelia altarului.

10. Apoi a ars pe altar grăsimea, rinichii și grăsimea de pe ficatul jertfei pentru păcat și le-a ars pe altar, după cum poruncise Domnul lui Moise.

11. Iar carnea și pielea le-a ars în foc afară din tabără.

12. După aceea, a înjunghiat jertfa pentru arderea de tot; fiii lui/Aaron i-au adus sîn-

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

ѻ҃з

Pag. 76, col. I

ѧ҆рѡ́нь сѧ́нѹєлє кѣтрѣ дв҃нсѣль, шнль вѣрсѧ́рѣ прѣ
ѓ҃ жр҃тѣвнникь ф҆прѣжѹр. Шн҃ а҆рдерѣ чѣ дѣто́т
ѕ҃ нѧ́ѹ а҆дѹсь лѧ́ѹн шн҃ пѣ҆рчнле, шн҃ капѹль лѧ́ѹ пѹсь
ѕ҃ прѣ жр҃тѣвнникь. Шн҃а спѣлѧ́ть пѧ́нтечєлє
ѕ҃ шн҃ пнчѧ́рєлє нѧ́ѹ а҆пѣ. Шн҃а҆ѹ пѹсь а҆рдерѣ дє
тѡ́ть прѣ жр҃тѣвнникь, шн҃а҆ а҆дѹсь дарѹль норо́
дѹлѹ́н, шн҃ а҆ѹ а҆ѹа́ть цапѹль чѣль пєнтрѹ́ грѣшѧ́
ѕ҃ ла норо́дѹлѹ́н. Шн҃ лѧ́ѹ жѹнгѣ́ть прѣ е҆ль, шн҃
лѧ́ѹ кѹрѣщѝть прѣ е҆ль кашнчѣ́л дє́н тѧ́ю, шн҃а
а҆дѹсь а҆рдерѣ чѣ дѣто́т шн҃ а҆ѹ фѣкѹ́т прѣ дв҃н
са дѹпѣ кѹ́м сєкѹбѝнє, шн҃ а҆дѹсь жр҃тва, шн҃
ѕ҃ шѧ́ѹ єѹ́мплѹть мн҃нлє дєдв҃нса. Шн҃ а҆ѹ пѹсь
пѣтє жр҃тѣвнникь фѣрѣ дє а҆рдерѣ чѣ дѣто́ть
ѕ҃ дєдв҃ннѣ́цѣ. Шн҃а҆ѹ жѹнгѣ́ть прѣ вницѧ́,
шн҃ прѣ сєрбѣ́чєлє жр҃тѣвѝ мн҃тѹрѝй норо́дѹ
лѹ́н, шн҃ а҆ѹ а҆дѹсь фѝн лѹ́н ѧ҆рѡнь сѧ́нѹєлє кѣ
трѣ дв҃нсѣ́, шн҃ а҆ѹ вѣрсѧ́ть кѣтрѣ жр҃тѣвни
ѕ҃ ф҆прѣжѹр. Шн҃ сѣ́ль чѣль дєла вницѣль, шн҃
дєла сєрбѣ́чє мн҃тлкѹль, шн҃ сѣ́ль чѣ а҆кѡпєрє пѡ
тє пѧ́нтєчє, шн҃ а҆мн҃дѡ́н рѣнникѣ́, шн҃ сѣ́ль чѣ
ѕ҃ ѥстє пѣтє дв҃ншѝй, шн҃ сѣ́ль чѣль дєпєстє фн
нѧ́ть, шн҃ а҆ѹ пѹсь сѣ́ѹрнлє прѣстє пѣ́пѣтѹрн.
ѕ҃ Шн҃ а҆ѹ а҆дѹсь сѣ́ѹрнлє прѣ жр҃тѣвнникь, шн҃ пѣ́п
тѹль шн҃ брацѹль чѣль дєрѣ́пть лѧ́ а҆ѹа́ а҆рѡнь.
ѕ҃ѧ҃ А҆ѹа́рє ф҆нанть дмн҃ѹлѹ́й ф҆чєкѝ а҆ѹ пєрвѣ́й мѡѵєи.
ѕ҃ѕ҃ Шн҃ рѧдникѣ́ а҆рѡ мн҃нна прѣ норо́дѣ́ сл҃вѣ́й прѣ ѥи,
шн҃ єи погорѣ́ фѣкн́нде чѣ пѝнтрѹ грѣшѧ́ль, шн҃
а҆рдєрлє дє тѡ́ть шн҃ чѣлє лле мн҃нтѹрѣ́й.
ѕ҃з҃ Шн҃ ф҆трѣ мѡѵєи шн҃ а҆рѡ́нь ла кѡртѹ́ мр҃тѹрѣ́ѥи
шн҃ ѥшнндь а҆ѹ єлѣ́нть тѡ́т норо́дѹ́, шн҃ сл҃вн,
ѕ҃д҃ мєрнрѣ́ дмн҃ѹлѹ́й ла́тѡт норо́дѹ́. Шн҃ ѥшн҃
дєла дмн҃ѹ́ фѡ́нь, шн҃ мнн҃нть чѣлє дєпрѣ́ жр҃
тѣвнникь, шн҃ а҆рдєрлє дє тѡ́т, шн҃ сѣ́ѹрнл, шн
а҆ѹ вѣзѣ́т тѡ́т норо́дѹ́, шн҃ сѣ҆ спѣмнтѣ, шн҃
кѣзѹрѣ прѣ фа҆цѣ.

К А П Ї

а҃ Ѝ а҆ѹѧ́ндь тѣ́н дѡ́ѥ фѣчєрѝ а҆рѡ́нѣ́ѥ,
надáвъ, шн҃ а҆вїѹ́дъ, чнніш кѣдѣ́лннца лѹ́,
а҆ѹ пѹсѣ́ прѣ ѧ҆нѣ фѡ́нь, шн҃ а҆ѹ пѹсѣ́ прѣстє
ѧ҆нѣтѹмѧ́, шн҃ а҆ѹ а҆дѹсѣ́ ф҆нанть дмн҃
ѹлѹ́й фѡ́нь єтрѣ́нь, карє нѧ́ѹ порѹ́нчть
ѕ҃ дмн҃ѹлѹ́ лѡр. Шн҃ ѥшн҃ фѡ́нь дєла дмн҃ѹ́, шн҃
мѧ́ѹ мнн҃кат прѣ дв҃ншѝй, шн҃ а҆ѹ мѹрѝть ф҆
ѕ҃ нанть дмн҃ѹлѹ́й. Шн҃ зн҃сѣ мѡѵєи кѣтрѣ
а҆рѡ́нь а҆ѵаста ѥстє карє а҆ѹ зн҃сѣ дмн҃ѹ́ зн҃кѣ́,
ф҆трѣ тѣ́м чєсть а҆пропїє дє мнне, мѣвѡ́м сфи́
цн҃, шн҃ ф҆трѣ тѡ́атъ а҆дѹнарѣ мѣвѡ́м прєслвѣ́н,
ѕ҃ѧ҃ шн҃ єѹ́мнлн а҆рѡ́нь. Шн҃ а҆ѹ нємат мѡѵєи
прѣ мнсадáй, шн҃ прѣ ѣлнсафáнь, фѣчєрѝй лѹ́н сѡ
зѝнѣ́, фѣчєрѝй фратєлѹ́й тѡ́тъ лѹ́н а҆рѡ́нь, шн҃
зн҃сѣ лѡр вєнніц шн҃ рѧдникѝць прѣ фрацѝй вѣ́шн,
дєн нанть сфн҃нтєлор, а҆фа́рѣ дєн тѡ́стѣ.
ѕ҃ѣ҃ Шн҃ вєнніт шн҃ рѧдникѣ́т прѣ дв҃ншѝй ѹ҆ хѡ́ннє
лє лѡр, а҆фа́рѣ дєн тѡ́стѣ, ф҆чєкѝ а҆ѹ зн҃сѣ мѡѵ
ѕ҃ѕ҃ єн. Шн҃ зн҃сѣ мѡѵєи кѣтрѣ а҆рѡ́нь, шн҃ кѣ
трѣ ѣлнзáр, шн҃ ѳамáр фнѝй лѹ́н чєн рѣмáшн,
капѹ́ вѣ́стрѹ єнѹ́ѵѧ дєскоперѝцн дє кнѣ́рѣ, шн
хѡ́ннєлє вѡ́аспрє єнѹ́ѵлє рѣ́мпєцн, пєнтрѹ́ кась нѣ
мѹрнцн, шн҃ прєстє тѡ́аѣ а҆дѹнарѣ бафн мнн҃ѣ,

sîngele către dînsul şi-l vărsară pre jîrtăvnic împrejur.

13. Şi arderea cea de tot i-au adus lui, şi părţile şi capul l-au pus pre jîrtăvnic.

14. Şi au spălat pîntecele şi picioarele cu apă şi au pus ardere de tot pre jîrtăvnic.

15. Şi au adus darul norodului şi au luat ţapul cel pentru greşala norodului [16] şi l-au junghiat pre el şi l-au curăţit pre el ca şi cel dentîiu.

16. Şi au adus arderea cea de tot şi au făcut pre dînsa după cum se cuvine şi aduse jîrtva şi ş-au umplut mîinile de dînsa.

17. Şi au pus peste jîrtăvnic fără de arderea cea de tot de dimineaţă.

18. Şi au junghiat pre viţel şi pre berbêcele jîrtvei mîntuirei norodului şi au adus fiii lui Aaron sîngele către dînsul şi au vărsat către jîrtăvnic împrejur.

19. Şi seul cel de la viţel, şi de la berbêce, mijlocul, şi seul ce acopere peste pîntece, şi amîndoi rănichii, şi seul ce iaste peste dînşii, şi seul cel de peste ficat,

20. Şi au pus seurile preste piepturi şi au adus seurile pre jîrtăvnic.

21. Şi pieptul şi braţul cel derept l-au luat Aaron luare înaintea Domnului, în ce chip au poruncit Moisi.

22. Şi rîdicînd Aaron mînile pre norod, au blagoslovit pre ei şi să pogorî făcînd cea pentru greşală şi arderile de tot şi cêle ale mîntuirei.

23. Şi întră Moisi şi Aaron la cortul mărturiei şi, ieşind, au blagoslovit tot norodul şi să ivi mărirea Domnului la tot norodul.

24. Şi ieşi de la Domnul foc şi mîncă cêle de pre jîrtăvnic, şi arderile de tot, şi seurile. Şi au văzut tot norodul şi să spămîntă şi căzură pre faţă.

CAP 10

1. Şi luînd cei doi feciori ai lui Aaron, Nadáv şi Aviúd, cineş căđelniţa lui au pus pre êle foc şi au pus preste êle tămîie şi au adus înaintea Domnului foc strein, care n-au poruncit Domnul lor.

2. Şi ieşi foc de la Domnul şi i-au mîncat pre dînşii şi au murit înaintea Domnului.

3. Şi zise Moisi către Aaron: „Aceasta iaste care au zis Domnul zicînd: «Întru ceia ce să apropie de mine mă voiu sfinţi şi întru toată adunarea mă voiu proslăvi.»“ Şi să umili Aaron.

4. Şi au chemat Moisi pre Misadái şi pre Elisafán, feciorii lui Oziíl, feciorii fratelui tată lui Aaron, şi zise lor: „Veniţ şi rădicaţi pre fraţii voştri den naintea sfintelor, afară den tabără.“

5. Şi veniră şi rădicară pre dînşii cu hainele lor afară den tabără, în ce chip au zis Moisi.

6. Şi zise Moisi către Aaron şi către Eliázar şi Jthamár, fiii lui cei rămaşi: „Capul vostru să nu-l descoperiţi de chivere şi hainele voastre să nu le rumpeţi, pentru ca să nu muriţi, şi preste toată adunarea va fi mînie. / Iară

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

vărsară pre jirtăvnic împregiur.

13. Şi arderea cea de tot i-au adus lui, şi părţile, şi capul l-au pus pre jirtăvnic,

14. Şi au spălat pintecile şi picioarele cu apă [15] şi au pus arderea de tot pre jirtăvnic.

15. Şi au adus darul nărodului şi au luat ţapul cel pentru greşeala nărodului [16] şi l-au jungheat pre el şi l-au curăţit pre el ca şi cel dentăi.

16. Şi au adus arderea cea de tot şi făcu pre însă după cum să cuvine şi aduse jirtva şi ş-au împlut mâinele de însă.

17. Şi au pus preste jirtăvnic făr-de arderea cea de tot de dimineaţă.

18. Şi au jungheat pre viţăl şi pre berbêce a jirtvei mintuirei nărodului şi au adus fiii lui Aaron singele către însul şi au vărsat către jirtăvnic împregiur.

19. Şi săul cel de la viţăl şi de la berbêce, mijlocul, şi săul ce acopere preste pintece, şi amîndoi rănichii, şi seul ce iaste preste înşii, şi săul cel de preste ficat,

20[19]. Şi au pus săurile preste piepturi [20] şi au adus seurile pre jirtăvnic.

21]20]. Şi pieptul şi braţul cel dreptu l-au luat Aaron [21] luare înnaintea Domnului, în ce chip au prorocit[2] Moisi.

22. Şi rădicîndu Aaron mînule pre nărod, au blagoslovit pre ei şi să pogori făcîndu cea pentru greşeală şi arderile de tot şi cêle a mîntuirei.

23. Şi întră Moisi şi Aaron la cortul mărturiei şi, ieşindu, au blagoslovit tot nărodul şi să ivi mărirea Domnului la tot nărodul.

24. Şi ieşi foc de la Domnul şi mîncă cêle de pre jirtăvnic, şi arderile de tot, şi săurile. Şi au vădzut tot nărodul şi să spămîntă şi cădzură preste faţă.

CAP 10

1. Şi luînd cei 2 ficiori a lui Aaron, Nadav şi Aviud, cineş cădelniţa lui au pus pre êle foc şi au pus preste êle tămîie şi au adus înnaintea Domnului foc striin carele n-au porăncit Domnul.

2. Şi ieşi foc de la Domnul şi i-au mîncat pre înşii [1] şi au murit înnaintea Domnului.

3. Şi dzise Moisi către Aaron : „Aceasta iaste carea au dzis Domnul dzicîndu : «Întru ceia ci să apropie de mine mă voi sfinţi şi întru toată adunarea mă voi proslăvi»". Şi să umilì Aaron.

4. Şi au chemat Moisi pre Misail şi pre Elisafan, ficiorul lui Oziil, ficiori fratelui tatălui Aaron, şi dzise lor : „Veniţi şi rădicaţi fraţii voştri den naintea sfinţilor, afară den tabără".

5. Şi veniră şi rădicară pre înşii cu hainele lor afară den tabără, în ce chip au dzis Moisi.

6. Şi dzise Moisi către Aaron şi către Eliázar şi către Ithamar, fiii lui cei rămaşi : „Capul vostru să nu-l descoperiţi de chivere şi hainele voastre să nu le rumpeţi, pentru ca să nu muriţi, şi preste toată adunarea va fi mănîia./Iară fraţii voştri, toată casa împrejurul altariului.

13. Şi arderea cea de tot încă o duseră la dînsul şi puse părţile acêlea şi capul pre altar.

14. Iar denlăuntrurile şi picioarele le spălă cu apă şi puse ardere de tot pre altar.

15. Şi aduse darul nărodului şi luoă ţapul care era pentru păcatul nărodului şi-l junghe şi-l curăţi ca şi cel dentăi şi-l aduse ardere de tot.

16. Şi-l făcu precum se cădea.

17. Şi aduse jărtva şi-ş umplu mîinile de dînsa şi puse pre altar fără arderea cea de tot de dimineaţa.

18. Şi junghe şi viţelul şi berbêcele jărtvei mîntuirei nărodului şi aduseră feciorii lui Aáron sîngele la dînsul şi-l turnă împrejurul altariului,

19. Iară seul viţelului, şi al berbêcelui, şi şalele cu iile, şi băzărul, şi praporul, şi rănichii amîndoi, şi seul de pre dînşii

20[19]. L-au pus preste piepturi [20] şi aduse seurile la altar.

21. Iar piepturile şi umărul cel direpţ l-au luat Aáron luare înaintea Domnului, cum porîncise Moisei.

22. Şi rîdicîndu-ş Aáron mîinile către nărod, îl blagoslovi[1] şi să pogori să facă aducere pentru păcat şi arderile de tot şi cêle pentru mîntuire.

23. Şi întrînd Moisei şi Aaron în cortul mărturiei şi, ieşînd, blagoslovíră pre tot nărodul şi se arătă slava Domnului tuturor oamenilor.

24. Şi ieşi foc de la Domnul şi arse[2] ce era pre altar, şi arderile de tot, şi seul[3]. Şi văzură toţi oamenii şi se înfricoşară şi căzură pre fêţe-ş.

CAP 10

1. Şi luară feciorii lui Aáron amîndoi, Nadav şi Aviud, cădêlniţele lor, careş a lui cădêlniţă luoă, şi puseră într-însele foc şi tămîie [2] şi aduseră înaintea Domnului foc strein, care nu porîncise lor Domnul.

2. Şi ieşi foc de la Domnul şi-i mîncă şi muriră înaintea Domnului[1].

3. Şi zise Moisei către Aáron : „Aceasta iaste care au zis Domnul : «Întru cei ce se vor apropiia de mine mă voiu sfinţi şi în tot soborul mă voiu proslăvi.»" Iar Aáron auzind aşa tăcu.

4. Iar Moisei chiemă pre Misail şi pre Elisafan, feciorii lui Oziil, feciorii fratelui tătînelui lui Aaron, şi le zise : „Veniţ şi luaţ pre fraţii voştri den locul cel sfînt afară de tabără".

5. Şi mêrseră şi-i luară în hainele lor şi-i scoaseră dennafară de tabără, cum zise Moisei.

6. Şi zise Moisei către Aáron şi către Eliazar şi către Thamar, feciorii lui carei îi rămăsêse[2] : „Capetele voastre să nu le dăscoperiţ şi hainele voastre să nu le spargeţ, ca să nu muriţ, şi pre tot nărodul va fi mînie./Iar pre fraţii voştri vor plînge toată casa

gele, iar el a stropit altarul de jur împrejur.

13. I-au adus şi jertfa pentru arderea de tot, tăiată în bucăţi, împreună cu capul, iar el le-a ars pe altar.

14. A spălat măruntaiele şi picioarele şi le-a ars pe altar, deasupra arderii de tot.

15. În cele din urmă, el a înfăţişat darul poporului. A luat ţapul adus pentru păcatul poporului, l-a înjunghiat şi l-a adus jertfă pentru păcat, la fel ca la jertfa de mai înainte.

16. A adus apoi şi jertfele pentru arderea de tot înfăţişîndu-le după rînduială.

17. A mai adus şi prinosul de grîne, cu care şi-a umplut mîna, şi l-a ars pe altar, în afară de arderea de tot cea de dimineaţă.

18. A înjunghiat apoi juncul şi berbecul ca jertfă de pace pentru popor. Fiii lui Aaron i-au adus sîngele, iar el a stropit altarul de jur împrejur.

19. I-au mai adus şi grăsimea juncului, iar de la berbece coada, grăsimea de pe măruntaie, amîndoi rinichii împreună cu grăsimea lor, ca şi grăsimea care învăluie ficatul.

20. Au aşezat părţile grase deasupra piepturilor, apoi el a ars părţile grase pe altar.

21. Pe urmă Aaron a adus pieptul şi şoldul drept ca dar legănat înaintea Domnului, după cum poruncise Moise.

22. După aceea şi-a ridicat Aaron mîinile către popor şi l-a binecuvîntat. Apoi, după ce a săvîrşit jertfa pentru păcat, arderea de tot şi jertfa de pace, a coborît de la altar.

23. Şi au intrat Moise şi Aaron în cortul întîlnirii; cînd au ieşit de acolo, ei au binecuvîntat poporul, şi slava Domnului s-a arătat întregului popor.

24. O flacără a ieşit de dinaintea Domnului şi a mistuit pe altar arderea de tot şi grăsimile. Întregul popor a văzut aceasta; ei au scos strigăte de bucurie şi au căzut cu faţa la pămînt.

CAP. 10

Păcatul şi moartea fiilor lui Aaron, Nadab şi Abihu

1. Iar doi dintre fiii lui Aaron, Nadab şi Abihu, şi-au luat fiecare cădêlniţa, au pus într-însa foc şi au aşezat deasupra tămîie, aducînd astfel foc străin înaintea Domnului, ceea ce Domnul nu poruncise.

2. Atunci a ieşit o flacără de dinaintea Domnului şi l-a mistuit şi au murit ei înaintea Domnului.

3. Iar Moise i-a spus lui Aaron : „Aceasta a vrut să spună Domnul cînd a zis : «Voi fi sfinţit întru cei ce se apropie de mine şi proslăvit voi fi în faţa întregului popor»". Iar Aaron a rămas tăcut.

4. Şi a chemat Moise pe Mişael şi pe Elţafan, fiii lui Uziel, unchiul lui Aaron, şi le-a spus : „Apropiaţi-vă şi duceţi-i pe fraţii voştri din faţa sfîntului lăcaş, afară din tabără."

5. Aceştia s-au apropiat şi i-au dus, cu tunicile lor, afară din tabără, după cum le spusese Moise.

6. Iar Moise le-a spus apoi lui Aaron lui Eleazar şi lui Itamar, ceilalţi fii ai lui Aaron : „Să nu vă descoperiţi capetele şi să nu vă rupeţi veşmintele ca să nu muriţi atrăgînd mînia Domnului împotriva întregii adunări !/Însă fraţii voştri, toată casa lui

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 76, col. II

ѣ҃ръ фра҆цїи вѡ҆ши҃ї Їѡ҆ѵ҃ъ ка҆са а҆ѵ҃ї їсра҆и҃л҃ѣ сѣ҃рѣ
пакѝнѹе пр҃ѣ҆ѡлѣ҆, ка҆ре сѧ҆ пр҃ѣ҆ѡлѡ҆и҃ѵ҃ дѣ дм҃нѣ҆. Ш҃и дин҃ ѹ҃ша҆ ко҃рт҃ѣлѹ҃и҃ мр҃т҃ѹр҆їен҃ ѕ҃
е҃ши҃ѣ е҃ши҃цн҃, пѣ҃нтрѹ ка҆сѣи҃ѣ мѵ҆рицн҃, пѣ҃нтрѹ
къ ѹ҃и҃ѵ҃ дѣ а҆и҃нѣ҆ ѹ҃и҃ѹсрїи҃ чѣ҆ а҆ла҆ дм҃нѣ҆.
пр҃ївѡи҃ а҃сте, ша҆ ф҃вки҃ѵ҃ѵ҃ дѵ҃пъ кѹвѣ҆нтѹ҃ а҆ѵ҃ї
мѡ҆ѵ҃ сн҃. Ш҃и грѣи҃ дм҃нѣ҆ а҆ѵ҃ї а҃а҆рѡ҆н҃ зн҃кѧ҆нд҃ѣ. ѳ҃
Е҃и҃н҃, ш҃и рѧ҆кни҃ѵ҃, нѹ҃вц҃ѣ҆ е҃ѣ, тѹ҃ ш҃и фи҃нѣ҆ тѹ҃и҃
кѹ҃ тѹ҃нѣ, кѧ҆нд҃ е҃и҃ мѣ҃рѹ҃ѣ ла҆ ко҃рт҃ѣлѹ҃ мр҃т҃ѹ҃
р҃їен҃, а҆ѵ҃ а҃пропїи҃нд҃ѣ҆ сѣ҃рѣ҆ ѕ҃ѧ҆рт҃ѣвни҃к, ш҃и
нѹ҃вц҃ мѹ҃рѝ, де а҆ѵ҃ѣ е҃ѣ҆ни҃кѣ҆ ф҃тр҃ѣ рѹ҃дѣле ло҃
мтре. Сѣ҃ѣ҆ сѡ҆пѣ҃ѣкѣ҆, ф҃тр҃ѣ чѣ҆и҃ ефи҃нцн҃, ѵ҃
ш҃и ф҃тр҃ѣчѣ҆и҃ пн҃ѣ҆гѣ҆рцн҃ ш҃и ф҃тр҃ѣчѣ҆и҃ вискрѣ҆цн҃ а҆
ш҃и ф҃тр҃ѣчѣ҆и҃ кѹ҃рѧ҆цн҃. Ш҃и сѣ҃ ф҃дерпѝзи пр҃ѣ҆ ѳ҃
фи҃нѣ҆ а҆ѵ҃ї їсра҆и҃л҃ѣ Їѡ҆ѵ҃ъ але҆ а҆ѵ҃ї, ка҆ле а҆ѵ҃ї гр҃ѣ҆
дм҃нѣ҆ къ мѡ҆ѵ҃ъ дѧ҆ши҃ѵ҃, пр҃ѣи҃ мѧ҆на а҆ѵ҃ї мѡ҆ѵ҃ сн҃.
Ш҃и ѯ҃нсе мѡ҆ѵ҃ сѣ҃рѣ а҃а҆рѡ҆и҃, ш҃и сѣ҃рѣ ѳ҃
ш҃и нда҆мар҃ъ фи҃нѣ҆ а҆ѵ҃ї чѣ҆и҃ рѣмаши҃, а҆ѵ҃ц҃ ѕ҃ѧ҆р
тѣ҆ ле а҆ѵ҃рѣмаи҃ дѣ҆и҃ а҆дѹ҃ѯрнале дм҃нѣ҆ѵ҃ї, ш҃и ѣ҃
мѧ҆нѣ҆ а҃ѯ҃ме а҆нгѣ҆ѕ҃ѣ҆ѕ҃ѣ҆ни҃к, сфи҃нте сфи҃нѣ҆
тѣлор е҃ѕ҃ѣ҆ть. Ш҃и ѣ҃ц҃ мѧ҆нѣ҆ пр҃ѣ҆ але҆ ф҃ле҆ ѳ҃
сфн҃ѣ҆ть, пѣ҃нтрѹ ѹ҃пн҃ де а҆ѣ҆ц҃ ц҃ѣ҆ а҃сте, ш҃и а҆ѣ҆ц҃
фи҃нлор тѡ҆и҃ а҆чѣ҆ста дѵ҃пъ а҆дѹ҃ѯрнале дм҃нѣ҆ѵ҃ї, пѣ҃
трѹ къ а҆ша҆ а҆ѵ҃ пр҃ѹ҃и҃нѣ҆ мѣ҃ дм҃нѣ҆. Ш҃и ѳ҃
пѣ҃нтрѹ҃ сѡ҆ѕ҃ѣ҆ни҃ї, ш҃и ѵ҃рѧ҆цѹ҃ а҆ѵ҃сѡ҆ї҃и, ѣ҃ц҃ мѧ҆
кѧ҆ ф҃ле҆ѕ҃ сфн҃ѣ҆ть, тѹ҃ ш҃и фи҃нѣ҆ тѡ҆и҃ ш҃и каса та
ф҃рѣ҆ѕ҃нѣ҆ кѹ҃тѝнѣ, пѣ҃нтрѹ къ а҆ѣ҆ц҃ ц҃ѣ҆ ш҃и а҆ѣ҆
ц҃ фи҃нлор тѡ҆и҃ сѣ҃ѵ҃ да҆т҃, дѣ҆и҃ ѕ҃ѧ҆ртѣле мѧ҆нтѹ҃
нѹ҃ѣ҆ фи҃нлор а҆ѵ҃ї їсра҆и҃л҃ѣ. Бра҆цѹ҃л а҆ѵ҃сѡ҆ї҃и ш҃и ѳ҃
пѣ҃нтрѹ҃ сѡ҆ѕ҃ѣ҆ни҃ї, пр҃ѣ҆сте а҆дѹ҃ѯрнале сѣ҃ѵ҃рлор бо҃
а҆дѹ҃ѯ сѡ҆ѕ҃ѣ҆ни҃ї, сѧ҆ сѡ҆ѕ҃ѣ҆ѕ҃ѣ҆ѕ҃ѣ҆ фи҃нѝнтѣ҆ дм҃нѹ҃
а҆ѵ҃ї, ш҃и ва҆ фи҃ ц҃ѣ҆ ш҃и фи҃нлор тѡ҆и҃ ш҃и фѣ҆тлор
та҆ле, ф҃рѣ҆ѕ҃нѣ҆ кѹ҃ тѹ҃нѣ а҆ѣ҆ц҃ ц҃ѣ҆ ш҃и а҆ѣ҆ц҃
пр҃ѹ҃и҃нѣ҆ дм҃нѣ҆ а҆ѵ҃ї мѡ҆ѵ҃ сн҃. Ш҃и ца҆пѹ҃ а҆ ѳ҃
пѣ҃нтрѹ грѣша҆ѣ҆ къ, чѣ҆рка҆нд҃ а҆ѵ҃ чѣ҆рка҆т҃ мѡ҆ѵ҃ сн҃,
ш҃и а҆ша҆ а҆ѵ҃ фѣ҆ст҃ а҃рѕ҃, ш҃и сѧ҆ мѧ҆нѝнат мѡ҆ѵ҃ сн҃
пр҃ѣ҆ а҆нда҆р҃, ш҃и пр҃ѣ҆ ѝдамар҃ фи҃нѣ҆ а҆ѵ҃ї а҃а҆рѡ҆и҃ѣ҆
рѣмаши҃ зн҃кѧ҆нд҃ѣ. Пѣ҃нтрѹ къ ѵ҃ѣ҆ нѧ҆ц҃ мѧ҆н ѕ҃
ка҆т҃ чѣ҆ пѣ҃нтрѹ пѧка҆т҃ а҆нда҆р҃ сфн҃ѣ҆т҃? пѣ҃трѹ
къ сфи҃нте сфи҃нтелор сѧ҆нт, а҆чѣ҆ста ва҆ѵ҃ да҆т҃
ва҆ѕ҃ сѣ҃ мѧ҆нка҆ц҃н, пѣ҃нтрѹ каса а҆ѵ҃ѧ҆ц҃ пѧка҆тѹ҃ѣ҆
а҆дѹ҃нѓрїи҃, ш҃и къ҆ѣ҆ц҃ ргѣ҆ пѣ҃нтрѹ ѣ҃н ф҃наи҃нтѣ҆
дм҃нѹ҃а҆ѵ҃ї. Пѣ҃трѹ къ нѹ҃сѧ҆ а҆дѹ҃ѕ҃ дѵ҃пъ сѧ҆н ѳ҃
ц҃ѣ҆л а҆ѵ҃ ла сфн҃ѣ҆ть дѣ҆и҃ ф҃ацъ, ф҃ацѹ҃нтрѹ ѣ҃ц҃
мѧ҆нка҆ пр҃ѣ҆ ѣ҃л ф҃ле҆ сфн҃ѣ҆ть, ф҃ѣ҆ кѝнѣ҆ мнсѧ҆ѵ҃ѧ҆
пѡ҆ѵ҃ѵ҃нѝнѣ҆ мѣ҃. Ш҃и грѣи҃ а҃а҆рѡ҆н къ мѡ҆ѵ҃ ѳ҃
сн҃ зн҃кѧ҆нд҃ѣ, дѹ҃ѕ҃ а҆дѹ҃ѕ҃ а҃сте҃ѕ҃ѣ҆ чѣ҆л пѣ҃нтрѹ
грѣша҆ѣ҆ле ло҃р, ш҃и а҆ѣ҆ѣ҆ле де҃ѕ҃ѣ҆ ло҃р ф҃ле҆ ло҃р ф҃нан҃
тѣ҆ дм҃нѹ҃а҆ѵ҃ї, ш҃и мнсѧ҆ѵ҃ ф҃тамплѧ҆т мѣ҃ ка҆ а
чѣ҆стѧ҆, ш҃и вон мѧ҆нка҆ чѣ҆ пѣ҃нтрѹ грѣша҆ѣ҆ а҃
ст҃ѣ҆ѕ҃ѣ҆, сѹ҃рѣ пѧкѹ҃т҃ ка ф҃ѣ҆ дм҃нѹ҃а҆ѵ҃ї ѕ҃
Ш҃и а҆ѵ҃ѕ҃ѣ҆ мѡ҆ѵ҃ ш҃и ѳ҃ пѧкѹ҃ѣ҆ а҆ѵ҃ї. ѳ҃

К А П А І

Н҃ грѣи҃ дм҃нѣ҆ а҆ѵ҃ї мѡ҆ѵ҃ъ ш҃и къ҆ѣ҆ъ а҃
а҃а҆рѡ҆н зн҃кѧ҆нд҃ѣ. Грѣи҃ѵ҃ ф҃ина҆ѣ҆ а҆ѣ҆ ѳ҃
їсра҆и҃л҃ѣ зн҃кѧ҆нд҃ѣ, а҆ѣ҆ѣ҆ц҃ѣ҆ а҆ѵ҃сѡ҆ї҃и҃ѣ҆ле
ка҆ре҆ле вѣ҆ц҃ мѧ҆нка҆, дѵ҃пъ то҃а҆т҃е а҆ѵ҃сѡ҆ї҃и҃ѣ҆ ѳ҃
а҆ѵ҃ле чѣ҆ѕ҃ пр҃ѣ҆ пѡ҆мѧ҆нт҃ѣ҆. Гѡ҆ть ѕ҃
а҆ѵ҃сѡ҆ї҃и҃ѣ҆ къ ѹ҃и҃ѵ҃ѣ҆ ѵ҃ѹ҃ѕ҃ѡ҆ѧ҆т҃ѣ҆, ш҃и ѹ҃и҃ѵ҃ѕ҃
ѹ҃и҃ѵ҃

fraţii voştri, toată casa lui Israil, vor plînge pîrjolul care s-au pîrjolit de Domnul.

7. Şi den uşa cortului mărturiei să nu ieşiţi, pentru ca să nu muriţi, pentru că untdelemnul ungerii cel de la Domnul pre voi iaste." Ş-au făcut după cuvîntul lui Moisi.

8. Şi grăi Domnul lui Aaron zicînd :

9. „Vin şi rachiu nu veţ bea, tu şi fiii tăi cu tine, cînd vei mêrge la cortul mărturiei au apropiindu-vă către jîrtăvnic, şi nu veţ muri ; de lêge vêcinică întru rudele voastre.

10. Să să osibească între cei sfinţi şi între cei pîngăriţi, şi între cei necuraţi şi între cei curaţi.

11. Şi să îndereptezi pre fiii lui Israil toate ale legii cîte au grăit Domnul către dînşii pren mîna lui Moisi."

12. Şi zise Moisi către Aaron şi către Eliázar şi Ithamár, fiii lui cei rămaşi : „Luaţ jîrtva ce au rămas den aducerile Domnului şi veţ mînca azime lîngă jîrtăvnic, sfinte sfintelor sînt.

13. Şi veţ mînca pre êle în loc sfînt, pentru că de lêge ţie iaste şi lêge fiilor tăi, aceasta den aducerile Domnului, pentru că aşa au poruncit mie Domnul.

14. Şi pieptul osebirei şi braţul luorii veţ mînca în loc sfînt, tu şi fiii tăi şi casa ta împreună cu tine, pentru că lêge ţie şi lêge fiilor tăi se-au dat den jîrtvele mîntuirei fiilor lui Israil.

15. Braţul luorii şi pieptul osăbirei preste aducerile seurilor vor aduce osăbire să osăbească înaintea Domnului şi va fi ţie şi fiilor tăi şi fêtelor tale împreună cu tine lêge vêcinică, în ce chip porunci Domnul lui Moisi."

16. Şi ţapul cel pentru greşală cercînd l-au cercat Moisi şi aşa au fost arsu. Şi s-au mîniiat Moisi pre Ithamár, fiii lui Aaron cei rămaşi, zicînd :

17. „Pentru că ce n-aţ mîncat cea pentru păcat în loc sfînt ? Pentru că sfinte sfintelor sînt, aceasta v-au dat voao să mîncaţi, pentru ca să luaţ păcatul adunării şi vă veţ ruga pentru ei înaintea Domnului.

18. Pentru că nu s-au adus den sîngele lui la sfîntu den faţă, înlăuntru veţ mînca pre el în loc sfînt, în ce chip mi s-au poruncit mie."

19. Şi grăi Aaron către Moisi zicînd : „De-au adus astăzi cêle pentru greşalele lor şi arderile de tot ale lor înaintea Domnului şi mi s-au întîmplat mie ca acêstea şi voiu mînca cea pentru greşală astăzi, oare plăcut va fi Domnului ?"

20. Şi auzi Moisi şi-i plăcu lui.

CAP 11

1. Şi grăi Domnul către Moisi şi către Aaron zicînd : „Grăiţi fiilor lui Israil zicînd :

2. «Acestea-s dobitoacele carele veţ mînca den toate dobitoacele ce-s pre pămînt :

3. Tot dobitocul cu unghe îngemănată şi unghi/unghind

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

lui Israil, vor plînge pîrjol carele s-au pîrjolit înnaintea Domnului.

7. Și den ușea cortului mărturiei [2] să nu ieșiți, pentru ca să nu muriți, pentru că untu de lemnul ungerii cel de la Domnul pre voi iaste". Și au făcut după cuvîntul lui Moisi.

8. Și grăi Domnul lui Aaron dzicîndu :

9. „Vin și vinarsu [3] nu veți bea, tu și fiii tăi împreună cu tine, cînd veți mérge la cortul mărturiei au apropiindu-vă de către jirtăvnic, și nu veți muri ; de lége vécinică întru rudele voastre.

10. Să s<ă> usăbască întru cei necurați și întru cei sfinți, și întru cei necurați și întru cei curați.

11. Și a îndirepta pre fiii lui Israil toate cêle de lége cîte au grăit Domnul către înși pren mîna lui Moisi".

12. Și dzise Domnul [4] către Aaron și către Eliázar și către Ithámar, fiii lui ce au fostu rămași : „Luați jirtva ce au rămas den aducerile Domnului și veți mînca azime lîngă jirtăvnic, sfinte svinților sîntu.

13. Și veți mînca pre êle în loc sfintu, pentru că de lége ție iaste și de lége fiilor tăi, acêstea den aducerile Domnului, pentru că așa mi-au porîncit mie Domnul.

14. Și pieptul usăbiirei și brațul luării veți mînca în loc sfintu, tu și fiii tăi și casa ta împreună cu tine, pentru că de lége ție și de lége fiilor tăi s-au dat den jirtvele mîntuirei a fiilor Israil [5].

15. Brațul luării și pieptul usăbirei preste aducerile săurilor vor aduce usăbirei să usăbască înnaintea Domnului și va fi ție și fiilor tăi și fêtelor tale împreună cu tine de lége vécinică, în ce chip porînci Domnul lui Moisi".

16. Și țapul cel pentru greșeală cercîndu l-au cercat Moisi și așa au fostu arsu. Și s-au mănîiat Moisi pre Eliázar și pre Ithámar, fiii lui Aaron cei rămași, dzicîndu :

17. „Pentru că ce n-ați mîncat cêca pentru păcat în loc sfintu ? Că pentru căce sfinte sfinților sîntu, [pentru] [6] acêea v-au dat voao aceasta să mîncați pentru ca să luați păcatul adunării și veți ruga pentru ei înnaintea Domnului.

18. Pentru că nu s-au adus den sîngele lui la svintu den față, înlontru vei mînca pre el în loc sfintu, în ce chip mi s-au porîncit mie".

19. Și grăi Aaron către Moisi dzicîndu : „De au adus astădzi cêle pentru greșealele lor și arderile lor de tot înnaintea Domnului și mi s-au tîmplat mie ca acêstea și vei mînca cea pentru greșeale astădzi, au plăcut va fi Domnului ?"

20. Și audzi Moisi și-i plăcu lui.

CAP 11

1. Și grăi Domnul către Moisi și către Aaron dzicîndu : „Grăiți fiilor lui Israil dzicîndu :

2. «Acêstea-s dobitoacele carele veți mînca den toate dobitoacele ce-s preste pămîntu [1].

3. Tot dobitocul cu unghea îngemănată și unghînd unghi/a doao copite și scoțîndu

lui Israil pentru pîrjorirea [3] carea se-au pîrjolit de la Domnul [2].

7. Iar voi să nu ieșiț afară de ușa cortului mărturiei, ca să nu muriț, că undelemnul ungerii care iaste de la Domnul, iaste pre voi". Și făcură după cuvîntul lui Moisei.

8. Și grăi Domnul către Aáron zicîndu-i :

9. „Vin și rachiu să nu beai, tu și feciorii tăi cu tine, cînd veț întra în cortul mărturiei sau cînd vă veț apropiia de altar, ca să nu muriț ; și aceasta să fie în lége vécinică în neamurile voastre [2].

10. Usebiț între lucrurile cêle sfinte și între cêle spurcate, între cêle necurate și între cêle curate [2].

11. Și să îndireptați pre feciorii lui Israil tot cêle de lége care au grăit Domnul către dînșii cu mîna lui Moisei".

12. Și zise Moisei către Aáron și către Eliazar și către Thamar, feciorii lui carei îi rămăsêse : „Luați jărtva ce au rămas den prinoasele Domnului și mîncați-l azime lîngă altar, că iaste sfînta sfinților.

13. Ce să le mîncați în loc sfînt, că aceasta lége iaste ție și feciorilor tăi, de lége den aducerile Domnului, că așa au porîncit mie Domnul.

14. Iar pieptul usebirei și umărul usebirei să mîncați în loc sfînt, tu și feciorii tăi și casa ta împreună cu tine, pentru că de lége se-au dat ție și de lége feciorilor tăi den jărtvele mîntuirei feciorilor lui Israil.

15. Umărul luoării și pieptul luoării în aducerile seurilor să aducă usebirile care vor aduce înaintea Domnului și să fie ție și feciorilor tăi și fêtelor tale cu tine în lége vécinică, cum au porîncit Domnul lui Moisei".

16. Și după acêstea, cercînd Moisei, cercă țapul care era pentru păcat, iar el era ars. Și se mănie Moisei pre Eliazar și pre Thamar, feciorii lui Aaron carei îi rămăsêse, și zise :

17. „Că ce n-aț mîncat ce iaste pentru păcat în loc sfînt ? Că iaste sfînta sfinților, pentr-aceasta au dat voaoă să mîncați, ca să luați păcatul deasupra adunării și să vă rugați pentru dînsa înaintea Domnului.

18. Că nu se-au dus den sîngele lui la sfînt de față, înlăuntru să-l mîncați în loc fînt, cum au porîncit mie Domnul."

19. Iară Aáron grăi către Moisei zicînd : ‚Aducîndu-se astăzi pentru păcatul lor și arderea lor cea de tot înaintea Domnului și deaca mi se-au întîmplat așa și voiu mînca astăzi carea iaste pentru păcat, fi-va plăcut Domnului ?"

20. Și auzînd Moisei, îi plăcu.

CAP 11

1. Și grăi Domnul către Moisei și către Aáron zicînd :

2. „Grăiț feciorilor lui Israil și le ziceț : «Acêstea sînt dobitoacele care veț mînca den toate dobitoacele care sînt pre pămînt : [1]

3. Tot dobitocul cu unghiia dăspicată și cu copita dăspicată în doaoă unghi/și

Israel, pot să plîngă moartea fraților voștri în focul trimis de Domnul.

7. Dar voi să nu ieșiți dincolo de ușa cortului întîlnirii, ca să nu muriți, căci untdelemnul miruirii Domnului se află asupra voastră". Ei au făcut după cum le-a spus Moise.

8. Domnul i-a vorbit lui Moise și i-a spus :

9. „Să nu beți vin sau altă băutură amețitoare, nici tu, nici fiii tăi, atunci cînd veți intra în cortul întîlnirii, ca să nu muriți. Aceasta va fi pentru tot neamul vostru o lege veșnică.

10. Pentru ca să puteți deosebi cele sfinte de cele nesfinte și cele necurate de cele curate,

11. Și ca să-i puteți învăța pe fiii lui Israel toate legile pe care le-a dat lor Domnul prin Moise."

12. Și a spus Moise lui Aaron și celor doi fii care-i mai rămăsesră, Eleazar și Itamar : „Luați ceea ce rămîne din prinosul de grîne jertfit Domnului și mîncați-l nedospit, lîngă altar ; aceasta este un lucru preasfînt.

13. Să o mîncați deci într-un loc sfînt căci aceasta este partea cuvenită ție și fiilor tăi din jertfele mistuite de foc înaintea Domnului ; așa mi-a fost poruncit.

14. Să mîncați de asemenea într-un loc curat, tu împreună cu fiii și fiicele tale, pieptul legănat și șoldul înălțat, căci ele vă sînt date prin lege, ție și fiilor tăi, ca parte cuvenită vouă din jertfele de pace ale fiilor lui Israel.

15. Împreună cu grăsimea mistuită în foc ei să aducă șoldul înălțat și pieptul înfățișat ca dar legănat înaintea Domnului, și acestea să fie părțile cuvenite ție și, împreună cu tine, fiilor și fiicelor, printr-o lege veșnică, după cum a poruncit Domnul."

16. Și cînd Moise a întrebat de țapul adus ca jertfă pentru păcat, iată că acesta fusese ars. Atunci el s-a mîniat pe Eleazar și pe Itamar, cei doi fii care-i rămăseseră lui Aaron și a spus :

17. „De ce n-ați mîncat jertfa pentru păcat într-un loc sfînt ? Aceasta este un lucru preasfînt și Domnul v-a dat-o ca să luați asupra voastră păcatul întregii adunări și să faceți ispășire pentru ea în fața Domnului.

18. Întrucît sîngele jertfei nu a fost adus înlăuntrul sfîntului lăcaș, trebuia să o mîncați într-un loc sfînt, după cum mi s-a poruncit."

19. Aaron însă i-a răspuns lui Moise : „Iată, ei și-au adus astăzi jertfa lor pentru păcat și arderea lor de tot înaintea Domnului. Dar oare ar fi fost plăcut înaintea Domnului dacă aș fi mîncat astăzi din jertfa pentru păcat, după cele ce mi s-au întîmplat" ?

20. Iar Moise a auzit această lămurire și a încuviințat-o.

CAP. 11

Animale curate și animale necurate

1. Și a vorbit Domnul către Moise și către Aaron și le-a spus :

2. „Vorbiți fiilor lui Israel și spuneți-le : „Dintre toate animalele care sînt pe pămînt iată pe care le puteți mînca :

3. Orice dobitoc care are copita despicată, despărțită în două unghii,/și care rumegă, îl

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 77, col.

а дооа копіле ши скоцînд румеґътурь, între dobitoace, acêstea vet mînca.

4. Însă dentra acêstea nu veț mînca den cêle ce nu aduc rumăgătură și den cêle ce nu-s despicate la copite și unghiescu unghi : cămila, pentru că nu aduce rumăgătură, aceasta copita nu-i iaste despicată ; necurată e aceasta voao.

5. Și ariciul, căce nu aduce rumăgătura, acesta și la copită nu e despicat ; necurat voao acesta.

6. Și iepurile, căce nu aduce rumăgătură, acesta și la copită nu e despicat ; necurat voao acesta.

7. Și pre porcu, căce are copită despicată, acesta și unghiește unghi de copită și acesta nu scoate rumăgătură ; necurat acesta voao.

8. Den cărnurile lor să nu mîncați și den mortăciunile lor să nu vă atingeți ; necurate acêstea voao.

9. Și acêstea veț mînca : den toate cîte-s în apă, toate cîte sînt la êle aripi și solzi, în ape, și în mări, și-n păraie ; acêlea veț mînca.

10. Și toate cîte nu-s la dînsele aripi, nici solzi, în ape, în mări, și în păraie, den toate cîte scot apele și den tot sufletul viu den apă, urîciune iaste și urîciuni să fie voao.

11. Den cărnurile lor să nu mîncați și de mortăciunile lor să vă scîrbiț.

12. Și toate cîte nu-s la dînsele aripi, nice solzi, den cîte-s în ape, urîciune acêstea să fie voao.

13. Și acêstea să le urîți den zburătoare și nu se vor mînca, scîrbe sînt : vulturul, și gripsorul, și vulturul de mare,

14. Și șorlița, și caia și cîte-s asêmene ei,

15. Și tot corbul și cîte-s asêmene lui,

16[15] Și struțul, și bogza, și băbița și cîte-s asêmene ei, și coruiul și cîte-s asêmene lui,

17. Și corbul de noapte, și hărețul, și stircul,

18. Și porfirion, și barza și lebăda,

19. Și erodion, și haradrion și asêmenea lor, și pupăza și liliiacul.

20. Și toate cîte-s tîrîtoare den cêle zburătoare, carele pe patru umblă, urîciune voao sînt.

21. Fără numai acêstea veț mănca den toate tîrîtoarele cêle ce zboară, carele mergu pe patru, care au fluiere mai sus de picioarele lor, ca să saie cu êle pre pămînt.

22. Și acestea veț mînca dentr-însele : vruhul și cîte-i seamănă lui, și pre atachis și cîte-i seamănă lui, și pre cel ce să bate cu șerpii și cîte-s asêmenea lui, și lăcusta și cîte samănă ei.

23. Și tot tîrîtoriul den cêle zburătoare la carele-s patru picioare urîciune voao sînt ; și întra acêlea vă veți pîngări.

24. Tot cela ce să atinge de mortăciunele lor necurat va fi pănă seara.

25. Și tot cela ce va rădica den mortăciunele lor iș va spăla hainele lui, și necurat va fi pănă sara.

26. În tot dobitocul carele iaste cu copită despicată și are unghi unghind si rumegătură nu rumăgă necurat va fi voao. Tot cela ce se va atinge de mortăciunele lor ne-

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

rumăgală, întru dobitoace acêstea veți minca.

4. Însă dentru acestea nu veți minca den cêle ce nu aduc rumăgală și den cêle ce nu-s îngemănate la copite și nu unghesc unghi: cămila, pentru că nu aduce rumăgală aceasta și copită nu îngeamănă; necurat aceasta voao.

5. Și hirogrúliun[2], căce nu aduce rumăgală, aceasta și la copită nu-i geamăn; necurat voao acesta.

6. Și iepurile, căce nu scoate rumăgală, acesta și unghea nu-i geamănă; necurat voao acesta.

7. Și pre porcu, căce acesta are copită geamănă și unghêște unghi de copită și acesta nu scoate rumăgală; necurat acesta voaă.

8. Den cărnurile lor să nu mîncați și de stîrvurile lor să nu vă atingeți; necurate acêstea voao.

9. Și acêstea veți minca: den toate cîte-s întru apă, toate cîte sînt la ei aripi și soldzi, la apă, și în mări, și în păraie; acêlea veți minca.

10. Și toate cîte nu-s la însă aripi, nici soldzi întru ape, întru mări, întru păraie, den toate cîte scot apele și den tot sufletul vin dentru apă oțăritură iaste să fie și voao oțărît.

11. Den cărnurile lor să nu mîncați și mortăciunile lor să le oțăriți.

12. Și toate cîte nu-s la înse aripi, nice soldzi, dentru cîte sînt întru ape, oțăritură voaă acêstea.

13. Și acêstea să le uriți den zburătoare și nu să vor minca, oțărîte sîntu: vultúrul, și gripsorul, și vultúrul de mare,

14. Și brehmacea, și caia și cîte-s asêmene ei,

15. Și tot corbul și cîte-s asêmene lui,

16. Și struțul, și boaghea, și batca și cîte-s asêmenea ei, și coruiul și cîte-s asêmenea lui,

17. Și corbul de noapte, și herețul, și stîrcul,

18. Și porfirion[3], și pelecanul, și lebăda,

19. Și erodiul, și haradrion și asêmenea lor, și cucul, și liliacul.

20. Și toate cîte-s tîriitoare dentru cêle zburătoare, carele pre 4 mêrge, urîte voao sîntu.

21. Făr-numai acêstea veți minca den toate tîriitoarele[4] cêle ce mergu în patru picioare, carele au vîne[5] mai sus de picioarele lor ca să saie cu êle pre pămîntu.

22. ⟨Și acêstea veți minca: pre⟩[6] vruhul? și cîte samănă lui, și pre atachis și cîte-i samănă lui, și pre cel ci să bate cu șerpii și cîte samănă lui, și lăcusta și cîte samănă ei[8].

23. Și tot tîriitoriul den cêle zburătoare la carele-s 4 picioare oțărît voao sîntu, și întru acêea veți pîngări.

24. Tot cela ce să atinge de mortă: nile lor necurat va fi păn-sara.

25. Și tot cela ce va rădica den mortăciunile lor iș va spăla hainele lui și necurat va fi până sara.

26. Întru tot dobitocul carele iaste cu copita îngemănată și are unghe și rumăgală nu rumăgă necurate vor fi vo/ao. Tot cela scoate rumegătură, întru dobitoace, acêstea să le mîncați[1].

4. Însă dentr-acêstea nu veț minca care nu scot rumegătură și care nu-s îngemănate la unghi și unghesc unghi: cămila, că aceasta nu aduce rumegală, iar copita are dăspicată; aceasta să fie voaoă necurată.

5. Ariciul, că acesta nu aduce rumegătură și la copită nu e geamăn; necurat acesta voaoă.

6. Și iepurile, căce acesta nu scoate rumegală și unghea nu-i iaste geamănă; necurat acesta voaoă.

7. Și porcul, căce acesta are copită geamănă și unghêște unghi de copită și rumegătură nu scoate; necurat să fie voaoă.

8. Carnea acestora să nu mîncați și de mortăcinile lor să nu vă atingeț, ce să vă fie pîngărite.

9. Iar den toate cîte sînt în ape să mîncați acêstea: tot la ce iaste pêne și solzi[2], cîte sînt în mare, și și în riuri, și în bălț să mîncați.

10. Iar la ce nu sînt aripi, nice solzi cîte sînt în ape, în riuri, și în mări [11], den toate cîte rădică apele, și tot sufletul care lăcuiește în ape spurcat iaste și spurcat să fie voaoă.

11. Den cărnurile lor să nu mîncați și de mărtăcinile lor să vă scîrbiț.

12. Și tot ce n-are pêne și solzi, cîte sînt în ape, spurcate acêstea să fie voaoă și de dînsele să vă scîrbiț.

13. Iar den pasări de acêstea să vă scîrbiț[3]: de vultur, de gripsor, și de vultúrul de mare,

14. Și de pajăre, și de caie, și cîte sînt ei asêmene,

15. Corbul și cîte-s asêmene lui,

16. Struțul, și bozga[3bis], și ciuhul și cîte-s lor asêmene, [17] uliu și cîte-s asêmene lui,

17[18]. Corbul de noapte, și herețul, și stîrcul,

18[19]. Porfirioni[4] și pelicanul, și lebăda,

19. Și erodiul, și haradrionul și asêmene lor, [20] cucul, și liliiacul.

20. Și toate cîte-s trăitoare den cêle zburătoare, [21] cîte umblă pre patru, urîte să fie voaoă.

21[22]. Iar acêstea să mîncați, de toate gadinele pasărilor care umblă în patru picioare, care au genuche mai sus de gleznele lor,[5] să saie cu dînsele pre pămînt.

22[23]. Varuhul[6] și ce iaste lui asêmene, și atichîsul[7] și cîte-s lui asêmene, și cel ce se bate cu șărpii și tot ce iaste lui asêmene, și lăcusta și cîte asamănă ei.

23[24]. Și toată jigania den pasări carea iaste cu patru picioare urîtă să fie voaoă și într-însele să nu vă pîngăriț.

24[25]. Și tot cel ce se va atinge de mortăcinile lor să-ș spêle hainele sale și necurat va fi până seara.

25[26]. Și tot cela ce va rădica mortăcinile lor necurat va fi până seara.

26. În tot dobitocul carele iaste copită îngemînată și are unghi, iar rumegare nu rumegă, necurat va fi vo/aoă. Tot cel ce se puteți minca.

4. Însă pe acelea care numai rumegă sau au numai copita despicată să nu le mîncați; astfel, cămila, care rumegă, dar nu are copita despicată, să o socotiți necurată.

5. Șafanul, care rumegă, dar nu are unghia despicată, să îl socotiți necurat.

6. Iepurele, care rumegă dar nu are unghia despicată, să îl socotiți necurat.

7. Porcul, care are copita despicată, despărțită în două unghii, dar nu rumegă, să îl socotiți necurat.

8. Să nu mîncați din carnea lor și să nu vă atingeți de stîrvurile lor; necurate să le socotiți.

9. Dintre toate viețuitoarele de apă, iată pe care le puteți minca. Să mîncați din toate cele care au aripioare de înotat și solzi și trăiesc în ape, fie în mări și lacuri, fie în riuri.

10. Dar cele care nu au aripioare de înotat și solzi între viețuitoarele care mișună și trăiesc în ape, fie în mări și lacuri, fie în riuri, toate acestea spurcăciuni sînt pentru voi.

11. Ele să fie spurcăciuni pentru voi, din carnea lor să nu mîncați și spurcate să socotiți stîrvurile lor.

12. Spurcăciuni să fie pentru voi toate viețuitoarele de apă care nu au nici aripioare de înotat, nici solzi.

13. Iată, dintre păsări, cele pe care să nu le mîncați, să vă îngrețoșați de ele și să le socotiți spurcăciuni: vulturul, gripsorul și vulturul de mare,

14. Șoimul și gaia, precum și cele care-i sînt asemănătoare,

15. Corbul împreună cu neamurile sale,

16. Struțul, cucuveaua, pescărușul, uliul împreună cu neamurile sale,

17. Bufnița, cormoranul și ibisul,

18. Porfirionul, pelicanul și lebăda,

19. Bîtlanul și cocostîrcul, împreună cu neamurile lor; pupăza și liliacul.

20. Toate tîrîtoarele înaripate care umblă pe patru picioare spurcate să fie pentru voi.

21. Totuși, dintre tîrîtoarele înaripate care umblă pe patru picioare le puteți minca pe acelea care au fluierele picioarelor din spate mai lungi, ca să poată sări pe pămînt.

22. Iată pe care să le mîncați dintre acestea: lăcusta călătoare, solanul, hargolul și hagabul, fiecare cu neamurile sale.

23. Toate celelalte tîrîtoare înaripate care umblă pe patru picioare spurcate să fie pentru voi.

24. Ele vă vor pîngări; oricine va atinge hoitul lor să fie necurat pînă seara.

25. De asemenea, oricine va purta hoiturile lor să-și spele veșmintele și va fi necurat pînă seara.

26. Să socotiți drept necurat orice dobitoc care are copită, dar fără să fie despicată, sau care nu rumegă./Oricine va atinge hoitul

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 77, col. II

curat va fi până sara.

27. Și tot cela ce va mêrge pre mîini întru toate jîgăniile carele mergu pre patru necurate sînt voao. Tot cela ce se va atinge de mortăciunele lor necurat va fi până în sară.

28. Și cela ce va rădica den mortăciunele lor va spăla hainele lui și necurat va fi până în sară ; necurate acêstea vor fi voao.

29. Și acêstea voao necurate den tîrîtoarele ce să tîrăscu pre pământ : pisica, și șoarecile, și corcodelul cel de pământ și cîte-i samănă lui:

30. Chițoranul, și hamelion, și nevăstuica. și șopîrța, și șomîcul.

31. Acêstea necurate sînt voao den toate tîrîtoarele care să tîrăscu pre pământ. Tot cela ce să va atinge de mortăciunele lor necurat va fi până în sară.

32. Și tot pre care va cădea dentr-însele pre cevași, murind acêstea, necurat va fi den tot vasul de lemnu, au de haină, au de piêle, au de sac, tot vasul ce se va face lucru întru el în apă să va muia și necurat va fi până în sară și după aceea curat va fi.

33. Și tot vasul de oală în carele va cădea dentra acêstea înlăuntru, cîte vor fi înlăuntru necurate vor fi și el să va sfărîma.

34. Și toată bucata care mîncați, pre care ar veni pre dînsa apă, necurată va fi voao ; și toată băutura care să bea den tot vasul necurat va fi.

35. Și tot ce va cădea den mortăciunile lor pre dînsul necurat va fi. Cuptoare și căminuri se vor surpa ; necurate acêstea sînt și necurate vor fi voao.

36. Afară den izvoarăle apelor și den gropi și den adunare de apă va fi curată, iară cela ce se va atinge de mortăciunile lor necurat va fi.

37. Iară de va cădea den mortăciunile lor preste toată sămînța de sămănat care să samănă, curat va fi.

38. Iară de se va vărsa apa preste toată sămînța și va cădea den mortăciunile lor pre dînsa, necurată iaste voao.

39. Iară de va muri den dobitoacele care iaste voao slobodă a mînca acesta, cela ce se va atinge de mortăciunile lor necurat va fi până în sară.

40. Și cela ce va mînca den mortăciunile lor va spăla hainele lui și necurat va fi până în sară ; și cela ce va rîdica den mortăciunile lui va spăla hainele lui și să va spăla cu apă și necurat va fi până în seară.

41. Și tot tîrîtoriul care să tîrăște pre pământ urîciune să fie voao, acesta să nu să mînînce.

42. Și tot cela ce mêrge pre pîntece și tot cela cemêrge pe patru pururea, carele are mulțime de picioare întru toate tîrîtoarele ce să tîrăscu pre pământ, să nu mîncați pre êle, că urîciune voao iaste.

43. Și să nu vă spurcați sufletele voastre în toate tîrîtoarele ce să tîrăscu pre pământ și să nu vă pîngăriț în/tru

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

va atinge de mortăcinile lor necurat va fi păn-în sară.

27. Şi tot cela ce va mêrge pre mâini în toate jiganiile carele mergu pre 4 necurate sîntu voao. Tot cela ce să va atinge de mortăciunile lor necurate va fi păn-în sară.

28. Şi cela ce va rădica de mortăciunile lor va spăla hainele lui şi necurat va fi păn-în sară ; necurate acêstea voaă vor fi.

29. Şi acêstea voao necurate den tîrîitoarele ce să tîrîiescu pre pământu : mîţa, şi şoarecile, şi crocodelul cel den pământu şi cîte-i samănă lui:

30. Ghigorţanul, şi hameleon, şi nevăstuica, şi şopîrla, şi guziul.

31. Acêstea necurate sîntu voao den toate tîrîitoarele ce să tîrîescu pre pământu. Tot cela ci să va atinge de mortăciunile lor necurat va fi păn-în sară.

32. Şi tot pre carele va căděa dentru însele pre cevaş, murindu acêstea, necurat va fi den tot vasul de lemnu, au de haine, au de piêle, au de sac, tot vasul carele să va face lucru întru el într-apă să va muia şi necurat va fi păn-în sară, şi după acêea curat va fi.

33. Şi tot vasul de oală întru carele va căděa dentru acêstea înlontru, cîte înlontru vor fi necurate vor fi şi el să va surpa.

34. Şi toată bucata carea mîncaţi pre carea are veni apa, necurată va fi voao ; şi toată băutura carea să bea întru tot vasul necurat va fi.

35. Şi tot carele va căděa dentru mortăciunile lor pre însul necurat va fi. Cuptoare şi cotloane să vor surpa ; necurate acêstea sîntu şi necurate vor fi voao.

36. Afară den izvoarăle apelor şi den gropi şi den adunare de apă va fi curată, iar cela ce să va atinge de mortăciunile lor necurat va fi.

37. Iar de va căděa mortăciunile lor preste toată sămînţa de sămănat carea să samănă, curată va fi.

38. Iar de să va vărsa apă preste toată sămînţa şi va căděa de mortăciunile lor pre însă, necurat iaste voaă.

39. Iar de va muri den dobitoc carele iaste voaă slobod a mînca acesta, cela ci să va atinge de mortăciunile lor necurat va fi păn-în sară.

40. <Şi cela ce va mînca> [9] den mortăciunile lor va spăla hainele lui şi necurat va fi păn-în sară ; şi cela ce va rădica den mortăciunile lui va spăla hainele lui şi să va spăla [10] cu apă şi necurat va fi păn-în sară.

41. Şi tot tîrîitoriul carele să tîriêşte pre pământu oţărît să fie voao, acesta să nu să mănînce.

42. Şi tot cela ce mêrge pre pîntece şi tot cela ce mêrge pre 4 pururea, carele are mulţime de picioare întru toate tîrîitoarele ce să tîrîescu pre pământu, să nu mîncaţi pre êle [11], căce oţărît voao iaste.

43. Şi să nu vă oţăriţi sufletile voastre întru toate tîrîitoarele carele să tîrîescu pre pământu şi să nu vă pîngăriţi în/tru acêstea

ci să va atinge de mortăciunile lor necurapănă seara.

27. Tot ce va umba pre brînci [8] în toate fierile cîte umblă în patru necurat să fie voaoă. Tot cel ce se va atinge de mortăcinile lor să fie necurat pănă seara.

28. Şi cela ce va purta mortăciunea lor să-ş spêle hainele şi să fie necurat pănă seara ; acêstea să fie voaoă necurate.

29. Iar den cêle ce se tîrăsc pre pământ [9], acêstea să fie voaoă necurate ; nevăstuica, şoarecile, corcodelul cel de pământ şi cîte samănă lui:

30. Gorghiţan şi hamelion, jder şi pisică, şopîrla şi guzeil.

31. Acêstea necurate sînt voaoă den toate tîritoarele ce se tîrăsc pre pământ. [32] Tot cel ce se va atinge de mortăcinile lor necurat să fie pănă seara.

32. Şi orce va căděa dentr-însele pre cevaş şi vor muri necurat va fi, [33] or de va fi vas de lemn, ori haină, or burduf, or sac, [34] or fie ce vas în care se face lucru să se spêle în apă şi să fie necurat pănă seara, de-acii iar să fie curat.

33[35]. Şi tot vasul de lut în care va căděa dentr-acêstea într-însul înlăuntru, ce va fi într-însul, va fi necurat, iar vasul să se spargă.

34[35]. Şi toată bucata carea mîncaţ, pre carea se va rădica apa şi va căděa într-însa mortăcină, necurată să vă fie ; şi toată băutura carea se bea în tot vasul necurată va fi[10].

35. Şi tot ce va căděa într-însul den mortăcinile lor necurat va fi vasul acela ; cuptoarele şi cotloanele [11] să se strice, că sînt necurate şi voaoă să vă fie necurate.

36. Iar puţurile şi izvoarăle apelor şi adunarea în care se adună apa acêlea să vă fie curate, iar cela ce se va atinge de mortăcinile lor necurat va fi.

37. Iar de va căděa mortăcinea lor or în ce sămănătură carea se va sămăna, curată va fi.

38. Iar de va vărsa-se apă în sămînţă şi va căděa den mortăcinile lor pre dinsa, necurată să fie voaoă.

39. Iar de va muri vreun dobitoc den care se cade voaoă să mîncaţ, cela ce se va atinge de mortăciunea lui necurat va fi pănă seara.

40. Şi cela ce va mînca den mortăcina lui să-ş spêle hainele sale şi să fie necurat pănă seara ; şi cela ce va purta [12] mortăcină să-ş spêle hainele (şi să se spêle [13] cu apă) [14] şi să fie necurat pănă seara.

41. Şi toată jiganiia carea se tiraşte pre pământ [15] pîngărită să fie voaoă, acêstea să nu le mîncaţ.

42. Tot ce se tiraşte pre pîntece şi tot ce mêrge pre patru şi tot ce iaste cu picioare multe în toate jîgăniile ce se tîrăsc pre pământ să nu mîncaţ.

43. Şi nice într-o jiganie den cêle ce se tîrăsc pre pământ să nu vă spurcaţ în/tr-în-

lui necurat va fi.

27. Să socotiţi drept necurate toate dobitoacele cu patru picioare şi care calcă pe labe. Oricine va atinge hoiturile lor necurat să fie pînă seara.

28. Iar cel ce va purta hoiturile lor îşi va spăla veşmintele şi necurat va fi pînă seara. Toate acestea să le socotiţi drept necurate.

29. Dintre micile viețuitoare care mişună pe pământ, iată pe care să le socotiţi drept necurate : nevăstuica, şoarecele şi şopîrla, împreună cu neamurile ei :

30. Gecko, cameleonul, şopîrla letaah, şopîrla homet şi cîrtiţa.

31. Acestea să le socotiţi drept necurate între viețuitoarele care se tîrăsc pe pământ. Oricine se va atinge de stîrvurile lor necurat va fi pînă seara.

32. Orice lucru pe care va căděa ceva din trupurile lor moarte va fi necurat, fie el vas de lemn, veşmînt, piele sau sac, fie orice alt lucru care se întrebuinţează la ceva ; să fie înmuiat în apă şi să rămînă necurat pînă seara, iar după aceea va fi curat.

33. Orice lucru aflat într-un vas de lut în care a căzut ceva din aceste trupuri moarte va fi necurat, iar vasul acesta să fie spart.

34. Orice lucru de mîncare asupra căruia s-ar vărsa apă (din cea folosită pentru curăţirea vaselor) va fi necurat ; de asemenea, orice băutură care se poate bea devine în acest chip necurată, oricare ar fi vasul în care se află.

35. Orice lucru pe care va căděa ceva din aceste trupuri moarte va fi necurat ; cuptorul şi vatra să fie dărîmate ; ele vor fi necurate şi să le socotiţi necurate.

36. Totuşi, izvoarele, fîntînile şi acumulările de apă vor rămîne curate, dar cel care va atinge hoitul căzut în apă va fi necurat.

37. Dacă va căděa ceva din hoitul lor pe o sămînţă care trebuie semănată, aceasta va rămîne curată.

38. Dacă însă s-a turnat apă peste sămînţă şi va căděa deasupra ei ceva din hoitul lor, atunci să socotiţi necurată acea sămînţă.

39. Dacă moare unul din dobitoacele cu care vă hrăniţi, acela care se va atinge de hoitul lui va fi necurat pînă seara.

40. Iar acela care va mînca dintr-un asemenea hoit să-şi spele veşmintele şi va fi necurat pînă seara ; acela care va purta un hoit să-şi spele veşmintele şi va fi necurat pînă seara.

41. Orice viețuitoare care mişună pe pământ este spurcată pentru voi ; să nu o mîncaţi.

42. Dintre toate viețuitoarele care se tîrăsc pe pîntece să nu mîncaţi, nici dintre cele care merg pe patru sau mai multe picioare, căci sînt spurcate.

43. Să nu vă spurcaţi sufletele voastre cu aceste tîritoare, să nu vă întinaţi/cu ele

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

ѻѯ

Pag. 78, col. I

тр҃ѵ а҃чѣ҇стѣ,ш҃и нѹ҃вѣцѣ фи҃ нєкѹ҃рaцѝи ѧ҇тр҃ѵ а҃чѣ
м҃д стѣ. Пє҃нтр҃ѵ ѣ҃ѵ сѫ҃нть дмн҃ѵль дмнзѣ҃ѵль
вѡ҃стр҃ѵ, ш҃и вѣвѣць сфнцѝи, ш҃и сфнцѡ вєц҃ фи, кѣ
ѣ҃ѵ сфнть сѫ҃нть дмн҃ѵль дмнзѣ҃ѵль вѡ҃стр҃ѵ, ш҃и
нѹ҃вѣць пѫ҃нгтѣрѝ сѫ҃флєтєле вѡ҃йстре ѧ҇тр҃ѵ тѡа҃тє
тварѣтоарєле, чєсъ мѝшѫть прѣ пѣмѫ҃нть .
м҃е Кѣи-ѣ҃ѵ сѫ҃нть дмн҃ѵль чєла чєкам сѥѡ҇ пре вѡ҃и дє
пѣмѫ҃нтѹлѹ҃ єгѵпѣ҃ѵлѹ҃и, кастъфн҃ѵ вѡ҃ас дѹ҃м
нєзѣ҃ѵ, ш҃и вєц҃ фи сфнцѝи кѣчє сфнть сѫ҃нть ѣ҃ѵ.
м҃ѕ А҇чѣтаѥ лѣ҃ѵь пє҃нтр҃ѵ дослтоаче, ш҃и пє҃нтр҃ѵ
пасъри, ш҃и а҇тот сѫ҃флєтѹль чєсъ мѝшѫть ѧ҇пъ,
ш҃и а҇тотъ сѫ҃флєтѹль чєсъ Ґрѫ҃ще прѣ пѣмѫ҃т.
м҃ѕ Ка єѕъ сѡсъвѣ҃сѣкъ ѧ҇тре чѣле нєкѹ҃рате, ш҃и ѧ҇
тре чѣле нѹ҃рате, ш҃и съ ѳ҃вѣце прѣ фи҃ѝи лѹ҃и
їсраи҃ль ѧ҇тр҃ѵ мнѫ҃локѹль чєлора ч҃ наскѹ чѣле
вѝи, каре съмѫ҃нѫть, ш҃и ѧ҇тр҃ѵ мнѫ҃локѹль чє
лора каре наскѹ чѣле вѝи, ш҃и нѹ҃съ мѫ҃нѫть

К А҃ П҃ Е҃ І .

н҃ грѣи҃ дмн҃ѵль кѫ҃тръ мѡ҃сєи зникѫ҃нд҃ѣ.
Грѣ҃щѣ фи҃наръ лѹ҃и їсраи҃ль, ш҃и вѝи
грѣи҃ кѫ҃тръ ѣ҃и зникѫ҃нд҃ѣ, фѡмѣ҃ѧ каре
сѥва ѧ҇грєка, ш҃и ваи҃ѧщѣ фѣ҃ть, нєкѹ҃ра
ть ваф҃и, ѕ҃, зи҃ле, дѹ҃пъ зи҃лєле сѡ҃єсѝи
р҃ѝи, нєкѹ҃рѫщѝи ѣ҃и, нєкѹ҃рать ваф҃и. Ш҃и а҇
сѡ҃тма зи҃ вѣ҃тѧ҃ тр҃ѵпѹль а҃кѡперємѫ҃нтѹлѹ҃мѧ҃р
ѡнѝи лѹ҃и. Ш҃и, а҃г, дє зи҃ле ва шєдѣ҃ ѳ҃сѫ
ц҃ѣле чє нєкѹ҃рать а҃ль ѣ҃и, дє тот сфнтѹль нѹ҃єва
а҃тинѫе, ш҃и ла сфнцєнїѣ нѹ҃ва ѧ҇тра, пѫ҃нь сєѡ҇
плинѝ зи҃лєле кѹ҃рѣцнр҃ѝи ѣ҃и. Ґа҃ръ дєва на҃ще
фѣ҃ть ш҃и нєкѹ҃рать ваф҃и дє дѹ҃ас сѡ҃и кѫ҃тє, ѕ҃
зи҃ле, дѹ҃пъ нєкѹ҃рѣцнѫ҃ѣ҃и, ш҃и, зѳ҃, дє зи҃лєкаше
дѣ ѳ҃сѫ҃ц҃ѣле чѣль нєкѹ҃рат а҃ль ѣ҃и. Ш҃и кѫ҃д
сєвоѧ плинѝ зи҃лєле кѹ҃рѣцнр҃ѝи ѣ҃и прѣ фи҃и лѹ҃и прѣ
фѣ҃ть, ка҃дѹче мі҃єль дєвѣ҃и а҃нѣ кѹ҃рать ла а҃рдє
рѐдєтот, ш҃и ѫ҃и дє порѫ҃мвъ а҃ѫ тр҃ѵтр҃ѳ пѣ
тр҃ѵ пѫкать, ла ѹ҃ша кортѹлѹ҃и мр҃тр҃ѵрієи, кѫ
тр҃ъ прі҃сотъ. Ш҃и ка а҃дѹче прє ѣль ѧ҇пѫнтѣ
дмн҃ѵлѹ҃и, ш҃и тєва рѹса пє҃нтр҃ѵ дѫ҃нса пѡпа, ш҃и
ка кѹ҃рѣцн прѫ҃. Дє рана сѫ҃нцєлѹ҃и ѣ҃и, а҃чѣтаѥ ѣль
ѱѣ чѣ҃м чєнаще фѣ҃ть, лѹ҃и фѣ҃ть. Ґа҃ръ дє нѫ
а҃фль мѫнаѓнѣ дє а҃кѹ҃нсь ла мі҃єль, ш҃и ва лѹ҃а дѹ҃ас
тр҃ѵтр҃ѳлє, а҃ѫ дѹ҃и пѹ҃и дє порѫ҃мвъ, ѹ҃нѹль пєи
тр҃ѵ а҃рдѹре дє тот, ш҃и ѹ҃нѹль пє҃нтр҃ѵ пъкать,
ш҃и єѳва рѹса пє҃нтр҃ѵ дѫ҃нса прі҃сотъль, ш҃и єѳ
ва кѹ҃рѣцн.

К А҃ П҃ Г҃ І

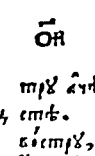

н҃ грѣи҃ дмн҃ѵль кѫ҃тръ мѡ҃сєи ш҃и а҃арѡнь
зникѫ҃нд҃ѣ. Ла сѡ҃мъ дєсєва фѣ҃че сѡ҃ре
кѫ҃ѳѫ ѧ҇пі҃ѫлѣ фѣ҃ц҃ѣи лѹ҃и струнѝнинѣ
тр҃ѵ дє сємн҃ре, а҃ѫ сємнѫ дє струнѣ
нѝнѓ, ш҃и сєва фа҃че ѧ҇пі҃ѫлѣ тр҃ѳпѹлѹ҃и
лѹ҃и, пипѣнѓе дє ѳ҃вѣ, ш҃и ваєѝи кѫ҃тр҃ѵ а҃арѡнь
прі҃сотъль, са҃ѫ ла ѹ҃нѹль дєи҃ѳѝи лѹ҃и прі҃сц҃ѣи.
т҃і Ш҃и ваєдѣ҃ прі҃сотъль пипѣнѓѣ ѧ҇пі҃ѫлѣ тр҃ѳпѹ
лѹ҃и лѹ҃и, ш҃и пѣрѹль ѧ҇пипѣнѓе сєва прємєни ѧ҇
ѳ҃ѳ, ш҃и вєдѣ҃ѣ пипѣнѓѣи, а҃кєте а҃фѹ҃нд҃ь дѝи пі҃ѫ
лѣ҃ тр҃ѳпѹлѹ҃и сѣ҃ѫ, пипѣнѓе дє струнѣнѓе а҃кєте
ш҃и ваєдѣ҃ прі҃сотъль ш҃и ва пѫ҃нгтѣрѣ прє ѣль .
ѳ҃ Ґа҃ръ дєваф҃и ш҃и струнѣнѓе а҃лєть, ѧ҇пі҃ѫлѣ тр҃ѵ

acêstea şi nu veţ fi necuraţi întru acêstea.

44. Pentru <că> eu sînt Domnul Dumnezeul vostru şi vă veţ sfinţi şi sfinţi veţ fi, că eu sînt sînt, Domnul Dumnezăul vostru, şi nu veţ pîngări sufletele voastre întru toate tîrîtoarele ce să mişcă pre pămînt.

45. Căci eu sînt Domnul cela ce v-am scos pre voi den pămîntul Eghipetului, ca să vă fiu voao Dumnezău şi veţ fi sfinţi, căce sfînt sînt eu.

46. Aceasta e lêgea pentru dobitoace, şi pentru pasări, şi a tot sufletul ce să mişcă în apă, şi a tot sufletul ce să tîraşte pre pămînt.

47. Ca să să osăbească între cêle necurate şi între cele curate şi să învêţe pre fiii lui Israil întru mijlocul celora care nascu cêle vii care să mînîncă şi întru mijlocul celora care născu cêle vii şi nu să mînîncă.»“

CAP 12

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

2. „Grăiêşte fiilor lui Israil şi vei grăi cătră ei zicînd : «Fămêia care se va îngreca şi va naşte făt necurată va fi 7 zile, după zilele osebirii necurăţiii ei necurată va fi.

3. Şi a opta zi să taie trupul acoperemîntului marginii lui.

4. Şi 33 de zile va şedea în sîngele cel necurat al ei, de tot sfîntul nu se va atinge şi la sfinţenie nu va întra, pănă se vor plini zilele curăţirii ei.

5. Iară de va naşte fată, şi necurată va fi de doao ori cîte 7 zile după necurăţiia ei şi 66 de zile va şedea în sîngele cel necurat al ei.

6. Şi cînd se vor plini zilele curăţirii ei, pre fiiu au pre fată va aduce miel de un an, curat, la ardere de tot, şi puiu de porumbu au turturea pentru păcat, la uşa cortului mărturiei, cătră preot.

7. Şi va aduce pre el înaintea Domnului şi se va ruga pentru dînsa popa şi va curăţi pre ea de rana sîngelui ei. Aceasta e lêgea ceiia ce naşte făt au fată.

8. Iară de nu află mîna ei de ajuns la miel şi va lua doao turturêle au doi pui de porumb, unul pentru ardere de tot şi unul pentru păcat, şi să va ruga pentru dînsa preotul şi să va curăţi.»“

CAP 13

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi şi Aaron zicînd :

2. „La om de se va face oarecăruia în piêlea fêţii lui struncinătură de semnare au semnu de stricăciune şi se va face în piêlea trupului lui pipăire de Lube şi va veni cătră Aaron preotul sau la unul den fiii lui, preoţii,

3. Şi va vedea preotul pipăirea în piêlea trupului lui şi părul în pipăire se va premeni în albu şi vedêrea pipăirii iaste afund den piêlea trupului său, pipăire de stricăciune iaste, şi va vedea preotul şi va pîngări pre el.

4. Iară de va îi şi stricăciune albă în piêlea tru/pului

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

și nu veți fi necurați întru acêstea.

44. Pentru că eu sîntu Domnul Dumnedzăul vostru și veți sfinți și sfinți veți fi căce eu sfîntu sînt, Domnul Dumnedzăul vostru, și nu veți pîngări sufletile voastre întru toate tîrîtoarele ce să clătescu pre pămîntu.

45. Căce eu sîntu Domnul cela ce scoate pre voi den pămîntul Eghiptului, ca să vă fiu voao Dumnedzău și veți fi sfinți, căce sfîntu eu sîntu.

46. Acesta-i lêgea pentru dobitoc, și pasărilor, și tot sufletul ce să clătêște într-apă și a tot sufletul ce să tîrîlêște pre pămîntu,

47. Ca să s<ă> usăbască întru cêle necurate <și întru cêle curate>[12] și să învêțe pre fiii lui Israil întru mijlocul celor ce fac a trăi cêle ce să mănîncă și întru mijlocul celora ce fac a trăi <cêle ce nu să mănîncă>[13]».

CAP 12

1. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicînd:

2. „Grăiêște fiilor lui Israil și vei grăi cătră ei dzicîndu: «Fămêia care să va îngreca și va naște feți, necurată va fi 7 dzile, după dzilele usăbirei necurăției ei necurată va fi.

3. Și înn-a opta dzi să taie trupul acoperemîntului.

4. Și 33 dzile va ședea întru sîngele cel necurat al ei, de tot sfîntul nu să va atinge și la sfințenie nu va ieși pân-să vor plini dzilele curățirei ei.

5. Iar să va naște fată, și necurată va fi de doao ori cîte șapte dzile după necurăția ei și 66 de dzile va ședea întru sînge necurat al ei.

6. Și cîndu să vor plini dzilele curățirei ei, pre fiiu au pre fată va aduce miel de un an curat la ardere de tot, și puiu de porîmbu au turturea pentru păcat, la ușea cortului mărturiei.

7. Cătră preut, și-l va aduce pre el înnaintea Domnului și să va ruga pentru însă popa și o va curăți pre ea de rana sîngelui ei. Accasta-i lêgea cei ci naște fiiu au fată.

8. Iar să nu afle mîna ei deagiunsu la miel va lua doao turturêle au doi pui de porîmbu, unul pentru ardere de tot și unul pentru păcat, și să va ruga pentru însa preutul și să va curăți»“.

CAP 13

1. Și grăi Domnul cătră Moisi și Aaron dzicînd:

2. „La om de să va face nescui în piêlea trupului său strănciunătură de însemnare au semnu de stricăciune și să va face întru piêlea trupului lui pipăire de stricăciune și va veni cătră Aaron preutul sau unul den fiii lui, preuții.

3. Și va vedea preutul pipăirea întru piêlea trupului și părul întru pipăire să va primeni întru albu și vedêrea pipăirei iaste afundu den piêlea trupului, pipăirei de stricăciune iaste și va vedea preutul și va pîngări pre el.

4. Iar de va fi și stricăciunea albă întru piêlea tru/pului și afundu nu va fi vedêrea sele și să nu fiț pîngăriț într-însele.

44. Că eu sînt Domnul Domnezeul vostru și să fiț sfinți, că eu Dumnezeul vostru sînt sfînt și să nu vă pîngăriț sufletele nice într-o gadină care se clătesc pre pămînt,

45. Că eu sînt Domnul carele v-am scos den țara Eghipetului, ca să vă fiu Dumnezeu, să fiț sfinți, că eu sînt sfînt.

46. Aceasta iaste lêgea pentru dobitoace, și pentru pasări, și pentru toate sufletele care se clătesc în ape, și pentru toate sufletele care se clătesc pre pămînt.

47. Să usebească între cêle curate și între cêle necurate, spre învățătura feciorilor lui Israil între cêle ce trăiesc și se mănîncă și între cêle ce trăiesc și nu se mănîncă“.

CAP 12

1. Și grăi Domnul cătră Moisei zicînd

2. „Grăiêște feciorilor lui Israil și le zi «Muiêrea carea va îngreca și va naște fiiu parte bărbătească necurată să fie 7 zile, și după zilele osebirei firei necurăției ei necurată să fie.

3. Iar a opta zi să taie împrejur trupul lui cel de margine.

4. Iar ea să șază 33 de zile în sîngele curățirei ei și nice de un lucru sfînt să nu se atingă și în sfințire[1] să nu între, pănă se vor săvîrși zilele curățirei ei.

5. Iar de va naște parte muierească, să fie necurată 14 zile și după spurcăciunea firei ei să șază 66 de zile în sîngele curățirei ei.

6. Iar cînd se vor umplea zilele curățirei ei, să aducă pentru feciorul sau pentru fata ei un cîrlan den oi, nevinovat, de un an, spre arderea de tot, și pui de porumb sau de turturea, pentru păcat, înaintea cortului mărturiei, la preot.

7. Și să aducă înaintea Domnului și să se roage preotul pentru dînsași, ca să o curățească de rana sîngelui ei. Aceasta iaste lêgea celor ce vor naște parte bărbătească sau muierească.

8. Iar de nu va ajunge mîna ei cu miel[2], să ia și 2 porumbi sau 2 turturêle, unul să fie spre arderea de tot, iar altul pentru păcat, și se va ruga preotul pentru dînsa și se va curăți»“.

CAP 13

1. Și grăi Domnul cătră Moisei și cătră Aáron zicînd:

2. „Omul cela ce va fi pre piêlea trupului lui semn de bube, începătură de mișălie[1], și va fi pre piêlea trupului lui bubă de mișălie să se aducă la Aáron preotul, sau la un preot den feciorii lui.

3. Și să vază preotul stricăciunea pre piêlea trupului lui și păr în stricăciune și să se premenească în alb și micșorează-se vedêrea stricăciunei de pre piêlea trupului lui și să vază preotul că iaste buba mișălei și să o pîngărească.

4. Iar de va fi stricăciunea albă pre piêlea tru/pului lui și vedêrea trupului den

și să nu vă pîngăriți prin ele.

44. Căci eu sînt Domnul Dumnezeul vostru! Sfințiți-vă și fiți sfinți, căci eu sînt sfînt! Să nu vă pîngăriți prin oricare dintre aceste viețuitoare care se tîrăsc pe pămînt.

45. Căci eu sînt Domnul, cel care v-am scos pe voi din țara Egiptului, ca să vă fiu Dumnezeu. Să fiți sfinți, fiindcă eu sînt sfînt.

46. Aceasta este legea privitoare la dobitoace, la păsări, la toate viețuitoarele care se mișcă în apă și la cele care se tîrăsc pe pămînt.

47. Ca să faceți deosebire între ceea ce este necurat și ceea ce este curat, între viețuitoarele care se pot mînca și cele care nu se pot mînca.“

CAP. 12

Curățirea femeilor după naștere

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

2. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Dacă o femeie va rămîne însărcinată și va naște un fiu, să fie necurată timp de șapte zile; să fie necurată ca în vremea sorocului ei lunar.

3. În ziua a opta, băiatul să fie tăiat împrejur.

4. Iar femeia să rămînă acasă treizeci și trei de zile, ca să se curețe de sîngele ei; să nu atingă nici un lucru sfînt și să nu meargă la sfîntul lăcaș pînă nu se vor împlini zilele curățirii ei.

5. Dacă va naște o fiică, să fie timp de două săptămîni ca în vremea sorocului ei lunar; și să rămînă acasă șaizeci și șase de zile, ca să se curețe de sîngele ei.

6. Iar cînd se vor împlini zilele curățirii ei, fie pentru un fiu, fie pentru o fiică, femeia să aducă preotului, la ușa cortului întîlnirii, un miel de un an pentru ardere de tot și un pui de porumbel sau o turturea ca jertfă pentru păcat.

7. Preotul să le înfățișeze înaintea Domnului și să facă ispășire pentru ea; și va fi curățită de scurgerea sîngelui ei. Aceasta este legea pentru femeia care naște un băiat sau o fată.

8. Dacă nu-i va fi la îndemînă să aducă un miel, atunci să înfățișeze două turturele sau doi pui de porumbel, unul pentru arderea de tot și altul ca jertfă pentru păcat. Preotul să facă ispășire pentru ea și va fi curată.»“

CAP. 13

Lepra

1. Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aaron spunîndu-le:

2. „Dacă unui om îi va apărea pe piele o umflătură, o bubă sau o pată care va începe să semene cu o plagă de lepră pe pielea corpului, acel om să fie adus la preotul Aaron sau la unul dintre fiii lui.

3. Preotul să cerceteze plaga de pe pielea corpului; dacă părul de pe plagă s-a albit și dacă plaga pare mai adîncă decît pielea corpului, atunci este o rană de lepră. Preotul să-l cerceteze și să-l declare necurat pe acel om.

4. Dacă însă pe pielea corpului se va afla o pată albă care nu pare mai adîncă

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 78, col. II

пѹлхѹй лѣй, шн ѧфѹндь нѹвафн вед҃рѣ ѣп дєй
пїѧле шн пѣрѹль лѣй нѹсѧ҃ премєнит ѧ ѧлбн
чйне, чє ѫсте ѣль негрѹ, шн ва сѣєвн прєсѹ҃
пипъйрѣ, ѕ҃. зйле. Шн вавед҃ѣ прєсѹтхль ѕ҃
пипъйрѣ ѧшѧтѣ зй, шн пѧтъ пипъйрѣ рѣмѫне
ѧнаинтѣ лѣй, нѧ҃ сѣкъзѹт пипъйрѣ ѧпїѧле,
шнл ва сѣєвн прєдѫнсхль прєсѹтхль, ѕ҃. зйле
ѧлдонлѣ рѧнды. Шн вавед҃ѣ прєсѹтхль прєдѫ ѕ҃
схль ѧшѧтѣ зй ѧлдонлѣ рѧнды, шн пѧтъ ѧнегри
тъ пипъйрѣ, нѧ҃ фъкѹт сємнѹ пипъйрѣ ѧпїѧ
ле, шнл ва кѹрѣцй прєдѫсхл прєсѹтхль, пєнтрѹ
кѣ сємнѹ ѫсте, шн спълѫ хѧнєлє лѹ кѹрѫ вафн.
Ѣаръ дєсєва премєнй, шн сєва ѧпъвлче сємнѹ ѧпїѧле, ѯ҃
дѹпъ чѣл ва вед҃ѣ прѣ дѫнсхль прєсѹтхль, ка сѣ
кѹрѫцєскъ прѣ ѣль, шн сѣва арѣта ѧлдонлѣ
рѣнды прєсѹхлѣ, шн ва вед҃ѣ прѣ ѣль прєсѹхл,
шн пѧтъ сѣ ѧтоарсе сємнѹль ѧпїѧле, шнл ва
пѫнгърй прѣ ѣль прєсѹтхл, стрекъчйне ѫсте.
Шн пипъйрѣ де стрікъчйне де сєва фѧче ѧсѹмъ, ѱ҃
шн ва бєни ла прєсѹть шн ва вед҃ѣ прєсѹтхл.
Шн пѧтъ рѧнѣ ѧлѣть ѧпїѧле, шн ѫ лѹ премєнй ѧ҃
пъръ ѧлѣѹ, шн дєнчѣлє сѣнѣ ѣоасе лѹ трѹпхлѣ
чѣлѹй бн ѧрѧнѣ. Стрікъчйне вѣкє ѫсте ѧтрѹ ѳ҃
пїѧлѣ фѣцїй лѣй. Шн ва пѫнгъри прѣ ѣль ѳ҃а
прєсѹтхл, шн ва сѣєвн прѣ дѫнсхль, пєнтрѹ
кѣ некѹрать ѫсте. Ѣаръ дєн флорйндь ва ѳ҃в
ѧфлорй стрікъчйнѣ ѧпїѧле, шн ва ѧкоперй стри
къчйнѣ тоатѣ пїѧлѣ пипъйрїй, дєн кап пѫ
нѣ ла пїчоарєлє лѹй, прєсте тоатѣ вед҃рѣ прєс
тхлѹй. Шн ва вед҃ѣ прєсѹтхл шн пѧтъ лѹ ѳ҃г
ѧкоперѣ стрікъчйнѣ тоатѣ пїѧлѣ трхлѹй лѹ,
шн ва кѹрѣцй лѹй прєсѹтхл пипъйрѣ, пєнтрѹ
кѣ тот лѹ премєнѣ ѧ ѧлбѹ, кѹрать ѫсте.
Шн ѧтрѹ кар зй сєва нбй ѧ ѣль трѹпъ вй, ѳ҃д
ва пѫнгъри. Шн вавед҃ѣ прєсѹтхл трѹпъ ѳ҃е
чѣль сѫнътось, шнлва пѫнгъри прѣ ѣль, трѹпъ
чѣль сѫнътось кѣчє нѣ кѹрать ѫсте, стрікъчй
не ѫсте. Ѣаръ дєсєва ѧшѣзѧ трѹпхл чѣль ѳ҃е
сънътось, шн сѣва премінй ѧ ѧлѣѹ, шн вабєнй
ла прєсѹть. Шн ва вед҃ѣ прєсѹтхл, шн пѧ ѯ҃
тъ сѣѹ премінѣть пипъйрѣ ѧ ѧлбчйне, шн ва
кѹрѣцй прєсѹтхл пипъйрѣ, кѹрать ѫсте.
Шн трѹпхл дєсєва фѧче ѧпїѧлѣ лѹй рѧнѣ, шн ѳ҃ѕ
сєкѧ вйндєкѧ. Шн сєва фѧче ѧлокхл рѧнїй ѳ҃з
стрѹнчйнѣтѹрѣ ѧлѣть, ѧѹ стрікъчйне ѧлѣть ѧѹ
рошнатикъ, шн сєва арѣта прєсѹтхлѹй.
Шн ва вед҃ѣ прєсѹтхл шн пѧтъ вед҃рѣ мѧн ѧфѹндь к
декѣть пїѧлѣ, шн пъръ ѣй сѧѹ премінѣть ѧ
ѧлбчйне, шнл ва пъѫнгъри прѣ ѣль прєсѹтхл, пи
пъйрѣ дє стрікъчйне ѫсте, ѧрѧнѣ лѹ ѧфлорй.
Ѣаръ дєва вед҃ѣ прєсѹтхл, шн пѧтъ нѹѫсте ѧ кѧ
трѣнєхль пъръ ѧлѣѹ, шн ѧфѹндь нѹвафн дєнь
пїѧлѣ фѣцїй, шн ѫ вафн негрѣтъ, шнлва сѣ
сѣвн прѣ ѣль прєсѹтхл, ѕ҃ зйле. Ѣаръ дєсєва кѣ
въръса кѹ въръсаре ѧпїѧле, шнл ва пѫнгъри прѣ ѣ
прєсѹтхл, пипъйрѣ дє стрікъчйне ѫсте, ѧрѧнѣ
лѹ ѧфлорѣть. Ѣаръ дєва рѣмѫнѣ прєлѣкѣ лѳ҃
лѹй стрікъчйнѣ, шн нѹсєва рѣспръса, сѣмнѹ ла
рѧнїй ѫсте, шн ва кѹрѣцй прѣ дѫнсхль прєсѹ҃.

Шн

lui şi afund nu va fi vedêrea ei den piêle şi părul lui nu s-au premenit în albiciune, ce iaste el negru, şi va osebi preotul pipăirea 7 zile.

5. Şi va vedea preotul pipăirea a şaptea zi, şi, iată, pipăirea rămîne înaintea lui, n-au scăzut pipăirea în piêle, şi-l va osebi pre dînsul preotul 7 zile al doilea rînd.

6. Şi va vedea preotul pre dînsul a şaptea zi, al doilea rînd, şi, iată, înnegrită pipăirea n-au făcut semnu pipăirea în piêle şi-l va curăţi pre dînsul preotul, pentru că semnu iaste, şi spălînd hainele lui curat va fi.

7. Iară de se va premeni şi se va întoarce semnul în piêle, după ce-l va vedea pre dînsul preotul ca să-l curăţască pre el, şi să va arăta al doilea rînd preotului şi-l va vedea pre el preotul, şi, iată, să întoarse semnul în piêle, şi-l va pîngări pre el preotul, strecăciune iaste.

8. Şi pipăire de stricăciune de se va face în om şi va veni la preot şi va vedea preotul,

9. Şi, iată, rană albă în piêle şi ea au premenit păr albu şi den cêle sănătoase al trupului celui viu în rană,

10. Stricăciune vêche iaste întru piêlea fêţii lui.

11. Şi-l va pîngări pre el preotul şi-l va osebi pre dînsul, pentru că necurat iaste.

12. Iară de-nflorînd va înflori stricăciunea în piêle şi va acoperi stricăciunea toată piêlea pipăirii, den cap pînă la picioarele lui, preste toată vedêrea preotului,

13. Şi va vedea preotul şi, iată, au acoperit stricăciunea toată piêlea trupului lui şi va curăţi lui preotul pipăirea, pentru că tot au primenit în albu, curat iaste.

14. Şi întru carea zi se va ivi în el trup viu, se va pîngări.

15. Şi va vedea preotul trupul cel sănătos şi-l va pîngări pre el trupul cel sănătos, căce necurat iaste, stricăciune iaste.

16. Iară de se va aşăza trupul cel sănătos şi să va premeni în albu şi va veni la preotu

17. Şi va vedea preotul şi, iată, se-au primenit pipăirea în albiciune şi va curăţi preotul pipăirea, curat iaste.

18. Şi trupul de se va face în piêlea lui rană şi se va vindeca,

19. Şi se va face în locul ranii struncinătură albă, au stricăciune albă au roşiiatică, şi se va arăta preotului,

20. Şi va vedea preotul şi iată, vedêrea mai afund decît piêlea şi părul ei s-au primenit în albiciune şi-l va pîngări pre el preotul, pipăire de stricăciune iaste, în rană au înflorit.

21. Iară de va vedea preotul şi, iată, nu iaste într-însul păr albu şi afund nu va fi den piêlea fêţii şi ea va fi negrită şi-l va osăbi pre el preotul 7 zile.

22. Iară de se va vărsa cu vărsare în piêle şi-l va pîngări pre el preotul, pipăire de stricăciune iaste, în rană au înflorit.

23. Iară de va rămînea pre locul lui stricăciunea şi nu se va răvărsa, sămnu al ranii iaste şi va curăţi pre dînsul preotul./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

ei den piêle și părul lui nu s-au premenit în albiciune, ce iaste el negru, și va usăbi preutul pipăirea 7 dzile.

5. Și va vedea preutul pipăirea a șaptea dzi, și, iată, pipăirea rămîne înnaintea lui, nu au căzdut pipăirea întru piêle, și-l va usăbi pre însul preutul 7 dzile al doilea rîndu.

6. Și-l va vedea preutul pre însul a șaptea dzi, al doilea rîndu, și, iată, înnegrită pipăirea n-au făcut sămnu pipăirea întru piêle și-l va curăți pre însul preutul, pentru că semnu iaste, și spălînd hainele lui curat va fi.

7. Iar de să va primeni și să va însemna sămnul întru piêle, după ce-l va vedea pre însul preutul ca să-l curățască pre însă, și să va arăta al doilea rîndu preutului și-l va vedea pre el preutul, și, iată, însămnă sămnul întru piêle, și-l va pingări pre el preutul, stricăciune iaste.

8. Și pipăire de stricăciune de să va face întru om și va veni la preut și va vedea preutul.

9. Și, iată, rană albă întru piêle și ea au primenit păr albu și dentru cel sănătos al trupului celui viu întru rană,

10. Stricăciune vêche iaste întru piêlea fêții lui.

11. Și-l va pingări per el preutul și-l va usăbi pre însă, pentru că necurat iaste.

12. Iar de va fi înflorînd în flori stricăciuni întru piêle și va acoperi stricăciunea toată piêlea pipăirei, den cap pân-la picioarele lui, preste toată vedêrea preutului,

13. Și va vedea preutul și, iată, au acoperit stricăciunea toată piêlea trupului lui și va curăți lui preutul pipăirea, pentru căce tot au primenit întru albu curat iaste.

14. Și întru care dzi să va ivi întru ei trup viu, să va pingări.

15. Și va vedea preutul trupul cel sănătos a lui și-l va pi<n>gări pre el trupul cel sănătos, necurat iaste, stricăciune iaste.

16. Iar de să va aședza trupul cel sănătos și să va premeni întru albu și va veni la preut

17. Și va vedea preutul și, iată, s-au primenit întru albiciune și va curăți preutul pipăirea, curat iaste.

18. Și trup de să va face întru piêlea lui rană și să va vindeca,

19. Și să va face în locul ranei strînciunătură albă, au stricăciune roșiatecă au albă, și să va arăta preutului,

20. Și va vedea preutul și, iată, va vedea mai afundă decît piêlea și părul ei s-au primenit întru albiciune și-l va pingări pre el preutul pipăire de stricăciune iaste întru rană au înflorit.

21. Iar să va vedea preutul și, iată, nu iaste întru însul păr albu și afundu nu va fi den piêlea fêței, și ea va fi înnegrită și-l va usăbi pre el preutul 7 dzile.

22. Iar de să va vărsa cu vărsare întru piêle și-l va pingări pre el preutul, pipăire de stricăciune iaste, întru rană au înflorit.

23. Iar de va rămînea pre locul său stricăciunea și nu să va răvărsa, sămnu al ranei iaste și va curăți pre însă preutul./

piêlea lui nu va fi grozavă și părul lui nu se va fi schimbat în alb, ce iaste negru, [5] și va usebi preotul buba mișăliei șapte zile.

5. Și să vază preotul buba a șaptea zi; [6] și văzînd preotul a șaptea zi, și, iată, buba au rămas înaintea lui și nu se-au schimbat stricăciunea în piêle, să-l usebească preotul și într-alte 7 zile.

6. Și să-l vază iar preotul a șaptea zi al doilea rînd și iată, mișăliia au negrit și nu se-au schimbat buba în piêle și-l va curăți preotul că iaste semn, [7] și să-ș spêle hainele și va fi curat.

7. Iar de schimbîndu-se se va schimba semnul în piêle, după cum va vedea preotul il va curăți, [8] și se va arăta preotului al doilea rînd și-l va vedea preotul și, iată, se-au schimbat semnul în piêle, și să-l pingărească preotul, că iaste mișălie.

8[9]. Și de va fi pre om buba mișăliei să vie la preot.

9[10]. Și văzîndu-l preotul că, iată, iaste bubă albă pre piêle și au schimbat părul alb den sănătatea trupului celui viu în bubă,

10[11]. Stricăciune vêche iaste în piêlea trupului lui.

11. Și să-l pingărească preotul și să-l usebească, că iaste necurat.

12. Iar de înflorînd va înflori stricăciunea în piêle și va acoperi stricăciunea toată piêlea cu bube de la cap pînă la picioare, preste toată vedêrea preotului.

13. Și văzîndu-l preotul și, iată, au acoperit mișăliia toată piêlea trupului lui și va curăți lui preotul bubele, că se-au schimbat, tot în alb, curat iaste.

14. Și în care zi se va arăta într-însul carne vie, se va pingări.

15. Și va vedea preotul trupul întreg, să-l pingărească, că trupul cel sănătos iaste necurat, stricăciune iaste.

16. Iar de se va așăza trupul cel sănătos și se va schimba în alb și va veni la preot

17[16]. Și va vedea preotul [17] și, iată, se-au schimbat buba în alb și să curățească preotul buba, curat iaste,

18. Și trupul de va fi pre piêlea lui bubă cu puroi și se va vindeca,

19. Și în locul aceiia se va face altă bubă albă sau va albi stricăciunea sau va rușî, și se va arăta preotului.

20[19]. Și-l va vedea [20] și, iată, vedêrea picii va fi grozavă și părul se-au schimbat în alb și să-l pingărească preotul, că bubă de mișălie iaste și întru rană au înflorit.

21. Iar de va vedea preotul și, iată, nu iaste într-însa păr alb, nice piêlea trupului nu iaste grozavă și au înnegrit, să-l usebească preotul 7 zile.

22. Iar de se va vărsa cu vărsare în piêle, să-l pingărească preotul, că bubă de mișălie iaste și întru rană au înflorit.

23. Iar de va rămînea mișăliia în locul ei pre trup și nu se va vărsa, semn de rană iaste și să-l curățească preotul./

decît piêlea și dacă părul nu se albețe ci rămîne negru, atunci preotul să-l izoleze pe bolnav timp de șapte zile.

5. A șaptea zi să-l cerceteze preotul din nou. Dacă i se pare că plaga nu a înaintat și nu s-a întins pe piele, preotul să-l izoleze iarăși pe bolnav alte șapte zile.

6. Preotul să-l cerceteze din nou a șaptea zi. Dacă plaga a pălit și nu s-a întins pe piele, preotul să-l declare curat pe acel om; a fost o bubă oarecare. Omul să-și spele veșmintele și va fi curat.

7. Dar dacă plaga s-a întins pe piele chiar după ce acesta se înfățișase preotului pentru a fi declarat curat, atunci bolnavul să se înfățișeze din nou preotului.

8. Acesta să-l cerceteze iarăși. Dacă plaga s-a întins pe piele, preotul să-l declare necurat; aceasta este lepră.

9. Cînd va apărea pe un om o plagă de lepră, acesta să fie adus la preot.

10. Preotul să-l cerceteze. Dacă va avea pe piele o umflătură albă și dacă ea a făcut să se albească părul, iar în umflătură se vede carne vie,

11. Atunci pe pielea acelui om se găsește o lepră învechită. Preotul să-l declare necurat și să îl izoleze, căci este necurat.

12. Dacă lepra va înflori pe piele și va acoperi toată pielea celui care are plaga, din cap pînă la picioare, peste tot pe unde preotul își va arunca privirile,

13. Să-l cerceteze preotul și, dacă lepra acoperă tot corpul, să-l declare curat pe cel care are plaga; fiindcă a devenit alb în întregime, este curat.

14. Dar în ziua cînd pe el se va ivi carne vie, va fi necurat.

15. Cînd preotul va vedea carnea vie să-l declare necurat, căci carnea vie este necurată, este lepră.

16. Dacă însă carnea vie se preschimbă și se face albă, bolnavul să vină la preot.

17. Preotul îl va cerceta și, dacă plaga s-a făcut albă, îl va declara curat pe cel cu plaga; el este curat.

18. Dacă va avea cineva pe pielea sa o bubă care s-a vindecat,

19. Iar pe locul unde a fost buba se va ivi o umflătură albă ori o pată albă-roșiatică, acel om să se arate preotului.

20. Iar preotul să-l cerceteze. Dacă pata pare mai adîncă decît pielea, iar părul s-a făcut alb, preotul să-l declare necurat; este o plagă de lepră, care a înflorit în acea bubă.

21. Dacă va vedea preotul că pe pată părul nu a albit și că aceasta nu este mai adîncă decît pielea și că s-a înegrit, atunci să-l izoleze pe acel om timp de șapte zile.

22. Dacă pata s-a întins pe piele, preotul să-l declare necurat; este o plagă de lepră.

23. Dacă însă pata a rămas pe loc și nu s-a întins, atunci acesta este semnul bubei vindecate; preotul să-l declare curat./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 79, col. II

curat iaste.

41. Iară de se va zmulge cuiva capul den faţă, iaste tîrcav, curat iaste.

42. Iară de se va face în pleaşa lui au în tîrcăvirea lui pipăire albă au roşiiatecă, stricăciune înflorind iaste în pleaşa lui au în tîrcăvirea lui.

43. Şi va vedea pre el preotul şi, iată, vedêrea pipăirii albă au roşiiatică în pleaşă au în tîrcăvirea lui ca un chip de stricăciune în piêlea trupului,

44. Om stricat iaste. cu pîngăriciune va pîngări pre el preotul în capul lui, pipăirea lui.

45. Şi stricatul în care iaste pipăirea, hainele lui să fie rumte şi capul lui descoperit şi prejur gura lui să s[ă] învălească şi necurat se va chema.

46. Toate zilele cîte va fi pre el pipăirea fiind necurat, necurat va fi osăbit va şădea, afară den tabără îi va fi lui petrêcerea.

47. Şi pre haine de se va face pipăirea într-însul stricăciune, în haine de păr au în haine de cîlţi,

48. Au în ţesătură, au în tort, au în inuri, au în păr, au în piêle au în toată piêlea de lucru,

49. Şi se va face pipăirea înverzind, au roşind, au în piêle, au în haine, au în ţesătură, au în tortu, au în tot vasul lucrat de piêle, pipăire de stricăciune iaste şi va arăta preotului.

50. Şi va vedea preotul pipăirea şi va osăbi preotul pipăirea şapte zile.

51. Şi va vedea preotul pipăirea a şaptea zi, iară, de se va răvărsa pipăirea în haine, au în ţesătură, au în tortu, au în piêle după toate cîte se vor face piei în lucruri, stricăciune întemeiată iaste, pipăirea necurată iaste.

52. Va arde de tot haina, au ţesătura, au tortul, au den păruri, au den inuri au den tot vasul de piêle în carele va fi într-însul pipăire căci stricăciune întemeiată iaste, cu foc să să arză.

53. Iară de va vedea preotul şi nu se va răvărsa pipăirea în haină, au în ţesătură, au în tortu, au în tot vasul de piêle,

54. Şi va porunci preotul şi va spăla preste care va fi pre dînsul pipăire şi va osăbi preotul pipăirea 7 zile al doile rînd,

55. Şi va vedea preotul dupre ce i se va spăla lui pipăirea şi iată nu va premeni pipăirea vedêrea ei şi pipăirea nu se va vărsa, necurat iaste. în foc se va arde de tot s-au întărit în haine, au în ţesături, au în tort.

56. Şi de va vedea preotul şi va fi neagră pipăirea după ce se va spăla acela şi va rumpe pre el de la haină, au den ţesătură au den tort, au den piêle.

57. Iară de se va mai ivi încă în haină, au în ţesătură, au în tort, au în tot vasul de piêle, stricăciune înflorind iaste, în foc se va arde în carele iaste pipăirea.

58. Şi haina, au ţesătură, au tortul, au tot vasul de piêle carele se va spăla şi se va lipsi de la dînsul pipăirea şi se va spăla al doilea rînd şi curat va fi.»

59. Aceasta e lêgea pipăirii stricăciunii a hainei de păr, au de cîlţi, au de ţesătu/ră, au de tort, au de tot vasul

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

pleșiv iaste, curat iaste.

41. Iar de să va zmulge den față capul nescui, iaste chelbaș, curat iaste.

42. Iar de să va face întru pleașa lui au întru chelbășiia lui pipăire albă au roșiiatică, stricăciune înflorindu iaste în pleașa lui au întru chelbășiia lui.

43. Și-l va vedea pre el preutul și, iată, vedêrea pipăirei albă au roșiiatecă întru pleașe au întru chelbășiia lui ca un chip de stricăciune întru piêlea trupului,

44. Om stricat iaste, cu pingăriciune îl va pingări preutul întru capul lui, pipăirea lui.

45. Și stricatul întru carele iaste pipăirea, hainele lui să fie rupte și capul lui descoperit și pregiur gura lui să s<ă> învălească și necurat să va chema.

46. Toate dzilele cîte va fi pre el pipăirea fiind necurat, necurat va fi, usăbit va ședea, afară den tabără îi va fi lui zăbavă.

47. Și pre haine de să va face pipăire întru însă de stricăciune, în haine de păr au haine de cilți,

48. Au întru țăsătură, au [în] întru tortu, au întru cêle de inuri, au întru cêle de păr, au întru piêle au întru toată piêlea de lucru,

49. Și să va face pipăirea înverzindu au rușindu întru piêle, au întru haină, au întru țăsătură, au întru tortu au întru vasul lucrat de piêle, pipăire de stricăciune iaste și va arăta preutului.

50. Și va vedea preutul pipăirea și va usăbi preutul pipăirea 7 dzile.

51. Și va vedea preutul pipăirea într-a șeaptea dzi, iar de să va răvărsa pipăirea întru haine, au întru țăsătură, au întru tortu au întru piêle după toate cîte să vor face pici întru lucruri, stricăciune întemeiată iaste, pipăirea necurată iaste.

52. Va arde de tot haina, au țăsătura, au tortul au dentru păr, au dentru inuri au dentru tot vasul de piêle întru carele va fi pipăirea, căci stricăciune întemeiată iaste, cu foc să s<ă> ardză.

53. Iar de va vedea preutul și nu va răvărsa pipăirea în haină, au în țăsătură, au în tortu au în tot vasul de piêle,

54. Și va porănci preutul și va spăla preste carele va fi pre însul pipăirea și va usăbi preutul pipăirea 7 dzile al doilea rîndu.

55. Și va vedea preutul după ce i să va spăla lui pipăirea și ea nu să va primeni pipăirea vedêrea ei și pipăirea nu să va săvîrși, necurat iaste, întru foc să va arde de tot sau întărît întru haine au întru țăsătură au întru tortu.

56. Și de va vedea preutul și va fi neagră pipăirea după ce să va spăla acela și va rupe pre el de la haine, au den țăsătură, au den tortu, au den piêle.

57. Iar de să va mai ivi încă întru haină, au în țăsătură, au în tortu au întru tot vasul de piêle, stricăciune înflorindu iaste, întru foc să va arde întru carele iaste pipăirea.

58. Și haina, au țăsătura, au tortul au tot vasul de piêle carele să va spăla și să va lipsi de la însă pipăirea și să va spăla al doilea rîndu și curat va fi".

59. Aceasta-i lêgea pipăirei stricăciunei a hainei de păr, au de cilți, au țăsătu/ră,

iaste, curat iaste.

41. Iar de se va smulge cuiva capul den față, chelbaș iaste, curat iaste.

42. Iar de va fi pre pleașa lui sau pre chielbășiia lui bubă albă sau roșiêtecă, stricăciune înflorînd iaste în pleașa lui sau în chielbășiia lui,

43. Și văzîndu-l preotul și, iată, vedêrea bubei iaste albă sau roșiêtecă în pleașa lui, sau în chielbășiia lui, ca în chip de stricăciune pre piêlea trupului lui,

44. Om mișăl iaste, cu pingăriciune să pingărească preotul pre capul lui, mișălie iaste[2].

45[44]. Și mișălul pre carele iaste mișăliia, hainele lui să fie rupte și capul lui dăscoperit și să se înfășure împrejurul gurii și necurat să se chiême.

46. În toate zilele pănă va fi pre dînsul buba, necurat iaste și necurat va fi, usebit să șază, afară de tabără să fie lăcașul lui.

47. Și pre haină de se va face lucrul de stricăciune [48] pre haină de păr, sau pre țol, sau pre pînză,

48. Sau în cort, sau în cêle de inuri, sau în cêle de lînă, sau în cêle de piêle, sau pre fiece piêle argăsită,

49. Și se va arăta stricăciunea pre piêle, rușind, sau înverzind, sau pre haină, sau pre țesătură, sau pre tort, sau în fiece vas de piêle argăsită, bubă de stricăciune iaste, să arate preotului.

50. Și văzînd preotul buba să o usebească 7 zile.

51. Iar a șaptea zi iar să vază preotul, buba, [52] deci de se va fi răsipit pre haină sau pre țesătură, sau pre tort, sau în piêle argăsită, mișălie adevărată iaste, bubă necurată iaste.

52[53]. Să arză haina, sau țesătura, sau tortul, sau ce va fi de lînă sau de inuri, au fie ce va fi de piêle, în care va fi stricăciunea; [54] pentru că iaste mișălie adevărată, ce să se arză cu foc.

53[55]. Iar de va vedea preotul că nu se va vărsa buba pre piêle, sau pre haină, sau pre țesătură, sau în fiece,

54[55]. Să porîncească preotul să spêle pre ce va fi buba și să usebească preotul buba într-alte 7 zile.

55. Și va vedea preotul după ce se va spăla buba, [56] deci de nu se va schimba vedêrea bubei la față și nu se va răsipi, necurată iaste, în foc să se arză, sau în haină de va fi, sau în țesătură, sau în tort.

56. Iar de va vedea preotul și va fi buba după spălarea ei neagră, să o lêpede de pre haină, sau de pre țesătură, sau de pre tort, sau de pre piêle.

57. Iar de se va mai ivi încă vreîntr-o haină, sau vreîntr-o țesătură, sau în tort, sau fiece vas de piêle, stricăciune înflorînd iaste, în foc să se arză în carea iaste stricăciunea.

58. Iar haina, sau țesătura, sau tortul, sau fiece vas de piêle care, deaca se va spăla, se va lipsi de la dînsul buba stricăciunii, se va spăla și al doilea rînd și va fi curat".

59. Aceasta iaste lêgea bubei mișălici hainei de păr, sau de cilți, sau de țasătu/ră,

cap, el este plesuv; altfel, este curat.

41. Dacă i-a căzut părul din partea de dinainte a capului, atunci este plesuv în față; omul este curat.

42. Dacă însă pe partea plesuvă din față sau pe cea din spate se va ivi o plagă albă-gălbuie, atunci este lepră, care a înflorit pe plesuvia lui din față sau pe cea din spate.

43. Preotul să-l cerceteze. Dacă va vedea pe plesuvia din față sau pe cea din spate o umflătură albă-gălbuie asemănătoare cu lepra de pe pielea trupului,

44. Atunci acel om este lepros. Preotul să-l declare necurat; plaga lui se află pe cap.

45. Leprosul atins de această plagă să-și poarte hainele sfîșiate și capul descoperit. Să se învelească peste gură și să strige: Sînt necurat, sînt necurat!"

46. Atîta timp cît va avea plaga, va fi necurat. Fiind necurat, să locuiască singur; locuința lui să fie afară din tabără.

47. Cînd pe un veșmînt se va ivi o pată de lepră, fie pe un veșmînt de lînă, fie pe unul de in,

48. În vreo țesătură sau vreo urzeală de in sau de lînă, pe vreo piele sau pe orice lucru din piele,

49. Iar dacă pata va fi verzuie ori roșiatică pe veșmînt sau pe piele, pe țesătură, pe urzeală sau pe orice lucru din piele, aceasta este o pată de lepră; ea trebuie să fie arătată preotului.

50. Preotul să cerceteze pata și să izoleze lucrul cu pata timp de șapte zile.

51. În a șaptea zi preotul să cerceteze pata și, dacă ea s-a întins pe veșmînt, pe țăsătură sau pe urzeală, pe piele sau pe orice lucru făcut din piele, atunci este lepră vătămătoare; lucrul este necurat.

52. Să ardă veșmîntul, țesătura sau urzeala de lînă sau de in, orice lucru de piele pe care se află pata, căci este o lepră vătămătoare; lucrul să fie ars în foc.

53. Dar dacă preotul va vedea că pata nu s-a întins pe veșmînt, pe țesătură sau pe urzeală ori pe acel lucru din piele,

54. Preotul să poruncească se se spele partea atinsă de pată și să izoleze din nou acel lucru timp de șapte zile.

55. Preotul să cerceteze pata după ce a fost spălată. Dacă pata nu și-a schimbat înfățișarea, chiar dacă nu s-a întins, lucrul acela este necurat. Să fie ars în foc; fie față, fie dosul au fost roase de lepră.

56. Dacă preotul va vedea că pata s-a înegrit după ce a fost spălată, să rupă partea pătată de pe veșmînt, din țesătură ori urzeală sau din piele.

57. Dacă însă pata se va ivi din nou pe veșmînt, pe țesătură, pe urzeală sau pe vreun lucru din piele, atunci este lepra care a înflorit. Lucrul atins de lepră să fie ars în foc.

58. Veșmîntul, țesătura sau urzeala sau oricare lucru din piele care a fost spălat și de pe care a dispărut lepra să fie spălat încă o dată și va fi curat."

59. Aceasta este legea privitoare la pata de lepră de pe un veșmînt de lînă sau de in de pe țesătu/ră sau urzeală sau de pe vreun

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 80, col. I

de piĕle, ca să-l curăţască pre el, au să-l pingărească pre el.

CAP 14

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

2. „Aceasta e lĕgea stricatului. În care zi se va curăţi şi să va aduce cătră preot.

3. Şi va ieşi preotul afară den tabără şi va vedea preotul şi iată să vîndică pipăirea stricăciunei de la cel stricat.

4. Şi va porunci preotul şi vor lua celui curăţit 2 găini vii, curate, şi lemnu de chedru, şi roşu împletit, şi isop.

5. Şi va porunci preotul şi vor junghiia o găină într-un vas de lut pe apă vie.

6. Şi găina cea vie o va lua şi lemnul cel de chedru, şi roşul cel împletit, şi isopul şi le va muia pre dînsele şi găina cea vie în sîngele găinii cei junghiiate pre apă vie.

7. Şi va stropi pre cel ce s-au curăţit de stricăciune de 7 ori şi curat va fi şi va slobozi găina cea vie la cîmpu.

8. Şi-ş va spăla cel curăţit hainele lui şi-ş va rade tot părul lui şi să va scălda în apă şi curat va fi. Şi după aceasta va întra în tabără şi va zăbovi afară den casa lui şapte zile.

9. Şi va fi în zioa a şaptea iş va rade tot părul lui, capul lui, şi barba, şi sprîncênele, şi tot părul lui iş va rade. [10] Şi-ş va spăla haincle lui şi-ş va scălda trupul lui cu apă şi curat va fi.

10. Şi a opta zi va lua doi miei curaţi de un an şi o oaie de un an, curată, şi 3 zeciuĕle de făină curată pentru jîrtvă, frămîntată în untdelemnu, şi un păhar de untdelemnu.

11. Şi va pune preotul cela ce curăţêşte pre om pre cela ce să curăţêşte şi acêstea înaintea Domnului, la uşa cortului mărturiei.

12. Şi va lua preotul pre un miel şi va aduce pre dînsul pentru greşală şi păharul cel de unt de lemnu şi va osebi pre acêstea preotul, osebire înaintea Domnului.

13. Şi vor junghea mielul în locul unde vor junghea arderile de tot şi cêle pentru păcat în loc sfînt, pentru că iaste cea pentru păcat, ca şi cel pentru greşală iaste preotului, sfinte sfintelor iaste.

14. Şi va lua preotul den sîngele cel pentru greşală şi va pune preotul pre marginea urechii cei dirêpte celui ce să curăţêşte şi pre marginea mănei lui cei dirêpte şi pre marginea piciorului lui celui direptu.

15. Şi luând preotul den păharul cel de untdelemnu va turna pre mîna preotului cea stîngă.

16. Şi va întinge preotul dêgetul lui cel direpţ den untdelemnul ce iaste pre mîna lui cea stîngă şi va stropi den untdelemnul cu dêgetul lui de şapte ori înaintea Domnului.

17. Iară untdelemnul ce va rămînea, care iaste în mîna lui, va pune preotul pre marginea urechii celui ce să curăţêşte, pre/cea direaptă, şi pre marginea mînii lui cei di-

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

au tortu au tot vasul de piêle, ca să-l curățască pre el au să-l pingărească pre el.

CAP 14

1. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicînd :

2. „Aceasta-i lêgea stricatului. Întru care dzi să va curăți și să va aduce la preutul,

3. Și va ieși preutul afară den tabără și va vedea preutul și iată să vindecă pipăirea stricăciunei de la cel stricat.

4. Și va porânci [1] preutul și vor lua acelui curățit doă găini [2] vii, [cu] curate, și lêmne de chedru, și roșiu sucit, și issop.

5. Și va porânci preutul și vor junghea pasărea, una, într-un vas de lut preste apă vie.

6. Și pasărea cea vie o va lua în pindză, și lemnul cel de chedru, și roșiul cel sucit, și issopul și le va muia pre înse și pasărea cea vie în singele pasării cei jungheate preste apă vie.

7. Și va stropi pre cel ce s-au curățit de stricăciune [păn] [3]—în 7 ori și curat va fi și va slobodzi pasărea cea vie la cîmpu.

8. Și-ș va spăla cel curățit hainele lui și-ș va rade tot părul său și să va scălda într-apă și curat va fi. Și după aceasta va întra în tabără și va zăbăvi afară den casa lui 7 dzile.

9. Și va fi în dzua a șaptea îș va rade tot părul lui, capul lui, și barba, și sprîncênele, și tot părul lui îș va rade. [10] Și-ș va spăla haincle lui și-și va scălda trupul lui cu apă și curat va fi.

10. Și în dzua a opta va lua 2 mici curați de un an și o oaie de un an, curată, și 3 a dzêce de făninâ curată pentru jirtvă, amestecată întru untu de lemnu, și un păhar de untu de lemnu.

11. Și va pune preutul cela ce curățêște pre om pre cela ce s<ă> curățêște și acêstea înnaintea Domnului, la ușea cortului mărturiei.

12. Și va lua preutul pre un miel și-l va aduce pre însă pentru greșeală și păharul cel de untu de lemnu [13] și le va usăbi pre acêstea preutul, usăbire înnaintea Domnului.

13. Și vor giunghea mielul în locul unde vor junghea arderile de tot și cêlea pentru păcat întru loc sfîntu, pentru că iaste cêea pentru păcat, ca și cel pentru greșeală iaste preutului, sfinte svinților iaste.

14. Și va lua preutul den singele cel pentru greșeală și va pune preutul pre marginea urechii <celui> ce să curățêște ceii drêpte și pre marginea mînii lui ceii drêpte și pre marginea piciorului lui celui dreptu.

15. Și luîndu preutul den păharul cel de untu de lemnu va turna pre mîna preutului cea stîngă.

16. Și va muia preutul dêgetul lui cel dreptu de untul de lemnul ce iaste pre mîna cea stîngă și va stropi den untu de lemnu cu dêgetul lui de 7 ori înnaintea Domnului.

17. Iar untu de lemnul ce au rămas, carele iaste în mîna lui, va pune preutul pre marginea urechii celui ce curățêște, pre/cea

CAP 14

1. Și grăi Domnul cătră Moisei zicînd :

2. „Aceasta iaste lêgea mișălului. Or în ce zi se va curăți să se aducă la preot,

3. Și să iasă preotul dennafară de tabără și văzînd preotul că, iată, se-au tămăduit bubele stricăciunii de la cel stricat,

4. Să porîncească preotul să se ia de la cel stricat 2 pasări vii, curate, și lemn de chiedru, și roșu împletit, și issop.

5. Și să porîncească preotul să junghe o pasăre în sfințire într-un vas de lut preste apă vie.

6. Iar pasărea cea vie să o ia și lemnul cel de chiedru, și roșul cel sucit, și issopul și să le moaie și pasărea cea vie în singele pasării cei jungheate preste apă vie.

7. Și să stropească pre cela ce se-au curățit de mișălie de 7 ori și va fi curat, iar pasărea cea vie să se sloboază în cîmp.

8. Și să-ș spêlе cele ce se-au curățit hainele sale și să-ș radă tot părul său și să va scălda în apă și va fi curat, [9] iar după aceasta să între în tabără și să umble 7 zile afară de casa lui.

9. Și a șaptea zi să-ș radă tot părul capului, și barba, și sprîncênele, și tot părul lui să se radă. Și să-ș spêlе hainele.

10. Iar a opta zi să ia 2 noateni den oi cîte de un an, curat, și o oaie de un an, nevinovată, și trei a zêcea den făină curată în jârtvă, amestecată cu undelemn, și un pahar de undelemn.

11. Și să puie preotul curățirea omului celui ce se va curăți și acêstea înaintea Domnului, la ușa cortului mărturiei.

12. Și să ia preotul un miel și să-l aducă pentru greșală și păharul cel de untdelemn și să usebească preotul acêstea cu usebire înaintea Domnului.

13. Și să junghe mielul în locul unde junghe arderile cêle de tot pentru păcat, în loc sfînt, că cel pentru păcat iaste ca și cel pentru greșală, să fie preotului, sfînta sfinților iaste.

14. Și să ia preotul den singele care iaste pentru greșală și să puie preotul împrejurul urechii cei dirêpte a celui curățit și pre marginea mâinii lui cei dirêpte și pre marginea piciorului celui direpte.

15. Și luînd preotul undelemnul den păhar să toarne preotul în mîna sa cea stîngă.

16. Și să-ș întingă preotul dêgetul său cel direpte în undelemnul care iaste în mîna lui cea stîngă și să stropească den undelemn cu dêgetul său de 7 ori înaintea Domnului.

17. Iar untdelemnul ce va rămînea, carele va fi în mîna lui cea stîngă, să-l puie preotul împrejurul urechii cei dirêpte a celuia ce se va curăți și pre / marginea urechii lui cei dirêpte

obiect din piele ; este legea după care lucrurile atinse sînt socotite curate sau necurate.

CAP. 14

Curățirea leproșilor

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i :

2. „Iată legea privitoare la bolnavul de lepră. În ziua în care va fi declarat curat. Să fie adus la preot,

3. Iar acesta să iasă afară din tabără și să-l cerceteze pe lepros. Dacă leprosul este vindecat de plaga leprei,

4. Preotul să poruncească să se ia pentru cel care trebuie curățat două păsări vii și curate, lemn de cedru, un fir stacojiu și isop.

5. Preotul să poruncească să fie înjunghiată una din păsări deasupra unui vas de lut cu apă de izvor.

6. Să ia apoi pasărea cea vie împreună cu lemnul de cedru, firul cel stacojiu și isopul și să le înmoaie în sîngele păsării înjunghiate, deasupra apei de izvor.

7. Să-l stropească de șapte ori pe cel care trebuie curățat de lepră. Să-l declare apoi curat, iar păsării celei vii să-i dea drumul pe cîmp.

8. Cel care se curățește să-și spele veșmintele, să-și radă tot părul și să se spele în apă și va fi curat. Apoi să intre în tabără, dar să rămînă timp de șapte zile afară din cortul său.

9. În ziua a șaptea, să-și radă din nou tot părul, capul, barba și sprîncenele — tot părul să și-l radă. Să-și spele hainele, să-și scalde cortul în apă și va fi curat.

10. În a opta zi să ia doi miei fără cusur și o mială de un an fără cusur, trei zecimi dintr-o efă de frunte a făinii ca prinos de grîne frămîntat cu untdelemn și un pahar de untdelemn.

11. Preotul care săvîrșește curățirea să aducă pe omul care se curățește împreună cu aceste daruri înaintea Domnului, la ușa cortului întîlnirii.

12. Și să ia preotul unul dintre miei și să-l înfățișeze ca jertfă pentru vină, împreună cu paharul de untdelemn. Să fie legănate, ca dar legănat înaintea Domnului.

13. Să înjunghie mielul în locul unde se înjunghie jertfele pentru păcat și cel pentru arderile de tot, într-un loc sfînt ; căci jertfa pentru vină, ca și cea pentru păcat, este a preotului, fiind un lucru preasfînt.

14. Preotul să ia din sîngele jertfei pentru vină și să ungă marginea urechii drepte a celui care se curățește, degetul cel mare al mîinii drepte și degetul cel mare al piciorului său drept.

15. Preotul să ia din paharul de untdelemn și să-și toarne în palma mîinii sale stîngi.

16. Apoi să-și moaie preotul degetul mîinii sale drepte în untdelemnul din palma mîinii stîngi și cu degetul să stropească cu untdelemn de șapte ori înaintea Domnului.

17. Din untdelemnul care va rămîne în palma sa, preotul să ungă marginea urechii drepte a celui care se curățește, /degetul cel

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 80, col. II

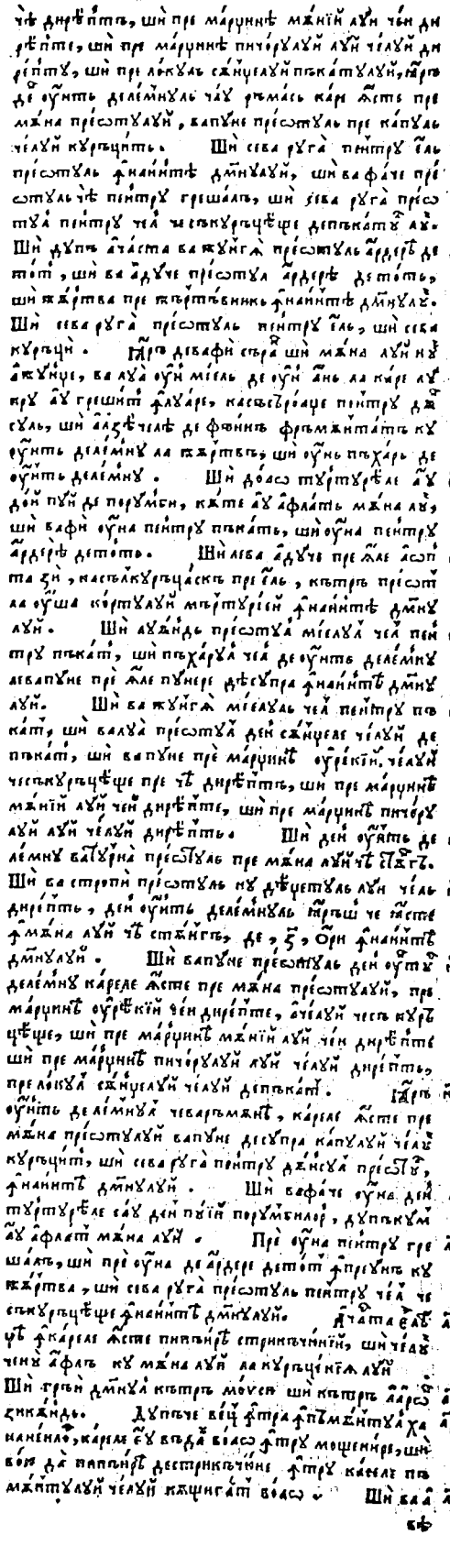

rêpte și pre marginea piciorului lui celui direptu și pre locul sîngelui păcatului ; iară den untdelemnul ce-au rămas, care iaste pre mîna preotului, va pune preotul pre capul celui curățit.

18. Și se va ruga pentru el preotul înaintea Domnului și va face preotul cea pentru greșală și se va ruga preotul pentru cel ce să curățêște de păcatul lui.

19. Și după aceasta va junghea preotul arderea de tot și va aduce preotul arderea de tot și jîrtva pre jîrtăvnic înaintea Domnului.

20. Și se va ruga preotul pentru el și se va curăți.

21. Iară de va fi sărac și mîna lui nu-i ajunge, va lua un miel de un an la care lucru au greșit în luare, ca să să roage pentru dînsul, și al zecelea de făină frămîntată cu untdelemnu la jîrtvă și un păhar de untdelemnu,

22. Și doao turturêle au doi pui de porumbi, cîte au aflat mîna lui, și va fi una pentru păcat și una pentru arderea de tot.

23. Și le va aduce pre êle a opta zi, ca să-l curățască pre el, către preot la ușa cortului mărturiei, înaintea Domnului.

24. Și luînd preotul mielul cel pentru păcat și păharul cel de untdelemnu le va pune pre êle punere deasupra înaintea Domnului.

25. Și va junghea mielul cel pentru păcat și va lua preotul den sîngele celui de păcat și va pune pre marginea urechii celui ce să curățêște, pre cea direaptă, și pre marginea mînii lui cei dirêpte și pre marginea piciorului lui celui dirêpt.

26. Și den untdelemnu va turna preotul pre mîna lui cea stîngă.

27. Și va stropi preotul cu dêgetul lui cel direpț den untdelemnul iarăș ce iaste în mîna lui cea stîngă de 7 ori înaintea Domnului.

28. Și va pune preotul den untul de lemnu carele iaste pre mîna preotului pre marginea urechii cei dirêpte a celui ce să curățêște și pre marginea mînii lui cei dirêpte și pre marginea piciorului lui celui direpț, pre locul sîngelui celui de păcat.

29. Iară untdelemnul ce va rămînea, carele iaste pre mîna preotului, va pune desupra capului celui curățit și se va ruga pentru dînsul preotul înaintea Domnului.

30. Și va face una den turturêle sau den puii porumbilor, după cum au aflat mîna lui :

31. Pre una pentru greșală și pre una de ardere de tot împreună cu jîrtva și se va ruga preotul pentru cel ce să curățêște înaintea Domnului.

32. Aceasta e lêgea în carele iaste pipăirea stricăciunii și celui ce nu află cu mîna lui la curățeniia lui."

33. Și grăi Domnul către Moisi și către Aaron zicînd :

34. „După ce veț întra în pămîntul hananeilor, carele eu vă dau voao întru moștenire, și voiu da pipăirea de stricăciune întru casele pămîntului celui cîștigat voao,

35. Și va a/vea casa oarecui și va povesti popei zicînd :

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

dreaptă, și pre marginea mînii lui cea dreaptă și pre marginea piciorului lui cel dreptu și pre locul singelui păcatului; iar ce au rămas, untu de lemnul, carele iaste pre mîna preutului, va pune preutul pre capul celui curățit.

18. Și să va ruga pentru el preutul înnainten Domnului și va face preutul cêea pentru greșeală și să va ruga preutul pentru cel ci să curățêște de păcatul lui.

19. Și după aceasta va junghea popa arderea de tot și va aduce preutul arderea de tot și jirtva pre jirtăvnic înnainte Domnului.

20[19]. Și să va ruga pentru însul preutul și să va curăți.

21[20]. Iar de va fi sărac și mîna lui nu-i ajunge, va lua un miel de un an [21] la care lucru au greșit întru luare, ca să s<ă> roage pentru însul, și al dzêcelea de făină amestecată cu untu de lemnu <la jirtvă și un păhar de untu de lemnu> [1].

22. Și doao turturêle au 2 pui de porimbu, cîte au aflat mîna lui, și va fi una pentru păcat și una pentru ardere de tot.

23. Și le va aduce pre êle în dzua a opta, ca să-l curățască pre el, cătră preut la ușa cortului mărturiei, înnaintea Domnului.

24. Și luîndu preutul mielul cel de păcat și păharul cel de untu de lemnu le va pune pre êle punere de asupra înnaintea Domnului.

25. Și va giunghea mielul cel pentru păcat și va lua preutul den singele cel den păcat și va pune pre marginea urechii celui ce <să> curățêște, pre cea dreaptă, și pre marginea mînei lui cei drêpte și pre marginea piciorului celui dreptu.

26. Și den untul de lemnu va turna preutul pre mîna lui cea stîngă.

27. Și va stropi preutul cu dêgetul lui cel dreptu den untu de lemnul iarăș ce iaste în mîna lui cea stîngă de 7 ori înnaintea Domnului.

28. Și va pune preutul den untul de lemnu carele iaste pre mîna preutului pre marginea urechii cei drêpte a celui ce să curățêște și pre marginea mînii lui cei drêpte și pre marginea piciorului lui celui drêptu, pre locul singelui celui de păcat.

29. Iar untul de lemnu ce au rămas, carele iaste pre mîna preutului, va pune de asupra capului celui curățit și să va ruga pentru însul preutul înnaintea Domnului.

30. Și va face una den turturêle sau den puii porimbilor, după cum au aflat mîna lui:

31. Pre una pentru greșeale și pre una de ardere de tot înpreună cu jirtva și să va ruga preutul pentru cel ci să curățêște înnaintea Domnului.

32. Aceasta-i lêgea întru carele iaste pipărea stricăciunei și celui ce nu află cu mîna lui la curățeniia lui".

33. Și grăi Domnul cătră Moisi și cătră Aaron dzicîndu:

34. „După ce veți întra în pămîntul hananeilor, carele eu vă dau voă întru avêre, și voi da pipăire de stricăciune întru casele pămîntului celui ce veți avea,

35. Și va a/vea oarecui casa și va povesti

și pre marginea piciorului lui celui drept și pre locul singelui carele iaste al greșalei; [18] Iar ce va mai rămînea în mîna preotului să toarne pre capul celui ce se-au curățit.

18[19]. Și să se roage preotul pentru dînsul Domnului și să facă preotul jîrtva carea iaste pentru păcat și să curățească preotul de păcat pre cela ce se-au curățit.

19[20]. De-acîi să junghe preotul arderea de tot și să rădice preotul arderea de tot și jîrtva pre altar înaintea Domnului.

20. Și să se roage preotul pentru dînsul și se va curăți.

21. Iar de va fi sărac și nu va ajunge mîna lui să ia acêstea, să ia un miel de un an în care au greșit întru luare, ca să se curățească pentru dînsul, și a zêcea parte de făină de grîu, amestecată cu undelemn, în jîrtvă, și un păhar de undelemn.

22. Și 2 turturêle sau 2 porumbi, cum va ajunge mîna lui, și să fie unul pentru păcat, iar altul în ardere de tot.

23. Și să le aducă a opta zi, ca să curățească preotul pre dînsul, la ușa cortului mărturiei, înaintea Domnului.

24. Și să ia preotul mielul care iaste pentru greșală și păharul cel de untdelemn să-l puie punere dedăsupt înaintea Domnului.

25. Și să junghe mielul greșalei și să ia preotul den singele greșalei și să puie pre marginea urechii cei dirêpte a celui curățit și pre marginea mâinii lui cei dirêpte și pre marginea piciorului lui celui direpț.

26. Iar den undelemn să toarne preotul în mîna sa cea stîngă.

27. Și să-ș ungă dêgetul cel direpț cu untdelemn care iaste în mîna lui cea stîngă de 7 ori înaintea Domnului.

28. Și să puie den undelemnul carele iaste în mîna preotului pre marginea urechii cei dirêpte a celui ce se-au curățit și pre marginea mâinii lui cei dirêpte și pre marginea piciorului lui celui direpț, în locul singelui care au fost al greșalei.

29. Iar ce va rămînea den undelemnul carele iaste în mîna preotului să toarne pre capul celuia ce se-au curățit și să se roage preotul pentru dînsul Domnului.

30. Și să aducă o turturea sau 1 porumb, cum va ajunge mîna lui:

31. Unul pentru greșală, altul spre arderea de tot a jîrtvei și să se roage preotul pentru cel curățit înaintea Domnului.

32. Aceasta iaste lêgea în care iaste buba stricăciunii și celui ce nu află cu mîna curățirea sa".

33. Și grăi Domnul cătră Moisei și cătră Aaron zicînd:

34. „Că deaca veț întra în țara Hanaánului, carele voiu da eu voaoă întru agoniseală, și voiu da vreîntr-o casă buba [1] mișăliei, în toate țările cîte veț cîștiga voi.

35[34]. Și va/veni or la fiește a cui casă,

mare al mîinii drepte și degetul cel mare al piciorului său drept, peste singele jertfei pentru vină.

18. Iar untdelemnul ce i-a rămas în mînă să-l pună preotul pe capul aceluia care se curățește; și să facă preotul ispășire pentru el înaintea Domnului.

19. După aceea, preotul să înfățișeze jertfa pentru păcat și să facă ispășirea pentru cel care se curățește de necurățenia sa. Apoi să înjunghie jertfa pentru arderea de tot.

20. Preotul să aducă pe altar jertfa pentru arderea de tot și prinosul de grîne; să facă preotul ispășirea pentru acest om și se va curăți.

21. Dacă omul este sărac și nu va fi în stare să aducă acestea, să ia un singur miel ca jertfă pentru vină, drept dar înălțat, pentru ca să facă ispășire pentru el. Să ia doar o zecime din fruntea făinii frămîntate cu untdelemn pentru prinosul de grîne și un pahar de untdelemn.

22. Și două turturele sau doi pui de porumbel după cum îi va da mîna, unul ca jertfă pentru păcat, iar celălalt ca ardere de tot.

23. În ziua a opta să aducă toate acestea preotului, pentru curățirea sa, la ușa cortului întîlnirii, înaintea Domnului.

24. Preotul să ia mielul jertfei pentru vină și paharul de untdelemn și să le legene înaintea Domnului, ca dar înălțat.

25. Să înjunghie mielul jertfei pentru vină. Preotul să ia din sîngele jertfei pentru vină și să ungă marginea urechii drepte a celui care se curățește, degetul cel mare al mîinii drepte și degetul cel mare al piciorului său drept.

26. Să-și toarne preotul untdelemn în palma mîinii stîngi.

27. Și preotul să stropească din untdelemnul din mîna sa stîngă, cu degetul mîinii sale drepte, de șapte ori, înaintea Domnului.

28. Apoi să ungă preotul cu untdelemnul din palmă marginea urechii drepte a celui care se curățește, degetul cel mare al mîinii drepte și degetul cel mare al piciorului său drept, pe locul unde a uns cu sîngele jertfei pentru vină.

29. Iar untdelemnul ce i-a rămas în mînă să-l pună preotul pe capul aceluia care se curățește, ca să facă ispășire pentru el înaintea Domnului.

30. Apoi să aducă una dintre turturele sau unul dintre puii de porumbel, după cum i-a dat mîna:

31. Unul ca jertfă pentru păcat și celălalt ca ardere de tot, împreună cu prinosul de grîne; preotul să facă ispășire înaintea Domnului pentru cel care se curățește.

32. Aceasta este legea pentru cel care are o plagă de lepră și căruia nu-i dă mîna să aducă tot ce trebuie pentru curățirea lui".

33. Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aaron zicîndu-le:

34. „După ce veți intra în țara Canaanului, pe care vă voi da-o vouă spre moștenire, dacă voi trimite o plagă de lepră asupra unei case din țara pe care o veți stăpîni

35. Atunci stăpînul casei să se ducă la

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 81, col. I

«Ca o pipăire mi s-au văzut mie în casă.»

36. Şi va porunci preotul să scoaţă hainele den casă mai nainte decît va întra preotul să vază pipăirea şi nu se vor face necurate cîte în casă vor fi.

37. Şi după aceasta va întra preotul ca să ştie pentru casă şi va vedea preotul pipăirea şi, iată, pipăirea în păreţii casii gropile înverzînd au roşînd, şi vedêrea lor mai afund decît păreţii,

38. Şi ieşînd preotul den casă la uşa casii şi va osebi preotul casa şapte zile.

39. Şi se va întoarce preotul a şaptea zi şi va vedea casa ; [40] şi, iată, s-au răvărsat pipăirea în păreţii casii.

40. Şi va porunci preotul şi vor scoate pietrile întru care iaste pipăirea şi vor scoate pre dînsele afară den cetate în loc necurat.

41. Şi casa o vor rade denlăuntru împrejur şi vor turna lutul cel ras afară den cetate la loc necurat.

42. Şi vor lua pietri cioplite, altele, şi vor pune pentru pietri şi lutul vor lua altul şi vor spoi casa.

43. Iară de va veni iarăş pipăirea şi va răsări în casă după ce vor ieşi pietrile şi după ce se va rade casa şi după ce să va spoi,

44. Şi va întra preotul şi va vedea de s-au tinsu pipăirea în casă, stricăciune întemeiată iaste în casă, necurată iaste.

45. Şi vor surpa casa şi lêmnele ei, şi pietrile ei, şi tot lutul casii îl vor scoate afară den cetate la loc necurat.

46. Şi cela ce va întra în casă toate zilele care era osebită casa necurat va fi pănă în sară.

47. Şi cela ce doarme în casă va spăla hainele lui şi necurat va fi pănă în sară şi cela ce va mînca în casă va spăla hainele lui şi necurat va fi pănă în sară.

48. Iară mergînd preotul va întra înlăuntru şi va vedea şi, iată, cu răvărsare nu să răvarsă pipăirea în casă după ce s-au spoit casa şi va curăţi preotul casa, căce s-au vendecat pipăirea.

49. Şi va lua a curăţi casa doao găini vii, curate, şi lemnu de chedru, şi roşu răsucit şi isop.

50. Şi va junghea o găină în vas de lut pre apă vie.

51. Şi va lua lemnul cel de chiedru, şi roşul cel răsucit, şi isop, şi pasărea cea vie şi le va muia pre êle în sîngele pasării ceii junghiate pre apă vie şi va stropi cu êle preste casă de şapte ori.

52. Şi va curăţi casa cu sîngele pasării şi cu apa cea vie, şi cu pasărea cea vie, şi cu lemnul cel de chedru, şi cu isopul, şi cu roşul împletit.

53. Şi va slobozi pasărea cea vie afară den cetate, la cîmpu, şi se va ruga pentru casă şi curată va fi.

54. Aceasta é lêgea preste toată pipăirea stricăciunii şi struncenăturii,

55. Şi stricăciunii hainii, şi casii,

56. Şi ranii, şi sămnului, şi lucirii,

57. Şi a tălmăci în ce zi iaste necurat şi în ce zi se va curăţi.

Aceasta e lêgea stricăciunii.“ /

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

popei dzicînd: «Ca o pipăire mi s-au vădzut mie în casă».

36. Şi va porînci preutul să scoată hainile den casă mainte decît va întra preutul să vadză pipăirea şi nu să vor face necurate toate cîte în casă vor fi.

37. Şi după aceasta va întra preutul ca să ştie pentru casă şi va vedea preutul pipăirea şi, iată, pipăirea întru păreţii casei gropîli înverdzindu au ruşindu, şi vedêrea lor mai afundu decît păreţii,

38. Şi ieşindu preutul den casă la uşa casei şi va usăbi preutul casa 7 dzile.

39. Şi să va întoarce preutul a şeaptea dzi şi va vedea casa; [40] şi, iată, să răvarsă pipăirea întru păreţii casei.

40. Şi va porînci preutul şi vor scoate pietrile întru carii iaste pipăirea şi vor scoate pre înşi afară den cetate în loc necurat.

41. Şi casa vor rade-o dennafară prenpregiur şi vor turna lutul cel ras afară den cetate la loc necurat.

42. Şi vor lua pietri cioplite, altele, şi vor pune pentru pietri şi lut altul vor lua şi vor unge casa.

43. Iar de va veni iarăş pipăirea şi va răsări în casă după ce vor ieşi pietrile şi după ce să va rade casa şi după ce să va unge,

44. Şi va întra preutul şi va vedea de s-au întinsu pipăirea în casă, stricăciune întemeiată iaste în casă, necurată iaste.

45. Şi vor surpa casa, şi lêmnele ei, şi pietrile ei, şi tot lutul casei îl vor scoate afară den cetate, la loc necurat.

46. Şi cela ce va întra în casă toate dzilele cîtă iaste usăbită casa necurat va fi pănîn sară.

47. Şi cela ce doarme în casă va spăla hainele lui şi necurat va fi pănîn sară. Şi cela ce va mînca în casă va spăla hainele lui şi necurat va fi pănîn sară.

48. Iar mergîndu preutul şi întrîndu înlontru va vedea şi, iată, cu răvărsare nu să răvarsă pipăirea întru casă după ce s-au unsu casa şi va curăţi preutul casa, pentru căce s-au vindecat pipăirea.

49. Şi va lua a curăţi casa doao pasări vii, curate, şi lemnu de chedru, şi roşiu răsucit[6] şi issop.

50. Şi va junghea o păsăruică într-un[7] vas de lut preste apă vie.

51. Şi va lua lemnul cel de chedru, şi cel roşiu răsucit, şi issopul, şi pasărea cea vie şi le va muia pre êle întru sîngele pasării cei junghiate preste apă vie şi va stropi cu êle preste casă de şepte ori.

52. Şi va curăţi casa cu sîngele păsăruicii, şi cu apa cea vie, şi cu pasărea cea vie, şi cu lemnul cel de chedru, şi cu isopul, şi cu roşiul împletit.

53. Şi va slobodzi pasărea cea vie afară den cetate, la cîmpu, şi să va ruga pentru casă şi curată va fi.

54. Aceasta-i lêgea preste toată pipăirea stricăciunei <şi struncinăturii,

55. Şi stricăciunei >[8] hainei, şi casei,

56. Şi ranei, şi sămnului, şi lucirei,

57. Şi a tălmăci în ce dzi iaste necurat şi în ce dzi să va curăţi. Aceasta-i lêgea stricăciunei“./

[35] să meargă cela a cui va fi casa la preot şi să zică: «Ca semn de mişălie se-au arătat în casa mea».

36. Iar preotul să porîncească să scoată toate vasele[2] casei afară mai nainte pănă nu va întra preotul să vază buba mişălîci şi, de va vedea că iaste, tot ce va fi în casă necurat iaste.

37[36]. După aceasta să între preotul ca să ştie pentru casă [37] şi deaca va vedea preotul semnul că iaste semn pre păreţi ai casei gropile înverzind sau ruşind, şi vedêrea lor mai în fundul părelilor,

38. Şi ieşind preotul den casă la uşile casei, să usebească preotul casa 7 zile.

39. Iar a şaptea zi iar să se întoarcă preotul şi să vază casa; deci de va vedea că se-au răsipit bubele stricăciunii pre părelii casei,

40. Să porîncească preotul să scoată pietrile pre care iaste stricăciunea şi să le scoată dennafară de cetate în loc necurat.

41. Şi să radă părelii casei pre denlăuntru împrejur şi deaca vor rade, să toarne ţărîna denafară de cetate în loc necurat.

42. Şi să ia alte pietri cioplite să le puie în locul celorolalte pietri şi alt lut să puie să spoiască casa.

43. Iar de va veni iar semnul stricăciunii şi se va arăta în casă după scoaterea pietrilor şi după raderea casei şi după spoitură,

44. Şi întrînd preotul şi va vedea de se va fi răsipit semnul stricăciunii pren casă întru mişălie să lăcuiască în casă, că iaste necurat.

45. Şi să surpe casa, iar pietrile ei, şi lêmnele ei, şi tot lutul ei să-l scoată dennafară de cetate, în loc necurat.

46. Şi cela ce va întra în casă or în ce zi den cêle usebite necurat să fie pănă seara.

47. Iar cela ce va dormi în casă să-ş spêle hainele şi să fie necurat pănă seara. Şi cel ce va mînca în casă să-ş spêle hainele şi să fie necurat pănă seara.

48. Iar întrînd preotul şi văzînd şi, iată, nu se va fi răsipit semnul stricăciunii cu răsipire în casă după ce au spoit casa, să curăţească preotul casa, că se-au vindecat semnul mişăliei.

49. Şi ca să curăţească casa, să ia 2 pasări curate, vii, şi lemn de chiedru, şi roşu răsucit şi issop.

50. Şi să junghe o pasăre într-un vas de lut preste apă vie.

51. Şi să ia lemnul cel de chedru, şi roşul cel răsucit, şi issopul, şi pasărea cea vie şi să le moaie în sîngele pasării cei jungheate preste apa cea vie şi să stropească cu dînsele casa de 7 ori.

52. Şi va curăţi casa cu sîngele pasării, şi cu apa cea vie, şi cu pasărea cea vie, şi cu lemnul cel de chedru, şi cu issopul, şi cu roşul cel răsucit.

53. Şi să sloboază pasărea cea vie afară de cetate, la cîmp, şi să se roage pentru casă şi va fi curată.

54. Aceasta iaste lêgea pentru toate sêmnele stricăciunii,

55. Stricăciunea hainelor, şi a caselor.

56. Şi ranele, şi sêmnele celor ce se vor mişăli,

57. Şi a spune în ce zi iaste necurat şi în ce zi veţ curăţi. Aceasta iaste lêgea mişăliei“./

preot şi să-i spună: «Am văzut ceva ca o plagă de lepră în casa mea.»

36. Preotul va porunci să se scoată totul din casă, înainte ca el să intre pentru a cerceta pata, că nu cumva lucrurile ce se află acolo să se facă necurate. După aceea, preotul să intre ca să cerceteze casa.

37. Preotul să cerceteze plaga. Dacă va vedea că pata de pe pereţii casei înfăţişează nişte gropiţe verzui sau roşietice care par mai adînci decît peretele,

38. Atunci preotul să iasă din casă şi să pună să se încuie casa timp de şapte zile.

39. În a şaptea zi, preotul să vină din nou şi, dacă va vedea că plaga s-a întins pe pereţii casei,

40. Atunci preotul să poruncească să fie scoase pietrele atinse de plagă şi să fie aruncate în afara cetăţii, într-un loc necurat.

41. Apoi să poruncească să se răzuiască partea dinlăuntru a casei, iar tencuiala răzuită să fie aruncată afară din cetate, într-un loc necurat.

42. Să se ia alte pietre şi să le pună în locul pietrelor aruncate şi să se ia altă tencuială, cu care să se tencuiască din nou casa.

43. Dacă plaga apare din nou şi înfloreşte în casă după ce au scos pietrele, după ce au tencuit casa,

44. Preotul să vină din nou şi, dacă va vedea că plaga s-a întins în casă, atunci este lepră vătămătoare şi este necurată.

45. Să dărîme casa, iar toate pietrele, lemnele şi tencuiala ei să le scoată în afara cetăţii, într-un loc necurat.

46. Acela care va intra în casă în timpul cît acesta este încuiată să fie necurat pînă seara.

47. Acela care se va culca în casă să-şi spele veşmintele şi să fie necurat pînă seara. Acela care va mînca în casă să-şi spele veşmintele şi să fie necurat pînă seara.

48. Dacă preotul, întorcîndu-se în casă, vede că plaga nu s-a întins după ce casa a fost tencuită din nou, să declare curată acea casă, căci plaga s-a vindecat.

49. Şi să ia, pentru a curăţi casa, două păsări, lemn de cedru, un fir stacojiu şi isop.

50. Să înjunghie una din păsări deasupra unui vas de lut cu apă de izvor.

51. Să ia apoi lemnul de cedru, isopul, firul stacojiu şi pasărea cea vie şi să le înmoaie în sîngele păsării celei înjunghiate, deasupra apei de izvor; şi să stropească de şapte ori casa.

52. Să cureţe casa cu sîngele păsării, cu apa de izvor, cu lemnul de cedru, cu isopul şi cu firul cel stacojiu.

53. Să dea drumul păsării celei vii afară din cetate, pe cîmp. Să facă astfel ispăşire pentru casă şi ea va fi curată.

54. Aceasta este legea privitoare la orice plagă de lepră şi de pecingine,

55. Lepra veşmintelor şi a caselor,

56. Umflăturile, bubele şi petele lucioase,

57. Ca să cunoască preotul cînd un anumit lucru este necurat şi cînd este curat. Aceasta este legea privitoare la lepră“./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 81, col. II

CAP 15

1. Şi zise Domnul către Moisi şi Aaron zicînd :

2. „Grăieşte fiilor lui Israil şi vei zice către ei : «La bărbat, la bărbat la carele se va face cursură den trupul lui cursoarea lui necurată va fi.

3. Şi aceasta e lêgea necurăţiei lui, curînd sămînţa den trupul lui den cursoarea care s-au aşăzat trupul lui pren cursoare, aceasta e necurăţiia lui într-însul toate zilele cursorii trupului lui cu carele stă trupul lui pren cursoarea lui, necurăţiia lui iaste.

4. Tot patul pre carele va dormi pre el celui ce cură sămînţa necurat iaste şi tot vasul pre carele va şădea pre dînsul celui ce cură sămînţa necurat iaste.

5. Şi om carele se va atinge de patul lui îş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul lui cu apă şi necurat va fi pănă în sară.

6. Şi cela ce şade pre vasul care şade pre el cel ce-i cură sămînţa îş va spăla hainele lui şi să va scălda cu apă şi necurat va fi pănă în sară.

7. Şi cela ce se va atinge de trupul celui ce-i cură sămînţa îş va spăla hainele lui şi să va scălda cu apă şi necurat va fi pănă în sară.

8. Iară de va scuipa cel ce-i cură sămînţa pre cel curat îş va spăla hainele lui şi să va scălda cu apă şi necurat va fi pănă în sară.

9. Şi toată şaoa măgariului pre carea va încăleca cel ce-i cură sămînţa necurat<ă> va fi pănă în sară.

10. Şi tot cela ce se va atinge de toate cîte-s supt dînsul necurat va fi pănă în sară şi cela ce rădică pre êle îş va spăla hainele lui şi să va scălda cu apă şi necurat va fi pănă în sară.

11. Şi de cîte să va atinge cel ce-i cură sămînţa şi mîinele nu i-s spălate cu apă îş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul cu apă şi necurat va fi pănă în sară.

12. Şi vas de lut ce va atinge cel ce-i cură sămînţa să să sfărîme şi vasul de lemnu să să spêle cu apă şi curat va fi.

13. Iară de se va curăţi cel ce-i cură sămînţa de cursul lui şi se vor număra lui şapte zile la curăţirea lui şi-ş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul lui cu apă vie şi curat va fi.

14. Şi a opta zi îş va lua lui doao turturêle sau doi pui de porumbu şi le va aduce pre êle înaintea Domnului, la uşile cortului mărturiei, şi va da pre êle preotului.

15. Şi va face pre êle preotul, una pentru greşală şi una pentru ardere de tot, şi se va ruga pentru el preotul înaintea Domnului de cursul lui.

16. Şi om la care va ieşi dentr-însul sămînţa în pat şi va scălda cu apă tot trupul lui şi necurat va fi pănă în sară.

17. Şi toată haina şi toată piêlea preste carea va fi sămînţă de pat şi să va spăla cu apă şi necurat va fi pănă în sară.

18. Şi/muiêrea de va dormi bărbatul cu dînsa pat de

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

CAP 15

1. Și dzise Domnul cătră Moisi și Aaron dzicîndu :
2. „Grăiește fiilor Israil[1] și vei dzice cătră ei : «La om, la om la carele i să va face cursoare den trupul lui cursoarea lui necurată va fi.

3. Și acesta-i pravila necurăției lui, curînd sămînța den trupul lui den cursoarea carea iaste urdzitu trupul lui pren cursoare, aceasta-i necurăție lui întru însul toate dzilele cursorii trupului lui cu carele stă trupul lui, pren cursoarea lui, necurăție iaste lui.

4. Tot patul pre carele va dormi pre el cel înfrîntu necurat va fi și tot vasul pre carele va ședea pre însul cel înfrîntu necurat va fi.

5. Și om carele să va atinge de patul lui iș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și necurat va fi păn-în sară.

6. Și cela ce șade pre vasul pre cela ce ședea pre el cel înfrîntu iș va spăla hainele lui și să va scălda cu apă și necurat va fi păn-în sară.

7. Și cela ci să va atinge de trupul celui înfrîntu iș va spăla hainele lui și să va scălda cu apă și necurat va fi păn-în sară.

8. Iar de va ștuipi cel înfrîntu pre cel curat iș va spăla hainele lui și să va scălda cu apă și necurat va fi păn-în sară.

9. Și toată șaoa preste carea va încăleca preste ea cel înfrîntu necurată va fi păn-în sară.

10. Și tot cela ci să va atinge de toate cîte-s suptu însul necurat va fi păn-în sară și cela ce le rădică pre ële spăla-ș-va hainele și să va scălda cu apă necurat va fi păn-în sară.

11. Și de cîte să va atinge cel înfrîntu și măinele nu i-s spălate iș va spăla hainele lui și să va scălda pre trup cu apă și necurat va fi păn-în sară.

12. Și vas de lut ce va atinge cel înfrîntu să s<ă> zdrobască și vasul de lemnu să s<ă> spêle cu apă și curat va fi.

13. Iar de să va curăți cel înfrîntu de cursul lui și să vor număra lui 7 dzile la curățirea lui și-și va spăla hainele lui și-ș va spăla trupul lui cu apă vie și curat va fi.

14. Și a opta dzi va lua șie doao turturêle sau doi pui de porîmbu și le va aduce pre ële înnaintea Domnului, la ușile cortului mărturiei, [15] și le va da pre ële preutului.

15. Și le va face pre ële preutul, una pentru greșeală și una pentru ardere de tot, și să va ruga pentru el preutul înnaintea Domnului den cursul lui.

16. Și la om la carele va ieși dentru însul sămînță în pat și să va scălda cu apă tot trupul lui și necurat va fi păn-în sară.

17. Și toată haina și toată piêlea preste carea va fi sămînță de pat și să va spăla cu apă și necurat va fi păn-în sară.

18. Și/muiêre de va dormi bărbatul cu

CAP 15

1. Și grăi Domnul cătră Moisi și cătră Aáron zicînd :
2. „Grăiți feciorilor lui Israil și le ziceț : «Bărbatului căruia va fi cúrăre de trupul lui cúrărea lui necurată iaste [1].

3. Și acesta iaste lêgea necurăției. Sămînța carea cúră den trupul lui și den cúrărea den carea se tocmêște trupul lui întru curăre aceasta iaste necurăția lui ; toate zilele cúrării trupului lui cu carea iaste tocmit trupul lui întru cúrărea lui, necurăția trupului lui iaste.

4. Tot patul pre care va dormi cel frînt [2] necurat va fi și tot vasul pre care va șădea cel ce ș-au vărsat sămînța desupra lui necurat va fi.

5. Și omul carele se va atinge de patul lui să-ș spêle hainele și să-ș scalde trupul cu apă și să fie necurat pănă seara.

6. Și cela ce va șădea pre vasul cela ce au șăzut desupra lui cela ce ș-au vărsat sămînța [3] să-ș spêle hainele și să se scalde cu apă și să fie necurat pănă seara.

7. Cela ce se va atinge de trupul celui ce ș-au vărsat sămînța să-ș spêle hainele și să se scalde cu apă și să fie necurat pănă seara.

8. Iar de se va atinge cel ce ș-au vărsat sămînța de cel curat să-ș spêle hainele și să se spêle cu apă și va fi curat pănă seara.

9. Și toată șaoa pre carea va încăleca cel ce ș-au vărsat sămînța necurată va fi pănă seara.

10. Și tot cel ce se va atinge măcară or de fieștece ce va fi supt dinsul necurat să fie pănă seara și cela ce le va rădica să-ș spêle hainele și să se scalde cu apă și să fie necurat pănă seara.

11. Și de ce se va atinge cel ce ș-au vărsat sămînța și nu ș-au fost spălat măinele cu apă să-ș spêle hainele și să se scalde cu apă la trup și să fie necurat pănă seara.

12. Și vasul de lut de care se va atinge cela ce ș-au vărsat sămînța să se spargă, iar vasul de lemn să se spêle cu apă și va fi curat.

13. Iar de se va curăți cela ce ș-au vărsat sămînța de vărsarea seminței sale [4], să-ș socotească 7 zile de curățirea sa și să-ș spêle hainele și să-ș scalde trupul cu apă vie și va fi curat.

14. Iar a opta zi să ia 2 pui <de> [5] porumb sau 2 pui de turturea și să-i aducă înaintea Domnului, la ușa cortului mărturiei, și să-i dea preotului.

15. Și să-i facă, 1 pentru greșală, altul spre arderea de tot și se va ruga preotul pentru dînsul înaintea Domnului de cúrărea lui.

16. Și omul căruia se va vărsa sămînța în pat să-ș spêle trupul cu apă tot și să fie pănă seara necurat.

17. Și toată haina și toată piêlea preste care va fi sămînța de pat să se spêle cu apă și să fie necurată pănă seara.

18. Și/de va dormi bărbatul cu muiêrea

CAP. 15

Stări de necurățenie ale bărbatului și ale femeii

1. Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aaron zicîndu-le :
2. „Vorbiți fiilor lui Israel și spuneți-le : «Cînd un bărbat are o scurgere din trupul lui, această scurgere este necurată.

3. Aceasta este necurățenia lui, pricinuită de scurgere ; fie că trupul lui îngăduie să se facă scurgerea, fie că o oprește, el este necurat.

4. Orice pat pe care se va culca bărbatul care are o scurgere va fi necurat și orice lucru pe care se va așeza va fi necurat.

5. Oricine se va atinge de patul lui să-și spele veșmintele și să se scalde în apă ; necurat va fi pînă seara.

6. Acela care se va așeza pe lucrul pe care a stat cel care are scurgerea să-și spele veșmintele și să se scalde în apă ; necurat va fi pînă seara.

7. Acela care se va atinge de trupul celui care are scurgerea să-și spele veșmintele și să se scalde în apă ; necurat va fi pînă seara.

8. Dacă cel care are scurgerea va scuipa pe un om curat, acesta să-și spele veșmintele și să se scalde în apă ; necurat va fi pînă seara.

9. Orice șa pe care va încăleca cel care are scurgerea necurată va fi.

10. Oricine se va atinge de vreun lucru care s-a aflat sub el va fi necurat pînă seara. Cel care va umbla cu asemenea lucruri să-și spele veșmintele și să se scalde în apă ; necurat va fi pînă seara.

11. Oricine se va atinge de cel care are scurgerea și nu-și va spăla mîinile cu apă să-și spele veșmintele și să se scalde în apă ; necurat va fi pînă seara.

12. Orice vas de lut pe care îl va atinge cel care are scurgerea să fie spart, iar orice vas de lemn să fie spălat cu apă.

13. Cînd cel care are scurgerea va fi curățit de scurgerea sa, să numere șapte zile pentru curățirea sa. Să-și spele veșmintele, să-și scalde trupul în apă de izvor și va fi curat.

14. În a opta zi să ia două turturele sau doi pui de porumbel, să vină înaintea Domnului, la ușa cortului întîlnirii și să le dea preotului.

15. Preotul să le jertfească astfel : una ca jertfă pentru păcat și cealaltă ca ardere de tot. Și să facă preotul ispășire pentru el înaintea Domnului, pentru scurgerea lui.

16. Bărbatul care va avea o scurgere de sămînță întîmplătoare să-și spele tot corpul în apă și va fi necurat pînă seara.

17. Orice veșmînt și orice piele atinse de această scurgere de sămînță să fie spălate cu apă și vor fi necurate pînă seara.

18. Dacă/un bărbat s-a culcat cu femeia

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 82, col. I

sămînță și să vor scălda cu apă și necurați vor fi pănă în sară.

19. Și muiêrea carei va fi curîndu-i sînge și va fi cursul ei în trupul ei șapte zile va fi în necurățiia ei. Tot cela ce se va atinge de ea necurat va fi pănă în sară.

20. Și tot pre carele se va culca pre el 'a necurățiia ei necurat va fi și tot pre carele va ședea pre el necurat va fi.

21. Și tot carele se va atinge de patul ei iș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și necurat va fi pănă în sară.

22. Și tot cela ce să va atinge de tot vasul preste care va ședea pre el iș va spăla hainele lui și să va scălda cu apă și necurat va fi pănă în sară.

23. Iară de va fi ea în patul ei sau pre vasul pre carele șade ea, cînd să va atinge el de ea, necurat va fi pănă în sară.

24. Iară de se va culca cineva cu ea în pat și se va face necurățiia ei pre dînsul, necurat va fi șapte zile și tot patul pre carele va dormi pre el necurat va fi.

25. Și muiêrea de-i va cură cursoare de sînge zile multe nu în vrêmea necurăției ei, măcară de va și cură după necurățiia ei, toate zilele cursorii necurățiii ei ca și zilele necurățiii ei, necurată va fi.

26. Și tot patul pre care va dormi pre dînsul toate zilele cursorii ei după zăcêrea necurățiii ei va fi ei și tot vasul pre carele va ședea pre el necurat va fi, dupre necurățiia ce are pre sine.

27. Tot cel ce să atinge de dînsa necurat va fi și-ș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și necurat va fi pănă în sară.

28. Iară de se va curăți de cursul ei și se vor număra ei șapte zile și după acêea se va curăți.

29. Și a opta zi iș va lua ei doao turturêle sau doi pui de porumbu și le va aduce pre acêstea la preot, la ușa cortului mărturiei.

30. Și va face preotul una pentru păcat și alta pentru ardere de tot și se va ruga pentru ea preotul înaintea Domnului de cursul necurăției ei.

31. Și ferit să faceți pre fiii lui Israil de necurățiia lor și nu vor muri pentru necurățiia lor, cînd vor pîngări ei cortul mărturiei carele iaste întru dînșii.

32. Aceasta e lêgea celui ce-i cură sămînța și de va ieși de la neștiine sămînță de pat ca să să pîngărească într-însa,

33. Și celia ce are pre sine întru necurățiia ei și s-au înfrînt în curgerea lui, bărbatul au fămêia, și bărbatului carele va dormi cu cêea ce are pre sine».

CAP 16

1. Și grăi Domnul cătră Moisi după ce-au murit cei doi feciori ai lui Aaron, cînd aducea ei foc striin înaintea Domnului și muriră.

2. Și zise Domnul cătră Moisi: „Grăiêște cătră Aa/ron,

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

însă pat de sămînță și să vor scălda cu apă și necurați vor fi păn-în sară.

19. Și muiêrea carcai va fi curînd sînge și va fi cursul ei întru trupul ei 7 dzile va fi întru necurățiia ei. Tot cela ci să va atinge de ea necurat va fi păn-în sară.

20. Și tot pre carele să va culca pre el la necurățiia ei necurat va fi păn-în sară și tot pre carele va ședea pre el necurat va fi.

21. Și tot carele să va atinge de patul ei iș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și necurat va fi păn-în sară.

22. Și tot cela ci să va atinge de tot vasul preste carele va ședea pre el iș va spăla hainele lui și să va scălda cu apă și necurat va fi păn-în sară.

23[22]. Iar de va fi ea în pat sau pre vasul pre carele șade ea, cîndu să va atinge el de ea, necurat va fi păn-în sară.

24[23]. Iar de să va culca cineva cu ea în pat și să va face necurățiia ei preste însul, necurat va fi 7 dzile și tot patul pre carele va dormi pre el necurat va fi.

25[24]. Și muiêre de va cură cursoare de sînge dzile multe nu în vrêmea necurăției ei, macar de va și cură după necurățiia ei, toate dzilele cursorii necurăției ei ca și dzilele necurăției ei, necurată va fi.

26[25]. Și tot patul pre carele va dormi pre el[a] toate dzilele cursorii ei după dzăcêrea necurăției ei va fi la însă și tot vasul pre carele va ședea pre el necurat va fi, după necurățiia cîndu are pre sine.

27[26]. Tot cel ci să atinge de însă necurat va fi și-ș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și necurat va fi păn-în sară.

28[27]. Iar de să va curăți de cursul ei și să vor număra ei 7 dzile și după acêea să va curăți.

29[28]. Și înn-a opta dzi va lua șie doao turturêle au 2 pui de porîmbu și le va aduce pre acêstea la prcutul, la ușa cortului mărturici.

30[29]. Și va face preutul una pentru păcat și alta pentru ardere de tot și să va ruga pentru ea preutul înnaintea Domnului de la cursul necurăției ei.

31[30]. Și nu faceți pre fiii lui Israil feriți den necurățiele lor și nu vor muri pentru necurățiia lor, cîndu vor pîngări ei cortul mărturiei carele iaste întru înșii.

32[31]. Aceasta-i lêgea celui înfrîntu și de va ieși la neștine sămînță de pat ca să s<ă> pîngărească întru însă,

33[32]. Și celia ce are pre sine întru necurățiia ei și s-au înfrîntu întru cursul lui, bărbatul au fămêia, și bărbatul carele va dormi cu cêea ce are pre sine »".

CAP 16

1. Și grăi Domnul cătră Moisi după ce au murit cei 2 feciori a lui Aaron, cîndu aducea ei foc striin înnaintea Domnului și muriră.

2. Și dzise Domnul cătră Moisi : „Grăiêște cătră Aa/ron, fratele tău, și nu între preste

lui sămînță de pat, să se spêle cu apă și să fie necurat pănă seara.

19. Muierii căriia îi va cură sîngele și va fi cúrărea ei în trupul ei 7 zile să fie în spurcăciunea ei [20] și tot ce se va atinge de dînsa necurat va fi pănă seara.

20[21]. Și pre tot pre ce se va culca și pre ce va ședea în cúrărea ei necurat va fi.

21[22]. Și tot cel ce se va atinge de patul ei să spêle hainele sale și să-ș spêle trupul cu apă și să fie necurat pănă seara.

22[23]. Și tot orcine se va atinge de vasul pre carele va ședea să-ș spêle hainele și să se scalde cu apă și să fie necurat pănă seara.

23. Iar de va și fi ea pre pat sau pre dichis pre carele va ședea ea, cînd se va atinge el de dînsa, necurat să fie pănă seara.

24. Iar de se va culca cinevaș cu dînsa în pat și va fi necurățiia ei pre dînsul, necurat să fie acela 7 zile și tot patul pre care se va culca necurat va fi.

25. Și muiêrea căriia-i va cúră cúrărea sîngelui în multe zile, iar nu numai în vrêmea spurcăciunii ei, și de-i va cură după spurcăciunea ei în toate zilele curărea necurăției ei ca și în zilele spurcăciunei ei, necurată să fie.

26. Și tot patul pre care se va culca în toate zilele cúrării ei necurat va fi și tot dichîsul pre care va ședea spurcat va fi, după necurățiila spurcăciunii ei.

27. Și tot cel ce se va atinge de dînsa necurat va fi ; să-ș spêle hainele și să-ș scalde trupul cu apă și să fie necurat pănă seara.

28. Iar de se va curăți de necúrărea ei, să-ș socotească 7 zile și după acêlea să se curățească.

29. Iar a opta zi să ia 2 pui de turturea sau 2 pui de porumb și să-i aducă la preot, la ușile cortului mărturiei.

30. Și să facă preotul 1 pentru greșală, altul spre arderea de tot și să se roage preotul pentru dînsa înaintea Domnului de cúrărea necurăției ei.

31. Și să faceț pre feciorii lui Israil să se teamă și să se ferească de necurățiile lor și nu vor muri pentru necurățiia lor, cînd vor pîngări ei cortul mărturiei care iaste între dînșii.

32. Aceasta iaste lêgea celui ce-ș va vărsa sămînța de va cúră cuiva sămînța de pat dentr-însul ca să se pîngărească într-însa,

33. Și ceiia ce-i va cúră sîngele în spurcăciunea ei și cela ce-ș va vărsa sămînța cu cúrărea sa, partea bărbătească sau muiereas-că, și bărbatul carele se va culca cu muiêrea care are pre sine necurăție».

CAP 16

1. Și grăi Domnul către Moisei după moartea celor 2 feciori ai lui Aáron, deaca aduseră foc strein înaintea Domnului și periră.

2. Și zise Domnul lui Moisei : „Grăiêște frăține-tău, lui Aá/ron, și-i zi să nu între

sa și s-a petrecut o scurgere de sămînță, ei să se spele amîndoi cu apă și vor fi necurați pînă seara.

19. Femeia care va avea o scurgere, și anume o scurgere de sînge din trupul ei, să rămînă șapte zile în stare de necurățenie. Oricine se va atinge de ea va fi necurat pînă seara.

20. Orice pat în care se va culca ea în timpul necurățeniei ei va fi necurat ; orice lucru pe care se va așeza ea va fi necurat.

21. Oricine se va atinge de patul ei să-și spele veșmintele, să se scalde în apă și va fi necurat pînă seara.

22. Oricine se va atinge de vreun lucru pe care s-a așezat ea să-și spele veșmintele, să se scalde în apă și va fi necurat pînă seara.

23. Dacă se află ceva pe patul ei sau pe lucrul pe care s-a așezat ea, oricine va atinge aceste lucruri va fi necurat pînă seara.

24. Dacă se culcă un bărbat cu ea și va fi atins de necurățiia femeii, acest bărbat va fi necurat timp de șapte zile și orice pat în care se va culca el necurat va fi.

25. Dacă unei femei îi va curge sînge timp de mai multe zile în afara sorocului ei obișnuit, sau dacă scurgerea va dura mai mult decît de obicei, atunci ea va fi necurată tot timpul acestei scurgeri, ca în zilele sorocului ei.

26. Orice pat în care ea va dormi în zilele acestei scurgeri va fi ca și patul din vremea sorocului ei ; orice lucru pe care ea se va așeza va fi necurat ca și în zilele sorocului ei.

27. Oricine se va atinge de aceste lucruri va fi necurat ; să-și spele veșmintele, să se scalde în apă și va fi necurat pînă seara.

28. După ce se va curăți de scurgeria ei, să numere șapte zile și după aceea va fi curată.

29. În ziua a opta, să ia două turturele sau doi pui de porumbel și să-i aducă preotului, la ușa cortului întîlnirii.

30. Preotul să le jertfească astfel : una ca jertfă pentru păcat și cealaltă ca ardere de tot. Și să facă preotul ispășire pentru ea înaintea Domnului, pentru scurgerea ei.

31. Așa să feriți pe fiii lui Israel de necurățeniile lor, ca să nu moară din pricina necurățiilor lor dacă ar pîngări cortul întîlnirii, care se află în mijlocul lor.

32. Aceasta este legea pentru bărbatul care are o scurgere oarecare și pentru acela care are o scurgere de sămînță prin care ajunge necurat,

33. Ca și pentru femeia care se află în sorocul ei lunar, pentru bărbatul sau femeia care au o scurgere și pentru bărbatul care se culcă cu o femeie necurată.»"

CAP. 16

Ziua ispășirii

1. Și a vorbit Domnul lui Moise, după moartea celor doi fii ai lui Aaron, care au adus înaintea Domnului foc străin și au murit.

2. Și a zis Domnul lui Moise : „Spune-i fratelui tău Aa/ron să nu intre oricînd în-

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 82, col. II

frate-tău, și nu între preste tot ceasul la sfînt mai înlăuntru de acoperemînt în fața acoperemîntului care iaste preste chivotul mărturiei și nu va muri, pentru că întru nor mă voiu arăta pre jîrtăvnic.

3. Așa va întra Aaron la sfînt : cu vițel den vaci pentru greșală și berbêce la ardere de tot.

4. Și în haină de in sfințită să va îmbrăca și nădragi de in vor fi peste trupul lui și cu brîu de in se va încinge și chivără de in își va pune, haine sfinte sînt, și-ș va spăla cu apă tot trupul lui și va îmbrăca acâstea.

5. Și de la adunarea fiilor lui Israil va lua doi țapi den capre pentru păcat și un berbêce pentru ardere de tot.

6. Și va aduce Aaron vițelul cel pentru greșala, cela al lui, și se va ruga pentru el și pentru casa lui.

7. Și va lua cei doi țapi și-i va pune pre ei naintea Domnului, lîngă ușa cortului mărturiei.

8. Și va pune Aaron pre cei doi țapi sorți : un sort Domnului și alt sort celui de slobozit.

9. Și va aduce Aaron țapul pre carele au venit pre el sortul Domnului, și-l va aduce pentru greșală,

10[9]. Și țapul pre carele va veni pre el sortul celui de slobozit [10] îl va pune viu înaintea Domnului, ca să să roage pentru el, pentru ca să-l trimiță pre el la slobozenie și-l va lăsa pre dînsul în pustie și va lua țapul pre dînsul fărădelegile lor la pămînt neumblat.

11. Și va aduce Aaron vițelul cel pentru greșală al lui și se va ruga pentru el și pentru casa lui și va junghea vițelul cel pentru greșală al lui.

12. Și va lua cățiia plină de cărbuni de foc den jîrtăvnicul ce iaste înaintea Domnului.

13. Și-ș va umplea mînile de tămîia tocmirii măruntă și va aduce mai înlăuntru de acoperemînt și va pune tămîia preste foc înaintea Domnului și va acoperi fumul tămîiei jîrtăvnicul cel preste mărturii și nu va muri.

14. Și va lua den sîngele vițelului și va stropi cu dêgetul preste jîrtăvnic cătră răsărit de cătră fața acoperemîntului, va stropi de 7 ori den sînge cu dêgetul lui.

15. Și va junghea țapul cel pentru păcat cel de la norod înaintea Domnului și va băga den sîngele lui mai înlăuntru de acoperemînt și va face sîngele lui în ce chip au făcut sîngele vițelului și va stropi sîngele lui preste jîrtăvnic de cătră fața jîrtăvnicului.

16. Și va ruga pre sfîntul pentru necurățiile fiilor lui Israil și de strîmbătățile lor pentru toate greșalele lor ; și așa va face cortului mărturiei cei urzite în mijlocul necurățiii lor.

17. Și tot omul nu va fi în cortul mărturiei mergînd el ca să să roage la sfînt până va ieși și se va ruga pentru sine și pentru casa lui și pentru toată adunarea lui Israil.

18. Și va ieși pre jîrtăvnicul carele iaste înaintea Domnu-

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

tot ceasul la sfintu mai inlontru de acoperemintu in fața acoperemintului care iaste preste săcriiul mărturiei și nu va muri, pentru că intru nor mă voi afla pre acoperemint.

3. Așea va intra Aaron la sfintu : cu un viță̆l den vaci [1] pentru greșeale și berbêci pentru ardere de tot.

4. Și haină de in sfințită să va imbrăca și nădragi de in vor fi preste trupul lui și briu de in să va incinge și chivără de in îș va pune in cap, haine svinte sintu, și să va spăla cu apă tot trupul lui și le va imbrăca pre acêstea.

5. Și de la adunarea fiilor Israil [2] va lua 2 țapi den capre pentru păcat și un berbêce pentru ardere de tot.

6. Și va aduce Aaron viță̆lul cel pentru greșeală, cela al lui, și să va ruga pentru el și pentru casa lui.

7. Și va lua pre cei 2 țapi și-i va pune pre ei innaintea Domnului, lingă ușea cortului mărturiei.

8. Și va pune Aaron pre cei 2 țapi sorți: sorțu unul Domnului și sorțul unul celui de slobodzit.

9. Și va aduce Aaron țapul pre carele au venit pre insul sorțul Domnului, și va aduce pentru greșeale.

10[9]. Și pre țapul pre carele va veni preste el sorțul celui de slobodzit [10] îl va pune viu innaintea Domnului ca să s<ă> roage preste el pentru ca să-l trimiță pre insă la slobodzenie și-l va lăsa pre insă in pustiiu și va lua țapul pre insul fărdelegile lor la pămintu necălcat.

11. Și va aduce Aaron viță̆lul cel pentru greșeale al lui și să va ruga pentru eluș și pentru casa lui și va junghea pre viță̆l cel pentru greșeale lui.

12. Și va lua cădelnița[3] plină de cărbuni de foc den jirtăvnicul ce iaste innaintea Domnului.

13. Și-ș va implea minule de tămiie tocmire mănuntă și va aduce mai inlontru decit acoperemintul și va pune tămiie preste foc innaintea Domnului și va acoperi fumul tămiiei acoperemintul cel preste mărturii și nu va muri.

14. Și va lua den singele viță̆lului și va stropi cu dêgetul pre jirtăvnic către răsărit de către fața acoperemintului, de 7 ori va stropi den singe cu dêgetul lui.

15. Și va junghea țapul cel pentru păcat cel de la nărod innaintea Domnului și va băga den singele lui mai inlontru decit acoperemintul și va face singele lui in ce chip au fostu singele viță̆lului și va stropi den singele lui pre acoperemint de către fața acoperemintului.

16. Și va ruga sfintul pentru [4] necurățiele fiilor lui Israil și de strimbătățile lor pentru toate greșêle <le> lor; și așea vei face cortului mărturiei cei urdzite in mijlocul necurăției lor.

17. Și tot omul nu va fi in cortul mărturiei mergindu el ca să s<ă> roage la sfintu păn-va ieși și să va ruga pentru sine și pentru casa lui și pentru toată adunarea lui Israil.

18. Și va ieși/pre jirtăvnic carele iaste

preste toată vrêmea in sfinta inlăuntrul zăvêsei inaintea fêței curățirei carea inaintea sicriului mărturiei iaste, să nu moară, că in nor mă voiu arăta pre acoperemint.

3. Și așa să intre Aáron in sfinta : cu viței den cireadă pentru păcat și berbêce pentru ardere de tot.

4. Și să se imbrace in haină de pinză den sfintă și nădragi de pinză să fie pre trupul lui și cu briu de pinză să se incingă și işlic de pinză să-ș puie in cap, că haine sfinte sînt, și să-ș scalde tot trupul cu apă și să se imbrace intr-insele.

5. Și să ia de la toată adunarea feciorilor lui Israil 2 țapi den capre pentru păcat și un berbêce in arderea de tot.

6. Și să aducă Aáron vițeĭul care iaste pentru greșala sa și să se roage pentru sine și pentru casa lui.

7. Și să ia 2 țapi și să-i puie inaintea Domnului la ușile cortului mărturiei.

8. Și să arunce Aaron sorți pre amîndoi țapii: un sort al Domnului, iar alt sort al slobozirei.

9. Și să aducă Aáron țapul pre care au căzut sortul Domnului și să-l aducă pentru greșală.

10. Iar țapul pre care au căzut soarta slobozirei să-l puie inaintea Domnului viu, ca să se roage de dinsul, și ca să-l sloboaze in slobozire și să-l sloboază in pustie și să ia țapul asupra lui fărădelegile lor in pămint neumblat.

11. Și să aducă Aáron vițeĭul carele iaste pentru greșala sa și să se roage pentru sine și pentru casa sa și să junghe vițeĭul carele iaste pentru păcatul lui.

12. Și să ia căției plină de cărbuni de foc de la altariul care iaste inaintea Domnului.

13[12]. Și să-ș umple măinele de tămîie tocmită, curată, și să o aducă inlăuntru supt acoperemint [13] și să puie tămîia pre cărbuni inaintea Domnului și va acoperi fumul tămîiei acoperemintul care iaste preste mărturiia lor și nu va muri.

14. Și să ia den singele vițeĭului și să stropească cu dêgetul spre curățire spre răsărit inaintea fêței curățirei și să stropească de șapte ori den singe cu dêgetul său.

15. Și să junghe țapul carele iaste pentru păcat cel de nărod inaintea Domnului și să ducă den singele lui inlăuntru supt zăvasă și să facă singelui lui cum au făcut singelui vițeĭului și să stropească cu singele lui altariul inaintea curățirii.

16. Și să curățească sfintul den sfinte den necurățiile feciorilor lui Israil și den nedireptățile lor de toate necurățiile lor; și așa să faci cortul mărturiei carele iaste urzit intr-inșii pren mijlocul necurăției lor.

17. Și nici un om să nu fie in cortul mărturiei cînd va mèrge el in sfînt să se roage pănă ce va ieși și să se roage pentru sine și pentru casa sa și pentru toată strînsura feciorilor lui Israil.

18. Și să ia/să la altar carele iaste inaintea

lăuntrul sfîntului lăcaș, dincolo de perdea, inaintea capacului de aur care se află pe chivot, ca să nu moară; căci mă voi arăta intr-un nor deasupra capacului.

3. Aaron va intra la sfîntul lăcaș astfel: cu un june drept jertfă pentru păcat și un berbece pentru arderea de tot.

4. Să se imbrace cu tunica de in sfințită și să-și acopere trupul cu nădragi de in; să-și incingă brîul de in și să-și acopere capul cu mitra de in. Acestea sînt veșmintele sfinte cu care se va imbrăca după ce-și va spăla cu apă tot trupul.

5. De la adunarea fiilor lui Israil să primească doi țapi ca jertfă pentru păcat și un berbece pentru arderea de tot.

6. Apoi Aaron să-și aducă juncul său ca jertfă pentru păcat și să facă ispășire pentru el și pentru casa lui.

7. Să ia cei doi țapi și să-i înfățișeze inaintea Domnului, la ușa cortului intîlnirii.

8. Să arunce Aaron sorții pentru cei doi țapi: un sorț pentru Domnul și un sorț pentru Azazel.

9. Să ia Aaron țapul pe care a căzut sorțul pentru Domnul și să-l înfățișeze ca jertfă pentru păcat.

10. Iar țapul pe care a căzut sorțul pentru Azazel să fie adus viu inaintea Domnului, ca să se facă ispășire și să fie alungat in pustiu, pentru Azazel.

11. Aaron să aducă juncul drept jertfă pentru păcatul său și să facă ispășire pentru el și pentru casa lui. Să injunghie juncul adus ca jertfă pentru păcatul său.

12. Să ia o cădelniță plină cu cărbuni aprinși de pe altarul de dinaintea Domnului și doi pumni cu tămîie inmiresmată mărunțită. Să ducă lucrurile acestea dincolo de perdea.

13. Să pună tămîia deasupra focului dinaintea Domnului, așa incît fumul tămîiei să acopere capacul de aur de pe chivotul mărturiei, ca să nu moară.

14. Să ia din singele juncului și să stropească cu degetul spre latura dinspre răsărit a capacului de aur; să stropească apoi de șapte ori cu degetul, cu singe, inaintea capacului de aur al chivotului.

15. Și să injunghie țapul adus ca jertfă pentru păcatul poporului și să-i aducă singele inlăuntru, după perdea. Cu acest singe să facă la fel cum a făcut cu singele juncului, adică să-l stropească spre capacul de aur și deasupra capacului de aur al chivotului.

16. Așa să facă ispășire pentru sfîntul lăcaș, din pricina necurățiilor fiilor lui Israel, a nelegiuirilor și a tuturor păcatelor lor; tot astfel să facă și pentru cortul intîlnirii, care se află cu ei in mijlocul necurățiilor lor.

17. Să nu fie nimeni in cortul intîlnirii, de cînd va intra Aaron ca să facă ispășirea in sfîntul lăcaș și pînă cînd el va ieși. Să facă ispășire pentru sine și pentru casa lui și pentru intreaga adunare a lui Israel.

18. Apoi să iasă /la altarul care se află

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 83, col. I

пре сжртовникꙋ карле жіте фнаннтꙋ дмнꙋ
лꙋй, шн себа рꙋга пре джнсꙋл, шн вла
ꙋле внцелꙋлꙋй, шн дін сжнеле цапꙋлꙋй, шн ва
пꙋне преste коарнеле жртовникꙋлꙋй фпрежр.
Ѳ Шн вастропн преste ел дін сжнеле кꙋ дегетꙋл
лꙋй де, ζ, ори, шнл ва кꙋрци пре ел, шн ва
сфнци пре ел, дін нечꙋрцнле фнлор лꙋй Ісраил.
К Шн васкврши рꙋгжндꙋ сфнтꙋл, шн кортꙋл
мрторіей, шн жртовникꙋл, шн пентрꙋ пре
осци вакрци, шн вла адꙋче пре цапꙋл чел вꙋ.
КА Шн вапꙋне ааронь амжндоао мжнле лꙋй преste
капꙋл цапꙋлꙋй челꙋй вꙋ, шн ва рскꙋмпра
преste ел, тоате фрделеціле фнлор лꙋй Ісраил,
шн тоате стржмбтцніле лор, шн тоате пре
шлеле лор, шн ле ва пꙋне пре ле пре капꙋл ца
пꙋлꙋй челꙋй вꙋ, шнл ва тримите кꙋмжнь де
КВ омь гата фпустіе. Шн ва лꙋа цапꙋл
преste ел фрделеціле лор ла пмжнтꙋ неко
КГ нат, шн ва тримите пре цап ла пустіе. Шн
ва фтра ааронь ла кортꙋл мрторіей, шн се
ва дезбрка дескмжнтꙋл чел де нінь каре ал
фкесть фкеркат фтржндꙋ ел ла сфнть, шнл
КД вапꙋне пре ел аколо. Шнва спла трꙋпꙋл
лꙋй кꙋ апе фнтр сфнть, шн себа фкерка фкеш
мжнтꙋл лꙋй, шн ешіндꙋ вафаре ардеріле челе
детот алелꙋй, шн прінмніле челе де тот але
нородꙋлꙋй, шн себа рꙋга пентрꙋ ел, шн пен
трꙋ каса лꙋй, шн пентрꙋ нородꙋ кашн пентрꙋ
КЕ пресоцн. Шн сфꙋ чел пентрꙋ пкат фн
КS ва адꙋче пре жртовник. Шн чел чева сло
бозі пре цапꙋл чел осебнт ллеаре, фшка спз
ле хаінеле лꙋй, шнш васпла трꙋпꙋлꙋй кꙋ а
КZ пе, шн дꙋпе ачеа ва фтра фтабръ. Шн
вцелꙋ чел пентрꙋ пкат, шн цапꙋл чел пен
трꙋ пкат, кръра сжнгеле лор ел ал адꙋсе фнз
ꙋнтрꙋ касъ-трооае фнл сфнть, вор скоате пре
ле афар дін табръ, шн вор ард пре дінселе
фок, шн пеіеле лор шн кърнꙋрле лор, шн балега
КН лор. Ел чел чева ард пре ле, фшка спе
ле хаінеле лꙋй, шнш васпла трꙋпꙋл лꙋй кꙋ
апе, шн дꙋпе ачеа ва фтра фтабръ.
КѲ Шн кафн ачаста воао делегі вчніче, фнꙋна
лунпе фзече але лꙋній, съ семерніцъ сфлетеле
воастре, шн тот лукрꙋл стрнъ фчіцн, чел де
лок, шн чел немрнік ві жіте лжнтрꙋ воі.
Л Пентрꙋ кь фзіоа ачаста себа рꙋга пентрꙋ во
касъ курци пре воі дін тоате пкателе во
стре, фнаннтфе дмнꙋлꙋй, шн вві курци.
ЛА Симбетеле симбетелор одихнъ ва фі ачаста
воао, шн вці смері сфлетеле воастре, делегі
ЛВ вчніче. Себа рꙋга преотꙋл пе карел ва
сфнци пре дінсꙋл, шн пе карел ва сквршн мж
нле лꙋй, каре прецскь ел дꙋпе татꙋл лꙋй,
шн себа фкерка кꙋ весмжнтꙋл чел де нінь ал
ЛГ лꙋй, весмжнтꙋл чел сфнть. Шн ва курга
пре сфнтꙋл сфнтꙋлꙋй, шн кортꙋл мрторіей,
шн жртовникꙋл ва курга, шн пентрꙋ преоци,
ЛД шн пентрꙋ тоатъ адꙋнаре себа рꙋга. Шн ва
фі ачаста воао делегі вчніче, касъ-ръ рꙋга

lui şi se va ruga pre dînsul şi va lua den sîngele viţelului şi den sîngele ţapului şi va pune preste coarnele jîrtăvniculuі împrejur.

19. Şi va stropi preste el den sînge cu dêgetul lui de 7 ori şi-l va curăţi pre el şi va sfinţi pre el den necurăţiile fiilor lui Israil.

20. Şi va săvîrşi rugînd sfîntul şi cortul mărturiei şi jîrtăvnicul şi pentru preoţi va curăţi şi va aduce pre ţapul cel viu.

21. Şi va pune Aaron amîndoao mînile lui preste capul ţapului celui viu şi va răscumpăra preste el toate fărădelegile fiilor lui Israil, şi toate strîmbătăţile lor şi toate greşalele lor şi le va pune pre êle pre capul ţapului, celui viu şi-l va trimite cu mînă de om gata în pustie.

22. Şi va lua ţapul preste el fărădelegile lor la pămînt necălcat şi va trimite pre ţap la pustie.

23. Şi va întra Aaron la cortul mărturiei şi se va dezbrăca de veşmîntul cel de in carele au fost îmbrăcat întrînd el la sfînt şi-l va pune pre el acoló.

24. Şi-ş va spăla trupul lui cu apă în loc sfînt şi se va îmbrăca în veşmîntul lui şi, ieşind, va face arderile cêle de tot ale lui şi priimirile cêle de tot ale norodului şi se va ruga pentru sine şi pentru casa lui şi pentru norod, ca şi pentru preoţi.

25. Şi seul cel pentru păcat îl va aduce pre jărtăvnic.

26. Şi cela ce va slobozi pre ţapul cel osebit la lăsare îş va spăla hainele lui şi-ş va spăla trupul lui cu apă şi după acêea va întra în tabără.

27. Şi viţelul cel pentru păcat şi ţapul cel pentru păcat, cărora sîngele lor s-au adus înlăuntru ca să se roage în cel sfînt, vor scoate pre êle afară den tabără şi vor arde pre dînsele în foc şi pieile lor, şi cărnurile lor, şi balega lor.

28. Iară cela ce va arde pre êle îş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul lui cu apă şi după acêea va întra în tabără.

29. Şi va fi aceasta voao de lêge vêcinică. În luna a şaptea, în zêce ale lunii, să smeriţ sufletele voastre şi tot lucrul să nu faceţi cel de loc şi cel nemêrnic ce iaste lîngă voi.

30. Pentru că în zioa aceasta se va ruga pentru voi ca să curăţască pre voi den toate păcatele voastre înaintea Domnului şi vă veţ curăţi.

31. Simbetele simbetelor odihnă va fi aceasta voao şi veţ smeri sufletele voastre de lêge vêcinică.

32. Se va ruga preotul pre carele vor unge pre dînsul şi pre carele vor săvîrşi mînile lui ca să preoţască el după tatul lui şi se va îmbrăca cu veşmîntul cel de in al lui, veşmîntul cel sfînt.

33. Şi va ruga pre sfîntul sfîntului şi cortul mărturiei şi jîrtăvnicul va ruga şi pentru preoţi şi pentru toată adunarea se va ruga.

34. Şi va fi aceasta voao de lêgea vêcinică ca să vă rugaţi pentru fiii lui Israil de toate păcatele lor". O dată

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

înnaintea Domnului și să va ruga preste el, și va lua den singele viţălului și den singele ţapului și va pune preste coarnele jirtăvnicului înpregiur.

19. Și va stropi preste el den sînge cu dêgetul lui de șeapte ori și-l va curăți pre el <și-l va sfinți pre el> [5] den necurățiile fiilor Israil [2].

20. Și va săvîrși rugîndu sfîntul și cortul mărturiei și jirtăvnicul și pentru preuți va curăți și va aduce pre ţapul cel viu.

21. Și va pune Aaron mâinile lui pre amîndoao preste capul ţapului celui viu și va mărturisi preste el toate fărdelegile a fiilor lui Israil și toate strîmbătăţile lor și toate greșealele lor și le va pune pre êle preste capul ţapului celui viu și-l va trimite cu mîna unui om gata în pustiiu.

22. Și va lua ţapul preste el fărdelegile lor la pămînt necălcat și va trimite pre ţap la pustiiu.

23. Și va întra Aaron la cortul mărturiei și să va dezbrăca de veșmîntul cel de în carele au fost înbrăcat întrîndu el la sfîntu și o va pune pre însă acolo.

24. Și-ș va spăla trupul lui cu apă în loc sfîntu și să va înbrăca [2] văşmîntul lui și, ieșindu, va face arderile lui cêle de tot și priimirile cêle de tot a nărodului și să va ruga pentru eluș și pentru casa lui și pentru nărodu, ca și pentru preuți.

25. Și săul cel pentru păcate îl va aduce pre jirtăvnic.

26. Și cela ce va slobodzi pre ţap pre cel usăbit la lăsare îș va spăla hăinele lui și-ș va spăla trupul lui cu apă și după acêea va întra în tabără.

27. Și viţălul cel pentru păcat și ţapul cel pentru păcat, cărora sîngele lor s-au adus înlontru ca să s<ă> roage întru cel sfîntu, le vor scoate pre êle afară den tabără și le vor arde pre înse întru foc și pieile lor și cărnurile lor și balega lor.

28. Iar cela ce le arde pre êle îș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și după acêea va întra înlontru în tabără.

29. Și va fi aceasta voaă de lêge vêcinică. În luna a șeaptea, în 10 a lunei, să smeriți sufletele voastre și tot lucrul să nu faceți cel den pămîntu și cel nemêrnic cela ce iaste lîngă voi.

30. Pentru că întru dzua aceasta să va ruga pentru voi ca să vă curățască pre voi de toate păcatele voastre înnaintea Domnului și <vă> [6] veți curăți.

31. Simbete simbetilor odihnă va fi aceasta voao și veți smeri sufletile voastre de lêge vêcinică.

32. Să va ruga preutul pre carele vor unge pre însul și pre carele vor săvîrși mâinile lui ca să slujască el după tatăl lui și să va înbrăca cu văşmîntul cel de în al lui, văşmîntul cel sfîntu.

33. Și va ruga pre sfîntul sfîntului și cortul mărturiei și jirtăvnicul va ruga și pentru preuți și pentru toată adunarea să va ruga.

34. Și va fi aceasta voaă de lêge vêcinică ca să vă rugați/pentru fiii lui Israil de toate

Domnului și să se roage pentru sine și să ia den sîngele viţelului și den sîngele ţapului și să puie împrejur pre cornurile altariului.

19. Și să stropească cu dêgetul lui de 7 ori den sînge și să-l curățească și să-l sfinţească den necurățiile feciorilor lui Israil.

20. Și să săvîrșască rugînd sfințirea lor și cortul mărturiei și altariul și pentru preoți va curăți și să aducă ţapul cel viu.

21. Și să-ș puie Aáron mâinile amîndoaoă pre capul ţapului celui viu și să mărturisească pre dînsul toate fărădelegile feciorilor lui Israil și toate nedireptăţile lor și toate greșalele lor și să le puie pre capul ţapului celui viu și să-l trimiță cu mîna omului celui gătit în pustie.

22. Și va lua ţapul pre sine nedireptăţile lor în loc neumblat și să sloboază ţapul cel viu în pustie.

23. Și să între Aáron în cortul mărturiei și să dăzbrace hainele cêle de pînză de în de pre sine în care se va fi îmbrăcat cînd va întra în sfințire să le lase acolo.

24. Și să spêle trupul lui în apă în loc curat și să se îmbrace în hainele sale și, ieșind, să facă arderea sa cea de tot și a oamenilor [25] și să se roage pentru sine și pentru casa lui și pentru nărod, ca și pentru preoț.

25. Și seul cel pentru păcat îl va pune pre altar.

26. Iară cela ce va slobozi ţapul slobozirei întru slobozire să-ș spêle hainele și să-ș scalde trupul cu apă și după acêstea să meargă în tabără.

27. Iar viţelul cel pentru păcat și ţapul cel pentru păcat, al cărora sînge se-au dus să curățească în locul cel sfînt, să se scoată dennafară de tabără și le vor arde în foc, și pieile lor, și carnea lor, și balega lor.

28. Și cela ce le va arde să-ș spêle hainele și să-ș scalde trupul cu apă și după aceasta să între în tabără.

29. Și să fie voaoă aceasta în lêge vêcinică. În luna a 7, în zêce ale lunii, să smeriț sufletele voastre și nice un lucru să nu faceț, nice moșteanic, nice vineticul carele lăcuiêște la voi.

30. Că în zioa acêea se va ruga pentru voi și voi vă veț curăți de toate păcatele voastre înaintea Domnului și veț fi curat.

31. Simbăta simbetelor aceasta să fie voaoă odihnă, smeriț sufletele voastre, lêge vêcinică.

32 Și se va ruga preotul pentru dînsele cela ce-l vor unge și celuia ce-i sînt mâinile săvîrșite să junghe el după tată-său și să se îmbrace în hainele lui cêle de pînză de în, hainele cêle sfinte.

33. Și să roage sfîntul sfîntului și cortul mărturiei și altariul va ruga și pentru preoț și pentru tot nărodul să roage.

34. Și să fie voaoă aceasta lêge vêcinică a vă ruga/pentru feciorii lui Israil, pentru

în faţa Domnului și să facă ispășire pentru aceasta; să ia din sîngele junculuì și din sîngele ţapului și să ungă de jur împrejur coarnele altarului.

19. Să stropească de șapte ori cu degetul din acel sînge peste altar; să-l curețe și să-l sfinţească din pricina necurățiilor fiilor lui Israel.

20. Și să termine de săvîrșit ispășirea pentru sfîntul lăcaș, pentru cortul întîlnirii și pentru altar; apoi să aducă ţapul cel viu.

21. Aaron să-și pună amîndouă mîinile pe capul ţapului celui viu și să mărturisească asupra lui toate nedreptăţile fiilor lui Israel, toate fărădelegile și păcatele lor. Să le pună pe capul ţapului și apoi să-l izgonească în pustiu printr-un om pregătit anume pentru acesta.

22. Și ţapul va lua asupra lui toate păcatele lor, ducîndu-le într-un ţinut neumblat; ţapul să fie izgonit în pustiu.

23. Apoi Aaron să intre în cortul întîlnirii și să se dezbrace de veșmintele de în, cu care se îmbrăcase cînd a intrat în sfîntul lăcaș, și să le lase acolo.

24. Să-și spele trupul cu apă într-un loc sfînt și să se îmbrace din nou cu veșmintele sale obișnuite. După aceea, să iasă afară, să aducă ardere de tot pentru sine și ardere de tot pentru popor și să facă ispășire pentru sine, pentru casa lui și pentru popor.

25. Iar grăsimea jertfei pentru păcat să o ardă pe altar.

26. Omul care a izgonit ţapul pentru Azazel să-și spele hainele și să-și scalde trupul în apă; după aceea să intre în tabără.

27. Juncul jertfei pentru păcat și ţapul jertfit pentru păcat, al căror sînge a fost adus în sfîntul lăcaș pentru săvîrșirea ispășirii, să fie scoși afară din tabără și să se ardă în foc paiele, carnea și balega lor.

28. Omul care le va arde să-și spele hainele și să-și scalde trupul în apă și după aceea să intre în tabără.

29. Acesta va fi pentru voi o lege veșnică. În luna a șaptea, în ziua a zecea a lunii, să vă smeriți sufletele și să nu faceți nici un fel de lucrare, nici cel de-al casei și nici străinul care locuiește între voi.

30. Căci în această zi se va face ispășire pentru voi, ca să fiți curățiți; de toate păcatele voastre veți fi curățiți înaintea Domnului.

31. Această zi va fi pentru voi cea mai însemnată zi de de odihnă, ca să vă smeriți sufletele. Acesta va fi o lege veșnică.

32. Ispășirea să o săvîrșească preotul care a fost miruit și care a fost sfințit ca să urmeze la preoție tatălui său; el să se îmbrace cu veșmintele de în, veșmintele cele sfinte.

33. Să facă ispășire pentru sfîntul lăcaș, pentru cortul întîlnirii și pentru altar și să mai facă ispășire pentru preoți și pentru întreaga adunare.

34. Aceasta va fi pentru voi o lege veșnică :/să faceți o dată pe an ispășirea păcatelor

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 83, col. II

пѣнтрꙋ фінїй лꙋй їсраиль детоате пъкателе лор,
одатъ ѳтрꙋй ѧнь съвафате, дꙋпъкꙋм порꙋнчи
домнꙋлꙋй мовси,

КАП 31

ѯ. Ши грѣи домнꙋл кътрѣ мовсей зикѧнд. ѯ
Грѣеще кътрѣ ааронь ши кътрѣ фінїй ѯ
лꙋй, ши кътрѣ тоци фінїй лꙋй їсраиль,
ши кей зиче кътрѣ ей, ачеста е кꙋвѧн
тꙋл каре ау порꙋнчит домнꙋл зикѧнд,
Ом, ом, ден фінїй лꙋй їсраи, ау ден немѣр ѱ
нитїй каре се афле ѳтревин, каре ва жертѳ
вицел, ау оае, ау капрѣ ѳтабърѣ, ши каре ле
ва жертѳ афарѣ ден табърѣ. Ши ла оу ѱ
ша кортꙋлꙋй мъртꙋрїей нꙋва адꙋче, ка съ сѳфе
кте прѣ ардере де тоте, ау демънтꙋире домн
лꙋй прїимите ѳтрꙋ мирос дежꙋте мироснре,
ши каре ле ва жертѳ афарѣ, ши ва оушa кортꙋ
лꙋй мъртꙋрїей нꙋ сѳа адꙋче прѣ, каре адꙋке
дарь домнꙋлꙋй ѳтотрива кортꙋлꙋй мъртꙋрїей,
сѧнце себе сокоти сѳмꙋлꙋй ачелꙋа, сѧнце ау
въсѣрѣ, перѧна сꙋфлетꙋлꙋй ачелꙋа ден нородꙋл
лꙋй. Пѣнтрꙋ каре адꙋке фінїй лꙋй їсраиль ѳ
жертвеле лор, каре бор жертѳ ей ѳкѧмпи,
ши ле кор адꙋче прѣ але домнꙋлꙋй, ла оушле кор
тꙋлꙋй мъртꙋрїей къторе преоцї, ши жертѳ
демънтꙋире домнꙋлꙋй ачеста. Ши ва въ ѵ
сѣ преоцꙋл сѧнцеле прѣ жертѳвникь ѳтрекъ
ѳнаинтѣ домнꙋлꙋй, лѧнгѣ оушa кортꙋлꙋй мъ
тꙋрїей, ши ва адꙋче сѣнѣ ла мирос дежꙋте ми
росне домнꙋлꙋй. Ши нꙋвор май жертѳ ѯ
жертвеле лор челор ѳдешъчꙋн, лакарїй ей кꙋр
веск дꙋпрѣ дѧншїй, лѣце ветъникь вѳфи вѳлсо
ѳтрꙋ семнꙋцїнле вѳлстре. Ши веци зиче ѳ
къторе ей оме, оме, ден фінїй лꙋй їсраиль,
ау ден фінїй челор немѣрнични каре се афле ѳтр
вин, каре ва фаче ардере дестоте ау жертѳ.
Ши ла оушa кортꙋлꙋй мъртꙋрїей нꙋва адꙋче ѳ
каспѳнте прѣ ачѣа домнꙋлꙋй, вапердѣ сꙋфлетꙋ
ачѣла ден нородꙋл лꙋй. Ши, ом, ом, ден ѳ
фінїй лꙋй їсраиль, ау ден чей немѣрнични каре се
афле ѳтре вин, каре ва мънка тоте сѧнцеле
ши вин пꙋне сѳрадꙋ мїей прѣ сꙋфлетꙋл чела
че мънънкь сѧнцеле, ши вин пꙋрде прѣ дѧнсꙋл
ден нородꙋл лꙋй. Пѣнтрꙋ кътоте сꙋфле ѧ
тꙋ ѧтот трꙋпꙋ сѧнцеле лꙋй ѧсте, ши еу
лам дат вѳлсо, прѣ жертѳвник сѣ рꙋгъчин
пѣнтрꙋ сꙋфлетеле вѳлстре, пѣнтрꙋ къ сѧнцеле
лꙋй, пѣнтрꙋ сꙋфлете сева рꙋга. Пѣнтрꙋ ѳ
чѣ ам грѣит фінїлор лꙋй їсраиль, тот сꙋ
флетꙋл дінтре вин нꙋва мънкь сѧнце, ши чел
немѣрник каре се афле ѳтре вин нꙋва мънкь
сѧнце. Ши оми, оме, ден фінїй лꙋй їсраи, ѳ
ау ден немѣрнитїй каре се афле ѳтре вин, каре
ле ва вѣна вънат хїарѣ, ау пасере де каре се
мънънкь, ши ва върса сѧнцеле лꙋй ши ва ако
пери прѣ дѧнсꙋл пъмънтꙋл. Пѣнтрꙋ кѣ ѳ
сꙋфлетꙋл ѧтот трꙋпꙋ сѧнцеле лꙋй ѧсте, ши
ам зис фінилор лꙋй їсраиль, сѧнце ѧтот трꙋ
пꙋл сънж мънкаци, пѣнтрꙋ кѣ сꙋфлетꙋл ѧтот

Ни трꙋ

într-un an să va face, după cum porunci Domnul lui Moisi.

CAP 17

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

2. „Grăiêşte cătră Aaron şi cătră fiii lui şi cătră toţi fiii lui Israil şi vei zice cătră ei: Acesta e cuvîntul care au poruncit Domnul zicînd:

3. «Om, om den fiii lui Israil, au den nemêrnicii care se află între voi, carele va junghiia viţel, au oaie, au capră în tabără şi carele va junghiia afară den tabără

4. Şi la uşa cortului mărturiei nu va aduce ca să o facă pre ea ardere de tot, au de mîntuire Domnului priimită întru miros de bună mirosire şi carele va junghiia afară şi la uşa cortului mărturiei nu o va aduce pre ea ca să aducă dar Domnului împotriva cortului mărturiei sînge se va socoti omului aceluia, sînge au vărsat, peri-va sufletul aceluia den norodul lui.

5. Pentru ca să aducă fiii lui Israil jîrtvele lor cîte vor junghiia ei în cîmpi şi le vor aduce pre êle Domnului la uşile cortului mărturiei cătră preot şi jîrtvă de mîntuire Domnului acêstea.

6. Şi va vărsa preotul sîngele pre jîrtăvnic împrejur înaintea Domnului, lîngă uşa cortului mărturiei, şi va aduce seul la miros de bună mirosire Domnului.

7. Şi nu vor mai junghiia jîrtvele lor celor îndeşărţi la carii ei curvescu dupre dînşii, lêge vêcinică va fi voao, întru semînţiile voastre».

8. Şi veţi zice cătră ei: «Om, om den fiii lui Israil, au den fiii celor nemêrnici care să află între voi, carele va face ardere de tot, au jîrtvă

9. Şi la uşa cortului mărturiei nu va aduce, ca să facă pre acêea Domnului va peri sufletul acela den norodul lui.

10. Şi om, om den fiii lui Israil, au den cei nemêrnici care să află între voi, carele va mînca tot sîngele, şi voiu pune obrazul mieu pre sufletul cela ce mînîncă sîngele şi voiu piêrde pre dînsul den norodul lui.

11. Pentru că tot sufletul a tot trupul sîngele lui iaste şi eu l-am dat voao pre jîrtăvnic să vă rugaţi pentru sufletele voastre, pentru că sîngele lui pentru suflet se va ruga».

12. Pentru acêea am grăit fiilor lui Israil: «Tot sufletul dentru voi nu va mînca sînge şi cel nemêrnic care se află între voi nu va mînca sînge.

13. Şi om, om den fiii lui Israil, au den nemêrnicii care să află între voi, carele va vîna vînat, hiară au pasăre de care să mănîncă, şi va vărsa sîngele lui şi va acoperi pre dînsul pămîntul.

14. Pentru că sufletul a tot trupul sîngele lui iaste». Şi am zis fiilor lui Israil: «Sînge a tot trupul să nu mîncaţi, pentru că sufletul a tot/trupul sîngele lui iaste,

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

păcatele lor.“ O dată într-un an să va face după cum porunci Domnul lui Moisi.

CAP 17

1. Și grăi Domnul către Moisi dzicîndu:

2. „Grăiește către Aaron și către fiii lui și către toți fiii lui Israil și vei dzice către ei: Acesta cuvîntu ce au porîncit Domnul dzicîndu:

3. «Om, om den fiii lui Israil, au den nemêrnici ce-s lăcuiți lîngă voi, carele va jiunghea viță, au oaie, au capră în tabără și carele va giunghea afară den tabără

4. Și la ușeà cortului mărturiei nu va aduce ca să o facă pre ea ardere de tot au de mîntuire Domnului priimită întru miros de bună mirosire și carele va junghea afară și la ușea cortului mărturiei nu va aduce pre ea ca să aducă dar Domnului împotriva cortului mărturiei, sînge să va socoti omului aceluia, sînge au vărsat, peri-va sufletul acela den nărodul lui [1].

5. Pentru ca să aducă fiii lui Israil jirtvele lor ca să le giunghe ei la cîmpi și le vor aduce pre êle Domnului la ușile cortului mărturiei către preut și jirtvă de mîntuire Domnului acêstea.

6. Și va vărsa preutul sîngele pre jirtăvnic împregiur înaintea Domnului, lîngă ușa cortului mărturiei, și va aduce săul la miros de bună mirosire Domnului.

7. Și nu vor mai junghea jirtvele lor celor de nimic la carii ei curvăscu dennapoia lor, de lêge vêcinică va fi voă întru seminţiile voastre».

8. Și vei dzice către ei: «Om, om den fiii lui Israil, au den fiii celor nemêrnici ce sîntu lăcuiți lîngă voi <ori carele va> [2] face ardere de tot, au jirtvă

9. Și la ușea cortului mărturiei nu va aduce, ca să facă pre acêea Domnului, va peri sufletul acela den nărodul lui.

10. Și om, om den fiii lui Israil, au den cei nemêrnici ce lăcuiescu lîngă voi, carele va minca tot sîngele, și voi pune obrazul mieu pre sufletul cela ce mănîncă sîngele și voi piêrde pre el [3] dentru nărodul lui [4].

11. Pentru că sufletul a tot trupul sîngele lui iaste și eu l-am dat voaă pre jirtăvnic să vă rugați pentru sufletile voastre, pentru că sîngele lui pentru suflet să va rûga».

12. Pentru acêea am grăit fiilor lui Israil: «Tot sufletul dentru voi nu va minca sînge și cel nemêrnic ce lăcuiêște întru voi nu va minca sînge.

13. Și om, om dentru fiii lui Israil, au dentru nemêrnici ce lăcuiescu întru voi, carele va vîna vînat, jiganie au pasăre care să mănîncă, și va vărsa sîngele lui și-l va acoperi pre însă pămîntul.

14[13]. Pentru că sufletul a tot trupul sîngele lui iaste». Și dziș fiilor lui Israil: «Sînge a tot trupul să nu mîncați, pentru că sufletul a tot / trupul sîngele lui iaste, tot cela ce toate păcatele lor. O dată să faceț într-un an, cum au porîncit Domnul lui Moisei“.

CAP 17

1. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:

2. „Zi lui Aáron și feciorilor lui și tuturor feciorilor lui Israil grăindu-le: Acesta iaste cuvîntul care au porîncit Domnul, zicînd:

3. «Om den feciorii lui Israil sau den streini carei lăcuiesc între voi, care va junghea viței, sau oaie, sau capră în tabără și care va junghea denafară de tabără

4. Și să nu aducă înaintea ușii cortului mărturiei ca să o facă în arderea de tot sau mîntuirei Domnului priimită întru miros de miroseală bună, [5] cine va junghea denafară, și să nu aducă înaintea ușii cortului mărturiei ca să aducă dar Domnului înaintea cortului mărturiei sîngele să se socotească omului aceluia sînge vărsat, [6] să piêie sufletul acela den nărodul său.

5[6]. Ca să aducă feciorii lui Israil darurile lor [7] și de cîte ori vor junghea aceștia la cîmp și le vor aduce la ușa cortului mărturiei la preot și vor pune jărtva mîntuirei Domnului.

6[7]. Și să vêrse preotul sîngele împrejurul altariului înaintea Domnului, la ușile cortului mărturiei, și să rădice seul în mirosul mirosêlei cei bune a Domnului.

7. Și după aceasta să nu mai puie jărtvele lor cêle de nimic la care ei curvesc după dînsele, lêge vêcinică să fie voaoă întru semințiile voastre».

8[7]. Și să zici către dînșii: [8] «Om den feciorii lui Israil sau den vineticii carei vor lăcui între voi, carele va face ardere de tot

9. Și nu va aduce să facă jărtvă la ușile cortului mărturiei Domnului, se va piêrde sufletul acela de la oamenii săi.

10. Fiece om den feciorii lui Israil sau den vineticii carii vor lăcui la voi, carei vor minca fieștece sînge, voiu pune obrazul mieu pre cela ce va minca fieștece sînge și-l voiu piêrde den nărodul său [1].

11. Că sufletul a tot trupul sîngele lui iaste și eu l-am dat voaoă să vă rugați la altariu pentru sufletele voastre, că sîngele în loc de suflet se curățêște».

12. Pentru acêea am zis fecîorilor lui Israil: «Tot sufletul dentru voi să nu mănînce sînge, nice vineticul care va lăcui la voi să nu mănînce sînge.

13. Și om den feciorii lui Israil sau den vineticii carei vor lăcui la voi, de va vîna o fiiară sau o pasăre de cêle ce se mănîncă, (și) [2] va vărsa sîngele ei și-l va acoperi cu pămînt.

14. Că sufletul a tot trupul sîngele lui iaste». Și am zis feciorilor lui Israil: «Aici un sînge nici al unui/trup să nu mîncaț, că pentru fiii lui Israel“. Și Aaron a făcut așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

CAP. 17

Locul de înjunghiere a animalelor pentru jertfă

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicînd-i:

2. „Vorbește lui Aaron și fiilor săi și tuturor fiilor lui Israel și spune-le: Aceasta este porunca pe care ne-a dat-o Domnul spunînd:

3. «Dacă cineva dintre fiii lui Israel sau dintre străinii care locuiesc între voi va înjunghia în tabără sau în afara taberei un junc, o oaie sau o capră,

4. Și nu le va aduce la ușa cortului întîlnirii ca să le înfățișeze ca jertfă pentru arderea de tot sau ca jertfă de mîntuire binc primită, cu mireasmă plăcută înaintea Domnului, sau dacă le va înjunghia în afara taberei și nu le va aduce la ușa cortului întîlnirii ca un dar Domnului, atunci sîngele acesta să se pună în seama acelui om, căci a vărsat sînge. Acel om să fie îndepărtat din neamul lui.

5. De aceea, jertfele pe care ei le înjunghiau pînă acum pe cîmp să le aducă fii lui Israel la preot, înaintea Domnului, la ușa cortului întîlnirii și să le înfățișeze Domnului ca jertfă de pace.

6. Preotul să stropească cu sîngele jertfei de jur împrejur altarul Domnului de la ușa cortului întîlnirii și să ardă grăsimea ca jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.

7. Și ei să nu mai înjunghie jertfele lor pentru demonii cu care se desfrînează. Acesta va fi o lege veșnică pentru toți urmașii lor.»

8. Și să le spui: «Dacă cineva dintre fiii lui Israel sau dintre fiii străinilor care locuiesc între ei va aduce vreo ardere de tot sau o altă jertfă

9. Și nu o va înfățișa ca jertfă pentru Domnul, atunci acel om să fie îndepărtat din neamul lui.

10. Dacă cineva dintre fiii lui Israel sau dintre străinii care locuiesc între ei va minca orice fel de sînge, atunci îmi voi întoarce fața împotriva omului care a mîncat sînge și îl voi îndepărta din neamul lui.

11. Pentru că viața oricărui trup este sîngele lui; eu vi l-am dat vouă pe altar ca să faceț ispășire pentru viețile voastre, căci sîngele face ispășire pentru viață.»

12. De aceea am spus fiilor lui Israel: «Nimeni dintre voi să nu mănînce sînge. Nici străinul care locuiește între voi să nu mănînce sînge.»

13. Dacă cineva dintre fiii lui Israel sau dintre străinii care locuiesc între ei va vîna vreun animal sălbatic sau o pasăre care se mănîncă, atunci să-i verse sîngele și să-l acopere cu pămînt.

14. Pentru că viața oricărui trup este sîngele lui. De aceea am spus fiilor lui Israel: «Să nu mîncați sîngele nici unui/trup, căci

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 84, col. I

тр҃ꙋпꙋ сѣнїлеи аꙋн҃ а҃тѣ, тоѵ҃ чѣла че мъѣнѣ
ѣ҃ нъ пре҃ глъ ва пеpн҃ . Шн҃ тоѵ҃ сѫфлетꙋл нѫ
ре самѣнѣ морцꙋнѣне а҃ꙋ пр҃нѣсъ де гадине, д҃
тр҃ъ пъмънтѣан , а҃ꙋ деи҃ нмѣрнѣчи , фшѣ
спъла хѣнеле аꙋн҃, шнш ва скълда тр҃ꙋпꙋл нꙋ
а҃тъ, шн҃ нкꙋрать вафн҃ пънъ сеаръ, шн҃ нкꙋрат
ѣ҃ вафн҃ . Іар҃ деи҃ ва спъла хѣнеле аꙋн҃, ш
тр҃ꙋпꙋл аꙋн҃ нꙋ ва скълда нꙋ а҃тъ, шнш ва аꙋл
фърь де а҃ѵ҃т аꙋн҃ .

К А П Н҃І

Ши грѣи домнул кътрѣ Моисі зикынд:
Грѣеще фиилор луи Исраил ши вей зиче
кътрѣ дънший, ѣу домнул думнезъул во
стрꙋ . Дупрѣ деприндерile Єгипе
тулуи фнарѣ ѫнде нъмѣнтнтъ фтрꙋ єле
сънт фъчеци, шн҃ дупрѣ деприндерile пъмънтꙋ
луи хананеу, фнарѣ еѵ҃ ем҃ съ прѣ вои аколо,
сънт фъчеци, шн҃ ле легиле лор сънт мѣрчеци .
Жудекъциле мѣле съфъчеци, шн҃ порꙋнцile мѣле
съпъзѣци, шн҃ съ ѵ҃мблаци фтрꙋ ѫле, ѣу домнꙋ
домнъзъул вострꙋ . Шн҃ съ пъзѣци тоате по
рꙋнцile мѣле, шн҃ тоате жудекъциле мѣле, шн҃
съфъчеци прѣ ѫле, карле фъкынд꙽ле оѵ҃мул ва
трѣи фтрънселе, ѣу домнꙋл домнъзъул вострꙋ .
Ом, оѵ҃м, кътрѣ тоате алесале трꙋпꙋлуи съ
нꙋ ва вени ка съ дескоперѣ рꙋшинѣ, ѣу домнꙋл .
Рꙋшинѣ тѵ҃тънтꙋ, шн҃ рꙋшинѣ мꙋмѣи тале
сънт дескоперѣ, пѣнтрꙋ нѣ мꙋмъ ѫлѣ сънт
дескоперѣ рꙋшинѣ ѣн . Рꙋшинѣ мꙋѣрїй тѵ҃
тънтꙋ сънт дескоперѣ, нѣ рꙋшинѣ тълѵ҃
нтꙋ ѫтѣ . Рꙋшинѣ сорорїй тале дѣ
тъ, ѫу дѣмꙋмъ нъскꙋтъ фънꙋнтꙋ, ѫу нъ
скꙋтъ ѫфарь, сънт дескоперѣ рꙋшинѣ лор .
Рꙋшинѣ фѣцїй фїнлуй тꙋ, ѫу ѫфѣцїй фѣ
цїй тале, сънт дескоперѣ рꙋшинѣ лор, нъ ѫтѫ
рꙋшинѣ ѫтѣ . Рꙋшинѣ фѣцїй мꙋѣрїй тѵ҃
тънтꙋ сънт дескоперѣ, сорь де оꙋнъ тътъ
ѫтѣ, сънт дескоперѣ рꙋшинѣ ѣн . Рꙋшинѣ
сорорїй тътънтꙋ сънт дескоперѣ, пѣнтрꙋ
нъ рꙋдъ тътънтꙋ ѫтѣ . Рꙋшинѣ сор
рїй мꙋмѣи тале сънт дескоперѣ, пѣнтрꙋ нъ рꙋ
дъ мꙋмѣи тале ѫтѣ . Рꙋшинѣ фрътелуи
тѵ҃тънтꙋ сънт дескоперѣ, шн҃ ла мꙋѣрѣ луи
сънт ѫтрѣ, пѣнтрꙋ нъ рꙋдъцїи ѫтѣ .
Рꙋшинѣ норорїй тале сънт дескоперѣ, нъфъ
мѣе фїлуй тꙋ ѫтѣ, сънт дескоперѣ рꙋши
нѣ ѣн . Рꙋшинѣ мꙋѣрїй фрънънетꙋ сънт
дескоперѣ, нъ рꙋшинѣ фрънънетꙋ ѫтѣ .
Рꙋшинѣ мꙋѣрїй шн҃ ѫфѣцїи ѣн сънт дескопѣ
фата фетѵ҃луй ѣн , шн҃ пре фата фѣцїи
ѣн сънт ѫн , ка сѵ҃ дескоперѣ рꙋшинѣ лор
рꙋдъцїи сале сънт цїе , пъзънътате ѫтѣ .
Мꙋѣре преste сорѣ сънт ѫи рѣѵ҃нїтоаре ѫмпо
трѣвъ, сѵ҃ дескоперѣ рꙋшинѣ ѣи преste дънса,
ѫнъ фїнд ѫ вїе . Шн҃ нътрѣ фъмѣе ѫ
сѵ҃пре нѣкꙋрѣцїнѣ ѣи сънт ѫтрѣ сѵ҃ дескоперѣ
рꙋшинѣ ѣи . Шн҃ нътрѣ мꙋѣре ѫпроапелуи
тꙋ сънт ѫан пътꙋл семѣнцїй тале, касъ пъ
гъѣщи нътрѣ дънса . Шн҃ дин семѣнцїа

tot cela ce mănîncă pre el va peri.

15. Şi tot sufletul care va mînca mortăciune, au prinsă de gadine, dentru pămînteni, au den nemêrnici, îş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul cu apă şi necurat va fi pînă în sară, şi curat va fi.

16. Iară de nu va spăla hainele lui şi trupul lui nu-l va scălda cu apă, şi-ş va lua fărădelêgea lui».

CAP 18

1. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd:

2. „Grăiêşte fiilor lui Israil şi vei zice către dînşii: «Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

3. Dupre deprinderile Eghipetului, în carea aţi nemernicit, întru el să nu faceţi şi dupre deprinderile pămîntului Hanaán, în carele cu voi băga pre voi acoló, să nu faceţi şi la legile lor să nu mêrgeţi.

4. Judecăţile mêle să faceţi şi poruncile mêle să păziţ. şi să umblaţi întru êle. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

5. Şi să păziţi toate poruncile mêle şi toate judecăţile mêle şi să faceţi pre êle. carele făcîndu-le omul va trăi într-însele. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

6. Om, om către toate ale sale trupului său nu va veni ca să descopere ruşinea. Eu, Domnul.

7. Ruşinea tătîni-tău şi ruşinea mumei tale să nu descoperi, pentru că mumă-ţi iaste, să nu-i descoperi ruşinea ei.

8. Ruşinea muierii tătîni-tău să nu o descoperi, că ruşinea tătîni-tău iaste.

9. Ruşinea sororii tale de tată au de mumă, născută înlăuntru au născută afară, să nu descoperi ruşinea lor.

10. Ruşinea fêtei fiiului tău, au a fêtei fêtei tale să nu descoperi ruşinea lor, că a ta ruşine iaste.

11. Ruşinea fêtii muierii tătîni-tău să nu descoperi, sor de un tată-ţi iaste, să nu descoperi ruşinea ei.

12. Ruşinea sororii tătîni-tău să nu descoperi, pentru că rudă tătîni-tău iaste.

13. Ruşinea sororii mumei tale să nu o descoperi, pentru că rudă mumei tale iaste.

14. Ruşinea fratelui tătîni-tău să nu descoperi şi la muiêrea lui să nu întri, pentru că rudă-ţi iaste.

15. Ruşinea nororii tale să nu o descopri, că fămêie fiiului tău iaste, să nu descoperi ruşinea ei.

16. Ruşinea muierii frăţine-tău să nu descoperi, că ruşinea frăţine-tău iaste.

17. Ruşinea muierii şi a fêtei ei să nu descoperi, fata feciorului ei şi pre fata fêtei ei să nu o iai ca să descoperi ruşinea lor, rudă-ţi sînt ţie, păginătate iaste.

18. Muiêre preste soru-sa să nu iai rivnitoare împotrivă să-i descoperi ruşinea ei preste dînsa încă fiind ea vie.

19. Şi către fămêie în osebirea necurăţiii ei să nu întri să-i descoperi ruşinea ei.

20. Şi către muiêrea aproapelui tău să nu dai patul seménţii tale, ca să te pingăreşti către dînsa.

21. Şi den semenţia ta/să nu dai să slujească la boiari

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

mănîncă pre el va peri.

15. Şi tot sufletul [5] carele va minca mortăciune, au prinsu de gadine, au dentru pămîntêni, au dentru nemêrnici, îş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul cu apă şi necurat va fi păn-în sară, şi curat va fi.

16. Iar de nu va spăla hainele lui şi trupul lui nu-l va scălda cu apă, şi-ş va lua fărdelêgea lui»".

CAP 18

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

2. „Grăiêşte fiilor lui Israil, dzicîndu şi vei dzice cătră înşi: «Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

3. După [1] deprinderile Egiptului, întru care aţi nemernicit, întru el să nu faceţi şi după dăprinderile pămîntului Hanaan, întru carele eu voi băga pre voi acoló, să nu faceţi şi la legile lor să nu mêrgeţi.

4. Giudêţele mêle să faceţi şi porăncele mêle să păziţi şi să înblaţi întru êle. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

5. Şi să cruţaţi toate porîncele mêle şi toate giudêţele şi să le faceţi pre êle, carele făcîndu-le omul va trăi întru êle. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

6. Om, om cătră toate ale sale trupului său nu va veni să-şi descopere ruşînea. Eu, Domnul.

7. Ruşînea tătîne-tău şi ruşînea maicii tale să nu descoperi, pentru că maică ţie iaste, să nu-i descoperi ruşînea ei.

8. Ruşînea muierii tătîne-tău să nu o descoperi, ruşînea tătîne-tău iaste.

9. Ruşînea surorii tale de pre tată au de pre maică, născută înlontru au afară născută, să nu dăscoperi ruşînea lor.

10. Ruşînea fêtei fiiului tău, au fêtei fêtei tale să nu dăscoperi ruşînea lor, pentru că a ta ruşîne iaste.

11. Ruşînea fêtei a muierii tătîne-tău să nu dăscoperi, <sor de un tată-ţi iaste, să nu dăscoperi> [2] ruşînea ei.

12. Ruşînea surorii tătîne-tău să nu descoperi, pentru că rudă tătîne-tău iaste.

13. Ruşînea surorii maicei tale să nu dăscoperi, pentru că rudă maicii tale iaste.

14. Ruşînea fratelui tătîne-tău să nu descoperi şi la muîêrea lui să nu întri, pentru că rudă iaste ţie.

15. Ruşînea nurorii tale să nu o descoperi, fămêie fiiului tău iaste, să nu-i descoperi ruşînea ei.

16. Ruşînea muierii frăţîne-tău să nu o descoperi, ruşînea frăţîne-tău iaste.

17. Ruşînea muierii şi fêtei ei să nu o descoperi, fata ficiorului ei şi pre fata fêtei ei să nu iai ca să descoperi ruşînea lor, rude îţi sîntu, păgînătate iaste.

18. Muîêre preste soru-sa să nu iai rivnitoare înpotrivă să-i descoperi ruşînea ei preste însă încă fiind ea vie.

19. Şi cătră fămêie întru usăbirea necurăţiii ei să nu întri ca să-i descoperi necurăţiia ei.

20. Şi cătră muîêrea aproapelui tău să nu dai patul sămînţii tale, ca să te pîngăreşti întru însă.

21. Şi den sămînţiia ta/să nu dai să sufletul a tot trupul sîngele lui iaste, şi tot cela ce-l va minca va peri.

15. Şi tot sufletul care va minca mortăcină, sau mîncat de altă fiiară, au den moştêni, au den vinetici, să-ş spêle hainele şi să-ş scalde trupul cu apă şi să fie necurat până seara, şi după aceasta va fi curat.

16. Iar de nu-ş va spăla hainele şi nu-ş va scălda trupul cu apă, de-acii va lua întru fărădelêgea lui.»"

CAP 18

1. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

2. „Grăiêşte cătră feciorii lui Israil şi zi lor: «Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

3. După năravurile ţării Eghiptului, în carea aţ lăcuit, să nu faceţ şi după năravurile ţării [1] Hanaanului, în carea vă duc eu acolo, să nu faceţ şi după legile lor să nu umblaţ.

4. Judecăţile mêle să faceţ şi porîncile mêle să păziţ. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

5. Toate poruncile mêle să le păziţ şi toate judecăţile mêle să le faceţ, că omul cela ce le va face viu va fi între dînşii. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

6. Omul să nu se apropie să dăscopere ruşînea vecinului său. Eu, Domnul.

7. Ruşînea tătîne-tău şi ruşînea mume-tei să nu dăscoperi, că mumă-ţ iaste, să nu dăscoperi ruşînea ei.

8. Ruşînea muierii tatîne-tău să nu dăscoperi, că ruşînea tatîne-tău iaste.

9. Ruşînea surori-ta carea se-au născut den tată-tău şi den mumă-ta sau denafară născută, să nu dăscoperi ruşînea lor.

10. Ruşînea fêtei feciorului tău, sau a fêtei fêtei tale, ruşînea lor să nu dăscoperi, că ruşînea ta iaste.

11. Ruşînea fêtei muierii tătîne-tău să nu o dăscoperi, sor de tată-ţ iaste, ruşînea ei să nu dăscoperi.

12. Ruşînea surorii tătîne-tău să nu dăscoperi, că den casa tătîne-tău iaste.

13. Ruşînea surorii mume-tei să nu dăscoperi, că neamul mîne-ta iaste.

14. Ruşînea fratelui tătîne-tău să nu dăscoperi şi la muiarea lui să nu întri, că neamul tău iaste.

15. Ruşînea nurori-ta să nu o dăscoperi, că iaste muîêre feciorului tău, ruşînea ei să nu dăscoperi.

16. Ruşînea muierii frăţîne-tău să nu dăscoperi, că ruşînea frăţîne-tău iaste.

17. Ruşînea muierii şi a fêtei ei să nu dăscoperi, ruşînea fêtei feciorului ei şi a fêtei fêtei ei să nu dăscoperi, că de aproape-ţ sînt, lucru de ocară iaste.

18. Sora muierii tale să nu o aduci ţie preste dînsa să dăscoperi cu rivnă ruşînea ei înaintea surori-sa fiind ea vie.

19. Şi la muîêrea carea iaste usebită în necurăţiia ei să nu întri să dăscoperi ruşînea ei.

20. Şi la muîêrea vecinului tău să nu dai pat seminţei tale să se spurce la dînsa.

21. Şi den sămînţa ta/să nu dai să slujască viaţa oricărui trup este sîngele lui. Oricine va mînca sînge să fie îndepărtat.

15. Oricine va mînca dintr-o vită moartă sau sfîşiată de fiară, fie el dintre cei ai casei, fie dintre străini, să-şi spele hainele, să-şi scalde trupul în apă şi va fi necurat pînă seara; apoi va fi curat din nou.

16. Iar dacă nu-şi va spăla hainele şi nu-şi va scălda trupul în apă, atunci să poarte povara păcatului său.»"

CAP. 18

Legea păstrării curăţeniei în legăturile trupeşti

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

2. „Vorbeşte fiilor lui Israel şi spune-le: «Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru,

3. Să nu vă luaţi după deprinderile din ţara Egiptului, unde aţi fost străini, şi să nu vă luaţi după deprinderile din ţara Canaanului, unde vă voi duce. Să nu umblaţi după legile lor,

4. Judecăţile mele să le împliniţi şi poruncile mele să le păziţi şi să le urmaţi. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

5. Să păziţi toate poruncile mele şi toate judecăţile mele să le împliniţi, căci acela care le va împlini va trăi prin ele. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

6. Nimeni să nu se apropie de ruda sa apropiată pentru a-i descoperi goliciunea.

7. Să nu descoperi goliciunea tatălui tău, nici goliciunea mamei tale. Ea este mama ta, să nu-i descoperi goliciunea.

8. Să nu descoperi goliciunea femeii tatălui tău, căci este goliciunea tatălui tău.

9. Să nu descoperi goliciunea surorii tale, fiică a tatălui tău sau a mamei tale, născută în casă sau în afară casei. Să nu descoperi goliciunea lor.

10. Să nu descoperi goliciunea fiicei fiului tău sau a fiicei fiicei tale, căci goliciunea ta este.

11. Să nu descoperi goliciunea fiicei femeii tatălui tău, născută din tatăl tău, căci îţi este soră. Să nu descoperi goliciunea ei.

12. Să nu descoperi goliciunea surorii tatălui tău, căci este rudă apropiată a tatălui tău.

13. Să nu descoperi goliciunea surorii mamei tale, căci este rudă apropiată a mamei tale.

14. Să nu descoperi goliciunea fratelui tatălui tău şi de femeia lui să nu te apropii, căci îţi este mătuşă.

15. Să nu descoperi goliciunea nurorii tale, căci este femeia fiului tău. Să nu descoperi goliciunea ei.

16. Să nu descoperi goliciunea femeii fratelui tău, căci este goliciunea fratelui tău.

17. Să nu descoperi goliciunea unei femei şi a fiicei ei. Să nu iei pe fiica fiului ei, nici pe fiica fiicei ei pentru a le descoperi goliciunea, căci îţi sînt rude apropiate şi este o nelegiuire.

18. Să nu iei o femeie o dată cu sora ei ca să i-o faci potrivnică, descoperind goliciunea ei alături de femeia ta, cît timp aceasta este încă în viaţă.

19. Să nu te apropii de o femeie la vremea sorocului ei, ca să-i descoperi goliciunea.

20. Să nu te culci cu femeia aproapelui tău vărsîndu-ţi sămînţa, ca să te pîngăreşti cu ea.

21. Dintre urmaşii tăi/să nu dai vreunul ca

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

ѳ҇ї҃.

Pag. 84, col. II

сѣнѣ дѧи сѣсѣ҇ѫ҇ѧскъ ѧѵѳѡ́ѧ, шѝ сѣнѣ сп҃рѣни
нѫ́мелє чє́а сфи́ть є҆́ѫ дмнѣ́ѧ. + Шѝ мѫ́ сп҃рѣа к҃в
сѣнѣ дѹ́ми нѫ́ѧкѧ́ѧ фѣмѣ́ѧскъ, пѣнтрѫ́ къ ѹ҆
ѓрѧ́чине є҆́сте. Шѝ ѧатѡ́т нѫ́пѧтрѫ́ пнтѡ́ѧрє к҃г
сѣнѫ́ѭ дѧи пѧ́тѫ́ѧль тѣ́ѫ́ ѓ҆ємѣнцѣ́є, ѧасѣ́тє пѫ́н
тѣрѣщи ѓ҆трѧ́нѫ́ѧль, шѝ мѫ́ѧрѣ сѣнѣ сти́ѣ къ
тр҃ѣ тѡ́т чѣ́ѧ нѫ́пѧтрѫ́ пнтѡ́ѧрє, сѣѣ́ѣ ѓ҆ѧ́ѧлєте,
пѣнтрѫ́ къ ѹ҆ѓрѧ́чине є҆́сте. Нѫ́ѣѣ пѧнѣтрѧнѭ к҃д
ѓ҆тѡ́ѧте ѓ҆нѣ́стѣ, пѣнтрѫ́ къ ѓ҆тѡ́ѧте ѓ҆нѣ́стѣ
сѧ́ѫ пѧнѣтрѧ́нт ѧнмєнѧ́ѧ, кѧрєѧ трѧмнѭ ѓ҆ѫ ѓ҆нѧ́н
тѣ фѣ́цїн вѡ́ѧстрѣ. Шѝ сѣ пѧнѣтрѧ́ пѣмѧ́ к҃е
тѫ́ѧ, шѝ нѣ́мѣ дѧ́т стрѧмѣ́тѫ́тѣ дѹ́ пѣнтрѫ́
дѧнѣ́ѫ́ шѝ сѣсѫ́тѫ́рѣ пѣмѧ́нтѫ́ѧлѫ́ѝ дѣ́чѣ́ѝ чє
шѧ́ прі дѧнѣ́ѧ. Шѝ пѣхнѭ тѡ́ѧте ѧєцѫ́ѧє к҃ѕ
мѣ́ѧ, шѝ пєрѫ́нѫ́ѧ мѣ́ѧ, шѝ сѣнѣ фѧ́нѣѭ дѧѝ
Тѡ́ѧте ѹ҆ѓрѧ́чѫ́ѧ ѧ҆нѣ́стѣ, чѣ́ѧ дєлѐкъ, шѝ чѣ́ѧ чє
сѧ́ѫ ѧ҆дѧ́сѣ нємѣ́рнѫ́ѝ ѓ҆трѣвѝнъ. Пѣнтрѫ́ къ к҃ѕ
Тѡ́ѧте ѹ҆ѓрѧ́чѫ́ѧ ѧ҆нѣ́стѣ, ѧѫ́ фѣкѫ́ѝ Ѻ҆ѧмѣ́ѝ
пѣмѧ́нтѫ́ѧлѫ́ѝ кѧрѣ ѧѫ́ѳѣ́стѣ мѧ́ѝ нѧнѣ́нтє дєвѝ,
шѝ сѣпѧдѝ́стрѣ пѣмѧ́нтѫ́ѧль. Шѝ пѣнтрѫ́ кѧ к҃и
сѣнѣ ѹ҆ѓрѧ́сѣ пре вѡ́ѝ пѣмѧ́нтѫ́ѧль, кѧ́ждѣ вѣ́ц
пѧнѣтрѧ́ вѡ́ѝ прєдѧ́нсѫ́ѧ ѓ҆чѣнѝ́ѝ ѧѫ́ ѹ҆ѓрѧ́ѣ ѧнѝ
мѧ́ѧ чє́рѧ мѧ́ѝ нѧнѣ́нтє дєкѧ́т вѡ́ѝ. Къ тѡ́ к҃д
кѧрѣ ѧѳ́ѧтє дѝ́н тѡ́ѧте ѹ҆ѓрѧ́чѫ́ѧ ѧ҆нѣ́стѣ, вѫ́
пєрѝ сѫ́фѣтєѧ кѧрѣ фѧ́ѝ дєѝ мѝ́ѧлѡ́кѫ́ѧ ѝнєрѧдє
лѐ лѫ́ѓ. Шѝ пѣхнѭ пѫ́ѓѫ́нѫ́ѧ мѣ́ѧ, пѣнтрѫ́ л҃а
кѧсѣнѣ ѳ́ѧчѣ дѝ́н тѡ́ѧте ѧєцѫ́ѧ чѣ́ѧ ѹ҆ѓрѧ́тє,
кѧрѣ сѧ́ѫ ѳѣкѫ́ѣ мѧнѧ́нтє дєвѡ́ѝ, шѝ сѣнѫ́ѣѣ
пѧнѣтрѧнѭ ѓ҆ѧ́ѧ, къ ѓ҆ѫ дмнѫ́ѧ дмнѕѣ́ѫ́ вѡ́ѓѫ.

К А П Ѳ҇ї҃

Ѝ гѡ́ѣ дмнѫ́ѧ къ́тѣ мѡ́ѵєи знкѧ́ндѣ. л҃
Гѡ́ѵѡрѣ ѧатѡ́тъ ѧдѫ́нѧрѣ фѝлѡ́ѓ ѧѫ́ѝ
ї҆сраи́ль, шѝ вѣ́ѝ знчѣ́ къ́тѣ дѧнѡ́ѝ, в҃
ѳ́ѵцѝ сѳ́ѵцѝ, къ ѳ́ѵкѣ ѓ҆ѫ дмнѫ́ѧ дѫ́
нєзѫ́ѧль вѡ́ѓѫ. Ѳ́ѵцѡ кѧрѣ дѝ́ѓѫ́ г҃
Тѡ́ѣѫ́ шѝ дѣмѫ́ѣєѧ сѫ́Тѣмъ, шѝ ѝнѝ́ѣтєѧ мѣ
ѧє сѳ́ѧє пѧ́ѕнцѣ, ѓ҆ѫ дмнѫ́ѧ дмнѕѣ́ѫ́ вѡ́ѓѫ.
Сѣнѣ ѹ҆рмѧ́цѝ ѧа ѝдѡ́ѧ, шѝ дмнѕѣ́ѝ вѣрсѧ́ѣѣ д҃
нѫ́ ѳ́ѧчѣ вѡ́ѧсъ, ѓ҆ѫ дмнѫ́ѧ дмнѕѣ́ѫ́ вѡ́ѓѫ.
Шѝ дєвѣцѣ пѫ́нѣ́ѧ пѧ́ѓѣѕ дѣмѧ́нтѫ́нрѣ дмнѫ́
ѧѫ́ѝ, пріѝмѝ́тъ вѡ́ѧсъ вѣцѣ пѧ́ѓѣнѣ. ѧ҆кѧрѣ е҃
ѕѝ вѣцѣ пѫ́нѣ́ѧ сѳ́ѧа мѧнѧ́ѧ шѝ ѧдѡ́ѧѕѝ ѕѝ, шѝ дѣ
ва рѣмѧ́нѣ пѫ́нѣ ѧ҆трѣ́ѧ ѕѝ, нѫ́ѳѝ сѳ́ѧа ѓ҆ѫ́дѣ дє
тѡ́т. Ѓ҆ѧрѣ дєсѳ́ѧа мѧнѧ́ѧ нѫ́ мѧнѝ́нрѣ ѧтрѣ́ѧ ѕ҃
ѕѝ, нєѓѫ́ѓѫ́нтъ пѡ́сте, сѫ́нѫ́ѣѣ пріѝмѧ́ѣѣ.
Ѓ҆ѧрѣ чє́а чєѳ́ѧа мѧнѧ́ѧ пѫ́кѧ́т ѧа ѧѫ́ѧ, пѣнтрѫ́ и҃
къ сѳ́ѝтєѧ дмнѫ́ѧ́ѝ ѓ҆ѫ пѧнѣтрѧ́нт, шѝ ѳ́ѣ пѣ
рѝ сѫ́фѣтєѧ чѣ́ѧ чємѧнѧ́ѣѣ дѣ нєрѡдѫ́ѧ ѧѳ́ѧ.
Шѝ сєтрѧ́нѫ́ѧ вѡ́ѝ сѣтрѣ пѧмѧ́нтѫ́ѧлѫ́ѝ вѡ́ѓѫ, і҃а
сѣнѣ ѝспрѣ́ѧнцѣ сѣтрѣпѣтѫ́рѧ вѡ́ѓѫ, ч҃ѧрнѝ́ѝ
тѧ́ѧ ѧѣ́ѣрѧ, шѝ чѣ́ѧ чє ка́ѫ ѧлѣ́ѣчнѝ́ѝ тѧ́ѧ,
сѣнѫ́ѧ ѧдѫ́нѣ. Шѝ ѓ҆ѧ тѧ сѣнѫ́ѣ кѧ́ѝцнѫ ѧ҆
ѝдѡ́ѧѣѣ, нѝчѣ ѓ҆рѳѡ́ѧнєѧ вѝ́нѝ тѧ́ѧ сѣнѫ́ѧ ѧдѫ́
нѣ, сѣрѧкѫ́ѧлѫ́ѝ, шѝ нємѣ́рнѫ́ѧлѫ́ѝ сѣдєѧ́ѧшѝ ѧ҆т
ѧѣ, ѓ҆ѫ дмнѫ́ѧ дмнѕѣ́ѫ́ вѡ́ѓѫ. Сѣнѫ́ ф҃ѣ і҃ѧ
ѓѡ́ч҃ѣ, шѝ сѣнѫ́ мѝ́ѝцѣ, нѝчѣ сѣѝпѣтѫ́ѝѣѣ
ф҃ѝшѣ кѧрѣѧ прѣ ѧпрѡ́ѧпєлѝшѣ. Шѝ сѣнѫ́ѫ і҃в
ѓѡ́ч҃ѣ ф҃нѫ́ѧєѧмѣ́ѫ́ прѣ стрѧ́ѣѫ́, шѝ сѣнѫ́ пѫ́тѣ
ѓѡ́ч҃ѣ нѫ́мєѧ чѣ́ѧ ѳ́ѧ дмнѕѣ́ѫ́ѧ вѡ́ѓѫ,
ѳ҇ї҃.

Pag. 84, col. II

şi să nu spurci numele cel sfînt. Eu, Domnul.

22. Şi cu bărbat să nu dormi culcare fămeiască, pentru că uriciune iaste.

23. Şi la tot cu patru picioare să nu-ţ dai patul tău în semenţie, ca să te pîngăreşti într-însul şi muierea să nu stea către tot cela cu patru picioare să să încalece, pentru că uriciune iaste.

24. Nu vă pîngăriţ în toate acêstea, pentru că în toate acêstea s-au pîngărit limbile carele trimiţ eu înaintea fêţii voastre.

25. Şi să pîngări pămîntul şi le-am dat strîmbătatea lor pentru dînsul şi să supără pămîntului de cei ce şed pre dînsul.

26. Şi păziţ toate legile mêle şi poruncile mêle şi să nu faceţ den toate uriciunele acêstea cel deloc şi cel ce s-au adaos nemêrnic între voi.

27. Pentru că toate uriciunile acêstea au făcut oamenii pămîntului care au fost mai nainte de voi şi să pîngări pămîntul.

28. Şi pentru ca să nu urască pre voi pămîntul cînd veţ pîngări voi pre dînsul în ce chip au urît limbile ce era mai nainte decît voi.

29. Că tot carele va face den toate uriciunile acêstea vor peri sufletele care fac den mijlocul noroadelor lor.

30. Şi păziţ poruncile mêle pentru ca să nu faceţ den toate legile cêle urîte care s-au făcut mai nainte de voi şi să nu vă pîngăriţ în êle, că eu, Domnul Dumnezăul vostru»".

CAP 19

1. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd:

2. „Grăiêşte la toată adunarea fiilor lui Israil şi vei zice către dînşii: «Sfinţi să fiţi, că sînt, eu, Domnul Dumnezăul vostru.

3. Fieştecarele de tată-său şi de mumă-sa să să teamă şi simbetele mêle să le păziţ. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

4. Să nu urmaţi la idoli şi dumnezei vărsaţ să nu faceţ voao. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

5. Şi de veţ junghea jîrtvă de mîntuire Domnului, priimită voao veţ jîrtvi.

6. În care zi veţ junghea să va mînca şi a dooa zi, şi de va rămînea pănă a treia zi, cu foc se va arde de tot.

7. Iară de se va mînca cu mîncare a treia zi, nejîrtvită iaste, să nu se priimască.

8. Iară cel ce o va mînca păcat va lua, pentru că sfintele Domnului au pîngărit şi vor peri sufletele cêle ce mînîncă den norodul lor.

9. Şi, secerînd voi sêcerea pămîntului vostru, să nu isprăviţ săcerătura voastră ţarinii tale a secera şi cêle ce cad ale sêcerii tale să nu le aduni.

10. Şi viia ta să nu o culegi de iznoavă, nice broboanele viii tale să nu le aduni; săracului şi nemêrnicului să le laşi acêlea. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

11. Să nu furaţi şi să nu mînţiţ, nice să năpăstuiască fieştecarele pre aproapele-ş.

12. Şi să nu juraţ în numele mieu pre strîmbu şi să nu pîngăriţ numele cel sfînt al Dumnezăului vostru. / Eu, Dumnezăul vostru.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

jască la hoiarin și să nu spurci numele cel sfîntu. Eu, Domnul.

22. Și cu bărbat să nu dormi pat fămeiescu, pentru că uriciune iaste.

23. Și la tot cu 4 picioare să nu-ți dai patul-tău întru semințe, <ca să te pingărești> [2] către însă și muiêrea să nu stea către tot cel cu 4 picioare să s<ă> încalece, pentru că uriciune iaste.

24. Nu vă pingăriți întru toate acêstea, pentru că întru toate acêstea s-au pigărit limbile carele eu le trimit înnaintea fêței voastre.

25. Și să pingări pămîntul și le dediu strîmbătate lor pren însă și să uri pămîntul celor ce șed pre însul.

26. Și păziți toate legile mêle și porîncele mêle și să nu faceți den toate uriciunile acêstea cel de loc și cel ce s-au adaos nemêrnic întru voi.

27. Pentru că toate uriciunele acêstea au făcut oamenii pămîntului carii au fostu mainte de voi și să pângări pămîntul.

28. Și pentru ca să nu urască pre voi pămîntul cîndu veți pingări voi pre însă în ce chip au urît limbilor ce era mainte decît voi.

29. Pentru că tot carele va face dentru toate uriciunile acêstea vor peri sufletile carele fac den mijlocul nărodului lor.

30. Și păziți porîncele mêle pentru ca să nu faceți den legile cêle urîte carele s-au făcut mainte de voi și să nu vă pingăriți întru êle, că eu, Domnul Dumnedzăul vostru.»"

CAP 19

1. Și grăi Domnul către Moisi dzicîndu:
2. „Grăiêște la toată adunarea fiilor Israil [1] și vei dzice către înșii: «Svinți să fiți, pentru că sfîntu eu, Domnul Dumnedzăul vostru.
3. Fieștecarele pre tată-său și pre maică-sa să teamă și simbetile mêle să păziți. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.
4. Să nu urmați la bodzi ciopliți și bodzi vărsați să nu faceți voaă. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.
5. Și de veți junghea jirtvă de mîntuire Domnului, priimită voao jirtvuiți.

6. Întru care dzi veți giunghea să va minca și a doao dzi, și de va rămînea pîn-a treia dzi, cu foc să va arde de tot.

7. Iar de să va minca cu mîncare a treia dzi, nejirtvuit iaste, să nu să priimască.

8. Iar cela ce mănîncă pre el păcat va lua, pentru că sfîntele Domnului au pîngărit și vor peri sufletile cêle ce mănîncă dentru nărodul lor.

9. Și, secerîndu voi sêcerea pămîntului vostru, să nu isprăviți secerătura voastră a țarenii tale a secera, și cêle ce cad a sêcerii tale să nu le aduni.
10. Și viia ta să nu o culegi de iznoavă și nici bobițele [2] viei tale să le aduni, săracului și nemêrnicului să le lași acêlea. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.
11. Să nu furați, să nu mințiți, nice să părască pre strîmbul fieștecarele pre aproapele-ș.
12. Și să nu giurați numele mieu pre strîmbătate și să nu pingăriți numele cel sfîntu a Dumnedzăului vostru./Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

domnului [3] idolului și să nu apurci numele celui sfînt. Eu, Domnul.

22. Cu bărbat să nu te culci pat muieresc, că iaste spurcăciune.

23. Și către nimic cu 4 picioare să nu dai patul tău întru semințe să te spurci într-ins și muiêrea a nimic cu 4 picioare să nu stea să se spurce, că necurat iaste, să nu se spurce.

24. Că într-acêstea în toate se-au spurcat limbile cêlea ce le voiu goni eu de la fața voastră.

25. Și se-au spurcat pămîntul și pentru dînsul am plătit nedireptățile lor și pămîntul au urît pre ceia ce șăd pre dînsul.

26. Ce să păziț toate legile mêle și toate porîncile mêle și să nu faceț nice o uriciune de acêstea nice moștênii, nice vineticii carei vor lăcui la voi.

27. Că toate acêstea le-au făcut oamenii pămîntului[1] carei au fost mai nainte de voi și se-au spurcat pămîntul.

28. Și să nu urască pre voi pămîntul cîndu-l veț spurca cum au urît limbile care au fost mai nainte de voi.

29. Că tot cel ce va face dentr-acêste uriciuni se va pîrde acel suflet den nărodul său.

30. Ce să păziț porîncele mêle și nu faceț nice o poruncă de cêle urîte de ale celor ce au fost mai nainte de voi să nu vă spurcaț într-însele, că eu sînt Domnul Dumnezeul vostru».

CAP 19

1. Și grăi Domnul către Moise zicînd:
2. „Grăiêște feciorilor lui Israil și le zi: «Fiț sfinți cum și eu sînt sfînt, Domnul Dumnezeul vostru.

3. Fieștecine să se teamă de tată-său și de mumă-sa și simbetele mêle să le păziț, că eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.
4. Nu urmaț idolilor și dumnezei vărsaț să nu vă faceț. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.
5. Și de veți pune jârtva mîntuirei Domnului, ce va plăcea voaoă să puneț [1].

6. Și în zioa cêea ce o veț pune într-acêea să o mănînce și a doaoa zi, iar ce va rămînea pînă a treia zi, în foc să se arză.

7. Iar de se va minca cu mîncare a treia zi, nu iaste jârtvuită și nu se va priimi.

8[7]. Și cela ce o va minca păcat dobîndêște, [8] că sfînta Domnului au spurcat și vă peri sufletul acela den nărodul său.

9. Și secerînd voi secerișul arăturilor voastre și să nu săvîrșiț secerătura voastră a secerișului cîmpului tău și să nu adunaț spicele secerișului vostru cêle ce vor cădea [1].
10. Nice viia ta să nu o culegi de tot, nice broboanele viei tale să nu le aduni, ce săracului și vineticului să le laș. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.
11. Să nu furaț, nice să mințiți, nice să mozavirit nice unul pre vecin.

12. Nice să vă juraț pre numele mieu pre nedireptate și să nu spurcaț numele cel sfînt al Domnului Dumnezeului vostru./Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

jertfă lui Moloh și să pîngărești numele sfînt al Dominului. Eu sînt Domnul.

22. Să nu te culci cu un bărbat cum te-ai culca cu o femeie, pentru că este o uriciune.

23. Să nu te culci cu un dobitoc vărsîndu-ți sămînța, ca să te pîngărești cu el. Femeia să nu se apropie de un dobitoc pentru a se împreuna cu el. Aceasta este o spurcăciune.

24. Să nu vă pîngăriți cu nici una din aceste fapte, căci prin toate aceste lucruri s-au pîngărit neamurile pe care eu le izgonesc dinaintea feței voastre.

25. Țara a fost pîngărită și eu am pedepsit-o pentru fărădelegea lor; iar țara i-a vărsat pe cei care o locuiesc.

26. Să vegheați toate poruncile și judecățile mele și să nu faceți nici una din aceste nelegiuiri, nici cel de-al casei, nici străinul care locuiește între voi.

27. Căci toate nelegiuirile acestea le-au săvîrșit oamenii acestei țări care au fost înaintea voastră; țara a fost pîngărită.

28. Pentru ca nu cumva țara să vă verse și pe voi dacă o veți pîngări, după cum a vărsat neamurile care erau înaintea voastră.

29. Căci oricine va săvîrși vreuna din aceste nelegiuiri să fie îndepărtat din neamul lui.

30. Să vă supuneți poruncilor mele și să nu vă luați după nici una dintre legile urîte care s-au făcut înainte de voi, ca să nu vă pîngăriți cu ele. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.»"

CAP. 19

Alte diferite legi

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:
2. „Vorbește întregii adunări a fiilor lui Israel și spune-le: «Fiți sfinți, căci sînt sînt eu, Domnul Dumnezeul vostru.

3. Fiecare să cinstească pe mama și pe tatăl său și să păzească zilele mele de odihnă. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.
4. Să nu vă întoarceți spre idoli și dumnezei turnați să nu vă faceți. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.
5. Cînd veți înjunghia pentru Domnul o jertfă de pace, să o jertfiți astfel ca să vă fie bine primită.
6. Jertfa să fie mîncată în ziua în care o veți înjunghia sau a doua zi; dacă va mai rămîne ceva pînă în a treia zi, să fie ars în foc.
7. Dacă însă va mînca cineva din ea în a treia zi, aceasta este un lucru necurat; jertfa nu va fi primită.
8. Cel care va mînca (în a treia zi) va purta povara păcatului său, pentru că a pîngărit lucrurile sfinte ale Domnului; aceia care vor mînca să fie îndepărtați din neamul lor.
9. Cînd veți secera lanurile țării voastre, să nu terminați de secerat pînă la marginile cîmpului și să nu adunați spicele care vor cădea în urma secerii.
10. Nici via ta să nu o culegi de tot și nici boabele căzute din ciorchine să nu le aduni, ci să le lași săracului și străinului. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.
11. Să nu furați, să nu mințiți și să nu năpăstuiască cineva pe aproapele său.

12. Să nu jurați strîmb pe numele meu, ca să nu pîngăriți numele Dumnezeului vostru./Eu sînt Domnul.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 85, col. I

13. Să nu faci strîmbătate vecinului și să nu jăfuiești și să nu doarmă simbriia năimitului tău pănă dimineața la tine.

14. Să nu grăiești de rău pre surd și înaintea orbului să nu pui piedecă și să te temi de Dumnezăul tău. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

15. Să nu faceț strîmbătate la judecată, să nu iai obrazul săracului, nice să lauzi obrazul năsilnicului, cu dereptate să judeci pre vecinul tău.

16. Să nu umbli cu vicleșug în limba ta, să nu te întărești pre sîngele vecinului tău. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

17. Să nu urăști pre frate-tău cu cugetul tău, cu mustrare să <nu>[1] mustri pre aproapele tău și să nu iai pentru dînsul greșală.

18. Și să nu izbîndească mîna ta și să nu te urgisești fiilor norodului tău și să iubești pre aproapele tău ca pre tine. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

19. Lêgea mea să păziț și dobitoacele tale să nu le încaleci cu alt jug și viia ta să nu o sameni de doao feliuri și haină țesută de doao feliuri, spurcăciune, să nu pui preste tine.

20. Și de va dormi neștine cu muiêrea pat de sămînță și ea va fi roabă păzită unui om și ea cu răscumpărări nu s-au răscumpărat, volnicie nu s-au dat ei, socotință va fi ei, nu va muri, pentru că nu s-au volnicit.

21. Și va aduce pentru greșala lui Domnului lîngă ușa cortului mărturiei berbêce de greșală.

22. Și se va ruga pentru dînsul preotul cu berbêcele greșălii înaintea Domnului, pentru păcatul lui care au greșit și se va lăsa lui păcatul lui care au greșit.

23. Iară cînd veț întra în pămîntul carele Domnul Dumnezăul vostru îl dă voao și veț sădi tot lemnul de mîncat și veți curăți necurățiia lui, roada lui trei ani va fi voao necurățit, să nu să mănînce.

24. Și întra al patrulea an va fi toată roada lui sfîntă, lăudată Domnului.

25. Iară la al cincelea an veț mînca roada lui, adaos voao roada lui. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

26. Să nu mîcați preste munți, nice să vrăjiți, nice să căutați vraja pasărilor.

27. Să nu faceți creț den chica capului vostru, nice să stricați fața barbei voastre.

28. Și tăieturi să nu faceți pe suflet în trupul vostru și slove împunse să nu faceți între voi. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

29. Să nu pîngărești pre fata ta ca să o curvești pre dînsa și nu va curvi pămîntul și se va umplea pământul de fărădelegi.

30. Simbetele mêle să le păziți și de sfintele mêle să vă têmeți. Eu, Domnul.

31. Să nu urmați celor ce băsnuiescu den pîntece și cătră vrăjitori să nu vă lipiți ca să vă pîngăriț întru ei. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

32. De fața celui bătrîn să te scoli și să cinstești fața celui mai bătrîn și să te temi de Dumnezăul tău. Eu, Dom/nul Dumnezăul vostru.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

13. Să nu faceți strîmbătate vecinului și să nu jecuiești și să nu doarmă simbriia năimitului tău pîn-dimineață la tine.

14. Să nu grăiești de rău pre surdu și înnaintea orbului să nu pui piedecă și să temi de Dumnedzăul tău. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

15. Să nu faceți strîmbătate la giudețe, să nu iai obrazul săracului, nice să laudzi obrazul silnecului, cu dreptate să giudeci pre aproapele tău.

16. Să nu îmbli cu vicleșug întru limba ta, să nu te întărești [3] pre singele aproapelui tău. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

17. Să nu urăști pre fratele tău <cu cugetul tău> [4], cu mustrare să nu mustrii pre fratele tău și să nu iai pre însul greșeală.

18. Și să nu izbîndească ție mîna ta și să nu ții minie fiilor nărodului tău și să iubești pre aproapele tău ca pre tine. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

19. Lêgea mea să țineți și dobitoacele tale să nu le înjugi cu altă jiug și viia ta să nu o sameni de doao fêliuri și haină văpsită de doao fêliuri, spurcăciune, să nu pui preste tine.

20. Și de va dormi neștine cu muiêre pat de sămințâ și ea va fi roabă păzită unui om și ea cu mîntuiri nu s-au mîntuit, volnicia nu i s-au dat ei, socotință va fi ei, nu vor muri, pentru că nu s-au volnicit.

21. Și va aduce pentru greșeale<le> lui Domnului lîngă ușa cortului mărturiei berbêce de greșeale.

22. Și să va ruga pentru însul preutul cu berbêcele greșêlii înnaintea Domnului, pentru păcatul lui carele au greșit și i să va lăsa lui păcatul lui carele au greșit.

23. Iar cîndu veți intra în pămîntul carele Domnul Dumnedzăul vostru dă-l voao și veți înplăta [5] tot lemnul de mîncat și veți curăți necurăția lui, roada lui 3 ani va fi voao necurăție, să nu să mănînce.

24. Și înn-al patrulea an va fi toată roada lui sfîntă, lăudată Domnului.

25. Iar înn-al cincilea an veți mînca roada lui, adaos voao roadele lui. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

26. Să nu mîncați pre munți, nice să vrăjiți, nice să căutați vraja pasărilor.

27. Să nu faceți ciucă den chica capului vostru, nice să stricați fața barbei voastre.

28. Și tăieturi să nu faceți pentru suflet pre trupul vostru și slove șiruite să nu faceți întru voi. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

29. Să nu pîngărești pre fata ta ca să o curvești pre însă și nu va curvi pămîntul și să va înplea pămîntul de fără-lêge.

30. Simbetile mêle să le păziți și de sfinții miei să vă têmeți. Eu, Domnul.

31. Să nu urmați celor ce grăiescu den pîntece și vrăjitorilor cîntăreți să nu vă lipiți ca să vă pîngăriți întru ei. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

32. Den fața celui bătrîn să te scoli și să cinstești fața celui mai bătrîn și să temi de Dumnedzăul tău. Eu, Dom/nul Dumnedzăul tău.

13. Să nu năcăjăști pre vecin și să nu jăfuiești și să nu mîie simbriia argatului tău la tine pînă a doaoa zi.

14. Celui surd să nu grăiești cuvinte de rău și înaintea orbului să nu pui piedecă, ce să te temi de Domnul Dumnezeul tău. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

15. Să nu faci nedireptate la judecată, să nu [nu] bagi seamă fața săracului, nice să cauți fața putêrnicului, pre direptate să judeci vecinului tău.

16. Să nu umbli cu înșălăciune întru limba ta, nice să te scoli [2] spre singele vecinului tău. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

17. Să nu urăști pre fratele tău în inima ta și să nu mustrezi cu mustrare pre vecinul tău, să nu dobîndești păcat pentru dînsul.

18. Să nu-ț izbîndească mîna și să nu ții pizmă feciorilor nărodului tău. Iubêște pre vecinul tău ca însuț pre tine. Eu, Domnul.

19. Lêgea mea păziți-o și dobitocul tău să nu-l înjugi cu alt jug și viia ta să nu o sădești de multe fêliuri și în haină văpsită în multe fêliuri să nu te îmbraci [1].

20. De se va culca cineva cu muiêre pat de semințe și ea va fi roabă păzită omului și nu va fi răscumpărată cu preț, sau nu se va fi dat ei slobozenie, să-i bată, iar să nu-i omoară, că nu se-au volnicit.

21. Și pentru păcatul său să aducă Domnului la ușa cortului mărturiei berbêcele greșalei.

22. Și să se roage preotul de dînsul în berbêcele călcării înaintea Domnului pentru păcatul ce au greșit și se va lăsa păcatul lui care au făcut.

23. Iar cînd veț intra în țara carea au dat voaoă Domnul Dumnezeul vostru și veț sădi tot pomul ce se mănîncă și o veț curăți de necurăția ei, roada ei în trei ani necurată să fie voaoă, să nu mîncați.

24. Iar al patrulea an toată roada ei fa fi sfîntă și lăudată Domnului.

25. Iar al cincilea an să mîncați roada ei adaos voaoă roada ei. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

26. Să nu mîncați dobitocul cu singele și să nu vă suiț pren munți și să nu vrăjiț, nice să căutați vraja de la pasări.

27. Și să nu radeț părul capetelor voastre, nice barbele voastre să nu vă le radeț.

28. Și tăieturi pre trupuri pentru sufletele voastre să nu faceț și slove șăruite să nu faceț întru voi. Eu, Domnul Dumnezeul vostru [1].

29. Să nu spurci pre fata ta să o curvești și să nu curvească pămîntul și să se umple pămîntul de fărădelegi.

30. Simbetele mêle să le păziț și de sfinții miei să vă têmeț. Eu, Domnul [1].

31. Să nu urmați celor ce grăiesc den pîntece basne și de vrăjitori să nu vă apropiați și să nu vă pîngăriț întru ei. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

32. Înaintea feței celui bătrîn [3] te scoală și fața celui cărunt o cinstește și să te temi de Domnul Dumnezeul tău. Eu, Dom/nul Dumnezeul tău [1].

13. Să nu-l asupriți pe aproapele vostru și să nu-l jefuiți; plata celui tocmit să nu rămînă la tine pînă a doua zi.

14. Să nu vorbești de rău pe un surd și în calea unui orb să nu pui piedici, ci să te temi de Dumnezeul tău. Eu sînt Domnul.

15. Să nu faceți nedreptate la judecată: să nu te îndupleci în fața săracului, nici să părtinești pe cel suspus.

16. Să nu umbli cu clevetiri în poporul tău. Asupra vieții aproapelui tău să nu te ridici. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

17. Să nu urăști pe fratele tău în inima ta, dar să mustri pe aproapele tău, ca să nu te încarci de păcatul lui.

18. Să nu fii răzbunător și să nu porți ciudă fiilor poporului tău. Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți. Eu sînt Domnul.

19. Să păziți poruncile mele. Să nu împerechezi vitele tale de feluri diferite și ogorul tău să nu îl semeni cu feluri diferite de semințe; să nu porți veșminte țesute din feluri diferite de fire.

20. Dacă cineva se va culca cu o femeie vărsîndu-și sămînța, iar aceasta este o roabă logodită cu alt bărbat care încă nu a răscumpărat-o, sau dacă ea nu a fost eliberată, să primească pedeapsa amîndoi, dar nu cu moarte, fiindcă nu era liberă.

21. Pentru vina lui, bărbatul să aducă Domnului un berbece drept jertfă pentru păcat, la ușa cortului întîlnirii.

22. Preotul să facă ispășire pentru el înaintea Domnului cu berbecul jertfit pentru vină, pentru păcatul pe care l-a săvîrșit, iar păcatul pe care l-a făcut i se va ierta.

23. Cînd veți intra în țara pe care v-o dăruiește Domnul Dumnezeul vostru și veți sădi feluriți pomi roditori, să socotiți fructele ca fiind tăiate împrejur; timp de trei ani să fie netăiate împrejur pentru voi și să nu fie mîncate.

24. În al patrulea an, toate fructele lor vor fi sfințite întru lauda Domnului.

25. Iar în anul al cincilea să mîncați fructele, ca să le sporească rodul pentru voi. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

26. Să nu mîncați nimic cu sînge. Să nu umblați cu vrăji sau cu ghicitul.

27. Să nu rotunjiți vîrfurile pletelor voastre și să nu tăiați vîrfurile bărbilor voastre.

28. Să nu vă faceți pentru un mort tăieturi în corpul vostru și să nu vă scrijeliți cuvinte pe voi. Eu sînt Domnul.

29. Să nu-ți pîngărești fiica lăsînd-o să se desfrîneze, pentru ca țara să nu se desfrîneze și să se umple de nelegiuiri.

30. Să păziți zilele mele de odihnă și să cinstiți sfîntul meu lăcaș. Eu sînt Domnul.

31. Să nu-i urmați pe cei care cheamă duhurile morților și să nu umblați pe la vrăjitori, ca să vă pîngăriți cu ei. Eu sînt Domnul.

32. Să te ridici înaintea celui cărunt și să cinstești fața celui bătrîn; să te temi de Dumnezeul tău. Eu sînt Dom/nul.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 85, col. II

33. Iară de se va apropiia voao cineva nemêrnic în pământul vostru, să nu-l necăjiț pre el.

34. Ca și cela de pământ va fi între voi cel nimêrnec ce vine cătră voi și să-l iubești pre el ca și pre tine, pentru că nemêrnici v-aț făcut în pământul Eghipetului. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

35. Să nu faceți strîmbătate la judecată, la măsuri, la cumpănă și la cantare.

36. Cumpenile dirêpte și cantarele dirêpte și măsurile dirêpte și țărînă direaptă să fie între voi. Eu, Domnul Dumnezăul vostru, ce v-am scos den pământul Eghipetului.

37. Și să păziți toată lêgea mea și toate poruncile mêle și le veț face pre êle. Eu, Domnul»“.

CAP 20

1. Și grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

2. „Și fiilor lui Israil vei grăi zicînd: «De va fi vreunul dentre fiii lui Israil au dentre ceia ce s-au făcut nemêrnici în Israil, carele va da den sămînța lui la boiari, cu moarte să să omoară, limba ce iaste pre pământ îl vor omorî pre dînsul cu pietri.

3. Și eu voiu întări obrazul mieu pre omul acela și-l voiu piêrde pre dînsul den norodul lui, pentru că den sămînța lui au dat boiariului ca să pîngărească sfintele mêle și va spurca numele celor sfinți mie.

4. Iară de vor trêce cu vedêrea lăcuitorii pământului cu ochii lor de la omul acela după ce va da el den sămînța lui boiariului ca să nu omoară pre el,

5. Și voiu întări obrazul mieu pre omul acela și pre seminția lui și voiu piêrde pre dînsul și pre toți cîți să tocmăscu într-un gînd cu el ca să curvească ei la boiari den nărodul lor.

6. Și sufletul carele va urma la ceia ce băsnuiescu den pîntece au la vrăjitori ca să curvească dupre ei voiu întări obrazul mieu pre sufletul acela și-l voiu piêrde pre el den norodul lui.

7. Și veț fi sfinți, că sfînt sînt eu, Domnul Dumnezăul vostru.

8. Și veț păzi poruncile mêle și veț face pre êle. Eu, Domnul ce vă sfințescu pre voi.

9. Omu, om carele va grăi rău pre tatăl lui au pre muma lui cu moarte să să omoară, pre tată-său au pre mumă-sa de rău au grăit, vinovat va fi.

10. Om, om carele va preacurvi muiêrea bărbatului au carele va preacurvi muiêrea vecinului său cu moarte să să omoară preacurvariul și preacurva.

11. Și carele se va culca cu muiêrea tătîni-său au descoperit, cu moarte să să omoară amîndoi, vinovați sînt.

12. Și de va dormi oarecarele cu nora lui, cu moarte să să omoară, amîndoi au păgînit, vinovați sînt.

13. Și carele va dormi cu parte bărbătească culcare fămeiască urîciune au făcut amîndoi, cu moarte să să omoară, vinovați sînt./

33. Iar de să va apropiia voao cineva nemêrnic întru pământul vostru, să nu-l chinuiți pre el.

34. Ca și cel den pământu va fi întru voi cel nemêrnic, cela ce mêrge către voi, și să-l iubești pre el ca și pre tine, pentru că nemêrnici v-ați făcut în pământul Eghiptului. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

35. Să nu faceți strîmbătate la județ, la număr, la cumpene, și la cîntar cumpenile drêpte.

36. Și cîntarele drêpte, și măsurile drêpte și țărnă dreaptă să fie întru voi. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru, ce v-am scos pre voi den pământul Eghiptului.

37. Și să păziți toată lêgea mea și toate porîncele mêle și le veți face pre êle. Eu, Domnul».

CAP 20

1. Și grăi Domnul către Moisi dzicîndu:

2. „Și fiilor Israil [1] vei grăi dzicîndu: «De va fi vreunul dentru fiii lui Israil au dentru cei ci s-au făcut nemêrnici întru fiii lui Israil, carele va da den sămînța lor la boiarin, cu moarte să s<ă> omoară, limba ce iaste pre pământ îl vor omorî cu pietri pre însă.

3. Și eu voi întări obrazul mieu pre omul acela și-l voi pîrde pre însă den nărodul lui, pentru că den sămînța lui au dat boiarinului pentru ca să pîngărească sfintele mêle și va spurca numele celor sfințiți mie.

4. Iar de vor petrêce cu vedêrea lăcuitorii pământului cu ochii lor de la omul acela după ce va da el den sămînța lui boiarenului ca să <nu> [2]-l omoară pre el,

5. Și voi întări obrazul mieu pre omul acela, pre seminția lui, și voi pîrde pre însă și pre toți ciți să tocmescu întru gîndu cu el ca să curvească ei la boiarini den nărodul lor.

6. Și sufletul carele va urma la ceia ce grăiescu den pîntece au la vrăjitori ca să curvască după ei voi întări obrazul mieu pre sufletul acela și voi pîrde pre el den nărodul lui.

7. Și veți fi sfinți, pentru că-s sfîntu eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

8. Și veți cruța porîncele mêle și le veți face pre êle. Eu, Domnul, ce vă sfințescu pre voi.

9. Om, om carele va grăi rău pre tatăl lui au pre maica lui cu moarte să s<ă> omoară, pre tată-său au pre maică-sa rău au grăit, vinovat iaste.

10. Om, om carele va preacurvi muiêrea bărbatului au carele va precurvi muiêrea aproapelui său cu moarte să s<ă> omoară și precurvariul și preacurva.

11. Și carele să va culca cu muiêrea tătîne-său rușinea tătîne-său au descoperit, cu moarte să s<ă> omoară amîndoi, vinovați sîntu.

12. Și de va dormi oarecarele cu noru-sa cu moarte să s<ă> omoară, amîndoi au păginit, vinovați sîntu.

13. Și carele va dormi cu bărbat pat fămeiescu scîrnăvie au făcut amîndoi, cu moarte să s<ă> omoară, vinovați sîntu./

33. Și de va veni vre un strein cinevaș în țara voastră, să nu-i faceț năcaz,

34[33]. Că moștean va fi întru voi [34] vineticul carele va veni la voi, să-l iubești ca însuț pre tine, că și voi aț fost vinetici în țara Eghipetului. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

35. Să nu faci nedreptate la judecată, la cumpene, la număr, la cîntar [1],

36. Ce în toată vrêmea să vă fie judecățile și măsurile dirêpte. Eu, Domnul Dumnezeul vostru sînt, carele v-am scos den țara Eghipetului.

37. Să păziț toată lêgea mea și toate porîncile mêle să le faceț, că eu sînt Domnul».

CAP 20

1. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:

2. „Așa să grăiești feciorilor lui Israil și să le zici: «Orce om den feciorii lui Israil sau den vineticii cei ce se vor fi născut întru Israil, de va da semințiia lui să slujască domnului [1] idolului, cu moarte să moară, oamenii pămîntului să-l ucigă cu pietri.

3. Iar eu voiu pune fața mea împotriva lui și-l voiu pîrde dentre oamenii lui, că au dat sămînța lui domnului [1] idolului, ca să spurce sfințirea mea și să spurce numele celor sfințite mie.

4. Iar de nu vor băga în seamă moștênii pămîntului și să caute cu ochii lor ce face acel om cînd dă sămînțiia lui să slujască domnului idolului și nu-l vor ucide,

5. Pune-voiu fața mea pre acel om și pre priêtenii [2] lui și-l voiu pîrde și pre toț cei ce vor fi cu dînsul la un gînd ca să curveas-<că> [3] ei la idol den nărodul lor.

6. Și sufletul care va urma basnelor celor den pîntece sau vrăjilor ca să se întoarcă în urma lor voiu pune fața mea pre acel suflet și-l voiu pîrde den oamenii lui.

7. Sfințiți-vă și să fiț sfinți, cum și eu, Domnul Dumnezeul vostru sînt sfînt.

8. Păziț porîncele mêle și le faceț, că eu, cela ce vă sfințesc.

9. Omul carele va grăi cuvinte rêle tătînesău sau nume-sel cu moarte să moară, cela ce iaste grăitor de rău de tată-său și de mumă-sa vinovat va fi.

10. Omul cel ce va preacurvi cu muiêre cu bărbat sau cel ce va preacurvi cu muierea vecinului său cu moarte să moară și preacurvariul și preacurva.

11. Cela ce se va culca cu muiêrea tătînesău rușinea tatîne-său au dăscoperit, vinovaț sînt, amîndoi să moară.

12. Oricine se va culca cu noru-sa cu moarte să moară amîndoi, că sînt vinovaț, că au făcut badjocură.

13. Cel ce va face cu parte bărbătească pat muleresc amîndoi au făcut urîciune, cu moarte să moară, sînt vinovaț./

33. Dacă va veni un străin oarecare în țara voastră, să nu-l asupriți.

34. Străinul care locuiește între voi să fie pentru voi ca și cel de-al casei și să-l iubești ca pe tine însuți, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

35. Să nu faceți nedreptate la judecată, adică la măsurătoare, la cîntărire și la măsurarea (grînelor).

36. Să aveți cîntare drepte, greutăți drepte, efă dreaptă și hin drept. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru, cel care v-am scos pe voi din țara Egiptului.

37. Să păziți toate legile și poruncile mele și să le împliniți. Eu sînt Domnul.»

CAP. 20

Pedepse pentru felurile păcate

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

2. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Dacă cineva dintre fiii lui Israel sau dintre străinii care locuiesc în Israel va da ca jertfă lui Moloh pe unul dintre urmașii săi, acela să fie pedepsit cu moartea. Poporul din țară să-l ucidă cu pietre.

3. Și eu îmi voi întoarce fața împotriva acelui om și îl voi îndepărta din poporul lui, fiindcă a jertfit lui Moloh pe unul dintre urmașii săi, ca să pîngărească sfîntul meu lăcaș și să întineze numele meu cel sfînt.

4. Dacă locuitorii țării îi vor trece cu vederea omului care jertfește lui Moloh pe unul dintre urmașii săi și nu-l vor ucide,

5. Atunci îmi voi întoarce fața împotriva acelui om și împotriva neamului său și îl voi îndepărta din poporul lui, laolaltă cu toți aceia care vor încuviința ca să se desfrîneze cu Moloh împreună cu el.

6. Dacă va urma cineva pe cei care cheamă duhurile și pe vrăjitori ca să se desfrîneze cu ei, îmi voi întoarce fața împotriva acelui om și îl voi îndepărta din poporul lui.

7. Sfințiți-vă și fiți sfinți, căci sfînt sînt eu, Domnul Dumnezeul vostru.

8. Să păziți poruncile mele și să le împliniți. Eu sînt Domnul care vă sfințesc pe voi.

9. Dacă cineva își va blestema tatăl sau mama, să fie pedepsit cu moartea. Și-a blestemat tatăl sau mama și va fi vinovat.

10. Dacă cineva se va desfrîna cu femeia altui bărbat, dacă se va desfrîna cu femeia aproapelui său, uciși să fie și desfrînatul și desfrînata.

11. Dacă cineva se va culca cu femeia tatălui său, înseamnă că a descoperit goliciunea tatălui său; amîndoi să fie pedepsiți cu moartea, căci sînt vinovați.

12. Dacă se va culca cineva cu nora sa, amîndoi să fie pedepsiți cu moartea, căci su săvîrșit o spurcăciune și sînt vinovați.

13. Dacă se va culca cineva cu un bărbat cum s-ar culca cu o femeie, amîndoi au făptuit o urîciune. Să fie pedepsiți cu moartea, căci sînt vinovați./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

ПС

Pag. 86, col. I

ДГ Карєле ва луа мужере шѝ пре мума ѣи, фъръдєлѣ
ге ѫсте, фок сѫ ардъ, пре дънсул шѝ пре
дънселе, шѝ сѫнъфїе фъръдєлѣге ѫтрєбоѝ .

ЕГ Шѝ чинешъ ва да зъчъреа луѝ ѫн добиток кѫ пат
ру пичоаре, кѫ моарте съ сѫ омоаре, шѝ добитокул
ЅГ кѫ сѫ сѫморѫцѝ . Шѝ мужере карє ва бє
нѝ къторъ фєєще карє добитоѝ, ка съ ѫкалє
че ѫ де дънсул, съ сѫморѫцѝ мужерѣ шѝ добит
токул, кѫ моарте съ сѫ омоаре вінованѝ сѫнт .

ЗГ Карєле ва луа пре сора луѝ деспре тътъсъу .
ѫ деспре мума луѝ, шѝ ва вєдє рушънє ѣи ,
шѝ ѫ ва вєдє рушънє луѝ, сѫнт ѫсте, сѫ пъ
рц ѫнаинтє фиилор рудїи лор, рушънє сърор
са ѫ дескоперит, пъкатул лор вор луа .

ИГ Шѝ сѫмь карєле ва дорми кѫ мужере чеа ѣвѣ пре
сине, шѝ ѫ дескоперит рушї ѣи, ѫзворул ѣи
ѫ дескоперит, шѝ ѫ ѫ дескоперитъ кърге
рѣ сънгелуѝ ѣи, сѫ пїарѣ ѫмъндой дин рудала .

ѲГ Шѝ рушънє сороїѝ тътънитъу , шѝ сороїѝ
мънеа, сънъ дескопери , пентрѫ кѣ рудєнїа
ѫ дескоперитъ , пъкатул вор пъртà .

К Карєле ва дорми кѫ рудєнїа луѝ, рушънє рудє
нїєи луѝ ѫ дескоперитъ, фърь фєчори вор мъре .

КА Шѝ сѫмъ карєле ва луа мужере фрателуѝ луѝ ,
некурацїе ѫсте, рушънє фрателуѝ луѝ ѫ дєско
КБ перитъ, фърь фєчори вор мъре . Шѝ вєцї
пъзѝ тоате порунчиле мєле, шѝ тоате жъдъ
кециле мєле, шѝ вєцї фаче пре ѫле, шѝ нъма
ръ пре воѝ пъмънтъл ѫкарєле въ ваг пре вої
КГ аколо, ка съ лъкуѝцї пре дънсъл . Шѝ съ
нѫ мерцецї дупъ легиле лимбилор, пре карї ѣу
гонескъ деа воѝ, пентрѫ кѣ ацестє тоате ле
фъкутъ, шѝ нѫмь ръ пре дъншїї .

КД Шѝ вам зїс воао, воѝ вецї мощєнѝ пъмънтъл ао,шѝ ѣу ѫ вїндъ воао пре дънсъл ѫтрѫ
ѫкєрї , пъмънтъ карє ѫле курцїнд лапте шѝ
мїере, ѣу домнъл думнъзъл вострѫ карє вам
КЕ сѫсъбїнт пре воѝ дин тоате анмєнїле . Шѝ
вецї сѫсъдї пре воѝ ѫтре добитоачеле чѣле кѫ
рате, шѝ ѫтре чѣле некърате, шѝ ѫтре пъсъри
ле чѣле кърате , шѝ чѣле некърате , шѝ сѫнъ
спъркацї сърфетеле воастре ѫтрѫ добитоаче, ш
ѫ пъсъри, шѝ ѫ тоате търътоарєле пъмънтълуѝ,
карєле ѣу ам сѫсъбїнт воао ѫнкурцїе .

КВ Шѝмь вецї фї мїе сфънцї, ка ... сфънт домнъл
думнъзъл вострѫ, чѣл че вам сѫсъбїнт пре воѝ
КГ дин тоате анмєнїле, каре фїцї мїе . Шѝ
въръватъ ѫ фъмеѣ карє ва фаче дєнтрѫ ѣи
въсънїторї де пънтече, ѫ врътъторї , кѫ мо
арте съ сѫ омоаре ѫмъндой, кѫ пїетрї съ ле уцї
децї пре ѣи, вінованѝ сѫнт .

К А П К Л

А Шѝ зїсе домнъл кътрє мойсї, зї преоцї
лор фїилор луѝ ѫарон, шѝ вей зїче кътрє
Б ѣи, фєцїлєї сънъсъ пънєтрєчєк ѫтрѫ
лумєа лор . Фърь нѫман ѫрудаці
ѫсте ѫпроапе дєлѣ, пре татъ, шѝ пре
мумъ, шѝ пре фїѣ, шѝ пре фєте, шѝ пре фрате.
Г Шѝ пре сора луѝ фечоара чѣнєтъ ѫпрепъ луѝ, чѣ

14. Carele va lua muiêre şi pre muma ei fărădelêge iaste, în foc să-l arză pre dînsul şi pre dînsele şi să nu fie fărădelêge între voi.

15. Şi cineş va da zăcêrea lui în dobitoc cu patru picioare cu moarte să să omoară, şi dobitocul să-l omoriţi.

16. Şi muiêrea care va veni către fieştecare dobitoc ca să să încalece ea de dînsul să omoriţi muiêrea şi dobitocul, cu moarte să să omoară, vinovaţi sînt.

17. Carele va lua pre sora lui despre tată-său au despre muma lui şi va vedea ruşînea ei şi ea va vedea ruşînea lui ocară iaste, să piară înaintea fiilor rudii lor, ruşînea surori-sa au descoperit, păcatul lor vor lua.

18. Şi om carele va dormi cu muiêrea ce va avea pre sine şi au descoperit ruşînea ei izvorul ei au descoperit şi ea au descoperit curgerea sîngelui ei să piară amîndoi den ruda lor.

19. Şi ruşinea sororii tătîni-tău şi sororii mîne-ta să nu descoperi, pentru că rudeniia au descoperit, păcatul vor purta.

20. Carele va dormi cu rudeniia lui ruşinea rudeniei lui au descoperit, fără feciori vor muri.

21. Şi omul carele va lua muiêrea fratélui lui necurăţie iaste, ruşinea fratelui lui au descoperit, fără feciori vor muri.

22. Şi veţi păzi toate poruncile mêle şi toate judecăţile mêle şi veţi face pre êle şi nu va urî pre voi pămîntul în carele vă bag pre voi acoló ca să lăcuiţi pre dînsul.

23. Şi să nu mêrgeţi după legile limbilor pre carei eu gonescu de la voi, pentru că acêstea toate le-au făcut şi i-am urît pre dînşii.

24. Şi v-am zis voao : voi veţi moşteni pămîntul lor şi eu îl voiu da voao pre dînsul întru avêre, pămînt care iaste curînd lapte şi miêre. Eu, Domnul Dumnezăul vostru, care v-am osăbit pre voi den toate limbile.

25. Şi veţi osăbi pre voi între dobitoacele cêle curate şi între cêle necurate şi între pasările cêle curate şi cêle necurate şi să nu spurcaţi sufletele voastre întru dobitoace şi în pasări şi în toate tîrîtoarele pămîntului carele eu le-am osebit voao în necurăţie.

26. Şi-m veţi fi mie sfinţi, că eu sînt Domnul Dumnezăul vostru, cela ce v-au osăbit pre voi den toate limbile, ca să-m fiţi mie.

27. Şi bărbatul au fămêia care se va face dentru ei băsnuitoriu de pîntece au vrăjitoriu cu moarte să să omoară amîndoi, cu pietri să-i ucideţi pre ei, vinovaţi sînt»."

CAP. 21

1. Şi zise Domnul către Moisi : „Zi preoţilor, fiilor lui Aaron, şi vei zice către ei în suflete să nu să pîngărească întru limba lor,

2. Fără numai în ruda ce iaste aproape de el : pre tată, şi pre mumă, şi pre fii, şi pre fête, şi pre frate.

3. Şi pre sora lui, fecioara ce i să apropie lui, cêcea ce

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

14. Carele va lua muiêre și pre maică-sa fărdelége iaste, să-l ardză cu foc și pre însul și pre însele și să nu fie fărdelége intru voi.

15. Și cine va da dzăcêrea lui intru patru picioare[3] cu moarte să s<ă> omoare, și dobitocul să-l omoriți.

16. Și muiêrea carea va veni către fieștecare dobitoc ca să s<ă> încalece ea de însul să omoriți muiêrea și dobitocul, cu moarte să s<ă> omoare, vinovați sîntu.

17. Carele-ș va lua pre sora lui de pre tatăl lui au de pre maica lui și va vedea rușinea ei și ea va vedea rușinea lui ponoslu[4] iaste, să piară înnaintea fiilor rudei lor, rușinea sororu-sa au descoperit, păcatul lor vor lua.

18. Și om carele va dormi cu muiêre ce are pre sine și au descoperit rușinea ei izvorul ei au descoperit și ea au descoperit cursul singelui ei să piară amîndoi den ruda lor.

19. Și rușinea surorii tatîne-tău și surorii maicei tale să nu descoperi, pentru că rudeniia au descoperit, păcatul vor purta.

20. Carele va dormi cu rudenia lui rușinea rudeniei lui au descoperit, făr<ă> ficiori vor muri.

21. Și omul carele va lua muiêrea fratelui său necurăție iaste, rușinea fratelui său au descoperit, făr<ă> ficiori vor muri.

22. Și veți păzi toate porîncele mêle și toate giudețele mêle și le veți face pre êle și nu va uri pre voi pămîntul întru carele vă bag pre voi acoló ca să lăcuiți pre însul.

23. Și să nu mêrgeți[5] după legile limbilor pre carii cu gonescu de la voi, pentru că acêstea toate le-au făcut și i-am urît pre înșii.

24. Și v-am dzis voao: voi veți moștineni pămîntul lor și eu vă-l oi da voaă pre însă întru avêre, pămîntu carele iaste de cură lapte și mière. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru, carele v-am usăbit pre voi den toate limbile.

25. Și veți usăbi pre voi întru dobitoacele cêle curate și întru cêle necurate și întru pasările cêle curate și întru cêle necurate și să nu vă spurcați sufletele voastre întru dobitoace și întru pasări și întru toate târîtoarele pămîntului carele eu le-am usăbit voao întru necurăție.

26. Și-m veți fi mie sfinți, pentru căce eu, sfîntu, Domnul Dumnedzăul vostru, cela ce v-au usăbit pre voi dentru toate limbile, ca să-mi fiți mie.

27. Și bărbat au fămêie carele să va face dentru ei grăitori den pîntece au vrăjitor cu moarte să s<ă> omoară amîndoi, cu pietri să-i loviți pre ei, vinovați sîntu»".

14. Cela ce va lua muiêrea și pre numa ei fărădelége iaste, în foc să arză și pre dînsu și pre dînsele, fărădelége să nu fie întru voi.

15. Cineș va da patul lui la dobitoc cu moarte să moară, și dobitocul acel cu 4 picioare să se ucigă.

16. Muiêrea carea se va apropiia de fieștecce dobitoc să curvească cu dînsul pre muiêre să ucigă, iar pre dobitoc cu moarte să-l omoară, sînt vinovați.

17. Și cela ce va lua pre soru-sa despre tată-său sau despre mumă-sa și va vedea rușinea ei și ea va vedea rușinea lui ocară lui iaste, să piêie înaintea feciorilor neamului lor, că, dăscoperind rușinea surori-sa, păcatu-ș dobîndește[4].

18. Și bărbatul ce se va culca cu muiêrea pîngărită și va dăscoperi rușinea ei, cúrărea de sînge al ei, și ea va dăscoperi cúrărea sîngelui ei, amîndoi să piêie den neamul lor.

19. Rușinea surorii tatîne-tău și a surorii mîne-ta să nu dăscoperi, că rudenie au dăscoperit, păcatul vor purta.

20. Cela ce se va culca cu rudeniia lui rușinea rudei sale au dăscoperit, fără feciori să moară.

21. Omul carele va lua pre muiêrea frățîne-său necurat iaste, rușinea frățîne-său au dăscoperit, fără feciori să moară.

22. Păziț toate porîncile mêle și toate judecățile mêle și le faceț, [23] iar de nu, să nu vă urască pămîntul în care vă voiu duce eu să lăcuiț acoló pre dînsul.

23. Și să nu umblați în lêgea streinilor celor ce-i voiu goni eu de la voi, că ei toate acêstea le-au făcut și-m fură urîț.

24. Și am zis către voi: voi veț moștina pămîntul lor și eu îl voiu da voaoă întru cîștig, pămîntul den care cură mière și lapte. Eu, Domnul Dumnezeul vostru, carele am usebit pre voi den toate părțile.

25. Și să usebiț și voi între dobitoacele cêle curate și între cêle necurate și între pasările cêle curate și între cêle necurate și să nu vă spurcaț sufletele în dobitoace și în pasări și în toate jigăniile pămîntului care le-am usebit eu să fie necurate.

26. Ce să fiț mie sfinți, că eu, Domnul vostru, sînt sfînt, cela ce v-am usebit den toate limbile să fiț ai mieі.

27. Bărbatul sau muiêrea carei vor fi în pîntecele lor basne sau vrăji amîndoi să moară cu moarte, cu pietri să-i uciдeț, că sînt vinovați»".

14. Dacă cineva își va lua o femeie împreună cu mama ei, aceasta este o nelegiuire. Să fie arși în foc și el și ele, pentru ca să nu rămînă nelegiuirea în mijlocul vostru.

15. Dacă cineva se va culca cu un dobitoc, vîrșindu-și sămînța, să fie pedepsit cu moartea iar dobitocul să fie ucis.

16. Dacă o femeie se va apropia de un dobitoc pentru a se împreuna cu el, să omori și femeia și dobitocul; să fie uciși, căci sînt vinovați.

17. Dacă un bărbat va lua de soție pe sora sa, fiică a tatălui său ori fiică a mamei sale, dacă îi va vedea goliciunea și ea îi va vedea goliciunea lui, aceasta este o mîrșăvie; să piară înaintea fiilor nemului lor. El a descoperit rușinea surorii sale și va purta povara păcatului său.

18. Dacă un bărbat se va culca cu o femeie care are slăbiciunea ei lunară și va descoperi goliciunea ei, atunci el a descoperit izvorul ei, iar ea și-a descoperit scurgerea sîngelui ei. Să fie îndepărtați amîndoi din neamul lor.

19. Să nu descoperi goliciunea surorii tatălui tău, nici a surorii mamei tale, căci aceasta înseamnă să descoperi pe ruda ta; amîndoi își vor purta povara păcatului lor.

20. Dacă cineva se va culca cu femeia unchiului său, atunci a descoperit goliciunea unchiului său. Amîndoi vor purta povara păcatului lor; vor muri fără copii.

21. Dacă va lua cineva femeia fratelui său, aceasta înseamnă o necurățenie. El a descoperit goliciunea fratelui său; vor muri fără copii.

22. Să păziți toate poruncile și judecățile mele și să le împliniți, ca să nu vă verse țara în care vă voi duce să o locuiți.

23. Să nu vă luați după legile neamurilor pe care eu le izgonesc dinaintea voastră, căci ei au făcut toate acestea și m-am scîrbit de ei.

24. Eu v-am spus doar: voi veți moșteni țara lor și eu vă voi da-o în stăpînire, țara în care curge lapte și miere. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru, cel care v-am ales dintre toate neamurile.

25. Să faceți deosebire între dobitoacele curate și cele necurate, între păsările curate și cele necurate, ca să nu vă spurcați sufletele prin dobitoace, prin păsări sau prin viețuitoare tîrîtoare, pe care vi le-am deosebit ca necurate.

26. Și să-mi fiți sfinți, căci sînt sînt cu, Domnul Dumnezeul vostru, cel care v-am ales dintre toate neamurile ca să fiți ai mei.

27. Dacă vreun bărbat sau vreo femeie se fac asemenea celor care cheamă duhurile sau asemenea vrăjitorilor, atunci să fie pedepsiți cu moartea. Să-i ucideți cu pietre, căci sînt vinovați»".

CAP 21

1. Și dzise Domnul către Moisi: „Dzi preuților, fiilor <lui> Aaron, și vei dzice lor întru suflete să nu să pîngărească întru limba lor,

2. Făr-numai întru ruda-i ce iaste aproape de el: pre tată, și pre maică, și pre fii, și pre fête, și pre frate.

3. Și pre sora lui, fecioara ce i să apropie lui, cêca/ce nu iaste dată la bărbat, pre acês-

CAP 21

1. Și zise Domnul către Moisei,: „Grăiește feciorilor lui Aáron, popii, și le zi: «Nice într-un suflet întru nărod să nu vă spurcaț

2. Ce numai în casa de-aproapelui vostru: despre tată sau despre mumă sau despre feciori, sau despre fête, sau către frate.

3. Și către sora lui, fată carea iaste aproapelui/și nu iaste dată după bărbat, în-

CAP. 21

Rînduieli privitoare la sfințenia preoților

1. Și i-a spus Domnul lui Moise: „Vorbește preoților, fiilor lui Aaron, și spune-le: «Preotul să nu se pîngărească atingînd pe cineva mort din neamul său,

2. În afară de rudele sale cele mai apropiate: pe tatăl său, pe mama, pe fiul, pe fiu ca și pe fratele său,

3. Ca și pe sora sa, fecioară, care stă aproape de/el și care nu a fost măritată; pentru

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 86, col. II

нѹ iaste dată la bărbat, pre acêstea să vor pîngări.

4. Să nu să pîngărească fără de vêste întru norodul lui în scîrnăviia lui.

5. Şi pleaşă să nu vă radeţi capul pentru mort şi faţa barbei să nu o razî şi pre trupurile lor să nu taie tăieturi.

6. Sfinţi vor fi Dumnezăului lor şi nu vor pîngări numele Dumnezăului lor, pentru că jîrtvele Domnului daruri Dumnezăului lor ei aduc şi vor fi sfinţi.

7. Muiêrea curvă şi pîngărită nu vor lua şi muiêrea scoasă de după bărbatul ei nu vor lua, că sfînt iaste Domnului Dumnezăului lui şi vei sfinţi pre dînsul.

8. Darurile Domnului Dumnezăului vostru acesta le aduce, sfînt să fie, că sfînt, eu, Domnul Dumnezăul vostru, cela ce sfinţescu pre ei.

9. Şi fată de om preot de să va pîngări a curvi numele tătîne-său ea pîngărêşte, pre foc să să arză de tot.

10. Şi preotul cel mare den fraţii lui, celui ce i s-au turnat pre capu den untdelemnul unsorii şi s-au săvîrşit să să îmbrace cu hainele, capul nu-şi va descopri şi hainele lui nu le va rumpe.

11. Şi pre tot sufletul mort nu va întra, pre tatăl lui, nice pre muma lui nu se va pîngări.

12. Şi den cêle sfinte nu va ieşi şi nu va pîngări numele cel sfinţit al Domnului lui, pentru că untdelemnul cel sfînt, cel unsu al Dumnezăului lui pre dînsul. Eu, Domnul.

13. Acesta fămêie fecioară den ruda lui va lua.

14. Iară văduvă, şi gonită, şi pîngărită, şi curvă, pre acêstea nu va lua, fără numai fecioară den norodul lui va lua fămêie.

15. Şi nu va pîngări sămîrţa lui întru norodul lui. Eu, Domnul Dumnezăul, cela ce sfinţescu pre el»“.

16. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

17[16]. „Zi cătră Aaron zicînd : «Om den semenţia ta întru rudele voastre, de va fi la oarecarele la dînsul hulă, să nu vie să aducă daruri Domnului lui.

18[17]. Tot omul la care va fi la dînsul hulă nu va veni : om orbu, sau şchiop, sau ciungu, sau cu urechile tăiate.

19[18]. Au om la care va fi la el sfărămătură de mînă au sfărămătură de picior,

20[19]. Au ghiebos, au pecinginos, zmult la ochi, [20] sau om la care va fi într-însul rîie sălbatică sau funecei sau să fie cu un coiu,

21. Tot carele iaste într-însul hulă, den semenţia lui Aaron, preotul, nu se va apropiia ca să aducă jîrtvele Dumnezăului tău, că hulă e întru el, darurile lui Dumnezău să nu să apropie a le aduce.

22. Darurile Dumnezăului lui, sfintele sfintelor, şi den sfinte va mînca.

23. Fără numai la acoperemînt nu va veni şi cătră jîrtăvnic nu să va apropiia, pentru că hulă are, şi nu va pîngări numele cel sfînt al Dumnezăului lui, pentru că eu, Domnul, ce sfinţescu pre dînşii.»“

24. Şi grăi Moisi cătră Aaron şi cătră fiii lui şi cătră toţi fiii lui Israil.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

tea să vor pîngări.

4. Să nu să pîngărească făr-vêste întru nărodul lui întru scîrnăviia lui.

5. Şi pleaşa să nu o radeţi pentru mortu şi faţa barbei să nu o radză şi pre trupurile lor să nu taie tăieturi.

6. Sfinţi vor fi Dumnedzăului lor şi nu vor pîngări numele Dumnedzăului lor, pentru că jirtvele Domnului daruri bodzului lor ei aduc şi vor fi sfinţi.

7. Muiére curvă şi scîrnavă nu vor lua şi muiére scoasă de bărbatul ei nu vor lua, pentru că sfintu iaste Domnului Dumnedzăului lui şi-l vei sfinţi pre însă.

8. Dărurile Domnului Dumnedzăului vostru acésta le aduce, sfintu să fie, că-s sfintu eu, Domnul Dumnedzăul vostru, cela ce sfinţescu pre ei.

9. Şi fată a om preut, de să va pîngări a curvi, numele tătîne-său ea pîngăreşte, preste foc să s<ă> ardză de tot.

10. Şi preutul cel mare den fraţii lui, celui turnat pre cap den untul de lemnul ce-l unsă i [1] săvîrşit să s<ă> îmbrace cu hăinele, capul nu-ş va deschivăra şi hăinele lui nu le va rumpe.

11. Şi pentru tot sufletul mortu nu va intra, pre tatăl lui, nice pre maica lui nu să va pîngări.

12. Şi den sfinte nu va ieşi şi nu va pîngări numele cel sfintu [2] a Dumnedzăului lui, pentru că untu de lemnul cel sfintu, cel unsu a Dumnedzăului lui preste însul. Eu, Domnul.

13. Acaesta fămêie ficioară dentru seminţia [3] lui va lua.

14. Iară văduă, şi gonită, şi pîngărită, şi curvă, pre acéstea nu va lua, făr-numai ficioară den nărodul lui va lua fămêie.

15. Şi nu va pîngări sămînţa lui întru nărodul lui. Eu, Domnul Dumnedzău, cela ce sfinţescu pre el“.

16. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicînd:

17[16]. <„Dzi cătră Aaron, dzicînd> [4]: «Om dentru seminţia ta întru rudele voastre, de va fi la oarecarele la însul hulă, să nu vie să aducă dărurile Dumnedzăului lui.

18[17]. Tot omul la carele va fi la însul hulă nu va veni: om orbu, sau ciuntu, sau făr-urechi.

19[18]. Sau om la carele va fi lui strunci natură [5], de mînă au sfărîmătură de picior

20[19]. Au grebănos, au pecinginos, au, pănihos la ochi [20], sau om la carele va fi întru însă rîie sălbatecă sau funicei sau să fie cu un coiu,

21. Tot carele iaste întru însul prihană, den sămînţa lui Aaron, preutul, nu să va apropia ca să aducă jirtvele Dumnedzăului tău, pentru că hulă-s întru el, [22] dărurile lui Dumnedzău să nu să apropie să le aducă.

22. Dărurile Dumnedzăului lui, sfintele sfinţilor, şi den sfinte va mînca.

23. Făr-numai la acoperemîntu nu va veni şi cătră jirtăvnic nu să va apropia, pentru că are prihană, şi nu va pîngări numele cel sfintu a Dumnedzăului lui, pentru că eu, Domnul, ce sfinţescu pre înşi».

24. Şi grăi Moisi cătră Aaron şi cătră fiii lui şi cătră toţi fiii lui Israil./

tr-acéstea să se spurce.

4. Şi să nu se spurce fără de vêste întru nărodul său întru scîrnăviia lui.

5. Şi să nu-ş ază capetele după mort şi răsărirea barbei să nu o ază şi pre trupurile lor să nu facă tăieturi.

6. Sfinţi să fie Dumnezeului lor şi să nu spurce numele Domnului Dumnezeului lor că jărtvele Domnului darul Dumnezeului lor ei înşiş să aducă şi vor fi sfinţi.

7. Muieri curve pîngărite să nu ia şi muiére gonită de bărbatul ei să nu ia, că sfinţi sînt ei Domnului Dumnezeului lor şi să-i sfinţeşti.

8. Că dărurile Domnului Dumnezeului vostru aceştia să aducă, sfinţi să fie, că eu, Domnul Dumnezeul vostru, sînt sfînt, cela ce i-au sfinţit.

9. Şi fata preotului de se va pîngări a curvi, numele tătîne-său au pîngărit aceasta, ce cu foc să se arză.

10. Şi arhiereul den fraţii săi, celui ce-i iaste turnat pre cap undelemnul unsorii şi desăvîrşit să se îmbrace în odăjdii, capul să nu-ş dăscopere şi haina lui să nu-ş rumpă.

11. Şi nice la un suflet mort să nu intre, nice spre tată-său, nice spre mumă-sa să nu se pîngărească.

12. Nice den cêle sfinte să nu iasă şi numele cel sfînt al Dumnezeului său să nu-l spurce, că pe dînsul iaste undelemnul cel sfînt al ungerii Dumnezeului său. Eu, Domnul.

13. Acesta să-ş ia lui muiére fată den rudeniia oamenilor săi.

14. Iar văduvă, şi muiére lăsată de bărbat, şi curvă să nu ia, ce fată den neamul lui să-ş ia şie muiére.

15. Şi să nu-ş pîngărească sămînţa lui întru nărodul lui. Eu, Domnul Dumnezeu cela ce-l sfinţesc».

16. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

17. „Grăieşte lui Aáron şi-i zi: «Om den rudeniia ta întru seminţiia voastră, de va fi pre dînsul vreo vină, să nu vie să aducă darul Domnului Dumnezeului său.

18. Om orb să nu vie, [19] şchiop să nu vie, ciung să nu vie, sau de-i va fi urêchea tăiată.

19. Sau de-i va fi vre o mînă sau vre un picior frînt.

20. Sau gîrbov, sau urduros, sau va avea albeaţe la ochi, sau omul rîios, sau care va fi avînd funicei, sau va fi rîncaci.

21. Nice un om cît vor fi pre dînşii vreo vină den seminţiia lui Aáron, preotul, să nu se apropie să aducă jărtvă Dumnezeului tău, că iaste vină pre dînsul, [22] dar lui Dumnezeu să nu aducă.

22. Dărurile Dumnezeului lui sfînta sfinţilor, [23] iar den sfinte să mănînce.

23. Numai supt acoperemînt să nu meargă şi de altar să nu se apropie, că are vină, şi să nu spurce numele cel sfînt al Dumnezeului său, că eu sînt Domnul care sfinţesc pre dînşii».

24. Şi grăi Moisei toate cătră Aaron şi cătră feciorii lui şi cătră toţ feciorii lui Israil./

aceştia se poate pîngări.

4. Să nu se pîngărească cu nimeni din poporul său, ca să se spurce.

5. Să nu-şi radă pe cap un loc chel pentru un mort, să nu-şi taie vîrfurile bărbii şi să nu-şi facă tăieturi pe corp.

6. Sfinţi să fie ei pentru Dumnezeul lor şi să nu pîngărească numele Dumnezeului lor, căci ei aduc Domnului jertfe, hrană arsă în foc pentru Dumnezeu; de aceea să fie sfirţi.

7. Să nu-şi ia de soţie o femeie desfrînată sau pîngărită, să nu-şi ia nici o femeie izgonită de la bărbatul ei, căci el este sfînt pentru Dumnezeul lui.

8. El înfăţişează hrana Domnului tău, de aceea să-l socoteşti sfînt, căci sînt sfînt eu, Domnul Dumnezeul vostru, cel care vă sfinţesc pe voi.

9. Iar dacă fiica unui preot se va pîngări desfrînindu-se, ea pîngăreşte numele tatălui său; de aceea să fie arsă în foc.

10. Preotul care este cel mai mare între fraţii săi, acela căruia i s-a turnat pe cap untdelemnul pentru miruire şi care a fost sfinţit ca să-şi îmbrace veşmintele, să nu-şi descopere capul şi să nu-şi rupă veşmintele.

11. Şi să nu se ducă la nici un mort; să nu se pîngărească nici cu tatăl său, nici cu mama sa.

12. Şi din lăcaşul sfînt să nu iasă şi să nu pîngărească lăcaşul Domnului său, pentru că untdelemnul pentru miruire al Domnului său se află asupra sa. Eu sînt Domnul.

13. Preotul să-şi ia de soţie o fecioară.

14. Iar o văduvă, o femeie izgonită desfrînată sau pîngărită să nu ia de soţie, ci să ia de soţie o fecioară din neamul său.

15. Să nu-şi pîngărească urmaşii săi în poporul său. Eu sînt Domnul care îl sfinţesc.“

16. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

17. „Vorbeşte-i lui Aaron şi spune-i: «Nimeni dintre urmaşii tăi, din neam în neam, să nu vină ca să aducă hrană Domnului său, dacă va avea vreo meteahnă trupească.

18. Să nu se apropie nici un om care are o meteahnă trupească: un om orb, şchiop, cu nasul turtit sau cu urechile tăiate.

19. Sau un om cu mîna sau cu piciorul schilodite,

20. Un cocoşat, un sfrijit sau un om cu albeaţă pe ochi, cu rîie ori cu pecingine sau unul cu părţile bărbăteşti vătămate.

21. Oricine are o meteahnă trupească dintre urmaşii preotului Aaron să se apropie şi să aducă Domnului jertfele mistuite de foc. Deoarece are o meteahnă trupească, să nu se apropie ca să aducă hrană lui Dumnezeu.

22. Din hrana lui Dumnezeu, din partea preasfîntă sau din partea sfîntă, el poate să mănînce.

23. Dar să nu vină pînă la perdea şi să nu se apropie de altar, căci are o meteahnă trupească; să nu pîngărească lăcaşul cel sfînt al Dumnezeului său, pentru că eu sînt Domnul care îi sfinţesc».

24. Aşa a vorbit Moise către Aaron, către toţi fiii săi şi către toţi fiii lui Israel./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 87, col. I

К А' П' К Е

А' И грꙋ дмнѣлъ кътрꙋ моѵсе зикѧнд.
Б' Зн лꙋи ааронѣ шн фиилор лꙋи, шн сѣ
сферескъ де сфинтеле фиилор лꙋи израил,
шн сънѣ нѧмеле меѹ чел
сфнтъ, кате ѣн сфнцескъ мие, ѣу домн.
Г' Зн лор: фиеминиле воастре тот омꙋл, кареле
сева апропиа де тоатъ семинца воастрꙋ, кътре
сфинте кате вор сфници фиии лꙋи израил домнлꙋи,
шн некꙋрацеа лꙋи пре дѧнсꙋл, ваперн сꙋфлетꙋл
Д' ачела дела мине, ѣу домнꙋл. Шн ом ден
семѧнцеа лꙋи ааронѣ прѣотꙋл, шн ачеста стрн
кат аѹ фрѧнте ден челе сфинте сънѣ мѧнн
че, пънъ чесева кꙋрацн, шн чела чесе атинге де
тоатъ некꙋрацеа сꙋфлетꙋлꙋи, аѹ ом карѹа
Е' ва ешн дин трѧнсꙋл пат де семинце. Саѹ
кареле сева атинге де тот търъториал некꙋрат,
кареле ва пънгъри пре ѣл, саѹ де ом фкаре ва
пънгъри пре ѣл, дꙋпъ тоатъ некꙋрацеа лꙋи,
Ѕ' сꙋфлетꙋл каре сева атинге де ѧл. Некꙋ
рат ва фи пънъ сеара, нꙋва мѧнка ден челе
З' сфинте. Денꙋва скълда трꙋпꙋл лꙋи кꙋ
апъ, шн ва апꙋне соареле шн курат ва фи, шн
атꙋнче ва мѧнка ден челе сфинте къ пѧнѣ лꙋи
И' ѧмте. Мортъчине шн принс де гадини сѣ
нꙋ мѧнънче, сѣ нъ пънгъреск ѣл фърѧмеле,
Ѳ' ѣу домнꙋл. Шн вор пъзи пѧзеле мѣле, кас
кꙋ пентрꙋ ѧле пкат, шн вор мри пентрꙋ
ѧле, де вор пънгъри пре ѧле, ѣу домнꙋл чела че
І' сфнцескъ пре дѧншн. Шн тот стрінꙋл
дерꙋѣ нꙋва мѧнка сфинте, немѣрнкꙋл прѣо
тꙋлꙋи, аѹ нѣмнтъ нꙋва мѧнка сфинте.
ІА' Ѩар прѣотꙋл дека кꙋмпъра сꙋфлетꙋ, кꙋмпъра
пре арꙋнтꙋ, ачеста вамѧнка дин пѧнѣнеле лꙋи,
шн чей нескꙋн де каса лꙋи, шн ачещя вор мѧ
ІБ' ка дин пѧнѣнеле лꙋи. Шн фата де ом прѣо
десева да ла ом стрін дин нѣм, ѧ дин чеполꙋ
ІГ' рнеи челе сфинте нꙋва мѧнка. Шн фата прѣ
отꙋлꙋи десева фаче въдꙋкъ аѹ гонитъ, шн
сѣмѧнце нꙋва фи ѧѣ, сева ентоарче ла каса тт
тънесꙋлꙋи, дꙋпъ тинерецеле ѣи, дин пѧнѣнеле
тънесꙋлꙋи вамѧнка, шн тотъ стрінꙋл дерꙋ
ІД' ъ нꙋва мѧнка дин ѧле. Шн ом кареле ва
мѧнка сфинте дꙋпъ нештінце, шн ва пꙋне ал
чинчеле лꙋи преste дѧнсꙋл, шн вада прѣотꙋлꙋи
ІЕ' чел сфинте. Шн нꙋмъ пънгъри сфинтеле фи
ІЅ' лор лꙋи израил, кареле ѣи аѹ домнлꙋи. Шн
вор адꙋче преste ѣи фърѣделеге де греалъ, мѧ
нкънд ѣи сфинтеле лор, пентрꙋ кѣ ѣу домнꙋл ка
ІЗ' реле сфнцескъ пре ѣи. Шн грѣи домнꙋл кътрꙋ
ІИ' мсе зикънд. Грѣеще лꙋи ааронѣ
шн фиилор лꙋи, шн лтоате фиилор
лꙋи израил, шн ей грѣи кътрꙋ ѣи, ом, ом,
ден фиии лꙋи израил, аѹ дин немѣрнтии ѣи ле
кꙋеск мънеск дѧншн ѣ израил, кареле ва адꙋ
ІѲ' че дарꙋри дꙋпъ тоатъ, мртꙋрисире лор, аѹ дꙋ
пъ тоатъ алѣгерея лор.
К' Кате вор адꙋче дом
нꙋлꙋи ла ардере детот, priимите воао парте
сѣвѣрѣщеск ден чирезь, аѹ ден оѹ шн ден капре.

CAP 22

1. Și grăi Domnul către Moisi zicînd :

2. „Zi lui Aaron și fiilor lui și să să ferească de sfintele fiilor lui Israil și să nu pîngărească numele mieu cel sfînt, cîte ei sfințescu mie. Eu, Domnul.

3. Zi lor : «În semințiile voastre tot omul carele se va apropiia de toată semerția voastră către sfinte, cîte vor sfinți fiii lui Israil Domnului și necurățiia lui pre dînsul, va peri sufletul acela de la mine. Eu, Domnul.

4. Și om den sămînța lui Aaron, preotul, și acesta stricat au înfrînt, den cêle sfinte să nu mînînce pănă ce se va curăți ; și cela ce să atinge de toată necurățiia sufletului au om căruia va ieși dentr-însul pat de semenție

5. Sau carele se va atinge de tot tîrîtoriul necurat, carele va pîngări pre el, sau de om în care va pîngări pre el după toată necurățiia lui, sufletul care se va atinge de êle

6. Necurat va fi pănă în sară, nu va mînca den cele sfinte [7] de nu-ș va scălda trupul lui cu apă.

7. Și va apune soarele și curat va fi, și atuncea va mînca den cêle sfinte, că pîinea lui iaste.

8. Mortăciune și prinsu de gadini să nu mînînce să să pîngărească el într-însele. Eu, Domnul.

9. Și vor păzi pazele mêle, ca să nu ia pentru êle păcat, și vor muri pentru êle de vor pîngări pre êle. Eu, Domnul, cela ce sfințescu pre dînșii.

10. Și tot streinul de rudă nu va mînca sfinte, nemêrnicul preotului au năimit nu va mînca sfinte.

11. Iară preot de va cumpăra suflet, cumpărat pre argint, acesta va mînca den pîinile lui, și cei născuți de casa lui și aceștia vor mînca den pîinile lui.

12. Și fată de om preot de se va da la om strein de neam, ea de-ncepăturile cêle sfinte nu va mînca.

13. Și fata preotului de se va face văduvă au gonită, și sămînțe nu va fi în ea, se va întoarce la casa tătîne-său după tinerêțele ei, den pîinile tătîne-său va mînca și tot streinul de rudă nu va mînca den êle.

14. Și om carele va mînca sfinte după neștiințe și va pune al cincilea lui preste dînsul și va da preotului cel sfînt.

15. Și nu vor pîngări sfintele fiilor lui Israil, carele ei iau Domnului.

16. Și vor aduce preste ei fărădelêge de greșală, mîncînd ei sfintele lor, pentru că eu, Domnul, carele sfințescu pre ei.»

17. Și grăi Domnul către Moisi zicînd :

18. „Grăiește lui Aaron și fiilor lui și la toată adunarea fiilor lui Israil și vei grăi către ei : «Om, om den fiii lui Israil au den nemêrnicii ce lăcuiescu lîngă dînșii în Israil, carele va aduce daruri după toată mărturisirea lor au după toată alêgerea lor,

19. Cîte vor aduce Domnului la arderea de tot, priimite voao parte bărbătească den cirezi au den oi și den capre./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

CAP 22

1. Și grăi Domnul către Moisi dzicindu:
2. „Dzi lui Aaron și fiilor lui și să s<ă> ferească de sfintele fiilor Israil [1] și să nu pîngărească numele mieu cel sfintu, cîte ei sfințescu mie. Eu, Domnul.

3. Dzi lor: «Întru semințiile voastre tot omul carele să va apropiia den toată semința voastră către sfinte, cîte vor sfinți fiii lui Israil Domnului, și necurăția lui pre însul, va peri sufletul acela de la mine. Eu, Domnul.

4. Și om den sămința lui Aaron, preutul, și acesta are stricăciune au iaste înfrîntu, den cêle sfinte să nu mănînce pîn-ce să va curăți; și cela ci să atinge de toată necurăți<a> [1] sufletului au om căruia va ieși dentru însă pat de sămință

5. Sau carele să va atinge de tot tîrîitoriul necurat, carele îl va pîngări pre el, sau de om întru carele va pîngări pre el după toată necurăția lui,

6. Sufletul carele să va atinge de ei [6] necurat va fi pîn-în sară, nu va mînca den cêle sfinte [7] de nu-ș va scălda trupul lui cu apă.

7. Și va apune soarele și curat va fi, și atuncea va mînca den cêle sfinte, pentru că pîinea lui iaste.

8. Mortăciune și prinsu de jiganii să nu mănînci să s<ă> pîngărească el întru însă. Eu, Domnul.

9. Și vor păzi cruțările mêle, pentru ca să nu ia pre êle păcat, și vor muri pentru êle de vor pîngări pre êle. Eu, Domnul, cela ce sfințescu pre înși.

10. Și tot străinul de rude nu va mînca sfinte, prisleț preutului au năimit nu va mînca sfinte.

11. Iar preut de va cumpăra suflet, cumpărat pen argintu, acesta va mînca den pîinele lui, și cei născuți den casa lui și aceștia vor mînca den pîinele lui.

12. Și fată a om preut de să va da a om striin de neam, ea dentru începăturile cêle sfinte nu va mînca.

13. Și fata preutului de să va face văduă au gonită, iar sămință nu va avea, să va întoarce la casa tătîne-său după tinerêțele ei, den pîinele tătîne-său va mînca și tot striinul de rudă nu va mînca den êle.

14. Și om carele va mînca sfinte după neștiință și va pune al cincilea lui preste însul și va da preutului cel sfintu.

15. Și nu vor pîngări sfintele fiilor Israil[1], carele ei aduc Domnului.

16. Și vor aduce preste ei fărdelêge de greșeale, mîncîndu ei sfintele lor, pentru că eu, Domnul, carele sfințescu pre ei».
17. Și grăi Domnul către Moisi dzicînd:
18. „Grăiêște lui Aaron și fiilor lui și la toată adunarea Israil [1] și vei grăi către ei: «Om, om den fiii lui Israil au dentru cei prisleți ce lăcuiescu lîngă înșii întru Israil, carele va aduce dăruri după toată mărturisirea lor au după toată alêgerea lor,

19. Cîte vor aduce Domnului la jirtvă, priimite voao făr-prihană parte bărbătească den cirezi au dentru oi și dentru capre./

CAP 22

1. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:
2. „Și zi lui Aáron și feciorilor lui să se ferească de aducerile cêle sfinte care sînt de la feciorii lui Israil și să nu spurce numele mieu cel sfînt, cîte sfințesc ei mie; eu, Domnul.

3. Zi lor: «Întru semințiia voastră tot omul carele se va apropiia de toată rudeniia voastră, către sfintele care sfințesc feciorii lui Israil Domnului, și necurățiia lui va fi pre dînsul, peri-va sufletul acela de la mine. Eu, Domnul.

4. Și om den semințiia lui Aáron preotul carele va fi stricat sau îi va fi curs sămînța [1] den cêle sfinte să nu mănînce pînă nu se va curăți, și sufletul carele se va atinge de toată necurățiia sau omul cărula-i va cură sămînța patului lui

5[4]. Și cela ce se va atinge de toată cúrăreа necurată se va spurca, [5] sau de omul carele iaste pîngărit după fieștece necurăție de ale lui, sufletul carele se va atinge de dînsul,

6. Necurat va fi pînă seara, să nu mănînce den cêle sfinte, ce să-ș spêle trupul cu apă.

7. Și, după ce va apune soarele, va fi curat și atunci va mînca den sfinte, pentru că pîinea lui iaste.

8. Mortăcini și mîncat de gadini să nu mîncați că vă văț pîngări într-însele. Eu, Domnul.

9. Să păzească porîncile mêle, să nu dobîndească pentru dînsele păcat, că vor muri pentru dînsele deaca le vor spurca. Eu, Domnul, carele sfințesc pre dînșii.

10. Tot care iaste de alt neam să nu mănînce den cêle sfinte și vineticul sau argatul preotului să nu mănînce den cêle sfinte.

11. Iar de va cîștiga preotul vre un suflet cumpărîndu-l cu argint [2], acesta să mănînce den pîinea lui, și cei ce vor fi născuț den casa lui să mănînce pîinea lui.

12. Iar fata preotului deaca se va mărita după bărbat de alt neam, aceasta den aducerile cêle sfinte să nu mănînce.

13. Iar de va rămînea fata preotului văduvă sau o va lăsa bărbatul și roadă dentr-însa nu va fi și se va întoarce la casa tatîne-său după tinerêțele ei, den pîinea tatîne-său să mănînce, iar nimeni de alt neam să nu mănînce dentr-însa.

14. Și omul carele va mînca cêle sfinte nepricepînd să adaogă a cincea parte a lui spre ce au mîncat și să dea aceasta sfîntă preotului.

15. Și să nu pîngărească aducearea sfintelor carea iaste de la feciorii lui Israil, care aduc ei Domnului.

16. Și să nu aducă spre dînșii fărădelêgea călcării cînd vor mînca sfințitele lor. Eu, Domnul care i-am sfințit».

17. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:
18. „Grăiêște lui Aáron și feciorilor lui și tuturor feciorilor lui Israil și zi către dînșii: «Omul den casa lui Israil sau den streinii carei lăcuiesc întru voi întru Israil, carele va aduce dar după toată mărturisirea lor sau după toată voia lor.

19[18]. Orcît va aduce Domnului spre ardere de tot [19] întru priimire de la voi parte bărbătească să fie nevinovată den cireada boilor sau den turma oilor sau a caprelor./

CAP. 22

Rînduieli privitoare la mîncarea jertfelor

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:
2. „Spune lui Aaron și fiilor lui Israel să aibă grijă de lucrurile sfinte ale fiilor lui Israel și să nu pîngărească numele meu cel sfînt prin cele ce mi se închină. Eu sînt Domnul.

3. Spune-le: «Oricine dintre urmașii voștri, din neam în neam, care se va apropia de lucrurile sfinte pe care fiii lui Israel le închină Domnului și care va avea asupra lui o necurăție, acel om să fie îndepărtat de la mine. Eu sînt Domnul.

4. Orice bărbat din semnția preotului Aaron care va avea o umflătură de lepră sau o scurgere să nu mănînce din lucrurile sfinte pînă ce nu se va curăți; tot astfel și acela care se va atinge de cineva devenit necurat printr-un mort, acela care va avea o scurgere de sămînță
5. Sau acela care se va atinge de o tîrîtoare necurată care pîngărește sau de un om care-l va pîngări printr-o oarecare necurățenie,

6. Oricine se va atinge de toate acestea va fi necurat pînă seara; să nu mănînce din lucrurile sfinte decît dacă-și va spăla trupul cu apă.
7. Iar după ce va apune soarele va fi curat; atunci să mănînce din lucrurile sfinte, căci aceasta este hrana sa.

8. Dar să nu mănînce dintr-o vită moartă sau sfîșiată de fiare, ca să nu se pîngărească cu ele. Eu sînt Domnul.

9. Să păzească poruncile mele, ca să nu se facă vinovați de păcat și să moară pentru că le-au pîngărît. Eu sînt Domnul cel care le sfințesc.

10. Nici un om străin (de neamul preoțesc) să nu mănînce din lucrurile sfinte. Oaspetele preotului și sluga lui să nu mănînce din lucrurile sfinte.

11. Dacă un preot va avea un rob cumpărat cu argint, acesta poate să mănînce din hrana lui, la fel ca și cei născuți în casa lui; aceștia pot să mănînce din hrana lui.

12. Dacă fiica unui preot se va mărita cu un străin (de neamul preoțesc), ea să nu mănînce din lucrurile sfinte aduse ca dar înălțat.

13. Dar dacă fiica unui preot va rămîne văduvă sau va fi despărțită de bărbatul său și nu va avea urmași, dacă se va întoarce în casa tatălui său, ca în tinerețea ei, atunci ea va putea mînca din hrana tatălui său; dar nici un străin (de neamul preoțesc) să nu mănînce din aceasta.

14. Și dacă un om va mînca din lucrurile sfinte din neștiință, atunci el să dea înapoi preotului lucrul cel sfînt și să adauge încă o cincime din prețul său.

15. Ei să nu pîngărească lucrurile sfinte ale fiilor lui Israel, pe care aceștia le-au adus Domnului ca dar înălțat.

16. Și să nu aducă asupra lor păcatul fărădelegii de a mînca lucrurile sfinte; pentru că eu sînt Domnul, cel care îi sfințesc pe ei.»

17. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:
18. „Vorbește-i lui Aaron și fiilor lui, ca și întregii adunări a fiilor lui Israel, și spune-le: «Orice om dintre fiii lui Israel sau dintre străinii ce locuiesc între ei în Israel, care va aduce o jertfă, fie ca împlinire a unei făgăduințe, fie ca jertfă de bunăvoie, înfățișîndu-le ca ardere de tot,
19. Să aducă o parte bărbătească fără cusur din cireada de vite, din turma de oi sau din turma de capre, pentru ca jertfa să fie bine primită./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 87, col. II

20. Toate cîte vor avea hulă într-însele nu vor aduce Domnului, căce nu va fi voao priimită.

21. Şi om carele va aduce jîrtvă de mîntuire Domnului, osebînd ruga după alêgere au în prazpicele voastre, den cirezi au den oi, curat va fi priimit, toată prihana nu va fi în el.

22. Orbu, sau zdrobit, au tăiat la limbă, au avînd negi, au rîios, au pecinginos să nu le aducă acêstea Domnului şi la priimire să nu daţ den êle preste jîrtăvnic Domnului.

23. Şi viţel au oaie tăiată la urêche au tăiat la coadă, junghieri să le faci acêstea ţie, iară la rugă-ţ nu se vor priimi.

24. Frînt, şi zdrobit, şi tăiat, şi spentecat să nu le aduceţ acêstea Domnului şi în pămîntul vostru nu se vor face.

25. Şi den mîna streinului de rudă să nu aduceţ daruri Dumnezăului vostru den toate acêstea, pentru că stricăciune sînt întru êle, hulă în êle, nu se vor priimi acêstea voao».

26. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd :

27. „Viţel, au oaie, au capră, după ce se va naşte şi va fi 7 zile supt mumă-sa, iară a opta zi şi înainte se va priimi în loc de daruri priimire Domnului.

28. Şi viţel şi oaia, pre dînsa şi pre copilul ei să nu jungheaţ într-o zi.

29. Iară de veţ jîrtvui jîrtvă rugă de bucurie Domnului, întru priimire voao veţ jîrtvi pre ea.

30. Aceasta într-acêea zi se va mînca, să nu lăsaţ den cărnuri pre dimineaţă. Eu, Domnul.

31. Şi păziţ poruncile mêle şi să le faceţ pre dînsele. Eu, Domnul.

32. Şi să nu spurcaţi numele sfîntului şi mă voiu sfinţi în mijlocul fiilor lui Israil. Eu, Domnul, cela ce sfinţescu pre voi,

33. Cela ce v-am scos pre voi den pămîntul Eghipetului, ca să vă fiu voao Dumnezău. Eu Domnul".

CAP 23

1. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd :

2. „Grăiêşte fiilor lui Israil şi vei zice cătră ei : «Praznicile Domnului, pre care veţ chema pre êle chemate sfinte, acêstea sînt praznicile mêle.

3. Şase zile să faceţi lucruri, iară a şaptea zi, sîmbete, odihnă chemată sfîntă Domnului, tot lucrul să nu faceţi, sîmbete iaste Domnului în toată lăcuinţa voastră.

4. Acêstea sînt praznicile Domnului chemate sfinte, pre care veţ chema pre êle în vremile lor.

5. În luna dentîi, în 14 zile ale lunii, între mijlocul serilor, Pasha Domnului.

6. Şi în cincisprăzêce zile ale lunii dentîi, praznecul azimelor Domnului ; şapte zile azime să mîncaţi.

7. Şi zioa cea dentîi chemată sfîntă, va fi voao, tot lucrul de poslușit să nu faceţi.

8. Şi veţ aduce ardere de tot Domnului 7 zile, şi zioa a şaptea chemată sfîntă va fi voao, tot lucrul de lucrat să nu faceţi»".

9. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd :

10. „Zi fiilor lui Israil şi vei grăi/către dînşii : «Cînd

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

20. Toate cîte vor avea hulă întru însă nu vor aduce Domnului, pentru că nu va fi voaă priimit.

21. Și omul pre carele va aduce jirtvă de mîntuire Domnului, usăbindu rugă după alêgere au întru praznicile voastre, den cirezi au dentru oi, curat va fi priimit, toată prihana nu va fi întru el.

22. Orbu, au zdrobit, au tăiat la limbă, au amorțit, au rîios, au peciginos să nu le aducă acêstea Domnului și la priimire să nu dați dentru êle preste jirtăvnic Domnului.

23. Și vițăl au oaie tăiată la ureche au tăiată la coadă, jungheturi ție acêstea, iar la rugă-ți nu să vor priimi.

24. Frîntu, și zdrobit, și tăiat, și spintecat să nu le aduceți pre acêstea Domnului și întru pămîntul vostru nu să vor face.

25. Și den mîna striinului de rudă să nu aduceți dăruri Dumnedzăului vostru dentru toate acêstea, pentru că stricăciune sîntu întru êle, hulă întru êle, nu să vor priimi acêstea voao»".

26. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

27. „Vițălul, au oaie, au capra, după ce să va naște și va fi 7 dzile suptu maica lui, iar înn-a opta dzi și înnainte să va priimi în loc de dar priimire Domnului.

28. Și vițălul și pre oaia și pre copilul ei să nu giungheați întru o dzi.

29. Iar să vei jirtvui jirtvă rugă de bucurie Domnului, întru priimire voao veți junghea lui.

30. Întru acêea dzi, atunicea să va mînca, să nu lăsați den cărnuri dimineața. Eu, Domnul.

31. Și să cruțați porîncele mêle și să le faceți pre însc. Eu, Domnul.

32. Și să nu spurcați numele sfîntului și mă voi sfinți în mijlocul fiilor Israil [1]. Eu, Domnul, cela ce sfințescu pre voi,

33. Cela ce v-am scos pre voi den pămîntul Eghiptului, ca să fiu voă Dumnedzău. Eu, Domnul".

CAP 23

1. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

2. „Grăiește fiilor Israil[1] și vei dzice cătră ei: «Praznicile Domnului, pre carele veți chema pre êle chemate sfinte, acêstea-s praznicile mêle.

3. 6 dzile să faci lucruri, iar a 7 dzi, simbete, odihnă chemată sfîntă Domnului, tot lucrul să nu faceți, simbete iaste Domnului întru toată lăcuința voastră.

4. Acêstea-s praznicile Domnului chemate sfinte, pre carele veți chema pre êle întru vremile lor.

5. Întru luna dentăi, întru 14 a lunei, întru mijlocul sării, Pasha Domnului.

6. Și întru 15 dzile a lunei dentăi, praznic azimilor Domnului, 7 dzile azime să mîncați.

7. Și dzua dentăi chemtă sfîntă va fi voao, tot lucrul de poslușit să nu faceți.

8. Și veți aduce arderi de tot Domnului 7 dzile, și dzua a șaptea chemată sfîntă va fi voao, tot lucrul de lucrat să nu faceți».

9. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

10 „Dzi fiilor Israil[1] și vei grăi/cătră

20. Iar nimic ce va avea vină pre sine să nu se aducă Domnului, că nu va fi priimit de la voi.

21. Omul orcită jărtvă de mîntuire va aduce Domnului, usebind rugăciunea după alêgerea sau întru praznicele voastre, den cirezile boilor sau den turmele oilor, nevinovat să fie întru priimire, să nu fie nice o vină pre dînsul.

22. Iar de va fi orb, sau dășălat, sau șchiop sau cu viermi, sau rîios, sau peciginos, dentr-acêstea să nu aducă Domnului și dentr-acêstea să nu se puie pre altariul Domnului în arderea de tot [3].

23. Vițelul sau oaia care va fi dășălat să-l junghi ție, iar în rugăciunea ta să nu se aducă.

24. Dășălat, și zdrobit, și tăiat, și spintecat și scopit, acêstea să nu le aduceț Domnului și în țara voastră să nu faceț aceasta.

25. Den mîinele altui neam să nu aduceț dar Dumnezeului vostru de nice unele de acêstea, că stricăciune [4] iaste întru êle și vină într-însele, și acêstea nu vor fi voao priimite.»"

26. Și zise Domnul cătră Moisei:

27. „Vițelul, sau oaia, sau capra, deaca se va naște, să fie 7 zile supt mumă-sa, iar de-a opta zi și mai nainte să se aducă în dar prinos Domnului.

28. Și să nu junghiaț vițelul sau mielul într-o zi cu muma lor.

29. Iar de vei pune jărtvă rugăciunea bucuriei Domnului, întru priimire voaoă să junghiaț.

30. Și aceasta în zioa acêea să se mănînce, iar să nu rămîie pre a daoa zi carnea. Eu, Domnul.

31. Să păziț porîncile mêle și să le faceț. Eu, Domnul.

32. Să nu spurcaț numele sfîntului și mă voiu sfinți prenmijlocul feciorilor lui Israil. Eu, Domnul, cela ce sfințesc pre voi,

33. Cela ce v-am scos den țara Eghipetului, ca să fiu voaoă Dumnezeu. Eu, Domnul".

CAP 23

1. Și grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

2. „Grăiește feciorilor lui Israil și să zici cătră dînșii: «Praznicele Domnului, carele veț chiema și sînt chiemate sfinte, acêstea sînt praznicele mêle.

3. Șase zile să lucrezi, iar a șaptea zi, carea se chieamă simbăta, odihnei sfîntă iaste Domnului, întru toate lăcașurile voastre.

4[3]. Acêste praznice ale Domnului sînt chiemate sfinte, [4] care voi să le chiemaț în vremile lor.

5. În luna cea dentăi, în 14 zile ale lumii, îndeseară, Paștile Domnului.

6. Și în 15 zile ale lunii dentăi, praznicul azimelor Domnului, șapte zile să mîncaț azime.

7. Iar zioa cea dentăi sfîntă va fi voaoă chiemată, nice un lucrat de lucru să nu faceț.

8. Ce să aduceț ardere de tot Domnului 7 zile, iar zioa a șaptea sfîntă va fi chiemată voaoă, nice un lucru de lucrat să nu faceț într-însa.»"

9. Și grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

10. „Grăiește feciorilor lui Israil și să le zici/: «Cînd vor întra în țara carea o voiu

20. Orice vită va avea o metealnă să nu o aduceți, căci nu vă va fi bine primită.

21. Dacă un om va înfățișa Domnului o jertfă de pace din cireada de vite sau din turma de oi ori de capre, fie pentru împlinirea unei făgăduințe, fie ca jertfă de bunăvoie, aceasta să fie fără cusur, ca să fie bine primită; să nu aibă nici o metealnă.

22. Să nu aduceți ceva orb, schilod, rănit, plin de bube, cu riie sau cu pecingine; să nu puneți asemenea jertfe mistuite de foc pe altarul Domnului.

23. Un junc sau un miel cu un mădular prea scurt sau prea lung ai putea să aduci ca jertfă de bunăvoie; ca jertfă pentru împlinirea unei făgăduințe nu-ți vor fi însă bine primiți.

24. Un dobitoc cu părțile bărbătești sfărîmate, zdrobite, tăiate sau zmulse să nu-l aduceți ca jertfă Domnului; nici în țara voastră să nu faceți așa ceva.

25. Din mîna unui străin să nu aduceți jertfă Dumnezeului vostru asemenea dobitoace; pentru că au o stricăciune și o metealnă și nu vă vor fi bine primite.»"

26. Și i-a vorbit Domnul lui Moise, spunîndu-i:

27. „Vițelul, mielul și iedul, după ce se vor naște, să rămînă șapte zile lîngă mama lor, iar apoi, din a opta zi înainte, să poată fi adus în dar Domnului, ca ardere de tot.

28. Vaca și oaia să nu le înjunghiați în aceeași zi cu puiul lor.

29. Iar cînd veți jertfi Domnului o jertfă de laudă, să o jertfiți așa încît să fie bine primită.

30. Jertfa să fie mîncată în aceeași zi; să nu lăsați nimic din carne pînă dimineață. Eu sînt Domnul.

31. Să păziți poruncile mele și să le urmați. Eu sînt Domnul.

32. Să nu pîngăriți numele meu cel sfînt, pentru ca eu să fiu sfințit în mijlocul fiilor lui Israel. Eu sînt Domnul, cel care vă sfințesc pe voi

33. Și care v-am scos din țara Egiptului, ca să fiu Dumnezeu. Eu sînt Domnul."

CAP. 23

Despre sărbătorile neamului Israel

1. Domnul i-a vorbit lui Moise spunîndu-i:

2. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Iată sărbătorile Domnului, pe care să le vestiți ca adunări sfinte. Acestea sînt sărbătorile mele.

3. Șase zile să lucrați, dar ziua a șaptea să fie simbătă, zi de odihnă, o sfîntă adunare a Domnului, în orice locuință a voastră.

4. Acestea sînt sărbătorile Domnului, sfintele adunări, pe care să le vestiți la vremurile hotărîte.

5. În luna întîi, în a paisprezecea zi a lunii, la asfințitul soarelui, este Paștele Domnului.

6. Iar în a cincisprezecea zi din luna întîi este sărbătoarea azimelor pentru Domnul; șapte zile să mîncați azime.

7. În ziua cea dintîi să aveți o adunare sfîntă; să nu faceți nici o lucrare de slujitor.

8. Să aduceți arderi de tot Domnului vreme de șapte zile, iar în a șaptea zi să aveți o adunare sfîntă; să nu faceți nici o lucrare de slujitor.»"

9. Și i-a vorbit Domnul lui Moise spunîndu-i:

10. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le:/

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

пк

Pag. 88, col. I

кѣтрѣ дѫнѣшїй, кѫндѣ вецн ѫтрѧ лапѫмѫнтѫ
кѫрелє ѣѫ дѫѫ воѧсѡ, шн вец сечерѧ сѣчерѣлѫй,
шн вец кѫрѧ знопїй ѫчепѫтѫра сѣчерїй воѧтрѣ
ѧг кѣтрѣ прѣсѡт. Шн ва ѧдѫче знопѫл ѫнаин
тѣ дмнѫлѫй прїнмнт воѧсѡ, ѧдѡса зн чен ден
тѫй ѧсѫмбетелор, ѫлба ѧдѫче прѣ дѫнсѫл прѣ
ѧѕ сотѫл. Шн вец фѫче ѫгнсоа ѫкарѣ вец ѧдѫ
че знопѫл, ѡлє кѫрѫтѫ дѣ оун ѫнь, ѫ ѧрдере
ѧѳ дѣлѡт дмнѫлѫй. Шн жѫртва лѫй дѡсоа
ѧзѣчѣ ден фѣнѫ кѫрѫтѫ, фѫкѫтѫ кѫ оунт
дѣлѣмнѫ, жѫртвѣ дмнѫлѫй, ла мнрос дѣ ев
нѫ мнрсѣре дмнѫлѫй, шн тѫрнарѣ лѫй ѫпѫтра
ѧї ден нне дѣ вннь. Шн пѫнне, шн спнче
фрекѫте ноѧсѡ сѣнѫ мѫнкѫцн, пѣнѣ ла ѫѫ
ѫа ѫгѣсоа ѫчаста, пѣнѣ вец ѧдѫче вон дарѫ
рнле дмнѫзѣлѫй вострѫ, лѣце вѣчннкѣ ѫрѫде
лє вострє, ѫтоатѣ лѣкѫннца вострѣ.
ѧѕ Шн себа нѫмѫра воѧсѡ дѣ ѧдѡсоа зн ден снмве
те, ден гїсоа чевец ѧдѫче знопѣ пѫнерїй денаи
те, шаптє сѣптѣмѫнн ѫтрєцн вец нѫмѫра
ѧѳ Пѣнѣ ѧдѡсоа зн чѣл дѣ ѫпой ѧшаптѣ, вец нѫ
ѧѳ мѫра, н, дѣ знлє. Шн вец ѧдѫче жѫртвѣ
ноѧсѡ дмнѫлѫй ден лѣкѫшѣлє воѧтрє, вец ѧдѫ
че пѫнѣ пѫнерїй денаинтє, дѡсоа пѫнни день
дѡсоа ѧзѣчє дє фѣннѣ кѫрѫтѣ ва фн сопѫнне,
доспнтѣ вор кѡаче ден чѣлє денѣтѫй нѣскѫтє
ѧг дмнѫлѫй. Шн вец ѧдѫче ѫпрєѫнѣ кѫ пѫнн
ле шаптє мїєн дє оун ѫнь кѫрѫцн, шн оун вн
цєл ден чнрѣдѣ, шн доѣ вєрбєцн кѫрѫц, шн бо
фн ѧрдере дє тот дмнѫлѫй, шн жѫртвєле лор,
шн тѫрнѣрнле лор, жѫртвѣ мнрос дє ѣѫнѣ мн
ѧѳ росенѣє дмнѫлѫй. Шн вец фѫче оун цап
денкѫпре пєнтрѫ пѣкѫт, шн доѣ мїєн дє оуѣ
ѫнь ѫтрѫ жѫртва мѫнтѫнрєй, ѫпрєѫнѣ кѫ
к пѫннєле чѣлє ден родѫрнле денѣтѫй. Шн
лева пѫне прѣ ѫлє прѣсотѫл кѫ пѫннєле родєлор
денѣтѫй, пѫнере ѫнаинтѣ дмнѫлѫй, ѫпрєѫнѣ
кѫ чєй доѣ мїєн, сфѫнцн вор фн дмнѫлѫй, прѣ
сотѫлѫй чєлѫй чєле ѧдѫче прѣ ѫлє лѫй вор фн.
кѧ Шн вец нѫмн зїсоа ѫчаста, кѣмѫтѣ сфѫнтѣ
ва фн воѧсѡ, тот лѫкрѫ дѣ лѫкрѫт сѣнѫ лѫ
крацн ѫтрѫнса, лѣце вѣчннкѣ ѫтрѫ рѫдєле во
кв астрє, ѫтоатѣ лѣкѫннца воѧстрѣ. Шн
кѫндѣ сечерацн сѣчерѣ пѫмѫнтѫлѫй вострѫ, сѣ
нѫ сѫвѣршѫцѣ рѣмѣшнца сѣчерїй чѫрнїнцлор,
кѫндѣ сѣчерн тѫ, шн чѣ пѫдє ден сѣчернле тѫ
ле сѣнѫлє стрѫнцн, чѣлѫй сѫрѫк шн чѣлѫй не
мѣрнннѣ сѫлеѫшн ѫтѣѳ, ѣѫ дмнѫ дмнѫзѣ
кг вострѫ. Шн грѣи дмнѫ кѣтрѣ моѵсн зн
кд кѫндѣ. Грѫѫще фнлор лѫй гєрѫ зн
кѫндѣ, фнѫ шаптѣ лѫнѣ, ѫтрѫнѫ ѫлѫнїй, ва
фн воѧсѡ сѫдѫхнѣ, поменнрѣ трѫмбецнлор, не
ве мѫтѣ сфѫнтѣ дмнѫлѫй. Тот лѫкрѫ дѣ
лѫкрѫт сѣнѫ фѫцецн, шн сѣ ѧдѫцецн ѧрдере дє
кѕ тот дмнѫлѫй. Шн грѣи дмнѫ кѣтрѣ моѵсн
кз зникнѫ. Шн ѫзѣче ѫлѫнїй ашаптѣ ѫлє
щѫ зн дерѫгѣ кемаѣ дє сфнцєнѣє ва фн воѧсѡ,
шн смернч сѫфлетнле воѧстрѣ, шн сѣ ѧдѫцецн а
кн дрє дє тот дмнѫлѫй. Тот лѫкрѫ сѣнѫ

veți intra la pămîntu carele cu dau voao și veț secera sêcerea lui și veț căra znopii, începătura sêcerii voastre către preot,

11. Și va aduce znopul înaintea Domnului, priimit voao, a doao zi cei dentîi a simbetelor îl va aduce pre dînsul preotul.

12. Și veț face în zioa în carea veț aduce znopul oaie curată de un an în ardere de tot Domnului.

13. Și jîrtva lui, dooa a zêcea den făină curată, făcută cu untdelemnu, jîrtvă Domnului, la miros de bună mirosire Domnului, și turnarea lui, a patra den în de vin.

14. Și pîine și spice frecate noao să nu mîncați pănă la aceasta în zioa aceasta pănă veț aduce voi darurile Dumnezăului vostru, lêge vêcinică în rudele voastre, în toată lăcuința voastră.

15. Și se va număra voao de a doao zi den simbete den zioa ce veț aduce znopi punerii denainte, șapte săptămîni întregi veț numara.

16. Pănă a dooa zi ceea de apoi, a șaptea veț număra 50 de zile.

17. Și veț aduce jîrtvă noao Domnului den lăcașăle voastre, veț aduce pîinea punerii denainte, doao pîini, den doao a zêce de făină curată va fi o pîine dospită, vor coace den cêle dentîi născute Domnului.

18. Și veț aduce împreună cu pîinile șapte miei de un an curați și un vițel den cireadă și doi berbeci curați și vor fi ardere de tot Domnului, și jîrtvele lor și turnările lor jîrtvă, miros de bună mirosenie Domnului.

19. Și veț face un țap den capre pentru păcat și doi miei de un an întru jîrtva mîntuirei, împreună cu pîinele cêle den rodurile dentîi.

20. Și le va pune pre êle preotul cu pîinele roadelor dentîi punere înaintea Domnului; împreună cu cei doi miei sfinți vor fi Domnului, preotului celui ce le aduce pre êle lui vor fi.

21. Și veț numi zioa aceasta chemată sfîntă va fi voao, tot lucrul de lucrat să nu lucrați într-însa, lêge vêcinică întru rudele voastre, în toată lăcuința voastră.

22. Și cînd seceraţi sêcerea pămîntului vostru, să nu săvîrșiț rămășița sêcerii țarinii tale cînd sêceri tu și ce cade den sêcerile tale să nu le stringi, celui sărac și celui nemêrnic să le lași acêlea. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.»"

23. Și grăi Domnul către Moisi zicînd:

24. „Grăiește fiilor lui Israil zicînd: « În a șaptea lună, într-una a lunii, va fi voao odihnă, pomenirea trîmbiților, chemată sfîntă Domnului.

25. Tot lucrul de lucrat să nu faceți și să aduceți ardere de tot Domnului.»"

26. Și grăi Domnul către Moisi zicînd:

27. „Și în zêce a lunii a șaptea aceștiia, zi de rugă, chemată de sfințenie va fi voao și smeriț sufletile voastre și să aduceți ardere de tot Domnului.

28. Tot lucrul să nu faceț într-însa, în zioa aceasta,

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

luşi: «Cindu veţi intra la pămintul carele eu dau voao şi veţi secera sêcerea ei [11] şi veţi[2] căra snopii, incepătura secerăturii voastre către preut.

11. Şi va aduce znopul innaintea Domnului priimit voao, a doao dzi a cêea dentăi den simbete il va aduce pre insă preutul.

12. Şi veţi face intru dzua intru carea veţi aduce snopul oaie curată de un an pentru jirtvă Domnului.

13. Şi jirtva lui, doao a dzêce de făină curată făcută cu untu de lemnu, jirtvă Domnului la miros de bună mirosire Domnului, şi turnarea lui, a patra de in de vin.

14. Şi păine şi spice frecate noao să nu mincaţi păn-la aceasta intru dzua aceasta păn-veţi aduce voi darurile Dumnedzăului vostru, de lêge vêcinică intru rudele voastre, intru toată lăcuinţa voastră.

15. Şi să va număra voao de a doao dzi de simbete den dziua carea veţi aduce znopi a punerii de innainte, 7 săptămini intregi vei număra.

16. Păn-a doao dzi ceiia de apoi a şeaptea veţi număra 50 de dzile.

17. Şi veţi aduce jirtvă noaoă Domnului den lăcaşul vostru, veţi aduce păini punere dennainte, doao păini den doao a dzêcea de făină curată va fi o păine, dospiţi[3], să vor coace den cêle dentăi născute Domnului.

18. Şi veţi aduce inpreună <cu>[4] păinele 7 miei curaţi de un an şi un viţăl den ceredzi şi berbeci 2 curaţi şi vor fi ardere de tot Domnului, şi jirtvele lor şi turnările lor, jirtvă miros de bună mirosire Domnului.

19. Şi vei face un ţap den capre pentru păcat şi 2 miei de un an intru jirtvă de mintuire inpreună cu păinile cêle rodite dentăi.

20. Şi le va pune pre êle preutul cu păinile roadei dentăi punere innaintea Domnului; inpreună cu cei 2 miei sfinţi vor fi Domnului, preutului ce le-a aduce pre êle lui vor fi.

21. Şi vêţi numi dzua aceasta chemată sfintă va fi voaă, tot lucrul de lucrat să nu faceţi intru insă, de lêge vêcinică intru rudele voastre, in toată lăcuinţa voastră.

22. Şi cindu seceraţi sêcerea pămintului vostru să nu săvirşiţi rămăşiţa ţarinei tale de secerat cindu sêceri tu, şi ce cad den sêcere să nu le stringi, celui sărac şi celui ne-„mêrnic să le laş acêlea. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru».“

23. Şi grăi Domnul către Moisi dzicindu:

24. „<Grăiêşte fiilor Israil, dzicindu:>[5] «Inn-a şaptea lună, intr-una a lunei, va fi voao odihnă, pămente de trimbiţă, chemată sfintă Domnului.

25. Tot lucrul de lucrat să nu faceţi şi să aduceţi ardere de tot Domnului.»“

26. Şi grăi Domnul către Moisi dzicind:

27. „Şi in 10 a lunei a şeaptea aceştiia, dzi de rugă, chemată de sfinţenie va fi voao şi să smeriţi sufletile voastre şi să aduceţi ardere de tot Domnului.

28. Tot lucrul să nu faceţi intru insă, intru

da cu voaoă şi veţ secera secerişul ei, să aduceţ znopii cei dentăi ai secerişului vostru la preot.

11. Şi va aduce znopul inaintea Domnului priimit voaoă, iar dimineaţa in zioa cea dentăi a simbetei să-l rădice preotul.

12. Şi in zioa cêea ce-l veţ aduce znopul să faceţ in arderea de tot Domnului o oaie nevinovată de un an.

13. Şi jărtva lui, doaoă a zêcea parte den efi de făină curată, făcut cu undelemn, jărtvă Domnului intru mirosul mirosêlei cei bune Domnului, şi turnarea lui, a patra parte de in al vinului.

14. Păine şi spice noaoă frecate să nu mincaţ până in zioa cêea ce veţ aduce daruri Dumnezeului vostru, lêge vêcinică intru neamul vostru, intru toată lăcuinţa voastră.

15. Şi să număraţi de a doaoa zi a simbetei până in zioa cêea ce veţ aduce znopii ai punerii 7 săptămini intregi.

16. Şi să numeri până a doao zi după săptămina cea mai de pre urmă, să numeri 50 de zile.

17[16]. Şi să aduceţi jărtvă noaoă Domnului [17] den lăcaşurile voastre, să aduceţ păine a punerii inainte, 2 păni, şi den doaoă a zêcea parte de făină de grău curat, să fie o păine cu aluat dospită, să se coacă den znopii cei de grîu dentăi Domnului.

18. Şi să aduceţ depreună cu păinile 7 miei nevinovaţ, cîte de un an, şi 2 berbeci curaţ şi un viţel den cireadă să fie in arderea de tot Domnului, şi jărtvele lor şi turnările lor, jărtvă de miroseală bună Domnului.

19. Şi să faceţ un ţap den capre pentru păcat şi 2 miei cîte de un an in jărtva mintuirei, depreună cu păinile cêle de pirgă de grîu.

20. Şi să-i puie preotul cu păinile cêle den grîul dentăi punere inainte inaintea Domnului, cu amîndoi mieii sfinţi vor fi Domnului şi preotul carele va aduce ai lui vor fi.

21. Şi zioa acêea o veţ chiema zi chiemată sfintă va fi voaoă, nice un lucru de lucrare să nu faceţi intr-insa, lêge vêcinică intru neamul vostru, intru toate lăcaşurile voastre.

22. Iar deaca veţ secera secerişul pămintului vostru, să nu săvirşiţ rămăşiţa scerişului vostru cind veţ secera şi ce va cădea den secerişul vostru să nu stringeţ, ce să le lăsaţ săracului, şi mişălului, şi streinului. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.»“

23. Şi grăi domnul către Moisei zicind:

24. „Grăiêşte feciorilor lui Israil şi le zi: «In luna aceasta, in zioa cea dentăi a lunii, să fie odihnă voastră, pomenire de jărtve[1], chemate sfinte Domnului.

25. Nice un lucru de lucrare să nu faci intr-insa şi să aduceţ ardere de tot Domnului“.

26. Şi grăi Domnul către Moisei zicind:

27. „In zêce zile ale lunii aceştia a şaptea, zioa curăţirei, sfintă chiemată să fie voaoă şi să smeriţ sufletele voastre şi să aduceţ ardere de tot Domnului.

28. Nice un lucru să nu faceţ intr-insa, că

«Cind veţi intra in ţara pe care v-o dau şi cind veţi secera lanurile ei, să aduceţi preotului cel dintîi snop al secerişului vostru.

11. Acesta va înfăţişa snopul inaintea Domnului, legănindu-l ca să vă fie bine primit; preotul îl va înfăţişa legănindu-l, a doua zi după simbătă.

12. În ziua în care veţi înfăţişa snopul, să aduceţi un miel fără cusur de un an, ca ardere de tot pentru Domnul.

13. Alături să fie prinosul său de grîne, două zecimi (dintr-o efă) din fruntea făinii de grîu, amestecată cu untdelemn, ca jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul; să aduceţi şi un prinos de băutură, a patra parte dintr-un hin de vin.

14. Nici pîine, nici spice fragede, boabe prăjite, să nu mîncaţi pînă în ziua cînd veţi aduce un dar Domnului vostru; aceasta va fi pentru tot neamul vostru o lege veşnică, în orice aşezare a voastră.

15. A doua zi după simbătă, în ziua în care veţi aduce snopul, ca dar legănat, să număraţi şapte săptămîni întregi.

16. Pînă în ziua care urmează celei de-a şaptea simbete, să număraţi cincizeci de zile şi atunci să aduceţi noul prinos de grîne Domnului.

17. Să aduceţi din aşezările voastre, ca dar legănat, două pîini; să fie făcute din două zecimi (dintr-o efă) din fruntea făinii, să le coaceţi dospite, ca prinos din primele tale roade pentru Domnul.

18. Împreună cu aceste pîini să aduceţi şapte miei de un an fără cusur, un junc şi doi berbeci fără cusur, ca ardere de tot pentru Domnul, împreună cu prinoasele lor de grîne şi cu prinoasele lor de băutură, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.

19. Să mai înfăţişaţi un ţap ca jertfă pentru păcat şi doi miei de un an ca jertfă de pace, împreună cu pîinile din primele roade.

20. Şi să-i legene preotul împreună cu pîinile din primele roade ca dar legănat înaintea Domnului; (aceste daruri) să fie sfinţite pentru Domnul şi să rămînă preotului care le înfăţişează.

21. Să vestiţi această zi ca pe o adunare sfîntă şi să nu faceţi nici o lucrare de slujitor între-însa. Aceasta va fi pentru tot neamul vostru o lege veşnică, în orice aşezare a voastră.

22. Cînd veţi secera lanurile ţării voastre, să nu terminaţi de secerat pînă la marginile ogorului şi să nu adunaţi spicele care vor cădea în urma secerii, ci să le lăsaţi săracului şi străinului. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.»“

23. Şi i-a vorbit Domnul lui Moise zicîndu-i:

24. „Vorbeşte fiilor lui Israel şi spune-le: «În luna a şaptea, în ziua întîi din lună, să aveţi o zi de odihnă, sărbătoarea vestită prin trîmbiţe, o adunare sfîntă pentru Domnul.

25. Să nu faceţi nici o lucrare de slujitor şi să aduceţi Domnului jertfe pentru arderea de tot.»“

26. Şi i-a vorbit Domnul lui Moise spunîndu-i:

27. „În a zecea zi din aceasta a şaptea lună este ziua ispăşirii; atunci să aveţi o adunare sfîntă, să vă smeriţi sufletele şi să aduceţi Domnului jertfe pentru arderea de tot.

28. Să nu faceţi nici o lucrare în această

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Paa. 88. col. II

фа́чец ѓтрѫ́нса ѓгїсоа а́ѵа́ета, пе́нтрѫ кѣ ѧ̄
сте вѡасѡ а́ѵа́ста зѝ де рѫгѣ, сѣвѣ р҃гац пе́н
трѫ дѡи́, ѓнаи́нтѣ дмн҃зѫлуѝ дмн҃зъѫлуѝ в҃
стрѫ. Пе́нтрѫ кѣ тѡт҃ сѫфлетѫ́ каре нѫ̀ ѳ̄
себа смерѝ ѓгїсоа а́ѵа́ста ѓтрѫ́нса, ва перѝ де
норѡдѫ́ луѝ. Шѝ тѡт҃ сѫфлетѫ́ каре ва̀ а̄
фаче лукрѫ ѓтрѫ́нса ѓгїсоа а́ѵа́ста, ва перѝ сѫ
флетѫ́ а́ѵела дин норѡдѫ́ луи. Тѡт҃ лу̀ а̄а
крѫ́ сѫнт҃ фа́чецѝ, лѣце вѣ́чнікѣ, ѓтрѫ̀ рѫде
ле вѡастре, ѓтѡате лъкашѫрїле вѡастре.
Сїмѣтеле сїмѣ́телор ва фи́ вѡасѡ, шѝ вец҃ смерѝ а̄в
сѫфлетеле вѡастре, дин нѡасѡ а́ѵелуи́ѝ дїкусѣ
рѣ, пънѣ ѓгїсче а́ѵелуи́ѝ сѣ́ра, вец҃ сѫ̆ѵѡта
сїмѣтеле вѡастре. Шѝ грѫ̀ дмн҃зѫ́ кѣ а̄г
трѫ мѡѵсѝ зикѫ́нд҃ь. Грѣѧ̆ще фїнѡрлуѝ а̄д
їсраи́ль зикѫ́нд҃ь, ѓ, їѣ, а́ѵелуи́ѝ а́ша́птѣ а́ѵе
щїа, праз҃нікѫ́ кѡрт҃ѵрелѡр, ѕ҃, зи́ле дмн҃зѫлуѝ.
Шѝ зїсоа дин тѣи кема́тѣ сфи́нтѣ вафѝ, тѡт҃ а̄е
лукрѫ́ де лукра́тѣ нѫ̀вецѝ фа́че. Ша́птѣ зѝ а̄ѕ
ле вецѝ а́дѫ́че а́рдере де тѡтѣ дмн҃зѫлуѝ, шѝ зїсоа
а́ѕ҃ѵта кема́тѣ сфи́нтѣ вафѝ вѡасѡ, шѝ вецѝ
а́дѫ́че а́рдере де тѡтѣ дмн҃зѫлуѝ, е҃шѝре же҃ѣ тѡ
лукрѫлъ че съ лукрѣ́зѣ сѫнт҃ фа́цецѝ. А҃чѣ а̄з
сѫ́нт҃ сѫ́нте праз҃нічиле дмн҃зѫлуѝ, пре́ каре кема́ц҃
пре дїнселе, кема́тѣ сфи́нте, каѣ а́дѫ́чецѝ а́дѫ́
черѝ дмн҃зѫ а́рдере де тѡтѣ ѫ́рѣтвеи лор҃, шѝ
тѫ́мѣѣрїле лор҃ дин зѝ ѓзѝ. А́фа́рѣ дин сѝм а̄и
бетеле дмн҃зѫлуѝ, шѝ а́фа́рѣ дин дѫ́рїле вѡастре,
шѝ а́фа́рѣ дин тѡа́тѣ рѫ́чїле вѡастре, шѝ фѣрѣ де
тѣле дескѫ́нт҃ вое а́ле вѡастре, каре́ле вецѝ да дѡ
мн҃зѫлуѝ. Шѝ ѓ, їѣ, зи́ле а́ѵелуи́ѝ а́ша́птѣ а́ѵе а̄ф
щїа, дупъ ле вецѝ нѣпрѣвѣ рѡа́дїле пъмѫ́нтѫ
луѝ, сѫпрѣзнѫ́нцѝ дмн҃зѫлуѝ, ѕ҃, зи́ле.
А҃ѕ҃ѵсоа дин тѣи сѡдѫ́нт҃ шѝ ѓна сѫптѣ зѝ сѡдѝ м
нт҃ шѝ вецѝ а́ѵа вѡасѡ ѓгїсоа дин тѣи рѡадѣ де
ле́мнѫ фрѫмо́сѣ шѝ рами́ѫрѝ де фи́нїкѣ, шѝ сти́ѵ
пъріи де ле́мнѫ дѣсе, шѝ рѣкѫцѝ, шѝ сти́ѵпъріи
де ѳ̄нѫ дин пъра́ѵѫ, шѝ вѣ́вецѝ вѣ́сели ѓнаи́нтѣ
дмн҃зѫлуѝ дмн҃зъѫлуѝ вѡастрѫ. Ша́птѣ зи́ле а̄ѳ
але а́нѫлуѝ лѣце вѣ́чнікѣ ла рѫ́дїле вѡастре, ѓ
лѫна а́ша́птѣ вецѝ пръзнѫ́ пре дїнса. А҃кор м̄
тѫрїи сѫ̆ сѫлъшлу́нцѝ, ѕ҃, зи́ле тѡтѣ мо́шїнѣ
де пъмѫ́нтѣ ѓгїсраи́ль, ва лъкѫ́ѵѝ ѓкѡрт҃ѵрї.
Пе́нтрѫ каѣ ва́ѕ҃ рѫ́дїле вѡастре, кѣ ѓкѡрт҃ѵ м̄г
рї а́мѣ лъкѫ́ѵїтѣ пре фи́ї́ѝ луѝ їсраи́ль, кѫ́нд҃ь
е҃мѣ ѳкосѣ пре дїнші́ї дин пъмѫ́нтѫлъ е҃гѵпе́тѫ
луѝ, е҃ѣ дмн҃зѫлъ дмн҃зъѫлъ вѡастрѫ. Шѝ грѫ̀ м̄д
мѡѵсѝ праз҃нічиле дмн҃зѫлуѝ дмн҃зъѫлуѝ фїнѡрь
луѝ їсраи́ль.

К А П Ѵ К Д

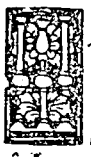

Ѝ грѫ̀ дмн҃зѫлъ кѣтрѣ мѡѵсѝ зикѫ́нд҃ь. а̄
Порѫ́нчещѣ фїнѡрь луѝ їсраи́ль, шѝ съ̀ѫ̀ в̄
цїе ѹ̯ѫ́нтѣ де ле́мнѫ де маслѝ́не кѫра́тѣ,
шѝ анпе́де ла лу́мѝнѣ, съ а́ѕ҃ѵ лу́мѝ
нѣ пъра́ѵ. А҃фа́рѣ де а̄коперемѫ́нтѣ г̄
а̄коперемѫ́нтѫлъ мъртъріеѝ, шѝа́ вор҃ а́рде пре дїнсъ
а́а́ро́нь шѝ фи́ї́ луѝ, де ку́сарѣ пѫ́нѣ димине
ца, ѓнаи́нтѣ дмн҃зѫлуѝ пъра́ѵѣ, лѣце вѣ́чнікѣ
ѓрѫ́дїле вѡастре. Пре сфѣ́шніклъ те́лькѫ д̄
ра̄

pentru că iaste voao aceasta zi de rugă, să vă rugaț pentru voi înaintea Domnului Dumnezăului vostru,

29. Pentru că tot sufletul care nu se va smeri în zioa aceasta într-însa va peri den norodul lui.

30. Și tot sufletul care va face lucru într-însa în zioa aceasta va peri sufletul acela den norodul lui.

31. Tot lucrul să nu faceți, lêge vêcinică întru rudele voastre, în toate lăcașurile voastre.

32. Simbete simbetelor va fi voao și veț smeri sufletele vostre den noao ale lunii decuseară până în zêce ale lunii seara, veț sîmbăta simbetele voastre.»“

33. Și grăi Domnul către Moisi zicînd:

34. „Grăiêște fiilor lui Israil zicînd: «În 15 ale lunii a șaptea aceștiia, praznecul corturilor, 7 zile Domnului.

35. Și zioa dentăi chemată sfîntă va fi, tot lucrul de lucrat nu veți face.

36. Șapte zile veți aduce ardere de tot Domnului și zioa a opta chemată sfîntă va fi voao și veți aduce ardere de tot Domnului, ieșire iaste, tot lucrul ce să lucrează să nu faceți.

37. Acêstea sînt praznecile Domnului pre care chemați pre dînsele, chemate sfinte, ca să aduceți aduceri Domnului arderi de tot jîrtvei lor și turnările lor den zi în zi,

38. Afară den simbetele Domnului și afară den dările voastre și afară den toate rugile voastre și fără de cêle de bunăvoie ale voastre carele veți da Domnului.

39. Și în 15 zile a lunii ⟨a⟩ șaptea aceștiia, după ce veți isprăvi roadele pămîntului, să prăznuiți Domnului 7 zile. [40] În zioa dentăi, odihnă, și în a opta zi odihnă.

40. Și veți lua voao în zioa dentăi roadă den lemnu frumos, și ramuri de finic, și stîlpări de lemnu dêse, și răchiți, și stîlpări de agnu den părău și vă veți veseli înaintea Domnului Dumnezăului vostru.

41. Șapte zile ale anului lêge vêcinică la rudele voastre, în luna a șaptea veți prăznui pre dînsa.

42. În corturi să săl̆ășluiți 7 zile, tot moșneanul de pămînt în Israil va lăcui în corturi,

43. Pentru ca să vază rudele voastre că în corturi am lăcuit pre fiii lui Israil cînd i-am scos pre dînșii den pămîntul Eghipetului. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.»“

44. Și grăi Moisi praznicile Domnului Dumnezăului fiilor lui Israil.

CAP 24

1. Și grăi Domnul către Moisi zicînd:

2. „Poruncêște fiilor lui Israil și să-ț ia ție untdelemnu de maslin curat și limpede la lumină, să arză lumină pururea,

3. Afară de acoperemînt, în cortul mărturiei. Și-l vor arde pre dînsul Aaron și fii lui decusară pînă dimineața înaintea Domnului pururea, lêge vêcinică în rudele voastre.

4. Pre sfêșnicul cel cu⟨r⟩at veți arde luminele înaintea

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

dzua aceasta, pentru că iaste voao aceasta dzi de rugă, să s<ă> roage pentru voi înnaintea Domnului Dumnedzăului vostru.

29. Pentru că tot sufletul carele nu să va smeri întru dzua aceasta întru însă va peri dentru nărodul ei.

30. Şi tot sufletul carele va face lucru întru însă întru dzua aceasta va peri sufletul acela den nărodul lui.

31. Tot lucrul să nu faceţi, de lége vécinică întru rudele voastre, în toate lăcaşurile voastre.

32. Simbete simbetilor va fi voao şi veţi smeri sufletile voastre den 9 a lunei decusară păn-în 10 a lunei sara, veţi simbăta simbetile voastre.»“

33. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

34. „Grăieşte fiilor Israil[1], dzicîndu: «În 15 a lunei a şaptea aceştiia, praznic de colibi, 7 dzile Domnului.

35. Şi dzua dentăi chemată sfîntă va fi, tot lucrul de lucrat nu veţi face.

36. 7 dzile veţi aduce arderi de tot Domnului şi dzua a opta chemată sfîntă va fi voao şi veţi aduce arderi de tot Domnului, de ieşire iaste, tot lucrul ce să lucreadză să nu faceţi.

37. Acestea-s praznicile Domnului pre carele să chemaţi pre însă, chemate sfinte, ca să aduceţi aduceri Domnului arderi de tot a jirtvei lor şi turnările lor den dzi în dzi,

38. Afară den simbetile Domnului şi afară den dările voastre şi afară den toate rugile voastre şi făr-de cêle de bunăvoie ale voastre carele veţi da Domnului.

39. Şi într-a 15 dzile a lunei a şeaptea aceştiia, după ce veţi isprăvi roadele pămîntului, să prăznuiţi Domnului 7 dzile. [40] În dzua dentăi, odihnă, şi într-a opta dzi, odihnă.

40. Şi veţi lua voao în dzua dentăi roadă a lemnu frumos şi stîlpări[6] de finic şi stîlpări de lemnu des şi răchiţi şi stîlpări[6] de agnu den părîu şi veţi veseli înnaintea Domnului Dumnedzăului vostru.

41. 7 dzile ale anului de lége vécinică la rudile voastre, în luna a şeaptea prăznuiţi pre însă.

42. În colibi să şedeţi 7 dzile, tot moşteanul de pământu întru Israil va lăcui în colibi,

43. Pentru ca să vadză rudele voastre că întru colibi am lăcuit pre fiii lui Israil, cîndu i-am scos eu pre înşi den pământul Eghiptului. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.»“

44. Şi grăi Moisi praznicile Domnului Dumnedzăului <fiilor>[4] lui Israil.

CAP 24

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

2. „Porîncêşte fiilor Israil[1] şi să-ţi ia ţie untu de lemnu curat, limpezit la lumină, să ardzi lumină pururea,

3. Afară den acoperemîntu, în cortul mărturiei. Şi-l vor arde pre însă Aaron şi fiii lui decusară păn-dimineaţă înnaintea Domnului pururea, de lége vécinică întru rudele voastre.

4. Pre sfêşnicul cel cu/rat veţi arde lumiaste zioa curăţirei, să se roage pentru voi înaintea Domnului Dumnezeului vostru.

29. Că tot sufletul carele nu se va smeri în zioa aceea va peri den nărodul său.

30. Şi tot sufletul care va face orice lucru într-aceea zi peri-va sufletul acela dentre nărodul său.

31. Ce nice un lucru să nu lucrezi, lége vécinică întru seminţiia voastră, întru toate lăcaşurile voastre.

32. Simbăta simbetelor va fi voaoă şi să smeriţ sufletele voastre de la 9 zile ale lunii de seara, pînă la 10 zile ale lunii seara să prăznuiţ praznicul vostru.»“

33. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

34. „Grăieşte feciorilor lui Israil zicîndu-le: «În 15 zile ale lunii aceştiia, a şaptea, praznicul de colibi, 7 zile Domnului.

35. Şi zioa cea dentăi sfîntă să fie chiemată, nice un lucru de lucrare să nu faceţ într-însa.

36. Şapte zile să aduceţ arderi de tot Domnului, iar zioa cea a opta sfîntă să fie voaoă chiemată, să aduceţ arderile de tot Domnului, că de ieşire iaste, nice un lucru de lucrare să nu faceţ într-însa.

37. Acêstea sînt praznicele Domnului, pre care le chiemaţ sfinte, ca să aduceţ prinos Domnului şi arderile de tot şi jărtvele lor întru turnurile[2] lor den zi de zi,

38. Fără simbetele Domnului şi fără darurile voastre şi fără de toate rugăciunile voastre şi fără de mirosirile cêle bune ale voastre care le-aţ dat Domnului.

39. În 15 zile ale lunii cei a şaptea, cînd veţ săvîrşi secerişul pămîntului, să sărbaţ Domnului 7 zile.

40[39]. În zioa dentăi să fie odihnă, şi în zioa a opta, odihnă. [40] Şi în zioa cea dentăi să vă luaţ roadă de pom frumos, şi ramură[3] de finic, şi ramură de lemn curat cu frunză, şi răchiţ[4] den părău şi să vă veseliţ înaintea Domnului Dumnezeului vostru.

41. Şapte zile în an de lége vécinică întru neamul vostru, în luna a şaptea să prăznuiţ.

43. Şi să lăcuiţ în colibi[5] 7 zile, tot cine va fi moştean de pământ al lui Israil să lăcuiască în colibi,

43. Ca să vază seminţiia voastră că[6] în colibi am sălăşluit pre feciorii lui Israil, cînd i-am scos den ţara Eghipetului. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.»“

44. Şi spune Moisei toate praznicele Domnului feciorilor lui Israil.

CAP 24

1: Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

2. „Porîncêşte feciorilor lui Israil să-ţ aducă undelemn curat şi limpede[1] în candelă şi să arză candela în toată vrêmea,

3. Dennafară de acoperemînt, în cortul mărturiei. Şi să o aprinză Aáron şi feciorii lui să arză de seara până demineaţa neîncetînd înaintea Domnului, de lége vécinică întru neamul vostru.

4. Pre sfêşnic cu/rat să arză în candelă

zi, pentru că este pentru voi ziua ispăşirii, cînd veţi face ispăşire pentru voi înaintea Domnului Dumnezeului vostru.

29. Oricine nu se va smeri în această zi să fie îndepărtat din neamul lui.

30. Oricine va face în această zi vreo lucrare să fie îndepărtat din neamul lui.

31. Să nu faceţi nici o lucrare. Aceasta va fi pentru tot neamul vostru o lege veşnică, în orice aşezare a voastră.

32. Aceasta să fie pentru voi cea mai însemnată zi de odihnă şi să vă smeriţi sufletele; din seara celei de-a noua zi şi pînă în seara zilei următoare să ţineţi această simbătă.“

33. Dumnezeu i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

34. „Vorbeşte-le fiilor lui Israel şi spune-le: «În ziua a cincisprezecea din această a şaptea lună este sărbătoarea colibelor, timp de şapte zile, pentru Domnul.

35. În ziua întîi va fi o adunare sfîntă; să nu faceţi nici o lucrare de slujitor.

36. Timp de şapte zile să aduceţi Domnului arderi de tot, iar în ziua a opta să aveţi o adunare sfîntă şi să aduceţi Domnului o ardere de tot; aceasta este încheierea sărbătorii; să nu faceţi nici o lucrare de slujitor.

37. Acestea sînt sărbătorile Domnului, pe care să le vestiţi ca adunări sfinte, ca să aduceţi jertfe Domnului, arderi de tot, prinos de grîne şi prinos de băutură, fiecare în ziua hotărîtă,

38. În afară de simbetele Domnului şi în afară de darurile voastre, de jertfele pentru împlinirea unei făgăduinţe şi de jertfele voastre de bunăvoie, pe care le veţi aduce Domnului.

39. În a cincisprezecea zi a acestei de-a şaptea luni, după ce veţi strînge roadele ţării, să sărbătoriţi pentru Domnul o sărbătoare de şapte zile. În ziua întîi să fie zi de odihnă iar în a opta zi să fie tot zi de odihnă.

40. În ziua întîi să luaţi roade din arbori frumoşi, ramuri de finic, ramuri de copaci stufoşi şi ramuri din sălcii de rîu, şi să vă bucuraţi înaintea Domnului Dumnezeului vostru timp de şapte zile.

41. Să sărbătoreşti aceasta şapte zile în fiecare an. Aceasta să fie pentru tot neamul vostru o lege veşnică; să o sărbătoriţi în luna a şaptea.

42. Să locuiţi în colibe vreme de şapte zile; toţi cei de-ai casei din Israel să locuiască în colibe,

43. Pentru ca să vadă urmaşii voştri că eu i-am făcut pe fiii lui Israel să locuiască în colibe, după ce i-am scos din ţara Egiptului. Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru.»“

44. Astfel a vorbit Moise despre sărbătorile Domnului Dumnezeului fiilor lui Israel.

CAP. 24

Rînduielile privitoare la sfeşnic

1. Domnul i-a vorbit lui Moise spunîndu-i:

2. „Porunceşte fiilor lui Israel să-ţi aducă untdelemn curat, stors din măsline, pentru sfeşnic, pentru ca să ardă candela necontenit,

3. Înaintea perdelei mărturiei, în cortul întîlnirii. Aaron şi fiii săi îl vor face să ardă neîntrerupt, de seara pînă dimineaţa, înaintea Domnului. Aceasta va fi pentru tot neamul vostru o lege veşnică.

4. Deasupra sfeşnicului celui cu/rat să

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

рáть вéци áрде аѯмнинелѣ фнаи́нть дмнѯлуй пъ
ѕ нъ дмининца. Шн вéци луа́ фъи́нъ кърáтъ
шн сѣвéци фáче пре дóмнса, ѕ, пжни, де дóлсо
ѕ̄ áѯéчѣ, вафн сѣпжнне. Шн вéци пуне пре дóа
ле дóлсо пуънери, ѕ, пжнни сѣпуънере, пре маса
ѕ̄ чѣ кърáтъ фнаи́нть дмнѯлуй. Шн вéци пу
не пресѣ пуънере тѣмîе кърáтъ, шн сáре, шн вор
фн пжнеле фтрѯ помéнире, пусе кътръ дмнѯл.
ӣ Áѯíсоа симвéтїй вéци пуне фнаи́нть дмнѯлуй
пурчѣ дела фи́їй луй íераи́ль, фѯгтдуи́нцъ
ѳ̄ вѣ́чнікъ. Шн вафн луй ááрóнь шн фи́лорь
луй, шн левóрь мжнка пре áле фáіке сфнть,
пéнтрѯ кѣ сфнте сфнтелóр сáнть áчéстъ луй,
дела чéле чесъ жѣртвéіскь дмнѯлуй, áéце вѣ
ї̄ никъ. Шн êшн фечóрь де фъмéе íераи́тѣнь
къ, шн áчéста êра фи́н де êгуптéнь фтре фи́їй
луй íераи́ль, шн сáѯ сфъдни́ть фтáбъръ чéлă де
íераи́тѣнікъ, шн сѣмѯль íераи́тѣнѯль.
к̄а Шн нѯмнни́дь фечóрѯль фъмéїй íераи́тѣнїй
нѯме, áѯ блестемáть, шн лáѯ áдѯсь пре êлькъ
тръ мóуси, шн нѯмеле мѯмен луй саломи́дь
фáта луй дáври, дéн семнци́а луй дáнь.
к̄в Шнíль пусêръ пре дóмнсѯль фтеми́ницъ, кáсть чѣ
четѣ́ре пре дóмнсѯль, пре́нь порѯнка дмнѯлѣ.
к̄г Шн грúи дмнѯль кътръ мóуси зикóндь.
к̄д Скоате пре чéла че áѯ блестемáть áфáрă дéнь
тáбъръ, шн вóрь пуне тóци чéи че áѯ áѯсни́ть
мжнile лóрь пре кáпѯль луй, шнíль вóрь оуци́де
к̄е кѯ пї́етри тóатъ áдѯнáрь. Шн фи́лорь лѣ
íераи́ль грѣ́ще шн вéи зи́че кътръ дóмнїй.
к̄ѕ Óмь сóмь де вá блестемá пре дмнезéѯль луй пъ
кáть вá луа́, тáрь нѯмнóдь нѯмеле дмнѯлуй кѯ
мóартне сѣ́ть сѣмóарь, кѯ пї́етри сѣль оуци́гъ
пре дóмнсѯль тóатъ áдѯнáрь луй íераи́ль, вéри
немѣ́рнікь, вéри делáсѣкь, нѯмнóдь ѣль нѯмеле
ѕ̄і дмнѯлуй, сѣмóарь. Шн сóмь кáре ва лóвн
тóть сѯфлетѯл сóмѯлуй, шн ва мѯрн, кѯ мóар
ӣт те сѣ́сть сѣмóарь. Шн кáреле ва лóвн дóвн
тóкь шн ва мѯрн, сѣ плътéскъ сѯфлеть пéнтрѣ
ӣг сѯфлеть. Шн дéвадă нещи́не хѯлъ áпрóапе
луй сѣѯ кѯмѣ́ѯ фъкѯ́ть луй стрáчéста кипь
і̄ нéелафáче луй. Здробúтѯрь, пéнтрѯ здро
бúтѯрь, óкю пéнтрѯ óкю, дúнте пéнтрѯ дúнте
дѯпъ кѣ вáдă хѯлъ сóмѯлуй, áшă сѣнсъдѣ́лѣ.
к̄а Кáреле ва лóвн сóмь шн ва мѯрн кѯ мóартне сѣ́ть
к̄в сóмóарь. Óдрéптáте вафн чéлуй немѣ́р
нікь, шн чéлуй делóкь, кѣтъ ѣ́ѯ дмнѯл дмнѯ
к̄г хль кóстрѯ. Шн грúи мóуси фи́лорь луй
íераи́ль, шн сúóлеаръ пре чéла че ла́ѯ блестемáть
áфáрă дéн тáбъръ, шнíль оуци́еарь пре дóмнсѯл
кѯ пї́етри, тóлъ áдѯнáрь, шн фи́їй луй íераи
ѣ́ѯ фъкѯ́ть дѯпъ кѯмь ѣ́ѯ порѯнкúть дмнѯлъ
луй мóуси.

К А П К Є

к̄д Шн грúи дмнѯль кътръ мóуси фмѯ́нте
лесни́ей зикóндь. Грѣ́ще фи́лорь
луй íераи́ль шн вéи зи́че кътръ ѣи, кáдă
кéи фтрă фпомжкúль кáре їѯ вáдă
вúлсо, шн сéва óдихни пъмжнтѯль

Pag. 89, col. I

Domnului până dimineața.

5. Și veți lua făină curată și o veți face pre dînsa 12 pîini, de doao a zecea va fi o pîine.

6. Și veți pune pre êle doao puneri, 6 pîini o punere, pre masa cea curată înaintea Domnului.

7. Și veți pune pre o punere tămîie curată și sare și vor fi pînele întru pomenire puse către Domnul.

8. În zioa simbetii veți pune înaintea Domnului pururea de la fiii lui Israil făgăduință vêcinică.

9. Și va fi lui Aaron și fiilor lui și le vor mînca pre êle în loc sfînt, pentru că sfinte sfintelor sînt acêstea lui de la cêle ce să jîrtvesc Domnului, lêge vêcinică".

10. Și ieși fecior de fămêie israilteancă și acesta era fiiu de eghiptean între fiii lui Israil și s-au sfădit în tabără cel den israilteancă și omul israilteanul.

11. Și numind feciorul fămeii israiltêncii nume au blestemat și l-au adus pre el către Moisi și numele mumei lui, Salomith, fata lui Dávri, den seminția lui Dan.

12. Și-l puseră pre dînsul în temniță ca să-l cercetêze pre dînsul pren porunca Domnului.

13. Și grăi Domnul către Moisi zicînd:

14. „Scoate pre cela ce au blestemat afară den tabără și vor pune toți ceia ce au auzit mînile lor pre capul lui și-l vor ucide cu pietri toată adunarea.

15. Și fiilor lui Israil grăiêște și vei zice către dînșii: [16]. «Om, om de va blestema pre Dumnezăul lui, păcat va lua,

16. Iară, numind numele Domnului, cu moarte să să omoară, cu pietri să-l ucigă pre dînsul toată adunarea lui Israil. Veri nemêrnic, veri de loc, numind el numele Domnului, să moară.

17. Și om care va lovi tot sufletul omului și va muri cu moarte să să omoară.

18. Și carele va lovi dobitoc și va muri să plătească suflet pentru suflet.

19. Și de va da neștine hulă aproapelui său, cum i-au făcut lui, într-acesta chip i se va face lui:

20. Zdrobitură pentru zdrobitură, ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, după cum va da hulă omului, așa să i să dea lui.

21. Carele va lovi om și va muri cu moarte să să omoară.

22. O dereptate va fi celui nemêrnic și celui de loc, căce eu, Domnul Dumnezăul vostru»".

23. Și grăi Moisi fiilor lui Israil și scoaseră pre cela ce l-au blestemat afară den tabără și-l uciseră pre dînsul cu pietri toată adunarea și fiii lui Israil au făcut după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP 25

1. Și grăi Domnul către Moisi în muntele Sinaei zicînd:

2. „Grăiêște fiilor lui Israil și vei zice către ei: «Cînd veț întra în pămîntul care eu vă dau voao și se va odihni pămîntul/care eu dau voao, sîmbete Domnului.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

nile înnaintea Domnului pân-la dimineață.

5. Și veți lua făină curată și o veți face pre însă 12 pâini, de doao a dzécea va fi o pâine.

6. Și veți pune pre êle doao puneri, 6 pâini o punere, pre masa cea curată înnaintea Domnului.

7. Și veți pune pre o punere tămîie curată și sare și vor fi pâinile întru pomenire pus[1] înnaintea Domnului.

8. În dzua simbetei veți pune înnaintea Domnului pururea de la fiii lui Israil făgăduință vêcinică.

9. Și vor fi lui Aaron și fiilor lui și le vor mînca pre êle în loc sfîntu, pentru că iaste sfinte sfinților aceasta lui den cêle ci să jîrvuiescu Domnului, de lêge vêcinică."

10. Și ieși ficior a fămêie israil<i>teancă și acesta era fiiu a eghipteanului întru fiii lui Israil și s-au bătut în tabără cel den israil<i>teancă și omul israil<i>teanul.

11. Și numindu feciorul fămeii a israil<i>teancii nume au blăstămat și l-au adus pre ei către Moisi, și numele maicii lui, Solomith, fata lui Davrí, den sămînța lui Dan.

12. Și-l puseră pre însă în temniță ca să-l cercetêdze pre însă pren porînca Domnului.

13. Și grăi Domnul către Moisi dzicînd:

14. „Scoate pre cela ce au blăstămat afară den tabără și vor pune toți cela ce au audzit mâinele lor pre capul lui și-l vor ucide cu pietri toată adunarea.

15. Și fiilor Israil[1] grăiêște și vei dzice către înșii: [16] «Om, om de va blăstăma pre Dumdedzăul lui, păcat va lua,

16. Iar, numindu numele Domnului, cu moarte să s<ă> omoară, cu pietri să-l ucigă pre însă toată adunarea. Ver nemêrnic, veri de loc, numindu el numele Domnului, să moară.

17. Și om carele va lovi tot sufletul omului și va muri cu moarte să s<ă> omoară.

18. Și carele va lovi dobitoc și va muri să plătească suflet pentru suflet.

19. Și de va huli neștine pre aproapele său, cum i-au făcut lui, într-acesta chip i să va face lui:

20. Zdrobitură pentru zdrobitură, ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, după cum va da hulă omului, să i să dea lui așa.

21. Carele va lovi om și va muri cu moarte să s<ă> omoară.

22. O dreptate va fi celui nemêrnic și celui de țară, căce eu, Domnul Dumnedzăul vostru.»"

23. Și grăi Moisi fiilor Israil[1] și scoaseră pre cela ce au blăstămat afară den tabără și-l uciseră pre însă cu pietri toată adunarea și fiii lui Israil au făcut după cum au porîncit Domnul lui Moisi.

CAP 25

1. Și grăi Domnul către Moisi întru muntele Sinaei dzicîndu:

2. „Grăiêște fiilor Israil[1] și vei dzice către ei: «Cîndu veți întra în pământul carele dau voao și să va odihni pământul carele eu dau voao, simbete Domnului.

înaintea Domnului până dimineața.

5. Și să ia făină de grîu și să facă 12 pâini, o pâine va fi den doaoă a zécea.

6. Și să le puneț spre 2 puneri[2], cîte 6 pâini, pre masa cea curată înaintea Domnului.

7. Și să puneț pre o punere tămîie curată și sare și vor fi pâinile întru pomenirea cea pusă înaintea Domnului.

8. Simbăta în toată vrêmea să puneț înaintea Domnului de la feciorii lui Israil lêge vêcinică.

9. Și va fi lui Aáron și feciorilor lui și le vor mînca în loc sfînt, că sînt sfintele sfinților, aceasta iaste a lor den jărtvele Domnului. lêge vêcinică."

10. Și, iată, ieși un fecior al unii muieri israil<i>tênc întru feciorii lui Israil și era den bărbat eghiptean și se certa în tabără cela den israil<i>teancă chiemînd israil<i>teanin.

11. Și zicînd feciorul muierii cei israil<i>tênc pre nume au blestemat numele Domnului și-l duseră la Moisei (și pre mumă-sa o chiema Salomith, fată lui Davriin, den seminția lui Dan)[3].

12. Și-l băgară în temniță până-l vor judeca cu porunca Domnului.

13. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:

14. „Scoateț pre cel ce au blestemat dennafară de tabără și să-ș puie mâinele pre capul lui toț cîț au auzit blestemînd și toată strînsura să-l ucigă cu pietri.

15. Și să grăiești feciorilor lui Israil și să le zici: «Omul carele va blestema pre Domnezeul său păcat dobîndêște,

16. Iar cel ce va blestema numele Domnului cu moarte să moară, cu pietri să-l ucigă toată strînsura. Măcară să va fi moștean, măcară vinetic, deaca va blestema numele Domnului, să moară.

17. Omul carele va ucide fiece suflet de om cu moarte să moară.

18. Cela ce va ucide boul și va muri să plătească suflet pentru suflet.

19. Și cela ce va face price vecinului, cum au făcut el, așa să se facă și lui:

20. Zdrobitură pentru zdrobitură, ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, ce price au făcut omului, acêea să se facă și lui.

21. Cel ce va lovi pre om și va muri și acela cu moarte să moară.

22. O judecată într-un chip iaste moșteanului și vineticului[4]. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.»"

23. Și grăi Moisei către feciorii lui Israil și scoaseră pre cela ce au blestemat dennafară de tabără și-l ucise toată strînsura feciorilor lui Israil cu pietri și făcură cum au porîncit Domnul lui Moisei.

CAP 25

1. Și grăi Domnul către Moisei în muntele Sinaici și-i zise:

2. „Să grăiești feciorilor lui Israil și să le zici: «Cînd veț întra în țara carea o voiu da eu voaoă, să se odihnească pământul/ care-l voiu da voaoă în zioa de simbătă Domnului.

ardeți candelele înaintea Domnului pînă dimineața.

5. Să luați apoi din fruntea făinii de grîu și să faceți din ea douăsprezece pîini, și fiecare pîine va fi de două zecimi (dintr-o efă).

6. Și să le așezați pe două șiruri, cîte șase pîini în fiecare șir, pe masa cea curată, înaintea Domnului.

7. Să puneți tămîie curată și sare peste fiecare șir, iar pîinile acestea să fie jertfă de pomenire pentru Domnul.

8. În fiecare zi de simbătă să puneți neîncetat (aceste pîini) înaintea Domnului; acesta este un legământ veșnic pentru fiii lui Israel.

9. Acestea să fie ale lui Aaron și ale fiilor săi, și să le mănînce într-un loc sfînt, pentru că ele sînt o parte preasfîntă din jertfele mistuite de foc pentru Domnul. Aceasta este o lege veșnică".

10. Atunci a venit între fiii lui Israel fiul unei femei israelite și al unui egiptean și s-au certat în tabără acest fiu al femeii israelite și un bărbat israelit.

11. Și, hulind, fiul femeii israelite a blestemat numele; și l-au adus la Moise. Iar numele mamei lui era Șelomit, fata lui Dibri, din seminția lui Dan.

12. Și l-au pus sub pază, ca să-l judece după porunca Domnului.

13. Și i-a vorbit Domnul lui Moise spunîndu-i:

14. „Scoate afară din tabără pe acela care a blestemat; toți cei care au auzit să-și pună mîinile pe capul lui și întreaga adunare să-l ucidă cu pietre.

15. Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Oricine va blestema pe Dumnezeul său va purta povara păcatului său.

16. Iar acela care va huli numele Domnului să fie pedepsit cu moartea; întreaga adunare a fiilor lui Israel să-l ucidă cu pietre. Fie străin, fie de-al casei, dacă hulește numele Domnului, să moară.

17. Omul care va lovi pe alt om, iar acesta va muri, să fie pedepsit cu moartea.

18. Acela care va lovi un dobitoc, iar acesta va muri, să-l plătească: viață pentru viață.

19. Dacă va pricinui cineva aproapelui său vreo meteahnă trupească, tot așa să i se facă, după cum și el a făcut:

20. Schilodire pentru schilodire, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte; după cum va pricinui o meteahnă acelui om, așa să i se facă și lui.

21. Acela care va lovi un om, iar acesta va muri, să fie pedepsit cu moartea.

22. Aceeași dreptate să fie și pentru cel străin și pentru cel ce-al casei, căci eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.»"

23. Astfel a vorbit Moise fiilor lui Israel; au scos afară din tabără pe acela care blestemase (numele Domnului) și l-a ucis cu pietre întreaga adunare. Fiii lui Israel au făcut după cum poruncise Domnul lui Moise.

[CAP. 25

Anul sabatic și anul jubileu

1. Domnul i-a vorbit lui Moise pe muntele Sinai, zicîndu-i:

2. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Cînd veți intra în țara pe care v-o dau, să se odihnească pământul/pe care vi-l dau, să fie un sabat în cinstea Domnului.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 89, col. II

3. Șase ani vei sămăna țarina ta și 6 ani vei tăia viia ta și vei aduna roada ei,

4. Iară la al șaptelea an, simbete, odihnă va fi pămîntului, simbete Domnului. Țarina ta nu vei sămăna și viia ta nu o vei tăia.

5. Și cêle ce crescu singure ale țarinii tale să nu le sêceri și strugurul sfinteniii tale să nu-l culegi, an de odihnă va fi pămîntului.

6. Și vor fi simbetele pămîntului bucate ție și slugii tale, și slujnicii tale, și năimitului tău, și celui nemêrnic ce lăcuiêște lîngă tine.

7. Și dobitoacelor tale și hiarălor den pămîntul tău va fi toată roada lui de mîncat.

8. Și vei număra ție 7 odihni de an, 7 ani cîte 7 ori, și vor fi ție șapte săptămîni de an, 49 de ani.

9. Și se va răsuna glas de trîmbițe în tot pămîntul vostru, în luna a șaptea, în 10 ale lunii, în zioa rugii veț răsuna cu trîmbițe în tot pămîntul vostru.

10. Și veț sfinți anul, cel al cincizăcilea an, și veț striga iertare pre pămînt la toți ceia ce lăcuiescu pre dînsul. An de slobozenie semnul acesta va fi voao și va mêrge fiștecarele la moșiia lui și fiștecarele la moștenirea lui veț mêrge.

11. Slobozeniia însemnării aceasta va fi voao, anul al cincizăcilea an va fi voao : să nu sămănaț, nice să secerați cêle ce sîngure crescu lui și să nu culêgeți cêle sfinte ale lui.

12. Pentru că a slobozeniei semnu iaste, sfînt va fi voao, den cîmpi veț mînca roadele lui.

13. Și în anul slobozeniei semnului ei se va învîrteji fiștecarele la agonisita lui.

14. Iară de vei da vînzare aproapelui tău și de te vei și împrumuta de la aproapele tău, nu-l nevoiască omul pre vecinu-ș.

15. După numărul anilor după însemnare vei lua de la aproapele tău, după numărul anilor den roade îț va da ție.

16. După cum mai mult den an va mulți agonisita lui și după cum mai puțin den ani va împuțina agonisita lui, pentru că număr roadelor tale îț va da el ție.

17. Nu nevoiască omul pre vecinul lui și să te temi de Domnul Dumnezăul tău. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

18. Și veț face toate dereptățile mêle și toate judecățile mêle și le păziț și le faceț pre dînsele și lăcuiț pre pămînt nedejduind.

19. Și va da pămîntul crêșterile lui și veț mînca de sațiu și veț lăcui cu nădêjde pre dînsul.

20. Iară de veț zice : « Ce vom mînca în anul acesta al șaptelea de nu vom sămăna și de nu vom aduna roadele noastre ? »

21. Și voiu trimite blagoslovenia mea în anul al șaselea și va face roadele ei la 3 ani.

22. Și veț sămăna în anul al optulea și veț mînca den roade vechi pănă la al noaolea an, pănă vor veni roadele lui veț mînca vechile vechilor.

23. Și pămîntul nu se va vinde întru adeverințe,/pentru

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

3. 6 ani vei sămăna ţarina ta şi 6 ani vei tăia viia ta şi vei aduna roada ei,

4. Iar inn-al şaptelea an, simbete, odihnă va fi pămîntului, simbete Domnului. Ţarina ta nu o vei sămăna şi viia ta nu o vei tăia.

5. Şi cêle ce crescu singure a ţarinii tale să nu le sêceri şi strugurul sfinţeniei tale să nu-l culegi, an a odihnă va fi pămîntului.

6. Şi vor fi simbetile pămîntului bucate ţie şi slugii tale, şi slujnicii tale, şi năimitului tău, şi celui nemêrnic ce lăcuiêşte lîngă tine.

7. Şi dobitoacelor tale şi jiganiilor den pămîntul tău va fi toată roada lui de mîncat.

8. Şi vei număra ţie 7 odihnă de ani, 7 ani cîte 7 ori, şi vor fi ţie 7 săptămîni de ani, 49 ani.

9. Şi să va răsuna glas de trîmbiţă în tot pămîntul vostru, în luna a şaptea în 10 a lunii, în dzua rugii veţi răsuna cu trîmbiţă în tot pămîntul vostru.

10. Şi veţi sfinţi anul, cel al cincidzăcilea an, şi vei striga iertare pre pămîntu la toţi ceia ce lăcuiescu pre însul. An de slobodzenie sămnul acesta va fi voao şi va mêrge fieştecarele la moşiia lui şi fieştecarele la moştnenirea lui veţi mêrge.

11. Slobodzenie însemnării aceasta va fi voao, anul al cincidzecilea an va fi voao: să nu sămănaţi, nice să seceraţi cêle ce singure crescu a lui şi să nu culêgeţi cêle sfinţite a lui.

12. Pentru că a slobodzenici sămnu iaste, sfinte va fi voao, den cîmpi veţi mînca roadele lui.

13. Şi întru anul slobodzenici sămnului ei să va învîrteji fieştecarele la agonisita lui.

14. Iar de să va da vîndzare aproapelui tău şi de vei şi înprumuta-te de la aproapele tău, nu stringă omul pre vecinu-ş.

15. După numărul anilor după însemnare vei lua de la aproapele-ţ, după numărul anilor den roade îţi va da ţie.

16. După cum mai multu dentru ani va înmulţi agonisita lui şi după cum mai puţin den ani va înputîna agonisita lui, pentru că număr a roadelor tale el îţi va da ţie.

17. Nu stringă omul pre aproapele său şi să te temi de Domnul Dumnedzău tău. Eu, Domnul Dumnedzău vostru.

18. Şi veţi face toate dreptăţile mêle şi toate giudêţele mêle şi le păziţi şi le faceţi pre înse şi lăcuiţi pre pămîntu cu nădêjde.

19. Şi va da pămîntul crêşterile lui şi veţi mînca de saţiu şi veţ lăcui cu nădejde pre însă.

20. Iar de veţi zice: «Ce vom mînca întru anul al şaptelea acesta de nu vom sămăna şi de nu vom aduna roadele noastre?»

21. Şi voi trimite blagoslovenia mea voao întru anul al şeasele şi va face roadele ei în trei ani.

22. Şi veţi sămăna înn-a opta an şi veţi mînca den roade vêchi păn-înn-al noălea an, păn-vor veni roadele lui veţi mînca vechi a vechilor.

23. Şi pămîntul nu să va vinde întru adeverire, /pentru că al mieu iaste pămîntul,

3. Şase ani să lucrezi cîmpul tău şi 6 ani să tai viia ta şi să stringi roada ei.

4. Iar al şaptelea an, simbătă, odihnă va fi pămîntului, simbăta Domnului. Arătura să nu sêmeni, viia ta să nu o tai.

5. Şi cêle ce cresc înseş în arăturile tale să nu le sêceri şi viia alêgerii tale să nu culegi, an de răpaos să fie pămîntului.

6. Şi vor fi simbetele pămîntului ţie bucate şi feciorului tău, slugii, şi slujnicei tale, [7] argatului tău, şi vineticului care lăcuiêşte la tine.

7. Şi dobitocului tău şi fierii carea va fi pre pămîntul tău să fie toată roada lor în mîncare.

8. Şi să numeri ţie 7 odihne ale anului, în 7 ani cîte de 7 ori, şi vor fi ţie acei 7 ani de odihnă 49 de ani.

9. Şi să răsunaţ cu glas de trîmbiţă preste toată ţara voastră a şaptea lună, în zêce zile ale lunii, în zioa curăţirei să răsunaţ cu trîmbita în toată ţara voastră.

10. Şi să sfinţiţ anul acesta [1], anul al cincizecilea, şi să strigaţ iertare tuturor celor ce lăcuiesc pre pămînt. An de slobozire, semn să fie voaoă aceesta şi să se ducă fieştecare dentru voi la agoniseala lui şi fieştecare să meargă la moşiia sa.

11[10]. Şi slobozirea semnului acesta să fie voaoă, anul al cinzecilea an va fi voaoă: să nu sămănaţ, nice să seceraţ cêle ce cresc êle înseş, nice să stringi cêle ce vor fi rămas pre dînsul, că iaste semn, lăsare sfîntă să fie voaoă.

12. Den arătur<ă> să mîncaţ roada lui.

13. Şi în anul slobozirei sêmnele lor să se întoarcă fieştecine întru agoniseala sa.

14. Iar de vei da negoţ vecinului tău sau de te vei şi împrumuta de la vecinul tău să nu grăbească omul pre vecinu-ş.

15[14]. După numărul anilor [15] după semnare să ia de la vecin, după numărul anilor den roadă să dea ţie.

16. După cum va fi numărul anilor, de vor fi ani mai mulţi, va mai înmulţi agonisita lui, iar de vor fi ani mai puţini, va mai împuţina agoniscala lui; aşa şi numărul roadei să-ţ dea.

17. Să nu pripească omul pre vecin şi să te temi de Domnul Dumnezeul tău. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

18. Şi să faceţ toate direptăţile mêle şi să păziţ toate judecăţile mêle şi să le faceţ şi să lăcuiţ pre pămînt nădăjduindu-vă.

19. Şi pămîntul va da roada sa şi veţ mînca întru săturare şi veţ lăcui pre dînsul nădăjduindu-vă.

20. Iar de veţ zice: «Dară ce vom mînca în anul al şaptelea deaca nu vom sămăna şi nu vom aduna roadele noastre?»

21. Voiu trimite în al şaselea an blagoslovenija mea voaoă şi va face roada lui de 3 ani.

22. Să sămănaţ pănă la al optulea an şi să mîncaţ den roadele cêle vechi pănă la al noălea an şi veţ mînca cêle vechi ale celor (ani) [2] vechi pănă vor veni roadele lui.

23. Şi pămîntul să nu-l vindeţ întru tocmeală,/ că al mieu iaste pămîntul şi voi

3. Vreme de şase ani să-ţi semeni ogorul şi vreme de şase ani să-ţi tai via şi să-i culegi rodul.

4. Dar în anul al şaptelea să fie un sabat, an de odihnă pentru pămînt, un sabat în cinstea Domnului; ogorul tău să nu-l semeni şi via ta să nu o tai.

5. Ceea ce creşte de la sine pe ogorul tău să nu seceri, iar strugurii din via netăiată să nu-i culegi; acesta să fie un an de odihnă pentru pămînt.

6. Ceea ce va creşte din odihna pămîntului să vă fie hrană ţie, robului şi roabei tale, slugii şi străinului care locuiesc împreună cu tine,

7. Pentru dobitoacele tale şi pentru animalele de pe pămîntul tău; toate roadele lui să le aibă drept hrană.

8. Să numeri pentru tine şapte ani de odihnă, adică de şapte ori cîte şapte ani, şi vei avea în şapte ani de odihnă patruzeci şi nouă de ani.

9. Şi să faceţi să răsune glasul trîmbiţelor în toată ţara voastră, în a zecea zi din luna a şaptea; în ziua ispăşirii să răsunaţi cu trîmbiţele în toată ţara voastră.

10. Şi astfel să sfinţiţi al cincizecilea an şi să vestiţi iertarea în ţară a tuturor celor care locuiesc într-însa. Acesta să fie pentru voi anul jubileu, semn ca fiecare dintre voi să se întoarcă la moşia lui şi fiecare să se întoarcă în familia lui.

11. Anul al cincizecilea să fie pentru voi în semn de an jubileu; să nu semănaţi, să nu seceraţi ceea ce creşte de la sine pe ogor şi nici via netăiată să n-o culegi,

12. Pentru că acesta este un an jubileu; să-l socotiţi sfînt şi să mîncaţi din roadele cîmpului.

13. În anul jubileu fiecare să se întoarcă la moşia lui.

14. Iar dacă vei vinde ceva aproapelui tău sau dacă vei cumpăra ceva de la aproapele tău, nimeni să nu-şi asuprească aproapele.

15. Potrivit cu numărul anilor scurşi de la anul jubileu, să cumperi de la aproapele tău, iar el să-ţi vîndă potrivit numărului anilor de rod.

16. După cît de mare este numărul anilor, cu atît să ridici preţul ogorului, şi după cît de puţini ani au mai rămas, cu atît să-i scazi preţul; pentru că el îţi vinde numărul secerişurilor.

17. Nimeni să nu asuprească pe aproapele său şi să te temi de Domnul Dumnezeul tău. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

18. Să împliniţi toate poruncile mele, iar judecăţile mele păziţi-le şi împliniţi-le.

19. Pămîntul îşi va da roadele lui, iar voi veţi mînca pe săturate şi veţi trăi în siguranţă pe el.

20. Iar dacă veţi zice: «Ce vom mînca în acest al şaptelea an, de vreme ce nu vom semăna şi nici nu vom aduna roadele noastre?»

21. Eu voi trimite binecuvîntarea mea în al şaselea an şi ogorul va da roadele lui pentru trei ani.

22. Voi veţi semăna în al optulea an, dar veţi mînca din vechile roade; pînă în al nouălea an, cînd vor veni roadele cele noi, veţi mînca tot din cele vechi.

23. Pămîntul să nu-l vindeţi pe vecie,/ pentru că a mea este ţara, iar voi sînteţi

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

ѵ

Pag. 90, col. I

пѣнтрꙋ мѣ ѧмѣю ѧчесте пѫмѫнтꙋрь, мѣ немѣр
нічнь, шѝ вінетічнь, сѫнтецꙋ бо́и ѧнаінтеѳ мѣ.
кд Шѝ ѧтоатѣ пѫмѫнтꙋрь мошенірїй вóастре, мѫ
ке тꙋнри вецꙋ дѧ пѫмѫнтꙋлꙋй. Ѯаре деа сѫ
рѣчѣ фрѧтелꙋй чѣ е кꙋтінеа, шѝ ва вінде деи
мошїа лꙋй, шѝ вабеїнѣ чеа чѣ рѧдѣпе чѣ ѧс
те ѧпроапе деасѫ, шѝ вамѫнтꙋѝ вѫнзарѣ фра
кѕ телꙋй лꙋй. Ѯаре денѣ вафѣ ла нецінеа рꙋ
дінїе, шѝ ва ѧвѣ ла мѫнѣ, шѝ сева ѧфла лꙋй
кз де ѧчꙋнсꙋ рѣсꙋмпъраре лꙋй. Шѝ ва сокоѳ
тѝ ѧнїй вѫнзърїй лꙋй, шѝ вада чѣ принтрѣпѣ
мꙋлꙋй, кърора ꙋ вѫндꙋсе предѣнѣдалꙋй, шѝ
кѝ сева ѧвѫртѣскѝ ла мошїа лꙋй. Ѯаре денꙋй
вафѣ ѧдѫмѫте де ѧчꙋнсꙋ кѣтѣ дѣ лꙋй, шѝ
вафѣ вѫнзарѣ ѧкꙋмпъръторꙋлꙋй ѣн пѫнтѧ ѧ
шасѣлѣ ѧнь ѧ слобозірїй, шѝ ва ѣшѝ слобозире,
кѣ шѝ сева ѧвѫртѣскѝ ла мошїа лꙋй. Ѯаре деа
вінде нецінеа касѣ лꙋкꙋінтѣ ѧтрѣчетѫте зидѝ
нтѣ, шѝ вафѣ мѫнтꙋірѣ ѣн пѫнѣ сева вꙋмплѣ
ѣ ѫнꙋль зілелор, вафѣ рѣсꙋмпъраре ѣн. Ѯаре
денꙋ сева рѣсꙋмпъра пѫнѣ сева плинѝ ꙋн ѫнь
дѣтѣтѣ, сева ѧдевері кѧса карѣ ѧчесте ѧтрѣтѫ
чѣ ѫре зидꙋ ѧдевърат чѣлꙋй чѣ ѧ кꙋмпърѫтѣ
прі ѧ, ѧтрѣ рꙋделе лꙋй, шѝ нꙋ ва ѣшѝ ла слобо
ѣа зінѣ. Ѯаре кѧселе дінпре ѧрѣтѣ, кърора нꙋ
ѧчесте пенпрежꙋр зидꙋ, кѣтрѣ цѧрїна пѫмѫн
тꙋлꙋй сева сокоѳ, рѣсꙋмпъраторе пꙋрꙋре ва
ѳѧ ѧвѣтѣ, шѝ ѧслобозѣнѣ вор ѣшѝ.
ѣв Шѝ чѣтъцїле левїцілор кѧсе чѣтъцїле мошїей ѧѕмѫ
ѣг тꙋнте пꙋрꙋре ворѳѧ левїцілор. Шѝ кѧрїле ва
рѣсꙋмпъра деа левїцꙋ, шѝ ва ѣшѝ вѫнзарѣ кѧ
селор чѣтъцїн мошїлор ѧслобозїнѣ, кѣчї кѧ
селе чѣтъцілор левїцілор, мошїелор ѧмїнкѧ
ѣд кꙋ ѧ фїлор лꙋй їсраїль. Шѝ царїнїле чѣле
сосѣбїте чѣтъцілор лор, нꙋ сесе вїнде, пѣнтрꙋ
ѣе кѣ мошїе вѣчїнїкѣ ѧчесте ѧчѧстѧлор. Ѯаре
деа сѫрѣ фрѧтелꙋй чѣ ѧчесте кꙋ тінеа, шѝ
ва слъві кꙋ мѫнїле лїнгѣ тінеа, сѫ ѧчꙋ
прі ѣле ка прі ꙋн венетічнь, шѝ немѣрнічнь,
ѣѕ шѝ ва трѣі фрѧтелꙋй кꙋ тінеа. Сѣнꙋ
ѫн деа дѫнсꙋ камѣтѣ нічї ла мꙋлцїме,
шѝ сѣтѣ тѣмі де дмнезꙋлꙋ тꙋ, ѣѵ дмнꙋлꙋ,
шѝ ва трѣі фрѧтелꙋй ѫпрꙋнѣ кꙋ тінеа.
ѣѕ Ардінтꙋлꙋ тꙋ сѣнꙋлꙋдан ѧлꙋй прі камѣтѣ,
шѝ прі ѧдаосꙋ сѣнꙋ дан лꙋй бꙋкатїле тале.
ѣн ѣѵ дмнꙋлꙋ дмнезꙋлꙋ вострꙋ, чѣлꙋ чѣ вам скоѕ
прі вон дін пѫмѫнтꙋлꙋ ѣгѵпетꙋлꙋй, сѣнѣ да
воаѕ пѫмѫнтꙋлꙋ хананѣнь, ка сѣнѣ фїꙋ воаѕ
ѣо дмнезꙋ. Ѯаре дессва смері цїе фрѧтелꙋй
ѧнѣпотінеа, шѝ сева вінде цїе сѣнꙋ сꙋмѧ
ѣм сѫ слꙋжѣскѣ дрооѕ. Кѧ кѧмінтѣ слꙋ
мѣрнік сѣфїе ѧнѣпотінеа, пѣнѣ ла ѫнꙋлꙋ сло
ѣѳ бозінѣеі, ва слꙋжѝ ла тінеа. Шѝ ва ѣшѝ
кꙋ слобозінѣ, шѝ фечорїй лꙋй ѫпрꙋнѣ кꙋ дѫнсꙋлꙋ, шѝ ва мѣрџе ла рꙋдеа лꙋй, шѝ ла мошїа
ѣѳ ѣѵ пѣрінтѣскѣ ва ѧлѣгѣ. Пѣнтрꙋ мѣ ро
бїнѝ сѫнтѣ мїеі ѧчещїа, прі карїй ѣмі скоѕ дін
пѫмѫнтꙋлꙋ ѣгѵпетꙋлꙋй, сѣнѣ вѫнзѣ ѫ ѳѧ
ѣѕ харѣ де роѕ. Сѣнꙋлꙋ ѫтінѕи прі ѣле ѫ

că al mieu iaste pământul, că nemêrnici și vinetici sînteț voi înaintea mea.

24. Și în tot pământul moștenirii voastre mîntuiri veț da pământului.

25. Iară de va sărăci frate-tău ce e cu tine și va vinde den moșiia lui și va veni cel ce să rudêște, ce iaste aproape de el, și va mîntui vînzarea fratelui lui.

26. Iară de nu va fi la neștine rudenie și va avea la mînă și se va afla lui de ajunsu răscumpărări lui,

27. Și va socoti anii vînzării lui și va da ce prisosêște omului căruia au vîndut pre dînsul lui și se va învîrteji la moșiia lui.

28. Iară de nu-i va fi îndemînă de ajunsu ca să-i dea lui și va fi vînzarea a cumpărătoriului ei pănă la al șaselea an al slobozirii, și va ieși în slobozire și se va învîrteji la moșiia lui.

29. Iară de va vinde neștine casă lăcuită într-o cetate zidită, și va fi mîntuirea ei pănă se va umplea anul zilelor, va fi răscumpărarea ei.

30. Iară de nu se va răscumpăra pănă se va plini un an de tot, se va adeveri casa carea iaste în cetatea ce are zidiu adevărat celuia ce au cumpărat pre ea întru rudele lui și nu va ieși la slobozenie.

31. Iară casele de pre în sate, cărora nu iaste penprejur zid cătră țarina pămîntului, se vor socoti, răscumpărătoare pururea vor fi acêstea și în slobozenie vor ieși.

32. Și cetățile leviților, case cetăților moșici lor mîntuite pururea vor fi leviților.

33. Și carele va răscumpăra de la leviț și va ieși vînzarea caselor cetății moșiilor în slobozenie, căce casele cetăților leviților, moșie lor, în mijlocul fiilor lui Israil.

34. Și țarinile cêle osebite cetăților lor nu se vor vinde, pentru că moșie vêcinică iaste aceasta lor.

35. Iară de va sărăci frate-tău ce iaste cu tine și va slăbi cu mînele lîngă tine, să-l ajuț pre el ca pre un venetic și nemêrnic și va trăi frate-tău cu tine.

36. Să nu iai de la dînsul camătă nice la mulțime și să te temi de Dumnezăul tău. Eu. Domnul. Și va trăi frate-tău împreună cu tine.

37. Argintul tău să nu-l dai lui pre camătă și pre adaos să nu dai lui bucatele tale.

38. Eu, Domnul Dumnezăul vostru, cela ce v-am scos pre voi den pămîntul Eghipetului să vă dau voao pămîntul Hanaán ca să vă fiu voao Dumnezău.

39. Iară de se va smeri ție frate-tău lîngă tine și se va vinde ție, să nu-ț slujască slujbă de rob.

40. Ca un năimit sau nemêrnic să fie lîngă tine, pănă la anul slobozeniei va sluji la tine.

41. Și va ieși cu slobozenie și feciorii lui împreună cu dînsul și va mêrge la ruda lui și la moșiia cea părintească va alerga.

42. Pentru că robi-m sînt mie aceștia pre carii i-am scos den pămîntul Eghipetului să nu să vînză în vînzare de robu.

43. Să nu-l întinzi pre el în/chinuire și să te temi de

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

pentru că nemêrnici și vinetici voi sînteți înnaintea mea.

24. Și întru tot pămîntul moștenirei voastre mîntuitoare veți da pămîntului.

25. Iar de va fi mêser fratele tău ce-i cu tine și va vinde den moșiia lui și va veni cel ce să rudêște, cel ce iaste aproape de el, și va mîntui vîndzarea fratelui lui.

26. Iar de nu va fi la neștine rudenie și să va îndemîna și i să va afla lui de agiunsu răscumpărare lui,

27. Și va socoti anii vîndzării lui și va da ce prisosêște omului, căruia au vîndut pre însul lui, și să va învîrteji la moșiia lui.

28. Iar să nu să va îndemîna de agiunsu ca să-i dea lui și va fi vîndzarea a cumpărătorîului lor păn-înn-al 6-lea an al slobodzirei, și va ieși întru slobodzire și să va învîrteji la moșiia lui.

29. Iar de va vinde neștine casă lăcuită întru cetate zidită, și va fi mîntuirea ei pînă va înplea anul de dzile, și va fi răscumpărarea ei.

30. Iar de nu să va răscumpăra păn-să va plini un an de tot, să va adeveri casa carea iaste în cetate zidită[2] adevărată celuia ce au cumpărat pre ea întru rudele lui și nu va ieși la slobozenie.

31. Iar casele de pren sate, cărora nu iaste prenpregiur zid către țarina pămîntului, să vor socoti, răscumpărătoare pururea vor fi acêstea și întru slobodzenie vor ieși.

32. Și cetățile popilor case cetăților moșiei lor mîntuite pururea vor fi pururea popilor.

33. Și carele va răscumpăra de la popi și va ieși vîndzarea caselor cetății moșiei lor întru slobodzenie, căce casele cetăților popilor, moșiei lor în mijlocul fiilor Israil[1].

34. Și țarinile cêle usăbite cetăților lor nu să vor vinde, pentru că moșie vêcinică aceasta lor iaste.

35. Iar de va fi mêser fratele tău ce iaste cu tine și va slăbi mînule lîngă tine, să-l agiutorești pre el ca pre un nemêrnic și vinetic și va trăi fratele tău înpreună cu tine.

36. Să nu iai de la el camătă nice la mulțime și să te temi de Dumnedzăul tău. Eu, Domnul. Și va trăi fratele tău înpreună cu tine.

27. Argîntul tău să nu-l dai lui pre camătă și pre adaos să nu dai lui bucatele tale.

38. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru, cela ce v-au scos pre voi den pămîntul Eghiptului și să vă dau voao pămîntul lui Hanaan ca să vă fiu voaoă Dumnedzău.

39. Iar de să va smeri fratele tău lîngă tine și să va vinde ție, să nu-ți slujască ție slujbă de rob.

40. Ca un năimit sau nemêrnic să fie lîngă tine, păn-la anul slobodzeniei va sluji lîngă tine.

41. Și va ieși cu slobodzenia și feciorii lui înpreună cu însul și va mêrge la ruda lui și la moșiia cêea a tătîne-său va alerga.

42. Pentru căce robi-mi sîntu mie aceștia, pre carii i-am scos den pămîntul Eghiptului, să nu să vîndză în vîndzare de rob.

43. Să nu-l întîndzi pre el într-un / chin

vinetici sînteț înaintea mea.

24. Și în tot pămîntul moștinării voastre răscumpărare să daț pămîntului.

25. Iar de va sărăci frate-tău carele iaste cu tine și va vinde moșiia lui, să vie ruda lui cea mai de aproape și să răscumpere vînzarea frățîne-său.

26. Iar de nu va avea nîștine rudenie și cela ce va cumpăra va putea mîna lui dendăsîul să-i ajungă,

27. Să socotească roada lui pre an și să se plătească de om de ce i-au fost dator și să se întoarcă la moșiia lui.

28. Iar de nu va ajunge mîna lui dendăsîul, să-i dea să fie moșiia aceasta a cumpărătoriului pănă la anul slobozirei, iar deaca va ieși anul slobozirei, să vie la moșiia sa.

29. Iar de va vinde cinevaș casă de lăcuință zidită în cetate, să fie răscumpărarea ei pănă se va umplea un an de zile.

30. De-acii, deaca nu se va răscumpăra pănă se va umplea un an tocma, să se ție casa care va fi în cetate și va avea zidire întru moștinare celuia ce o au cîștigat și neamului lui și să nu se întoarcă la slobozire.

31. Iar casele de pre la sate, care n-au împrejurul lor ziduri către cîmpurile pămîntului, să se socotească, răscumpărarea lor fieștecînd va fi și întru slobozire se vor întoarce.

32. Iar cetățile preoților și casele moșiilor lor în toată vrêmea să le răscumpere preoții.

33. Și oricine va răscumpăra de la preoț să iasă vînzarea curților cetăților ținuturilor lor întru slobozire, că curțile cetăților preoților, moșiilor lor între feciorii lui Israil.

34. Și țarinile cêle usebite întru cetățile lor să nu se vînză, că iaste lor moșie vêcinică.

35. Iar de va sărăci frate-tău care iaste cu tine și va slăbi cu mâinile la tine, ajută-i ca unui vinetic și ca unui strein ca să trăiască fratele tău cu tine.

36. Să nu iai de la dînsul camătă[3], nici mai mult decît i-ai dat, ce să te temi de Dumnezeul tău. Eu, Domnul. Ca să poată trăi fratele tău cu tine.

37. Banii tăi să nu dai lui în camătă și bucatele tale să nu le dai lui în adaos.

38. Eu, Domnul Dumnezeul vostru, carele v-am scos den țara Eghipetului să vă dau țara Hanaanului ca să fiu eu Dumnezeul vostru [4].

39. Iar de va sărăci fratele tău la tine și se va vinde ție, să nu-ț lucrêze lucru ca robii.

40. Ce ca un argat sau ca un vinetic să fie la tine și să lucrêze ție pănă la anul slobozirei.

41. De-acii în anul slobozirei să iasă de la tine el și feciorii lui cu dînsul și să se ducă în rudenîia lui și în ținutul moșiei lui.

42. Că robii mici sînt aceștea și eu i-am scos den țara Eghipetului, să nu se vînză cu vînzare de rob.

43. Să nu-l năcăjăști/cu osteneală, ce să te

străini și oaspeți pentru mine.

24. De aceea, în orice țară pe care o veți stăpîni, să îngăduiți răscumpărarea pămîntului.

25. Iar dacă fratele tău va sărăci și-și va vinde o parte din moșia lui, atunci să vină ruda cea mai apropiată și să răscumpere ceea ce a vîndut fratele său.

26. Dar dacă cineva nu are nici o rudă apropiată (care să aibă dreptul de răscumpărare), în schimb îi dă mîna și găsește îndeajuns pentru răscumpărare,

27. Atunci să socotească anii de la vînzare, să înapoieze cumpărătorului ceea ce prisosește și să se întoarcă la moșia lui.

28. Dar dacă nu va avea la îndemînă îndeajuns (pentru răscumpărare), atunci pămîntul vîndut să rămînă la cumpărător, pînă la anul jubileu ; în anul jubileu cumpărătorul să plece, iar el să se întoarcă la moșia sa.

29. Dacă va vinde cineva o casă de locuit într-o cetate înconjurată cu ziduri, să poată aduce răscumpărarea pînă se va împlini un an de zile ; putința de răscumpărare va ține un an.

30. Dar dacă nu va fi răscumpărată înainte de a se împlini un an întreg, casa care se află într-o cetate împrejmuită de ziduri să rămînă pe veci celui care a cumpărat-o și urmașilor săi ; în anul jubileu să nu plece din ea.

31. Însă casele de prin satele care nu sînt împrejmuite cu ziduri să fie socotite asemenea ogoarelor țării ; ele vor putea fi răscumpărate oricînd, iar (cumpărătorul) să plece din ele în anul jubileu.

32. Cît privește cetățile leviților și casele pe care ei le moștenesc în aceste cetăți, să aibă leviții dreptul de a le răscumpăra oricînd.

33. Cine va răscumpăra de la leviți o casă să plece în anul jubileu din casa vîndută și din cetatea unde stăpînea, căci casele din cetățile leviților le sînt acestora singura lor avere în mijlocul neamului lui Israel.

34. Nici ogoarele din jurul cetăților lor nu pot fi vîndute, pentru că ele se află în stăpînirea lor veșnică.

35. Iar dacă va sărăci fratele tău și nu va mai avea mijloace de trai lîngă tine, să-l ajuți ca pe un străin sau un oaspete, ca să trăiască alături de tine.

36. Să nu iei de la el camătă sau mai mult decît i-ai dat, ci să te temi de Dumnezeul tău. Eu sînt Domnul, iar fratele tău să trăiască împreună cu tine.

37. Argîntul tău să nu i-l împrumuți cu camătă și să nu-i dai bucate (cerîndu-i-le înapoi) cu dobîndă.

38. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru, care v-am scos pe voi din țara Egiptului, ca să vă dau vouă țara Canaan și ca să fiu Dumnezeul vostru.

39. Iar dacă va sărăci fratele tău, care locuiește cu tine, și ți se va vinde, să nu-l silești la o muncă de rob.

40. El să stea pe lîngă tine asemenea unei slugi sau unui oaspete ; să îți slujească pînă la anul jubileu.

41. Atunci el să plece liber, împreună cu frații săi, să se întoarcă la familia sa și să meargă la moșia părinților.

42. Căci ei sînt robii mei, pe care i-am scos din pămîntul Egiptului ; să nu fie vînduți precum se vînd robii.

43. Să nu-l stăpînești/cu cruzime și să

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

кинꙋире, ши сѣтетеми де дмнꙋлъ дмнзѣꙋлъ тѣꙋ.
Ши слꙋгѣ ши слꙋжникѣ кѫцъ севор фаче ціе де мд
трꙋ лимби, кѫци сѫнть пѐ ѫпрежꙋрꙋлъ тѣꙋ,
ден трѫишіи сѣ агонисици роб ши роабѣ.
Ши ден фіи немѣрничилор карїи сѫнт ѫтре мѕ
вои, ден трѫишіи вецн агонисѝ, ши ден рꙋде
ле лор кѫци севор наще ѫпѣмѫнтꙋлъ вострꙋ,
вор фи воаѡ ѫтрꙋ мошіе. Ши вецн ѫпѣр мѕ
ци пре дѫишїй фечорилор вощри дꙋпѣ вои, ши
вор фи воаѡ цинꙋци ѫвѣчи, ѩрѣ ден фрацїй
вощри ден фіи лꙋй ісраилъ, фіеш кареле пе фра
теле лꙋи сѣнꙋлъ ѫтинзѣ пре ель ѫкинꙋри.
Ѩрѣ дева афла мѫна немѣрникꙋлꙋй, аꙋ челꙋ мз
венетик де лѫнгѣтине, ши сѣрѣчинд фрателе
тѣꙋ сева винде немѣрникꙋлꙋй, аꙋ венетикꙋлꙋ
че е лѫнгѣтине, аꙋ челꙋй ден нащере немѣрни.
Дꙋпѣче сева винде ель, рѣскꙋмпѣраре ва фи мн
лꙋи, оꙋнꙋлъ ден фрацїи лꙋи ва рѣскꙋмпѣра пре
ель. Фрателе тѣтѫнисѣꙋ, аꙋ фіюл фра мѳ
телꙋй тѣтѫнисѣꙋ ва мѫнтꙋи пре дѫисꙋлъ,
аꙋ ден каселе трꙋпꙋрилор ден нѣмꙋлъ лꙋи ва
мѫнтꙋи пре ель, ѩрѣ дева авѣ кꙋ мѫннеле лꙋй,
сева рѣскꙋмпѣра пре сине. Ши сева сокоти н
кѣтрѣ чела челаꙋ рѣскꙋмпѣрат пре ел, ден а
нꙋлъ каре аꙋ вѫндꙋт пре сине лꙋи, пѣнѣ ла а
нꙋлъ слобозирїй, ши ва фи арꙋинтꙋлъ вѫнзѣрїи
лꙋй ка ѡзи де нѣимит, ань ден ань ва фи кꙋ
ель. Ѩрѣ дева фи ла нищине мая мꙋлть на
ден ани декѫт прецꙋлъ, ва да рѣскꙋмпѣрарѣ
лꙋи ден арꙋинтꙋлъ вѫнзѣрїй лꙋй, ѩрѣ дева рѣ
мѣнѣ пꙋцинтелъ ден ани, ла анꙋлъ ертѣрїй,
ши ва сокоти лꙋй дꙋпѣ анїй лꙋи. Ши ва нв
да рѣскꙋмпѣрарѣ лꙋи ка оꙋн нѣимит, ань
ден ань ва фи ѫпреꙋнѣ кꙋ дѫисꙋлъ, нꙋлъвей ѫ
тинде пре ель кꙋ ѡстенѣлѣ ѫнаинтѣ та.
Ѩрѣ денꙋсева рѣскꙋмпѣра дꙋпѣ ачаста, ши нг
ва еши ѫ анꙋлъ слобозенїй ель кꙋ копиїй лꙋй ѫ
преꙋнѣ кꙋ дѫисꙋлъ. Пентрꙋ кѣ аимїеи нд
сѫнт фіи лꙋй ісраилъ, роби, слꙋци, мее, аче
щѣ сѫнт, карїй ѩм скос ден пѣмѫнтꙋлъ егꙋ
петꙋлꙋй.

К А. П. К Ѕ

Ѣ еꙋ дмнꙋлъ дмнзѣꙋлъ вострꙋ, сѣнꙋ а
фачеци воаѡ сингꙋри фѣкꙋте де мѫ
нѣ, ниче чоплите, ниче стѫлпꙋ сѣнꙋ
рѣдикаци воаѡ, ниче піатрѣ сѣмнꙋ сѣ пꙋ
неци ѫпѣмѫнтꙋлъ вострꙋ, ка сѣвѣ ѫ
кинаци лꙋи, еꙋ сѫнть дмнꙋлъ дмнзѣꙋлъ вострꙋ.
Симбетеле мѣле сѣле пѣзици, ши де сфинте в
ле мѣле, сѣвѣ тѣмеци, еꙋ сѫнть дмнꙋлъ.
Девеци оꙋмбла ѫтрꙋ порꙋнчиле мѣле ши ѫвѣ г
цѣтꙋриле мѣле вецн пѣзи, ши левеци фаче пре
дѫиселе. Ши воюда плоае воаѡ ѫврѣмѣ д
еи, ши пѣмѫнтꙋлъ ва да роаделе лꙋй, ши лѣмѣ
неле кѫмпилор, вор да роада лорь. Ши ва е
апꙋка воаѡ треиришꙋлъ кꙋлесꙋлъ, ши кꙋлесꙋль
ва апꙋка сѣмѫнца, ши вецн мѫнка пѫинѣ во
астрѣ ѫсацїꙋ, ши вецн лѣкꙋи кꙋ ѫтемеѧре пре
пѣмѫнтꙋлъ вострꙋ, ши рѣзбою нꙋва трѣче пре
пѣ

Pag. 90, col. II

Domnul Dumnezăul tău.

44. Şi slugă şi slujnică, cîţ se vor face ţie dentru limbi, cîţi sînt pe împrejurul tău, dentr-înşii să agonisiţi rob şi roabă.

45. Şi den fiii nemêrnicilor carii sînt între voi, dentr-înşii veţi agonisi şi den rudele lor cîţi se vor naşte în pămîntul vostru vor fi voao întru moşie.

46. Şi veţi împărţi pre dînşii feciorilor voştri după voi şi vor fi voao ţinuţi în vêci, iară den fraţii voştri, den fiii lui Israil, fieşcarele pe fratele lui să nu-l întinză pre el în chinuri.

47. Iară de va afla mîna nemêrnicului au celui venetic de lîngă tine şi, sărăcind fratele tău, se va vinde nemernicului au veneticului ce e lîngă tine au celui den naştere nemêrnic,

48. După ce se va vinde el, răscumpărare va fi lui, unul den fraţii lui va răscumpăra pre el.

49. Fratele tătîni-său au fiiul fratelui tătîni-său va mîntui pre dînsul, au den casele trupurilor den neamul lui va mîntui pre el. Iară de va avea cu mîinele lui se va răscumpăra pre sine,

50. Şi se va socoti către cela ce l-au răscumpărat pre el den anul care au vîndut pre sine lui până la anul slobozirii şi va fi argintul vînzării lui ca o zi de năimit, an den an va fi cu el.

51. Iară de va fi la niştine mai mult den ani decît preţul, va da răscumpărarea lui den argintul vînzării lui.

52. Iară de va rămînea puţintel den ani la anul iertării, şi va socoti lui după anii lui.

53. Şi va da răscumpărarea lui ca un năimit, an den an va fi împreună cu dînsul, nu-l vei întinde pre el cu osteneală înaintea ta.

54. Iară de nu se va răscumpăra după aceasta, şi va ieşi în anul slobozeniii el cu copiii lui împreună cu dînsul.

55. Pentru că ai miei sînt fiii lui Israil, robi, slugi mie aceştia sînt carii i-am scos den pămîntul Eghipetului.

CAP 26

1. Că eu, Domnul Dumnezăul vostru, să nu faceţi voao singuri făcute de mînă, nice cioplite, nice stîlpu să nu rădicaţi voao, nice piatră sămnu să puneţi în pămîntul vostru ca să vă închinaţ lui. Eu sînt Domnul Dumnezăul vostru.

2. Simbetele mêle să le păziţi şi de sfintele mêle să vă têmeţi Eu sînt Domnul.

3. De veţi umbla întru poruncile mêle şi învăţăturile mêle veţi păzi şi le le veţi face pre dînsele,

4. Şi voiu da ploaie voao în vrêmea ei şi pămîntul va da roadele lui şi lêmnele cîmpilor vor da roada lor.

5. Şi va apuca voao treirişul culesul şi culesul va apuca sămînţa şi veţi mînca pîinea voastră în saţiu şi veţi lăcui cu întemeiêre pre pămîntul vostru şi războiu nu va trêce pren /pămîntul vostru,

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

și să temi de Domnul Dumnedzăul tău.

44. Și slugă și slujnică, cîți să vor face ție den[3] întru limbi, cîte sîntu prenpregiurul tău, dentru înșii să agonisiți rob și roabă.

45. Și den fiii nemêrnicilor carii sîntu întru voi, dentru înșii veți agonisi și dentru rudele lor, cîți să vor naște întru pămîntul vostru fie voao întru mosie.

46. Și veți împărți pre înșii ficiorilor voștri după voi și vor fi voao ținuți în vêci, iar dentru frații voștri, den fiii lui Israil, careș pre fratele său să nu-l întindză pre el întru chinuri.

47. Iar să va afla mîna nemêrnicului acelui vinetic de lîngă tine, și, lipsindu-să fratele tău, să va vinde nemêrnicului au vineticului ce-i lîngă tine au celui den naștere vinetic,

48. După ce să va vinde el, răscumpărare va fi lui, unul dentru frații lui va răscumpăra pre el.

49. Fratele tătîne-său au feciorul fratelui tătîne-său va răscumpăra pre el, au den casele trupurilor den neamul lui va răscumpăra pre el. Iar de să va îndemîna cu mîinele lui va răscumpăra pre sine,

50. Și să va socoti către cela ce l-au cumpărat pre el den anul carele s-au vîndut pre sine lui păn-la anul slobodzirei și va fi argîntul vîndzării lui ca o dzi de năimit, an den an va fi cu el.

51. Iar de va fi la neștine mai multu den ani decît prețul, va da răscumpărarea lui den argîntul vîndzării lui.

52. Iar să va rămînea puțin den anii la anul iertării, și va socoti lui după anii lui.

53. Și va da răscumpărarea lui ca un năimit, an de an va fi împreună cu însă, nu-l vei întinde pre el cu osteneală înnaintea ta.

54. Iar de nu să va răscumpăra după aceasta, și va ieși întru anul slobodzeniei el și copiii lui împreună cu însul.

55. Pentru că ai miei sîntu fiii lui Israil, robi, slugi mie aceștia sîntu carii am scos den pămîntul Eghiptului.

CAP 26

1. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru, să nu faceți voao singuri făcute de mîni, nice cioplite, nice stîlpu să nu rădicați voao, nice piiatră sămnu să puneți în pămîntul vostru ca să vă închinați lui. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

2. Simbetile mêle să le păziți și de sfintele mêle să vă têmeți. Eu sîntu Domnul.

3. Întru porîncele mêle să îmblați și porîncele mêle să le cruțați, și să le faceți pre înse,

4. Și voi da ploaie voao întru vrêmea ei și pămîntul va da roadele lui și lêmnele cîmpilor vor da roada lor.

5. Și va apuca voaă trierul culesul și culesul va apuca sămînța și veți mînca pîinea voastră întru saț și veți lăcui cu întemeiêre pre pămîntul vostru și războĭ nu va trêce pren/pămîntul vostru.

temi de Domnul Dumnezeul tău.

44. Robul tău și roaba ta carea va fi den limbi la tine den cei ce sînt împrejurul tău să dobîndești.

45. Și den feciorii vineticilor carei lăcuiesc întru voi încă să dobîndești și den semințiia lor, [46] și orcît vor fi în țara voastră să fie voaoă întru moștinare.

46. Și să-i împărțiț feciorilor voștri după voi și să fie voaoă întru moștinare vêcinică, iar pre frații voștri, pre feciorii lui Israil, nimeni să nu năcăjască pre fratele[5] lui cu ostenințe.

47. Iar de va ajunge mîna vineticului și a celui de alt neam care iaste la tine, iar fratele tău va sărăci și se va vinde veneticului sau celui de alt neam care iaste la tine sau vineticului care lăcuiește la tine sau lăcuitoriului carele se-au născut la tine,

48[47]. De se va vinde, să se răscumpere [48]. Și să-l răscumpere fratele tătîne-său

49. Sau feciorul fratelui tătîne-său să-l răscumpere sau dentr-alt neam den rudeniie trupului lui să-l răscumpere; iar de va putea el însuș să se răscumpere,

50. Să se socotească cu cele ce l-au cumpărat den anul care i se-au vîndut pînă în anul slobozirei și banii pre carei se-au vîndut el ca zile[le] ale argatului să se socotească.

51. De vor fi ani mai mulți, împotriva anilor să se socotească mai mult.

52. Iar de vor fi ani mai puțini pînă la anul slobozirei, mai puțin se va socoti.

53. Și să i se socotească pre ani și să dea răscumpărarea lui pre an—pre an, ca a argatului, și să nu-l năcăjăști cu osteneală înaintea ta.

54. Iar de nu se va răscumpăra, să iasă după aceasta în anul slobozirei el și feciorii lui cu dînsul.

55. Că fecoirii[5] lui Israil sînt robii miei, robii miei sînt aceștea carii i-am scos den țara Eghipetului.

CAP 26

1. Eu, Domnul Dumnezeul vostru, să nu faceț voaoă chip facere de mîini, nice cioplit, nice stîlp să nu puneț voaoă, nice să să nu puneț semn de piiatră cioplit în țara voastră, nice să vă închinaț lor, că eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

2. Simbetele mêle să le păziț și de sfintele mêle să vă têmeț. Eu, Domnul.

3. De veț umbla în porîncile mêle și veț păzi lêgea mea și o veț face,

4[3] Da-voiu voaoă ploaie în vrêmea sa [4] și pămîntul va da roada sa și pomii cîmpurilor vor da roada[1] lor.

5. Și pre treieriș îl va apuca culesul și pre cules îl va apuca sămănătoarea și pîinea voastră o veț mînca întru saț și veț lăcui în țara voastră fără de frică și războĭu nu va trêce pren/țara voastră[2].

te temi de Dumnezeul tău.

44. Robul și roaba de care ai nevoie să-i iei de la neamurile care locuiesc împrejurul tău; de la ei să cumpărați slugi și slujnice.

45. Să cumpărați de asemnea dintre fiii străinilor care locuiesc împreună cu voi și dintre urmașii lor care se vor naște în țara voastră; aceștia să fie în stăpînirea voastră.

46. Să-i lăsați moștenire fiilor voștri după voi și să-i stăpîniți în veci; însă dintre frații voștri, dintre fiii lui Israel, nimeni să nu-l stăpînească pe fratele său cu cruzime.

47. Iar dacă un străin sau un oaspete care locuiește cu tine se va înstări, iar fratele tău va sărăci și se va vinde străinului, oaspetelui care locuiește cu tine sau vreunui urmaș al străinului,

48. El să aibă drept de răscumpărare după ce s-a vîndut; unul dintre frații lui să-l răscumpere.

49. Unchiul său ori fiul unchiului său să-l răscumpere pe el sau cineva dintre rudele sale apropiate să-l răscumpere; iar dacă va dobîndi mijloace, să se răscumpere singur.

50. Și să se socotească cu acela care l-a răscumpărat, începînd cu anul în care i s-a vîndut și pînă în anul jubileu; prețul vînzării lui să-l înapoieze potrivit cu numărul anilor, ziua (petrecută la cumpărător socotind-o) asemenea celei a unei slugi plătite.

51. Dacă i-au rămas cuiva mai mulți ani (pînă la anul jubileu), să dea înapoi ca răscumpărare o parte din prețul cu care a fost vîndut.

52. Iar dacă i-au mai rămas puțini ani pînă la anul jubileu, să se facă socoteala potrivit acestor ani și astfel să se plătească răscumpărarea.

53. El să stea asemenea unei slugi plătite, an de an, la stăpînul său; iar acesta să nu-i stăpînească cu cruzime înaintea ochilor tăi.

54. Iar dacă nu va fi răscumpărat în acest chip, să iasă (de la stăpîn) în anul jubileu, el împreună cu copiii săi.

55. Pentru că fiii lui Izrael sînt robii mei; slugile mele sînt ei, pe care i-am scos din țara Egiptului.

CAP. 26

Răsplăți și pedepse

1. Căci eu sînt Domnul Dumnezeul vostru. Să nu vă faceți vouă idoli, nici chipuri cioplite, și să nu vă ridicați stîlpi; să nu așezați în țara voastră nici o piatră cioplită, ca să vă închinați ei. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

2. Să păziți zilele mele de odihnă și să cinstiți sfîntul meu lăcaș. Eu sînt Domnul.

3. Dacă veți umbla după poruncile mele, dacă veți păzi învățăturile mele și le veți împlini,

4. Atunci eu vă voi da ploaie la vremea potrivită, iar pămîntul vă va da roadele lui și pomii de pe cîmpuri vă vor da fructele lor.

5. Și va ajunge treierișul vostru pînă la culesul viilor, iar culesul va ajunge pînă la semănat; și veți mînca pîinea voastră pe săturate, veți locui în siguranță în țara voastră și războiul nu va trece prin/țara voastră.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 91, col. I

ѕ пѹмѧ́нтѹ́л вáстрѹ . Ши́ вон дѧ́ вáче ѧ̂пъ мѧ́нтѹ́л вáстрѹ, ши́ вѣчи дорѣ́ми, ши́ нѹ́кафи́ кáреле сѣ спáе прѣ вóи, ши́ вон пѣ́рде хѣ́лѣ, рѣ ле дин пъмѧ́нтѹ́л вóстрѹ, ши́ ръ́збóи нѹ́кафи́ ѕ че прéи пъмѧ́нтѹ́л вáстрѹ . Ши́ вѣчи гони́ прѣ връ́жмáшии вóшри, ши́ вóр къдé ѧ̂наи́нтѣ и вáстрѣ нѹ́ ѹ̯ндерé . Ши́ ка гони́ дéи вóи ѵ́и́ѵи прѣ вóѹтѣ, ши́ вóѹтѣ дéи вóи вóр гони́ ѯ́ѵе мѣ́и, ши́ вóр къдé нипрѣ́тенїи вóшри ѧ̂ и́наи́нтѣ вáстрѣ ѧ̂нáѳїе . Ши́ вóи кѹ ѹ́тѧ прéсте вóи, ши́ вóи вáѕи прѣ вóи, ши́ вóи крéшѣ прѣ вóи, ши́ вóи ѧ̂мѹ́л ци прѣ вóи, ши́ вóи ѧ̂тъ́ри фъгъдѹи́нца мѣ нѹ г вóи . Ши́ вѣчи мѧ́нїка вѣ́ки, ши́ вѣ́кипе вѣ́ки лорь, ши́ вѣ́ки дéи фáца чéлорь нóаѕ вѣчи сколе́. д Ши́ вóи пѹ́не фъгъдѹи́нца мѣ ѧ̂трѹ́ вóи, ши́ е нѹ́ка ѹ̯ръ́ ѣ́ѳфѣтѹ́ль мїе́ прѣ вóи . Ши́ вóи ѹ̯мбла ѧ̂трѹ́ вóи, ши́ вóи фи́ вóаѕ дмнѕ́ѣ́, ѕ ѵ вóи вѣчи мїе́ нóродь . Ѯ́ѵ дмнѹ́ль дмнѕ́ѣ́ вóстрѹ́ че вáмь сѹ́ѕ прѣ вóи дин пъмѧ́нтѹ́л е́гѹ́ петрѹ́лѹ́и фи́нди вóи ро́би, ши́ а́мь ѕдро́бит ле гътурá нѹгрѹ́лѹ́и вóстрѹ́, ши́ вáмь ѧ̂дѹ́ѕ прѣ вóи з кѹ фáлъ . Ма́ръ денѹ́ мъвѣчи ѧ̂скѹ́лтà, ни́че и вѣчи фáче порѹ́нчиле мѣ́ле ѧ̂ѵѣ́тѣ . Чепѣчи неѧ̂скѹ́лтà де дѧ́нселе, ши́ нѹ́депъ́чилеѕ мѣ́ле , сѣ́ѳа ѧ̂грéѕѣ́ сѹ́флетѹ́л вóстрѹ́, какóи сúнт фáчи тóате порѹ́нчиле мѣ́ле, ка съ прѣсипи́ци фъ ѕѕ гъдѹи́нца мѣ́ . Ши́ ѓѹ́ вóи фáче ѧ̂ша́ вóаѕ, ши́ вóи пѹ́не прѣ вóи липсà, ши́ рѣ́ ши́ гълбе́ нáрѣ ѹ̯рбинди о́кїи вóшри, ши́ сѹ́флетѹ́ль вóстр топиндѹ , ши́ вѣчи ѕмѣ́нà ѧ̂ѕдáри семи́нциле вóстре, ши́ лéкорь мѧ́нка ѧ̂потрúвнічїи вóшри. ѳ Ши́ вóи ѧ̂тъ́ри фáца мѣ́ прéѕте вóи, ши́ вѣчи кѹ дѣ нáинтѣ връ́жмáшилорь вóшри, ши́ вóр гони прѣ вóи чéѧ че гонéскѹ прѣ вóи, ши́ вѣчи фѹ́ри не і гонúндѹ́ѕ нúменѣ прѣ вóи . Ши́ де нѹ́мвѣчи ѧ̂скѹ́лтà нúче пънъ ѧ̂трѧ́ѕтà ши́ вóи ѧ̂дáѕуе ѧ̂ѵѣ́тà прѣ вóѹ кѹ́ране, де ѕ, ѕ́ѹ́ри пе́нтрѹ пъ́кате ѳ ле вáстре . Ши́ вóи ѣ́ѹрà семи́цїе мѧ́й дрéпї вáстре, ши́ вóи пѹ́не вáѕи чéрнѣ ка дéхїе, к ши́ пъмѧ́нтѹ́ль вóстрѹ ка дерáмь . Ши́ ка́фи ѧ̂дешѣ́рть въ́тѹ́ть вáстре, ши́ нѹ́ка дѧ́ пъмѧ́нтѹ́ль вóстрѹ́ ѕмѧ́нца лу́й, ши́ лéмнѹ́ль ка цúрнїй вáстре нѹ́ ка́дѧ́ ро́дя лу́й . Ши́ дѹ́ пъ ѧ̂ча́ста де вѣчи мѣ́ѵе ѧ̂скѹ́ѕмѣ́ѕнѣ, ши́ нѹ́ вѣчи вѣ́ѓ ѕмъ ѧ̂скѹ́лтáци, вóи ѧ̂дáѕуе вáѕи кѣ шáпте рáне, дѹпъ пъкáтеле вáстре . Ши́ вóи трими́те прéсте вóи гáдинile чéле ѕъ́лба́тке че а́ле пъмѧ́нтѹ́лѹ́и, ши́ ѕер мѧ́нкà прѣ вóи, ши́ ѕ́ѹ́ топи́ добитáчеле вáстре, ши́ пѹ́ѵини вóи фá че прѣ вóи, ши́ пѹ́стíи вóрфи кúнле вáстре . ѳ Ши́ кѹ ѧ̂ѵѣ́тѣ денѹ́ въ́вѣчи пѣдепи́ѕ, че вѣчи мѣ́ѵе кúлѣ мúне ѧ̂скѹ́ѵезнѹ́шь . Вóи мѣ́ ѵе ши́ ѓѹ́ кѹ́ вóи кѹ мѧ́нїе ѧ̂скѹ́ѵезнѹ́шатъ, ши́ вóи лéкй ши́ ѓѹ́ прѣ вóи, де ѕ, ѕ́ѹ́ри пе́нтрѹ пъ к кáтеле вáстре . Ши́ вóи ѧ̂дѹ́ѵе прéсте вóи ка́ѣ, и́ѕкѧ́нди́нди, и́ѕкѧ́нда фъгъдѹи́нцѣй , ши́ вѣчи фѹ́ри ѧ̂стѧ́нсе вáстре, ши́ вóи три мúте мáлте прéсте вóи, ши́ въвѣчи дѧ́ ѧ̂мѧ́ни

6. Şi voiu da pace în pămîntul vostru şi veţi dormi şi nu va fi carele să spaie pre voi şi voiu pîerde hiară rêle den pămîntul vostru şi războiu nu va trêce pren pămîntul vostru.

7. Şi veţi goni pre vrăjmaşii voştri şi vor cădea înaintea voastră cu ucidere.

8. Şi va goni den voi cinci pre o sută şi o sută den voi vor goni zêce mii şi vor cădea nepriêtenii voştri înaintea voastră în sabie.

9. Şi voiu căuta preste voi şi voiu blagoslovi pre voi şi voiu crêşte pre voi şi voiu înmulţi pre voi şi voiu întări făgăduinţa mea cu voi.

10. Şi veţi mînca vechi şi vechile vechilor şi vechi den faţa celor noao veţi scoate.

11. Şi voiu pune făgăduinţa mea întru voi şi nu va urî sufletul mieu pre voi.

12. Şi voiu umbla întru voi şi voiu fi voao Dumnezău şi voi veţ fi mie norod.

13. Eu, Domnul Dumnezăul vostru, ce v-am scos pre voi den pămîntul Eghipetului, fiind voi robi, şi am zdrobit legătura jugului vostru şi v-am adus pre voi cu fală.

14. Iară de nu mă veţi asculta, nice veţi face poruncile mêle acêstea,

15. Ce veţi neasculta de dînsele şi judecăţilor mêle, se va îngreuia sufletul vostru ca voi să nu faceţi toate poruncile mêle ca să răsipiţi făgăduinţa mea,

16. Şi eu voiu face aşa voao şi voiu pune pre voi lipsa, şi rîia, şi gălbenarea, orbind ochii voştri şi sufletul vostru topind. Şi veţi sămăna în zadar seminţile voastre şi le vor mînca împotrivnicii voştri.

17. Şi voiu întări faţa mea preste voi şi veţi cădea naintea vrăjmaşilor voştri şi vor goni pre voi ceia ce gonescu pre voi şi veţi fugi negonindu-vă nimenea pre voi.

18. Şi de nu-m veţi asculta nice pănă într-atîta, şi voiu adaoge a vă certa pre voi cu rane de 7 ori pentru păcatele voastre.

19. Şi voiu surpa semeţiia mîndriei voastre şi voiu pune voao ceriul ca de hier şi pămîntul vostru ca de aramă.

20. Şi va fi în deşărt vîrtutea voastră şi nu va da pămîntul vostru sămînţa lui şi lemnul ţarinii voastre nu va da roada lui.

21. Şi după aceasta, de veţi mêrge în curmeziş şi nu veţi vrea să mă ascultaţi, voiu adaoge voao şapte rane după păcatele voastre.

22. Şi voiu trimite preste voi gadinile cêle sălbatece ale pămîntului şi vor mînca pre voi şi vor topi dobitoacele voastre şi puţini voiu face pre voi şi pustii vor fi căile voastre.

23. Şi cu acêstea de nu vă veţi pedepsi, ce veţi mêrge către mine în curmeziş,

24. Voiu mêrge şi eu cu voi cu mînie încurmezişată şi voiu lovi şi eu pre voi de 7 ori pentru păcatele voastre.

25. Şi voiu aduce preste voi sabie izbîndind izbînda făgăduinţei şi veţi fugi în cetăţile voastre şi voiu trimite moarte preste voi şi vă veţi da în mîni/le vrăjmaşilor voştri.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

6. Și voi da pace întru pământul vostru și veți dormi și nu va fi carele să spăimîntădze pre voi și voi plêrde jiganii rêle den pământul vostru și războĭ nu va trêce pren pământul vostru.

7. Și veți goni pre nepriêtenii voștri și vor cădea înnaintea voastră cu ucidere.

8. Și vor goni dentru voi 5 pre 100 și 100 dentru voi vor goni 10 000 și vor cădea nepriêtenii voștri înnaintea voastră cu sabie.

9. Și voi socoti preste voi și voi blagoslovi pre voi și voi crêște pre voi și voi înmulți pre voi și voi întări făgăduința mea cu voi.

10. Și veți minca vechi și vechi a vechilor și vechi den fața tinerilor veți scoate.

11. Și voi pune făgăduința mea întru voi și nu va urî sufletul mieu pre voi.

12. Și voi înbla întru voi și voi fi voaă Dumnedzău și voi veți fi mie nărodu.

13. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru, ce v-am scos pre voi den pământul Eghiptului, fiind voi robi, și am zdrobit legătura jugului vostru și v-am adus pre voi cu fală.

14. Iar de nu mă veți asculta, nice veți face porincele mêle acêstea,

15. Ci veți neasculta lor și judêțelor mêle, să va dojeni sufletul vostru ca voi să nu faceți toate învățăturile mêle ca să răschirați făgăduința mea,

16. Și eu voi face așa voao-și voi pune pre voi lipsa, și rîia, și gălbănariul, putredzind ochii voștri și sufletul vostru topindu. Și veți sămăna în zadar sămințele voastre și vor minca nepriêtenii voștri.

17. Și voi întări fața mea preste voi și veți cădea înnaintea nepriêtenilor voștri și vor goni pre voi ceia ci vă urăscu pre voi și veți fugi negonindu-vă nimerilea pre voi.

18. Și de nu veți asculta nice păn-într-atîta, și voi adaoge a vă certa pre voi cu rane de șeapte ori pentru păcatele voastre.

19. Și voi surpa semeția mîndriei voastre și voi pune voao ceriul ca de her și pământul vostru[1] ca de aramă.

20. Și va fi întru deșărtu virtutea voastră și nu va da pământul vostru sămința lui și emnul țarenii voastre nu va da roada lui.

21. Și după aceasta, de veți mêrge în curmedziș și nu veți vrea să mă ascultați voi adaoge voao rene 7 după păcatele vostre.

22. Și voi trimite pre voi jiganiile cêle sălbatice a pământului și vor minca pre voi și vor topi dobitoacele voastre și puțin voi face pre voi și pustii vor fi căile voastre.

23. Și cu acêstea de nu <vă>[2] veți certa, ce veți mêrge cătră mine în curmedziș,

24. Voi mêrge și eu înpreună cu voi cu mănie încurmedzișată și voi lovi pre voi și eu de 7 ori pentru păcatele voastre.

25. Și voi aduce spre voi cuțit izbîndind giudeț a făgăduinții, și veți fugi în cetățile voastre, și voi trimite moarte preste voi și veți da în mîna/nepriêtenilor voștri.

6. Și voiu da în țara vonstră pace și veț adormi și nu va fi cine să vă spaie și fierile cêle cumplite le voiu piêrde den țara voastră și războiu nu va trêce pren țara voastră.

7. Și veț goni pre vrăjmașii voștri și vor cădea înaintea voastră uciș.

8. Și vor goni 5 de ai voștri pre 100, iar 100 de ai voștri vor goni pre 10 000 și vor cădea vrăjmașii voștri înaintea voastră de sabie.

9. Și voiu căuta spre voi și vă voiu blagoslovi și vă voiu crêște și vă voiu înmulți și voiu pune [3] făgăduința mea cu voi.

10. Și veț minca cêle vechi și vechile celor vechi și den fața celor noaoă veț scoate cêle vechi.

11. Și voiu pune făgăduința mea întru voi și sufletul mieu nu va urî pre voi.

12. Și voiu umbla întru voi și voiu fi voaoă Dumnezeu, iar voi veț fi oamenii miei.

13. Eu, Domnul Dumnezeul vostru, cela ce v-am scos den țara Eghipetului, fiind voi robi, și am sfărîmat legăturile jugului vostru și v-am scos cu putêre.

14. Iar de nu mă veț asculta și nu veț face acêste porinci ale mêle, ce vă veț pune în ponciș mie,

15. Și judecățile mêle nu vor plăcea sufletului vostru ca să nu faceț voi toate porincile mêle și să răsipiț făgăduința mea,

16. Și eu așijderea voiu face voaoă și voiu pune pre voi lipsă, și rane, și rîie, și gălbenare carea va putrezi ochii voștri și va usca sufletul vostru. Și veț sămăna sămănăturile voastre în zadar, că le vor minca vrăjmașii voștri[4].

17. Și voiu pune fața mea spre voi și veț cădea înaintea vrăjmașilor voștri și vă vor goni ceia ce vă vor urî și veț fugi nefiind goniț de nimini.

18. De-acii, deaca nu mă veț asculta nice până într-atîta, voiu mai adaoge a vă căzni încă cu 7 rane pentru păcatele voastre.

19. Și voiu surpa semeția mîndriei voastre și voiu pune ceriul de va fi desupra voastră ca de fier și pământul ca de aramă.

20. Și virtutea voastră va fi în deșărt și pământul vostru nu va da sămănătura sa și pomii livezilor voastre nu vor da roada lor.

21. De-acii, după aceasta, de veț umbla în ponciș și nu veț vrea să mă ascultați, voiu pune pre voi 7 rane pentru păcatele voastre.

22. Și voiu slobozi pre voi fiiarăle pământului cêle cumplite și vă vor minca și vor piêrde dobitoacele voastre și vă voiu împuțina și căile voastre vor fi pustii.

23. Iar de nu vă veț învăța nice cu acestea ce veț umbla spre mine în nedireptate,

24. Voiu mêrge și eu împotriva voastră cu urgiia mea cea desăvîrșită și vă voiu piêrde de 7 ori pentru păcatele voastre.

25. Și voiu aduce pre voi sabie carea va izbîndi judecata făgăduinței, iar de veț fugi pren cetățile voastre, voiu trimite întru voi moarte și veț cădea în mâini/le vrăjmașilor voștri.

6. Voi aduce pace în țara voastră și veți dormi fără să vă tulbure nimeni; voi izgoni fiarele cele rele din țară și războiul nu va trece prin țara voastră.

7. Îi veți izgoni pe vrăjmașii voștri și ei vor cădea de sabie înaintea voastră.

8. Cinci dintre voi vor fugări o sută și a sută dintre voi vor fugări zece mii; și v o cădea vrăjmașii voștri de sabie înainteo voastră.

9. Mă voi întoarce spre voi, vă voi face roditori și vă voi înmulți, și-mi voi întări legămîntul meu cu voi.

10. Veți minca din roadele cele vechi și le veți scoate afară pe cele vechi, pentru ca să înceapă cele noi.

11. Îmi voi așeza cortul în mijlocul vostru și sufletul meu nu se va scîrbi de voi.

12. Eu voi umbla în mijlocul vostru, vă voi fi vouă Dumnezeu și veți fi poporul meu.

13. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru, cel care v-am scos pe voi din țara Egiptului, ca să nu mai fiți robi; eu am zdrobit legăturile jugului vostru și v-am făcut să umblați cu fruntea sus.

14. Dar dacă nu mă veți asculta și nu veți îndeplini aceste porunci,

15. Dacă le veți nesocoti și dacă sufletul vostru se va împotrivi judecăților mele, ca să nu îndepliniți poruncile mele și să rupeți legămîntul meu,

16. Atunci iată ce vă voi face vouă: voi trimite peste voi spaima, oftica și frigurile, care vă vor orbi ochii și vă vor mistui sufletul. Veți semăna în zadar semințele voastre, căci le vor minca vrăjmașii voștri.

17. Eu îmi voi întoarce fața împotriva voastră și voi veți cădea înaintea vrăjmașilor voștri; cei ce vă urăsc vă vor izgoni și veți fugi chiar și fără să vă fugărească nimeni.

18. Dacă nu mă veți asculta nici măcar după aceasta, vă voi pedepsi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.

19. Voi sfărîma semeția mîndriei voastre și voi face cerul vostru ca fierul și pământul vostru ca arama.

20. Puterea voastră se va irosi în zadar, pămîntul vostru nu vă va da roadele lui, iar pomii de pe cîmpuri nu vă vor da fructele lor.

21. Dacă și după aceasta vă veți pune de-a curmezișul și nu veți vrea să mă ascultați, voi înmulți de șapte ori pedepsele pentru păcatele voastre.

22. Voi trimite peste voi fiarele sălbatice ale cîmpului, care vă vor minca pe voi și vă vor nimici vitele; pe voi vă voi împuțina pînă într-atît, încît drumurile voastre vor rămîne pustii.

23. Dacă și după acestea nu vă veți învăța minte, ci îmi veți sta de-a curmezișul,

24. Atunci și eu mă voi pune vouă de-a curmezișul și vă voi lovi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.

25. Și voi aduce împotriva voastră sabia răzbunătoare, pentru a răzbuna legămîntul meu; cînd vă veți ascunde în cetățile voastre, eu voi trimite moarte asupra voastră și singuri vă veți da pe mîna/vrăjmașilor voștri.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 91. col. II

26. Ca să vă năcăjăscu pre voi cu lipsă de pîine, şi vor coace 10 muieri pîinile voastre într-un cuptoriu şi vor da pîinile voastre cu cumpăna şi veţi mînca şi nu vă veţi sătura.

27. Iară de nu-m veţi asculta nice cu acêstea, ce veţi mêrge către mine în curmeziş,

28. Şi eu voiu mêrge cu voi cu mînie încurmezişată şi voiu certa şi eu pre voi de 7 ori după greşalele voastre.

29. Şi veţi mînca trupurile feciorilor voştri şi trupurile fêtelor voastre veţi mînca.

30. Şi voiu pustii stîlpii voştri şi voiu pîerde cêle de lemnu făcute de mînile voastre şi voiu pune oasele voastre peste oasele bozilor voştri şi să va supăra sufletul mieu voao.

31. Şi voiu pune cetăţile voastre pustii şi voiu pustii sfintele voastre şi nu voiu mirosi miroseniia jîrtvelor voastre.

32. Şi voiu pustii eu pămîntul vostru şi să vor mira pentru el vrăjmaşii voştri ceia ce lăcuiescu pre el.

33. Şi voiu sămăna pre voi în limbi şi va topi pre voi mergînd sabiia şi va fi pămîntul vostru pustiiu şi cetăţile voastre vor fi pustii.

34. Atunce bine va vrea pămîntul simbetele lui, toate zilele pustiirii lui. Şi voi veţi fi în pămîntul vrăjmaşilor voştri, atuncea va sîmbăta pămîntul şi bine va vrea simbetele lui.

35. Toate zilele pustiirii lui va sîmbăta carele n-au sîmbătat în simbetele voastre, cînd lăcuiaţi pre dînsul.

36. Şi celor rămaş den voi voiu aduce robime la inema lor, la pămîntul vrăjmaşilor lor, şi-i va goni pre dînşii glas de frunză mutîndu-se, şi vor fugi ca cînd ar fugi de la războiu şi vor cădea negoniţi de nimeni.

37. Şi va trêce cu vedêrea frate pe frate ca şi la războiu, negonind nimenea, şi nu veţi putea să staţi împotriva nepriêtinilor voştri.

38. Şi veţi peri întru limbi şi va mînca pre voi pămîntul vrăjmaşilor voştri.

39. Şi cei ce vor rămînea den voi se vor strica pentru păcatele lor şi pentru păcatele părinţilor lor, în pămîntul vrăjmaşilor lor să vor topi.

40. Şi vor răscumpăra păcatele lor şi păcatele părinţilor lor, pentru căce au călcat şi m-au trecut cu vedêrea pre mine, pentru căce au mersu înaintea mea în curmeziş.

41. Şi eu am mersu cu ei cu mînie încurmezişată şi-i voiu pierde pre dînşii în pămîntul vrăjmaşilor lor. Atuncea se va ruşina inima lor cea netăiată împrejur şi atuncea bine vor vrea păcatele lor.

42. Şi-m voiu aduce aminte de făgăduinţa lui Iacov şi de făgăduinţa lui Isaác şi de făgăduinţa lui Avraám îm voiu aduce aminte şi de pămînt îm voiu aduce aminte.

43. Şi pămîntul va rămînea de ei, atuncea va priimi pămîntul simbetele lui cînd se va pustii el de dînşii şi ei vor prii/mi ale lor nelegiuiri, pentru căci judecăţile mêle

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

26. Cindu voi stringe pre voi cu lipsă de pâine, și vor coace 10 muieri <pâinele voastre>[3] într-un cuptor și vor da pâinele voastre cu cumpănă și veți mînca și nu veți sătura.

27. Iar de nu veți asculta nice cu acéstea, ce veți mêrge cătră mine în curmedziș,

28. Și eu voi mêrge cu voi cu mănie încurmedzișată și voi certa și eu pre voi de 7 ori după greșealele voastre.

29. Și veți mînca trupurile ficiorilor voștri și trupurile fételor voastre veți mînca.

30. Și voi pustii stîlpii voștri și voi piêrde cêle de lemnu făcute de mîn⟨i⟩ ale voastre și voi pune oasele voastre preste oasele chipurilor voastre și să va supăra sufletul meu voao.

31. Și voi pune cetățile voastre pustii și voi pustii sfintele voastre și nu voi mirosi miroseniia jîrtvelor voastre.

32. Și voi pustii eu pămîntul vostru și să vor mîera pentru el nepriêtenii voștri ceia ce lăcuiescu întru el.

33. Și voi sămăna pre voi întru limbi și va topi pre voi mergîndu sabiia și va fi pămîntul vostru pustie și cetățile voastre vor fi pustii.

34. Atuncea a binevrea pămîntul simbetile lui, toate dzilele pustiirei lui. [35] Și voi veți fi întru pămîntul nepriêtenilor voștri, atuncea va simbăta pămîntul și va binevrea simbetile lui.

35. Toate dzilele pustiirii lui va simbăta carele n-au simbătat întru simbetile voastre cîndu lăcuiați pre însă.

36. Și celor rămaș dentru voi voi aduce robime la inima lor, la pămîntul nepriêtenilor lor, și-i va goni pre înșii glas de frundză mutîndu-să, și vor fugi ca cîndu are fugi de la războ[37] și vor cădea negonîndu-i nimerile.

37. Și va trêce fratele pre frate, ca și la războ, negonîndu nimîrile, și nu veți putea să stați înpotriva nepriêtenilor voștri.

38. Și veți peri întru limbi și va mînca pre voi pămîntul nepriêtenilor voștri.

39. Și cei ce au rămas dentru voi să vor strica pentru păcatele lor și pentru păcatele părinților lor, întru pămîntul nepriêtenilor lor să vor topi.

40. Și vor mîrturisi păcatele <lor și păcatele >[3] părinților lor, pentru căce au călcat și m-au privădzut pre mine și pentru căce au mersu înnaintea mea în curdmeziș.

41. Și cu am mersu cu ei cu mănila încurmedzișată și voi piêrde pre înși în pămîntul nepriêtinilor lor. Atunci să va rușina inima lor cea netăiată și atuncea vor binevrea păcatele lor.

42. Și-m voi aduce aminte de făgăduința lui Iacov și făgăduința lui Isaac și făgăduința lui Avraam îm voi aduce aminte [43] și de pămîntu îm voi aduce aminte.

43. Și pămîntul va rămînea de ei, atuncea va priimi pămîntul simbetile lui cîndu să va pustii el pentru înși și ei vor prii/mi ale

26. Cînd voiu întrista pre voi cu lipsă de pâine, atunci vor coace 10 muieri pâinea voastră într-un cuptoriu și vor da pâinea voastră cu cumpăna și veț mînca și nu vă veț sătura.

27. Și deaca nu mă veț asculta nice cu aceasta, ce veț mêrge împotriva mea în curmeziș,

28. Și eu voiu mêrge împotriva voastră în urgie cu rivnă și vă voiu căzni de 7 ori pentru păcatele voastre.

29. Și veț mînca trupurile feciorilor voștri și trupurile fêtelor voastre veț mînca[5].

30. Și capiștea voastră voiu pustii și voiu piêrde fâpturile mâinilor voastre cêle de lemn și voiu pune oasele voastre preste oasele idolilor voștri și vă va urî sulfetul mieu.

31. Și voiu pustii cetățile voastre și sfințirile voastre le voiu răsipi și nu voiu mirosi mirosul jărtvelor voastre.

32. Și voiu pustii țara voastră și se vor mira de dînsa vrăjmașii voștri ceia ce lăcuiesc într-însa.

33. Și vă voiu răsipi prea limbi și megînd sabila vă va potopi și va fi țara voastră pustie și cetățile voastre vor fi pustii.

34. Și voi veț fi pren țările vrăjmașilor voștri și atunci va prăznui pămîntul [35] și bine va voi praznicul lui.

35. În toate zilele pustiirei lui va sărba cêlea ce n-aț sărbat întru praznicele voastre, cînt aț lăcuit într-însul.

36. Și ceia ce vor rămînea dentru voi voiu pune frică în inimile lor în țările vrăjmașilor lor și-i va goni sunetul frunzei cînd va fîlfîi[6] și vor fugi ca cînd ară fi fugînd de războiu și vor cădea nefiind goniț de nimini.

37. Și nu va băga seamă frate de frate ca și la războiu și nu vor fi goniț de nimini și nu veț putea sta împotriva vrăjmașilor voștri.

38. Și veț peri pren streini și vă va topi pămîntul vrăjmașilor voștri.

39. Și cine va rămînea den voi se va strica pentru păcatele lor și pentru păcatele părinților lor, în țările vrăjmașilor lor se vor strica.

40. Și vor mărturisi păcatele lor și păcatele părinților lor, că au călcat și n-au grijit de mine și au umblat în nedireptate înaintea mea.

41. Și voiu umbla și eu împotriva lor în mănie și în urgie, cu streinătate, și-i voiu duce în țările vrăjmașilor lor. Și atunci se va smeri inima lor cea neplecată și atunci vor cunoaște nedireptățile lor.

42. Și-m voiu aduce aminte de făgăduința lui Iacov și de făgăduința lui Isaac și de făgăduința lui Avraam îm voiu aduce aminte și-m voiu aduce aminte de pământ.

43. Și deaca se va părăsi[7] pămîntul de dînșii, atunci-ș va priimi pămîntul simbetele lui cînd se va pustii de dînșii și ei vor lua/

26. Cînd vă voi chinui cu lipsa de pîine, zece femei vor coace plinea voastră într-un singur cuptor și vă vor da plinea voastră cu cîntarul; veți mînca, dar nu vă veți sătura.

27. Dacă nici după aceasta nu-mi veți da ascultare, ci îmi veți sta de-a curmezișul,

28. Atunci și eu vă voi urmări cu minie potrivinică și vă voi pedepsi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.

29. Din carnea fiilor voștri veți mînca și din carnea fiicelor voastre veți mînca.

30. Voi dărîma înălțimile voastre și voi nimici altarele făcute de voi; voi îngrămădi osemintele voastre peste dărîmăturile idolilor voștri și sufletul meu se va scîrbi de voi.

31. Voi face cetățile voastre pustii, voi pustii sfintele voastre lăcașe și nu voi mirosi mireasma plăcută a jertfelor voastre.

32. Într-atît voi pustii țara voastră, încît vor rămîne uimiți și vrăjmașii voștri, care vor locui într-însa.

33. Vă voi împrăștia pe voi între neamuri și sabia mea vă va urmări; țara voastră va fi pustie și cetățile voastre vor fi pustii.

34. Atunci țara se va bucura de anii săi de odihnă, în toate zilele cît va rămîne pustie, și voi veți fi în țara vrăjmașilor voștri; atunci țara va ține simbetele sale și se va bucura de anii săi de odihnă.

35. În toate zilele cît va rămîne pustie, va ține simbetele sale, pe care nu le-a ținut în anii voștri de odihnă, cînd voi o locuiați.

36. Iar celora care vor rămîne dintre voi le voi trimite spaimă în inima lor, prin țara vrăjmașilor lor; îi va pune pe goană chiar și foșnetul frunzelor care freamătă, vor fugi ca dinaintea războiului și vor cădea fără să fie izgoniți de nimeni.

37. Și se vor călca în picioare unii pe alții ca la război, fără să-i izgonească cineva, și nu veți putea să vă împotriviți vrăjmașilor voștri.

38. Și veți pieri dintre neamuri și vă va înghiți pământul vrăjmașilor voștri.

39. Iar cei ce vor rămîne dintre voi se vor prăpădi datorită păcatelor lor, și pentru păcatele părinților lor se vor mistui în pămîntul vrăjmașilor lor.

40. Atunci ei vor mărturisi păcatele lor și păcatele părinților lor, căci au arătat dispreț împotriva mea și mi-au stat de-a curmezișul.

41. Iar eu voi sta împotriva lor cu minie potrivnică și-i voi strămuta pe ei în țara vrăjmașilor lor. Atunci se va smeri inima lor, cea netăiată împrejur, și își vor recunoaște păcatele lor.

42. Și îmi voi aduce aminte de legămîntul meu cu Iacov, de legămîntul meu cu Isaac și de legămîntul meu cu Avraam îmi voi aduce aminte; și de țara (făgăduinței) îmi voi aduce aminte.

43. Țara va fi părăsită de ei și se va bucura de anii ei de odihnă, cînd se va goli de ei; iar ei vor recunoaște/fărădelegile lor, pentru

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 92, col. I

ми ѧлелоѫ нелѣпиріи, пѣнтрѫ кѣчи ѫхдекѣиле мѣле мѣѫ трекѫт кѫ сѫкїи, ши порѫнчиле мѣле
мд ѧѫ есѫпърать сѫфлетѫлъ лоръ. Ши какжндъ
наѩфи ѣи ѩпъмжнтѫ вѣрѣмашилоѫ лоръ, ну
ѣмь трекѫт кѫ сѫкїи преѣи, ниче ѧмь есѫпърат
лоръ касѣи топѣск преѣи, касѣ ржипѣск фѣрѣ
дѫнїца мѣ чѣде кѣтрѣ дѫмнѣзѣ, пѣнтрѫ кѣ ѣ
ме сунт дѫмнѣзѣлъ дѫмнѣзѣлъ лоръ. Шимѣи ѧдѫче
ѧмінте де фѣрѣдѫнїца лоръ чѣ дін тѣи, кѫ де
ѩлѣ сѫ преѣи дін пъмжнтѫлъ ѣгѫпетѫлѫї, дѣ
каѕѣ де реле ѩмінтѣ лѫмеилоръ, каѕѣлфѫ лоръ
мѕ дѫмнѣзѣ, ѣѫ дѫмнѣзѣ. Ѧѫѣетѣ ѣѫдецѫи
ле, ши порѫнчиле, ши лѣѫ карѣ ѧѫдать дѫмнѣзѣ
ѩмінѣлокѫлъ лѫї, ши ѩмінѣлокѫлъ фінлоръ лѫї
ісраіль ѩлѫѣнтеле синаіѩмжна лѫї мѫсеи.

КАП КЗ

ѫ грѣи дѫмнѣзѣ кѣтрѣ мѫсеи зикжндѫ.
Грѣѫще фінлоръ лѫї ісраіль, ши ѣеї зиче
кѣтрѣ дѫмнѣѫ зикжндѫ, Ѻмь карѣле се
ва рѫга рѫгѣ, каѕѣфѣ прецѣлъ сѫфлецѣ
лѫї дѫмнѣзѣлъ. Ваѩѫ прецѣлъ чѣлѫ
чѣ есте вѣрѣ дін, к, де ѧні пънѣ ѩ, з, ваѩѫ пре
цѣлъ лѫї, н, де дндрѧхме де ѧрѫнѣ кѫ кѫѣ
пъна чѣ сфѣнтѣ. Пѫрѣ ѧпѣрцѣѫ фѣмеіѣщи ва
ѩѫ прецѣлъ, л, дндрѧхме. Пѫрѣ де ваѩѫ
де, ѣ, ѧні пънѣ ѧѫ, к, де ѧні ваѩѫ прецѣлъ вѣр
бѫтѫлѫї, к, дндрѧхме, пѫрѣ ѧфѣмеіѣ, г, дн
дрѧхме. Пѫрѣ дела сѫ лѫнѣ пънѣ ла, ѣ, ѧні
ваѩѫ прецѣлъ вѣрбѫтѫлѫї, ѣ, дндрѧхме де ѧр
ѫнѣ, пѫрѣ ѧлѧфѣмеіѣ, г, дндрѧхме де ѧрѫнѣ.
Пѫрѣ деваѩѫ де, з, де ѧні ѩѣ, деваѩѫ вѣрбѫ,
ваѩѫ прецѣлъ лѫї, ѣ, дндрѧхме де ѧрѫнѣ,
пѫрѣ ѧлѧфѣмеіѣ, г, дндрѧхме. Пѫрѣ деваѩѫ
смерѣнѣ кѫ прецѣлъ лѫї васта ѩнѧінтѣ преѻ
тѫлѫї, ши ва прецѣѫ преѻтѫлъ дѫпъ кѫм пѣте
мжна челѫї чесѧ рѫгать, ѧшѧ ва прецѣѫ пре ѣ
преѻтѫлъ, Пѫрѣ деваѩѫ дін добнтоаѣеле,
карѣле сѣ ѧдѫк деѣ дарь дѫмнѣзѣлъ, карѣле вада
дін ѧле дѫмнѣзѣлъ, ваѩѫ сфѣнтѣ. Сѫнѣзѣ
скѫмбе пре ѣѣ бѫнь пре рѣѫ, нѣчѣ рѣѫ пре бѫнь,
пѫрѣ деѧва скѫмбѧ пре ѣѣ, сѫ скѫмбе добнтоѕ
пре добнтоѕ, ваѩѫ ѧѣеа ши скѫмбѧрѣ сфѣнтѣ.
Пѫрѣ деваѩѫ тѣтъ добнтоѕѣлъ нецѫрать дін
ре нѫ сѣ ѧдѫче деѣ ѧле дарь дѫмнѣзѣлъ, ваѩѫ де
внтоѕѣлъ ѩнѣінтѣ преѻтѫлъ. Ши ва пре
цѫи пре дѫмнѣзѣ преѻтѫлъ, ѩтре бѫнь, ши ѩ
тре рѣѫ, ши дѫпре кѫм ва прецѫи пре дѫмнѣзѣ
преѻтѫлъ ѧшѧ васта. Пѫрѣ де мжнтѫѣтъ
вамжнтѫи преддмнѣзѣлъ, ва ѧдѧѻѫе ѧнѣінтѣ кѫ
Пѫрѣ прецѫлъ лѫї. Ши Ѻмь карѣле васфінѣ кѧса
лѫї сфѣнтѣ дѫмнѣзѣлъ, ши сѫва прецѫи преддѧ
ва преѻтѫлъ ѩтремнтѫзѣ де бѫнь, ши ѩтремн
локь дѣрѣ дѫпре кѫм Ѻва прецѫи преддмнѣзѣ
ѣї преѻтѫлъ ѧшѧ васта. Пѫрѣ де ѣела чѫѣ сфѣнѣѣ
преддмнѣзѣ вамжнтѫи кѣсѣлъ, ва ѧдѧѻѫе пѣтѣ
ѧѫѣнѣчеѣ де ѧрѫнѣтѫлъ прецѫлъ, ши ваѩѫ лѫї.
Пѫрѣ деваѩѫ дін цѫрина мошіеї лѫї, ѣ сфѣнѣ
сѣ Ѻмѫлъ дѫмнѣзѣлъ, ши ваѩѫ прецѫлъ дѫпъ сѣ
мжнца лѫї мѣсѣрѣ де Ѻѕѣ, н, дндрѧхме де

le-au trecut cu ochii şi poruncile mêle au supărat în sufletul lor.

44. Şi ca cînd n-ar fi ei în pămîntul vrăjmaşilor lor nu i-am trecut cu cu ochii pre ei, nice am supărat lor, ca să-i topescu pre ei, ca să risipescu făgăduinţa mea cea de cătră dinşii, pentru că eu sînt Domnul Dumnezăul lor.

45. Şi-m voiu aduce aminte de făgăduinţa lor cea dentăiu, cînd i-am scos pre ei den pămîntul Eghipetului, den casă de robie, înaintea limbilor, ca să le fiu lor Dumnezău, eu, Domnul»".

46. Acêstea-s judecăţile şi poruncile şi lêgea carea au dat Domnul în mijlocul lui şi în mijlocul fiilor lui Izrail, în muntele Sinaei, în mîna lui Moisi.

CAP 27

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

2. „Grăiêşte fiilor lui Izrail şi vei zice cătră dînşii zicînd : «Om carele se va ruga rugă ca să fie preţul sufletului Domnului

3. Va fi preţul celui ce e bărbat, den 20 de ani pănă în 60, va fi preţul lui 50 de didrahme de argint, cu cumpăna cea sfîntă,

4. Iară a părţii fămeieşti va fi preţul 30 de didrahme.

5. Iară de va fi de 5 ani pănă la 20 de ani, va fi preţul bărbatului 20 de didrahme, iară a fămeii 10 didrahme.

6. Iară de la o lună pănă la 5 ani, va fi preţul bărbatului 5 didrahme de argint, iară al fămeii 3 didrahme de de argint.

7. Iară de va fi de 60 de ani în sus, de va fi bărbat, va fi preţul lui 15 didrahme de argint, iară al fămeii 10 didrahme.

8. Iară de va fi smerit cu preţul lui, va sta înaintea preotului şi-l va preţui preotul după cum poate mîna celu ce s-au rugat ; aşa-l va preţui pre el preotul.

9. Iară de va fi den dobitoacele carele să aduc de ei dar Domnului, carele va da den êle Domnului, va fi sfînt.

10. Să nu-l schimbe pre el bun pre rău, nice rău pre bun, iară de-l va schimba pre el, să-l schimbe dobitoc pre dobitoc, va fi acela şi schimbarea sfîntă.

11. Iară ce va fi tot dobitocul necurat den care nu se aduce den êle dar Domnului, va pune dobitocul înaintea preotului

12. Şi va preţui pre dînsul preotul între bun şi între rău şi după cum va preţui pre dînsul preotul, aşa va sta.

13. Iară de mîntuit va mîntui pre dînsul, va adaoge a cincea cătră preţul lui.

14. Şi om carele va sfinţi casa lui sfîntă Domnului şi o va preţui pre dînsa preotul între mijloc de bună şi între mi loc de rea, după cum o va preţui pre dînsa preotul, aşa va sta.

15. Iară de cela ce-au sfinţit pre dînsa va mîntui casa lui, va adaoge preste ea a cincelea de argintul preţului şi va fi a lui.

16. Iară de va fi den ţarina moşiei lui, să sfinţească omul Domnului şi va fi preţul după sămînţa lui, măsură de orzu 50 de didrahme de/argint.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

lor fărdelegi, pentru căcie giudețele mêle le-au trecut cu ochii și porincele mêle au supărat intru sufletul lor.

44. Și ca cindu n-are fi ei intru pămintul nepriêtenilor lor nu i-am trecut cu ochii, nice am supărat lor, ca să-i topăscu pre ei ca să răschir făgăduința mea de către înșii, pentru că eu sintu Domnul Dumnedzăul lor.

45. Și-m voi aduce aminte de făgăduința mea cea dentăiu, cindu i-am scos pre ei den pămintul Eghiptului, den casă de robie, innaintea limbilor, ca să le fiu lor Dumnedzău eu, Domnul.»"

46. Acêstea-s giudêțele și porincele și lêgea carea au dat Domnul intre mijlocul lui și intre mijlocul fiilor Israil[1], intru muntele Sinaiei, intru mina lui Moisi.

CAP 27

1. Și grăi Domnul către Moisi dzicindu:

2. „Grăiește fiilor Israil[1] și vei dzice către ei, dzicindu: «Om carele să va ruga rugă ca să fie prețul sufletului lui Domnului,

3. Va fi prețul celui ce-i bărbat den 20 ani păn-în 60, va fi prețul lui 50 drahmi de argintu cu cumpăna cea sfintă,

4. Iar a fămeii va fi prețul 30 de didrahmi.

5. Iar de va fi de 5 ani păn-la 20 ani, va fi prețul bă< rbatului 20 >[2] didrahmi, iar a fămeii 10 didrahmi.

6. Iar de la 1 lună păn-la 5 ani va fi prețul bărbatului 5 didrahmi de argintu, iar a fămeii 3 didrahmi argintu.

7. Iar de va fi de 60 ani în sus, de va fi bărbat, va fi prețul lui 15 didrahme de argintu iar a fămeii 10 didrahme.

8. Iar de va fi smerit cu prețul lui, va sta innaintea preutului și-l va prețui [prețui] pre el preutul după cum poate mina celui ce s-au rugat; așa îl va prețui preutul pre el.

9. Iar de va fi den dobitoacele carele să aduc de ei daru Domnului, carele va da dentru êle Domnului, va fi sfintu.

10. Să nu-l schimbi pre el bun pre rău, nice rău pre bun, iar de-l va schimba pre el, schimbe dobitoc pre dobitoc, va fi și acela și schimbarea sfintă.

11. Iar de va fi tot dobitocul necurat dentru carele nu să aduc dentru êle dar Domnului, va pune dobitocul innaintea preutului

12. Și-l va prețui pre însul preutul intru mijlocul de rău și intru mijlocul de bun, și după cum va prețui pre însă preutul, așea va sta.

13. Iar de mintuindu va mintui pre însă, va adaoge a cincea către prețul lui.

14. Și om carele va sfinți casa lui sfintă Domnului și o va prețui însă preutul intru mijlocul de rea și intru mijlocul de bună, după cum o va prețui pre însă preutul, așea va sta.

15. Iar de cela ce au sfințit pre însă va răscumpăra casa lui, va adaoge preste ea al cincilea a argintului a prețului și va fi lui.

16. Iar de va fi den țarina moșiei lui să sfințască omul Domnului și va fi prețul după sămința lui, măsură de ordzu 50 de didrahm i de/argintu.

fărădelegile lor drept acêea carei n-au băgat seamă de judecățile mêle și sufletele lor an urit porincile mêle.

41. Și ca cînd n-ară fi ei în țara vrăjmașilor lor și ca cînd n-aș fi băgat seamă de dînșii, nice nu i-aș fi supărat ca să-i pierz și să răsipesc făgăduința mea carea iaste cu dînșii. Eu sînt Domnul Dumnezeul lor.

45. Și-m aduș aminte de lêgea[8] mea cea dentăi, cînd i-am scos den țara Eghipetului, den casa robiei, înaintea limbilor, ca să le fiu eu Dumnezeu, Domnul»".

46. Acêstea sînt judecățile și porincile și lêgea care au dat Domnul între sine și între feciorii lui Israil, în muntele Sinaici cu mîna lui Moisei.

CAP 27

1. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:

2. „G[ă]răiêște feciorilor lui Israil și să zic[i] către dînșii: «Omul carele se va ruga cu rugăciune Domnului pentru schimbul sufletului său

3. Să fie prețul părții bărbătești, de la 20 de ani pînă la 60 de ani, să fie prețul lui 50 de didrahme de argint, cu cumpăna cea sfîntă.

4. Iar a părții muierești să-i fie prețul 30 de didrahme.

5. Iar de la 5 ani pînă la 20 de ani, să fie prețul părții bărbătești 20 de didrahme, iar al părții muierești 10 didrahme.

6. Iar de la o lună pînă la 5 ani, să fie prețul părții bărbătești 5 didrahme de argint, iar al părții muierești 3 didrahme de argint.

7. Iar de la 60 de ani în sus, de va fi parte bărbătească, să-i fie prețul 15 didrahme de argint, iar al părții muierești 10 didrahme.

8. Iară de va fi sărac, prețul lui să stea înaintea preotului și să-l prețuiască preotul după cum va putea mîna celuia ce se-au făgăduit; așa să-l prețuiască preotul.

9. Iar de va fi den dobitoc care se va aduce de la dînșii dar Domnului, orice va da dentr-acêstea Domnului sfîntă va fi.

10. Să nu schimbe bun pentru rău, nice rău pentru bun, iar de vei schimba dobitoc pentru dobitoc, să fie și schimbul acela sfințit.

11. Iar de va fi tot dobitoc necurat den care nu se aduce dar Domnului, să puie dobitocul înaintea preotului

12. Și să-l prețuiască preotul între cel bun și între cel rău și cum va prețui preotul, așa va fi.

13. Iar de răscumpărînd îl va răscumpăra, să adaogă a cincea parte către prețul lui,

14. Și omul carele va sfinți casa lui cu sfințirea Domnului să o prețuiască preotul între bună și între rea și cum o va prețui preotul, așa să stea.

15. Iar de o va sfinți și va vrea să-ș răscumpere casa sa, să adaogă la dînsa a cincea parte de argint de prețul ei și va fi a lui.

16. Iar de va sfinți omul lui Dumnezeu den agrul moșiei sale, să fie prețul lui după sămănătura lui, măsură de orz ( )[1] și 50 de didrahme de/argint.

că au disprețuit judecățile mele și s-au scîrbit de poruncile mele în sufletul lor.

44. Dar chiar și cînd vor fi în țara vrăjmașilor lor, eu nu-i voi privi cu dispreț, nici nu mă voi scîrbi de ei pînă într-atît încît să-i nimicesc și să rup legămîntul meu cu ei; căci eu sînt Domnul Dumnezeul lor.

45. Și îmi voi aduce aminte de legămîntul meu cu strămoșii lor, prin care i-am scos pe ei din țara Egiptului, din casă de robie, înaintea neamurilor, ca să le fiu Dumnezeu; eu sînt Domnul.»"

46. Acestea sînt judecățile, poruncile și legea pe care le-a statornicit Domnu între sine și fiii lui Israel, pe muntele Sinai cu ajutorul lui Moise.

CAP. 27

Despre făgăduințe și zeciuieli

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

2. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Dacă cineva va face o făgăduință Domnului un suflet de om, acesta să fie al Domnului potrivit prețuirii tale.

3. Prețul unui bărbat în vîrstă de la douăzeci pînă la șaizeci de ani să fie de cincizeci de sicli de argint, potrivit siclului sfîntului lăcaș.

4. Iar pentru o femeie prețul să fie de treizeci de sicli.

5. Dacă vor fi în vîrstă de la cinci pînă la douăzeci de ani, prețul unui bărbat să fie de douăzeci de sicli, iar al unei femei de zece sicli.

6. Iar de la o lună pînă la cinci ani, prețul unui bărbat să fie de cinci sicli de argint, iar al unei femei de trei sicli de argint.

7. Dacă vor avea de la șaizeci de ani în sus, prețul pentru un bărbat să fie de cincisprezece sicli de argint, iar pentru o femeie de zece sicli de argint.

8. Dacă cineva este prea sărac față de prețul hotărît, atunci să se înfățișeze înaintea preotului și acesta să facă prețuirea după cum îi dă mîna celui care a făcut făgăduința: așa să-i facă preotul prețuirea.

9. Dacă va fi vorba despre vitele care se aduc în dar Domnului, oricare dintre ele va fi înfățișată Domnului să fie lucru sfînt

10. Să nu schimbe una bună pe una rea, nici una rea pe una bună; dacă totuși va fi să schimbe o vită pentru altă vită, atunci să fie sfinte și cea schimbată, și cea dată în schimb.

11. Iar dacă este vorba despre orice fel de animale necurate din care nu se pot aduce în dar Domnului,

12. Iar preotul îi va hotărî prețul după cît va fi vita de bună sau de rea, așa să rămînă, după cum a prețuit-o preotul.

13. Dacă vrea să o răscumpere, să adauge o cincime peste prețul hotărît.

14. Dacă vreun om își sfințește casa lui făgăduind-o Domnului, atunci să-i hotărască preotul prețul după cît va fi de bună sau de rea și, după cum o va prețui preotul, așa să rămînă.

15. Iar dacă acela care și-a sfințit casa va voi să și-o răscumpere, atunci să adauge o cincime din argintul prețului hotărît, ia casa să rămînă a lui.

16. Dacă va sfinți cineva întru Domnul un ogor din moșia sa, prețul să se hotărască potrivit seminței (trebuincioase pentru semănat), și anume cincizeci de sicli/de argint pentru un gomer de orz.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

Pag. 92, col. II

17. Iară de va fi den anul slobozirii va sfinți țarina lui, după prețul lui va sta.

18. Iară de mai pre urmă după slobozenie va sfinți țarina lui, va socoti lui preotul argintul preste ceialalți ani până la anul slobozirii și va scădea den prețul lui.

19. Și de va răscumpăra țarina cela ce o au sfințit pre dînsa, va adaoge a cincea argintului cătră prețul lui și va fi lui.

20. Iară de nu va răscumpăra țarina și va vinde țarina altui om, nu o va mai răscumpăra pre dînsa,

21. Ce va fi țarina trecînd slobozeniia sfîntă lăudată Domnului, ca și pămîntul cel osebit preotului va fi moșiia lui.

22. Iară de va fi den țarina care au cumpărat, care nu iaste den țarina moșiei lui, va sfinți Domnului,

23. Va socoti cătră dînsul preotul săvîrșitul prețului den anul slobozirii și va da prețul în zioa acêea sfîntă Domnului.

24. Și în anul slobozirii se va da țarina omului de la carele au cumpărat pre dînsa, căruia era moșiia pămîntului.

25. Și tot prețul va fi cu cumpenele cêle sfinte, 20 de bani va fi didrahmul.

26. Și tot dentăiu-născutul carele se va face în dobitoacele tale va fi Domnului și nu va sfinți pre dînsul nimeni ; de va fi viței, de va fi oaie, a Domnului iaste.

27. Iară de va fi den dobitoacele cêle necurate, va schimba după prețul lui și va adaoge al cincilea lui cătră dînsul și va fi lui, iară de nu se va răscumpăra, se va vinde după prețul lui.

28. Și toată daniia ce va da omul Domnului den toate den cîte are el, den om până în dobitoc și den țarina moșiei lui, nu se va da, nice se va răscumpăra. toată daniia sfîntă a sfintelor va fi Domnului.

29. Și toată punerea carea se va pune de la oameni nu se va răscumpăra, ce cu moarte se va omorî.

30. Toată a zêcea pămîntului den sămînța pămîntului și den roada lemnului a Domnului iaste, sfîntă Domnului.

31. Iară de va răscumpăra răscumpărînd omul zeciuiala lui, a cincea a lui va adaoge preste ea și va fi lui.

32. Și toată a zêcea den boi și den oi și tot ce se va petrêce supt toiag la număr a zêcea va fi sfîntă Domnului.

33. Să nu-l schimbi pre el bun cu rău, nice rău cu bun. Iară de vei schimba schimbînd acela, și schimbarea lui va fi sfîntă, nu de va răscumpăra»".

34. Acêstea sînt poruncile care au poruncit Domnul lui Moisi cătră fiii lui Izrail în muntele Sinaii.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)

17. Iar de va fi den anul slobodzirei va sfinți țarina lui, după prețul lui va sta.

18. Iar de va fi mai apoi după slobodzenie va sfinți țarina lui, va socoti lui preutul argintul preste ceialalți ani pân-la anul slobodzirei și să va scădea den prețul lui.

19. Și de va răscumpăra țarina cela ce au sfințitu-o pre însă, va adaoge a cincea argintului către prețul lui și va fi lui.

20. Iar de nu va răscumpăra țarina și va vinde țarina altui om, nu-l va mai răscumpăra pre însă,

21. Ce va fi țarina trecînd slobodzenia sfîntu lăudat Domnului, ca și pămîntul cel usăbit preutului va fi moșiia lui.

22. Iar să va fi den țarina carea arei carele nu iaste den țarina moșiiei lui, va sfînț Domnului,

23. Va so<coti>[2] către însul preutul săvîrșitul prețului den anul slobodzirei și va da prețul întru dzua acêea sfîntu Domnului.

24. Și întru anul slobozirei să va da țarina omului de la carele l-au cumpărat pre el, căruia era moșiia pămîntului.

25. Și tot prețul va fi cu cumpenile cêle sfinte, 20 de bani va fi de didrahmul.

26. Și tot dentăi-născutul carele să va face întru dobitoacele tale va fi Domnului și nu va sfinți pre însă nimirile; de va fi viță, de va fi oaie, a Domnului iaste.

27. Iar de va fi dentru dobitoacele cêll necurate, va schimba după prețul lui și a, cincile lui va adaoge către însul și-i va fi lui iar de nu va răscumpăra, să va vinde după prețul lui.

28. Și toată făgăduința ce va făgădui omul Domnului den toate den cîte are el, den om pân-în dobitoc și den țarina moșiei lui, nu să va da, nice va răscumpăra, toată punerea sfîntă a sfinților va fi Domnului.

29. Și toată punerea carea să va pune de la oameni nu să va răscumpăra, ce cu moarte să va omorî.

30. Toată a dzêcea pămîntului den sămînța pămîntului și den roada lemnească a Domnului iaste, sfîntu Domnului.

31. Iar de va răscumpăra răscumpărindu omul, a dzêce lui, a cincea lui va adaoge preste el și va fi lui.

32. Și toată a dzêcea de oi și de boi și tot ce să va petrêce la număr suptu toiag a dzêce va fi sfîntu Domnului.

33. Să nu-l schimbi pre el bun cu rău, nice rău cu bun. Iar de veți schimba schimbîndu acela și schimbarea lui vor fi sfîntă, nu să vor răscumpăra.»“

34. Acêstea-s porîncele carele au porîncit Domnul lui Moisi către fiii lui Israil întru muntele Sinaiei.

17. Iar de va sfinți agrul său den anul slobozirei, după prețul lui va sta.

18. Iar de va sfinți agrul lui mai pre urmă de slobozenie, să-i socotească preotul banii preste cei 7 ani ce au rămas până la anul slobozirei și să scază den prețul lui.

19. Iar de va vrea să-ș răscumpere agrul cela ce l-au sfințit, să adaogă bani a cincea parte de preț și să fie al lui.

20. Iar de nu-ș va răscumpăra agrul ce-l va vinde altui om, apoi să nu-l mai răscumpere,

21. Ce, trecînd slobozirea, va fi agrul sfînt și lăudat Domnului, ca și pămîntul cel usebit al preotului va fi lui întru moștinare.

22. Iar de va sfinți den agrurile cêle agonisite, care nu sînt den cîmpurile moșiei lui, și va făgădui Domnului,

23. Să-i socotească preotul prețul deplin de la anul sloboziei și într-acea zi să dea prețul în sfințirea Domnului.

24. Și în anul slobozirei să se dea agrul omului celuia de la cine o au agonisit, a cui au fost moștinarea pămîntului.

25. Și tot prețul să fie în cumpăna cea sfîntă, didrahma să fie de 20 de măsuri [2].

26. Tot ce se va naște întăi den dobitocul tău să fie al Domnului și să nu-l sfințească nimini, or viței de va fi, ori oaie, că al Domnului iaste.

27. Iar de va fi den dobitoacele cêle necurate, să se schimbe după prețul lui și să adaogă către dînsul a cincea parte den prețul lui și să fie al lui, iar de nu se va răscumpăra, să se vînză după cumu-i va fi prețul.

28. Toată făgăduiala carea va făgădui omul Domnului den toate cîte vor fi ale lui, de la om până la dobitoc, și den locurile lui de arătură să nu se dea, nice să se răscumpere, ce toată făgăduința sfîntă sfinților să fie Domnului.

29. Și den toate făgăduințele cîte va făgădui omul, nu se va răscumpăra, ce cu moarte să moară.

30. Toată zeciuiala pămîntului den sămănătura pămîntului și den roada pomilor a Domnului iaste și sfîntă iaste Domnului.

31. Iar de va vrea omul să răscumpere cu răscumpărare zeciuiala sa, să adaogă către dînsa a cincea parte den preț și să fie a lui.

32. Și toată tzeciuiala den boi sau den oi și tot ce va trêce cu număr supt toiag zeciuiala să fie sfințită Domnului.

33. Să nu schimbi cel bun cu rău, nice cel rău cu bun. Iar de vei schimba cu schimb, atunci schimbul lui va fi sfînt, ce să nu se răscumpere».

34. Acêstea sînt poruncile care au porîncit Domnul lui Moisei și feciorilor lui Israil în muntele Sinaiei.

17. Iar dacă își va sfinți ogorul chiar în anul jubileu, prețul să rămînă cel hotărît.

18. Dacă însă omul își va sfinți ogorul după anul jubileu, preotul să hotărască prețul potrivit cu numărul anilor care rămîn pînă la (celălalt) an jubileu și să-l scadă din prețul său.

19. Dacă cel ce și-a sfințit ogorul va voi să-l răscumpere, atunci să adauge o cincime din prețul hotărît și ogorul să-i rămînă lui.

20. Dar dacă cineva nu-și va răscumpăra ogorul sau îl va vinde altui om, atunci să nu-l mai poată răscumpăra (niciodată),

21. Ci, după trecerea anului jubileu, ogorul să fie sfințit întru Domnul; ca ogor închinat, să rămînă în stăpînirea preotului.

22. Iar dacă cineva va sfinți întru Domnul un ogor pe care l-a cumpărat și care nu face parte dintre ogoarele moșiei sale,

23. Atunci preotul să-i socotească prețul potrivit vremii scurse de la anul jubileu, iar omul să plătească acel preț, în aceeași zi, ca închinare Domnului.

24. Iar în anul jubileu, ogorul să se întoarcă la omul care l-a răscumpărat și care avea în stăpînire pămîntul.

25. Toate prețurile să fie hotărîte potrivit siclului sfîntului lăcaș; un siclu să se socotească la douăzeci de ghere.

26. Orice întîi născut care se va ivi între dobitoacele tale este al Domnului, așa încît nimeni să nu-l sfințească (făgăduindu-l) Domnului; fie viței, fie miel este al Domnului.

27. Dar dacă este vorba de un animal necurat, să-l răscumpere potrivit prețului hotărît, adăugînd încă o cincime, și să-i rămînă lui; dacă nu va fi răscumpărat, atunci să fie vîndut potrivit prețului său.

28. Tot ceea ce un om va făgădui Domnului cu jurămînt din ceea ce are, fie un om (din familie), o vită sau un ogor din moșia lui, nu va putea nici vinde, nici răscumpăra; toate aceste lucruri închinate vor fi părți preasfinte pentru Domnul.

29. Oricine va fi făgăduit cu jurămînt Domnului dintre oameni nu se va putea răscumpăra, ci va fi dat morții.

30. Orice zeciuială a pămîntului, fie din sămînța de pe ogor, fie din fructele pomilor, să fie a Domnului; este o parte preasfîntă pentru Domnul.

31. Dacă va voi cineva să-și răscumpere din zeciuiala sa, atunci să adauge o cincime din preț și a lui să fie.

32. Orice zeciuială din cireada de vite și din turma de oi, ca și din tot ceea ce trece pe sub toiagul său la numărătoare, să fie zeciuială închinată Domnului.

33. Să nu schimbi o vită rea cu una bună, nici una bună cu una rea; dar dacă totuși le vei schimba una cu alta, atunci și cea schimbată, și cea primită în schimb vor fi sfinte și nu se vor putea răscumpăra.»

34. Acestea sînt poruncile pe care i le-a dat Domnul lui Moise pentru fiii lui Israel, pe muntele Sinai.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 23:11:01 UTC)